

THE LIBRARY
OF
SARAH COOPER HEWITT
PRESENTED IN MEMORY OF
HER FATHER
ABRAM S. HEWITT
AND HER SISTER
ELEANOR GARNIER HEWITT

VERBA MANENT

IN AER

SCIENTIA ET VERITAS

VOGELIUM

COLLECTIO

DICTIONARIUM

AVIARUM

AVIARUM

AVIARUM

AVIARUM

AVIARUM

AVIARUM

AVIARUM

AVIARUM

AVIARUM

AVIARUM

AVIARUM

AVIARUM

AVIARUM

AVIARUM

f.ql
674
E26V
D1772
Bd.1
RB
CHH

598.2
E26V
v.1

A A N

DEN WEL EDELEN GROOT ACHTBAAREN

H E E R E

D E N H E E R E N M R.

FRANÇOIS DE WITT,

REGEEREND BURGERMEESTER

EN RAAD

DER STAD AMSTERDAM,

WORD HET EERSTE EN TWEEDE DEEL,

VAN DEEZE NEDERDUITSCH E UITGAVE

DER UITLANDSCHE VOGELN

VAN EDWARDS EN CATESBY,

EERBIEDIGST OPGEDRAGEN

DOOR

ZYNER WEL EDEL. GROOT ACHTBAARHEIDS

Onderdanig-bereidwilligsten Dienaar

JAN CHRISTIAAN SEPP.

V O O R R E D E.

Zo waar het is, dat de beoefening der Natuurlyke Historie haar vermaak en nuttigheid heeft, zo weinig kan men afkeuren, dat dezelve in haare Deelen meer en meer uitgebreid en dus nader tot volmaakting gebragt worde. Weinigen, inderdaad, hebben zulks over 't Geheel ondernomen, en, als men zodanige Werken, daar dit in geschied is; nagaat, zal niemand twyfelen; of aan dezelve niet veel ontbreekt. ALDROVANDUS, hoe uitmuntend een beschryver van alle de Ryken der Natuur, heeft nog veel ter vervulling open gelaten. SEBA, hoe voortreffelyk een Verzamelaar van Uitlandsche Zeldzaamheden, betreffende de Dieren, Planten en Delfstoffen, mist veel Dingen, die naderhand ontdekt zyn. LINNÆUS verbetert, vervormt, vervult, dagelyks zyn Samenstel der Natuur, en zal het waarfchynlyk nooit voltoojien.

Hierom verdienen de zodanigen niet minder Lof, die zulks ten opzigt van een byzonder gedeelte der Natuurlykē Historie onderneemen. Verscheidene hebben in 't beschryven en uitbeelden van Dieren, Planten en Delfstoffen, elk op zig zelve, uitgemunt. Anderen hebben zig alleenlyk bemoeid met een gedeelte van ieder Ryk der Natuur, en, terwyl van de meest bekende Dingen al by herhaaling is gehandeld, zo hebben zy zig maar toegelegd, om het gene aan de voorige Werken ontbreken mogt te vervullen, door de beschryving en afbeelding van geheel nieuwe en nog onbekende Onderwerpen.

Men kan het als een byzonderen trap ter voltoojing van de Natuurlyke Historie aanmerken, dat dezelve door *Gekleurde Afbeeldingen* opgehelderd worde. Ook is daar op de algemeene Smaak sedert eenigen tyd gevallen. Dewyl nu dit stuk een byzondere kunde en naauwkeurigheid vereifcht, zo hebben de genen, die daar in slaagden, een ongemeenen Roem verworven. Men kan zulks zien aan het Werk van ROESEL, door wien de meeste Kapellen, Rupsen en veele andere Infekten van Europa, benevens eenige Uitheemschen, zeer natuurlyk met Kleuren voorgesteld zyn. Niet minder agting heeft het Werk van WILKES over de Kapellen van Engeland, of dat van Juffrouw MERIAN over die van de Westindiën: om niet van de keurige Platen van den Heer SEPP, over de Nederlandsche Infekten, te gewagen.

Verdiende, nu, deeze Klasse van het Ryk der Dieren zo veel oplettendheid, niet minder was de VOGELKUNDE deeze moeite waardig. De *Vogelen*, inderdaad, maaken eene edele Afdeeling van de Dieren uit. Gelyk deeze Schepzels, in 't algemeen gesproken, door de fraaiheid van Pluimatie boven de *Viervoetigen* uitmuntten, zo overtreffen zy, ver uit, de Slangen en andere *Kruipende Dieren* in bevalligheid. Hun Gezang verheftze oneindig boven de stomme *Visschen*, en zelfs boven de *Kapellen*, niettegenstaande zy dezelve, in schoonheid van Kleur, wyken mogten. Ook zyn de Vogels, sedert eenigen tyd, een byzonder Voorwerp van Liefhebberij geworden, doordien de Konst, om dezelve op te zetten, thans zulk eene volkomenheid bereikt heeft, dat 'er, om zo te spreken, niet het Leven, maar de beweging alleen aan ontbreekt.

Men heeft het uitgeeven van Werken, met Gekleurde Afbeeldingen van Vogelen, ook al eenige Jaaren herwaards zien onderneemen en ter uitvoering brengen. Dus zyn die van Duitschland en anderen door FRISCH deftig afgebeeld, en die van Engeland door ALBIN met Kleuren uitgeeven, doch waar by in de eersten de fraaiheid van Tekening, in de anderen de naauwkeurigheid ver te zoeken is. Het uitgeeven van Uitlandsche en weinig bekende Vogelen, in de Natuurlyke Kleuren, was ook immer zo noodig en vermaakelyk. Dit gaf den Heer EDWARDS aanleiding om zulks te verbeteren, en zyn Werk, benevens dat van den Heer CATESBY, draagen den Roem, van, wat de Uitvoering betreft, de volmaaksten te zyn, welken men tot nog toe in dit gedeelte der Natuurlyke Historie heeft. Hierom was het, dat de be-

*

roem-

roemde Heer Hofraad Doktor TREW, die door het uitgeeven van de keurlyke Plaa- ten der vreemde Gewassen, door EHRET te Londen getekend en door HAID te Augsb- urg in 't Koper gebragt (*), de Geleerde Wereld niet minder dienft en plezier ge- daan heeft, dan door zyne andere Werken; het Ontwerp maakte, om de Vogel- Verzamelingen van de gedagte Engelsche Autheuren onder één te smelten, en daar van een Werk te doen formeeren, waar van de bekwaame Schilder SELIGMANN de Plaatn niet minder fraay dan in 't Origineel vervaardigd, en de geleerde Heer Doktor HUTN de Vertaaling in 't Hoogduitsch bezorgd heeft; welk Werk thans hier in een Nederduitsch gewaad verschynt.

De Heer EDWARDS, die de grootste figuur maakt in deeze Verzameling, heeft een byzondere naauwkeurigheid in het opstellen en uitvoeren van dit zyn Vogelen- Werk waargenomen. De onvergelykelyk groote Scheepvaart der Engelschen naar alle gedeelten van den Aardkloot, en de minder bepaaldheid van hunne Scheepshoof- den, heeft al verscheide Jaaren her de Liefhebbers te Londen van Dieren uit de In- diën voorzien, die nergens anders te vinden waren. Veelen derzelve begunfzigden deezen bekwaamen Tekenaar met het verlof, om Vogelen en andere Dieren uit hun- ne Verzamelingen, of ook in hunne Diergaarden en Vogelhokken, levendig uit te schilderen. Daar onder heeft hy ook zodanigen der Europische Vogelen gemengd, als van anderen, zyns oordeels, niet of niet behoorlyk afgebeeld waren. Hier toe werdt hy te meer aangezet, dewyl hy meende ontdekt te hebben, dat eenige Euro- pische Vogelen, op zekere tyden des Jaars, ook in Bengale voorkomen, doch of dezelve het geheele Jaar door daar blyven, dan gelyk by ons vertrekken, wist hy niet te zeggen. De Vogels, welken hy tot voorbeelden daar van opgeeft, zyn

De Berg-Merel.

De Wielewaal.

De Zwart-gerugde Grasmofch.

Het Winter-Koningje.

De Huis-Zwaluw.

De Byën-vreeter.

De Draaihals.

Merula Saxatilis Aldrovandi.

Icterus Plinii.

Oenanthe seu Vitiflora.

Regulus non cristatus.

Hirundo domestica.

Merops.

Lynx seu Torquilla.

„ Onder deeze worden (zegt hy) de Zwart gerugde Grasmofch, het Groene Win-
 „ terkoningje, de Huis-Zwaluw en de Draaihals, by Zomer in Engeland gevon-
 „ den; doch zy zyn allen ook in de Zuidelyke deelen van Europa aan te treffen;
 „ alwaar zy insgelyks, naar myn Gevoelen; Trekvogels kunnen zyn. Alle deeze
 „ Vogels heb ik ook gevonden onder anderen, die ons van Bengalen toegeschikt wa-
 „ ren, en wanneer iemand, die in deeze zaaken kundig is; in Indië verneemen kon,
 „ of deeze Vogelen aldaar, ten tyde wanneer zy zig by ons bevinden, afwezig zyn;
 „ doch zig aldaar onthielden, wanneer zy zig by ons niet laten zien, dan zouden
 „ wy zeker weten, naar welke plaats van den Aardbodem zy van ons vertrekken.
 „ Ik ben volkomen van Gevoelen, dat alle die Vogels, welken wy maar geduu-
 „ rende zekeren tyd des Jaars by ons zien; wanneer wy dezelve uit ons Gezicht
 „ verliezen, naar andere Landen overgaan. Met eenigen derzelve moet het ze-
 „ kerlyk dus gelegen zyn; dewyl zy, zo lang zy zig by ons onthouden, niet broe-
 „ den. Hier toe behooren de Houtfneppen, de kleine Sneppen, de Kramsvogels,
 „ de roode Lysters en eenige anderen, welke, naar myn denkbeeld; in de Noorde-
 „ lyke Landen vertrekken, om aldaar te gaan broeden. Op dergelyke manier ko-
 „ men de Zomer-Trekvogels, uit Zuidelyker Landen; tot ons, en teelen in ons
 „ Land voort. Dewyl wy, nu, zien, hoe eenige Vogels uit zulke Gewesten, die
 „ meer naar 't Noorden leggen, zig by ons begeeven, en den Winter over blyven;
 „ waar-

(*) Deeze Verzameling van Uitgezogte Planten Bockverkooper J. C. SERR uitgegeven.
 wordt thans ook alhier, in 't Nederduitsch, by den

„ waarom zouden dan Vogels van tederer natuur, die ons in de Zomer bezoeken en
 „ alhier broeden, niet ook in Zuidelyker Landen verschuiling zoeken, alwaar zy
 „ niet alleen voor de hun onverdraaglyke Koude beveiligd zyn, maar ook een Voed-
 „ zel vinden, dat hun behaagt? Ondertusschen willen 'er nogthans veelen Winter-
 „ slaapers van maaken, en beweeren, dat zy in onderaardsche Gatē, in holle Boo-
 „ men, en wat dies meer is; weg kruipen; gelyk ook, dat dezelve, als zy zig dus
 „ verbergen, door Vettigheid niet in staat zyn weg te vliegen: welke Vettigheid
 „ ik doch veeleer voor eenen voorzigtiglyk verzamelden Voorraad houde, welke hun
 „ in staat stelt, om eene Vlucht van ettelyke Dagen, zonder magteloosheid en zon-
 „ der eene al te groote uitteering, door te staan. Verder is ook dit, naar ik geloo-
 „ ve, een bewys tegen den Slaap van onze Zomer-Vogelen, die zig niet meer zien
 „ laten; dat dergelyke in Slaap leggende Vogels nooit gevonden worden, en bo-
 „ vendien zyn alle Vertellingen daar omtrent zo onzeker, dat verstandige Luiden zig
 „ daar op nooit zullen verlaaten. Kroopen zy inderdaad, gelyk men ons opdringen
 „ wil, in onderaardsche Holen en Gatē, zo zou zulks een zekere, doch niet twy-
 „ felagtige en onuitgemaakte Zaak zyn; en waarom zouden zy dan van onze Land-
 „ lieden en Houthakkers niet dagelyks, gelyk de Marmeldieren, slaapend aangetrof-
 „ fen worden; daar men in tegendeel deeze voorgewende Winter slaapers in veel
 „ grooter getal waakend aantreft? Verder ben ik ook van Gevoelen, dat het vertrek-
 „ ken deezer Vogelen niet altoos zo zeker is, dat dezelve niet meermaalen van ee-
 „ nen natten kouden Herfst overvallen kunnen worden, in welken gevalle wel eeni-
 „ ge Schoolen van Zwaluwen hunnen Weg kunnen verlooren hebben, en gedwon-
 „ gen zyn geworden in Gatē, met verlies van haar Leven, verschuiling te zoe-
 „ ken (*).”

Dit aangaande de Verhuizing der Vogelen, waar van menigvuldige blyken in de
 byzondere beschryvingen voorkomen, gezegd hebbende, gaat de Heer EDWARDS,
 in zyne VOORREDE, na eenige algemeene uitweidingen, tot het zaakelyke, welk
 dit zyn Vogelen-Werk betreft, over, en zegt. „ Thans zal het wel tyd zyn, om
 „ nog iets tot verdediging van de volgende beschryving der Vogelen voor den dag
 „ te brengen, waar aan ik meer dan twintig Jaaren met verzamelen bezig ben ge-
 „ weest. Verscheide Liefhebbers, te Londen, naamelyk, bedienende, in het uit-
 „ schilderen der uitheemsche en zeldzaame Vogelen, welken zy bezaten, heb ik
 „ nooit verzuimd, met hun verlos ook voor myne Verzameling t'elkens een Afbeel-
 „ ding, te maaken. Na dat ik, nu, eenige honderden daar van verzameld had,
 „ toonde ik dezelve van tyd tot tyd aan verscheide Liefhebbers, die my met hun
 „ bezoek vereerden; eenigen van welken onder het doorbladeren my aanweezen,
 „ dat veelen onder dezelve zig bevonden, die nog van geen Autheur beschreeven
 „ of afgebeeld waren; zeggende, dat ik myne moeite niet vergeeffsch besteedē zou,
 „ wanneer ik dezelve uitgeeven wilde. Het duurde lang, eer ik daartoe kon
 „ besluiten; dewyl veelen van deeze Vogels my niet zodanig bekend waren, dat ik
 „ wist, uit welke Landen zy hunne afkomst hadden, en dit is nogthans, in de Na-
 „ tuurlyke Historie, een zaak van veel belang. Daar tegen echter bragten zy in;
 „ dewyl ik deeze Afbeeldingen naar de Natuur gemaakt had, waar van het aan be-
 „ wyzen niet ontbrak, en dergelyke Vogels mischien wel nooit weder mogten voor-
 „ komen; zo was het beter dezelve, zonder hun Vaderland eigentlyk te weeten,
 „ dan geheel niet, aan 't licht te brengen. Ik heb wel het geluk niet gehad, gelyk ee-

(*) [De groote onwaarschynlykheid van het Gevoelen, dat de Zwaluwen niet vertrekken of verhuizen, maar in Holen of Gatē onder den Grond; ja, dat nog verder gaat, onder Water, in Poelen of Moerassen zig verbergen en den Winter doorbrengen zouden, is, niettegenstaande de onbeschroomdheid, waar mede zulks door KLEIN verdedigd wordt, uit de On-

dervindingen van COLLINSON en anderen breedvoerig aangetoond, in de *Natuurlyke Historie*, volgens het Samenstel van LINNÆUS, I. Deel IV. STUK, bladz. 14, enz. Zie ook de Waarneemingen van FRISCH, ten dien opzichte, aldaar in 't V. STUK, bladz. 604 en onze bedenkingen, bladz. 605.]

„ nige nieuwe Schryvers over de Natuurlyke Historie, in deeze Landen buiten Eu-
 „ ropa geweest te zyn, in welken men eenigen der Vogelen, die ik hier beschree-
 „ ven heb, aantreft; maar ik heb my, naar myn beste vermogen, toegelegd, om
 „ myne Beschryvingen zo volkomen te maaken, als het de aart der zaaken wilde ge-
 „ doogen. Inzonderheid is alle zorgvuldigheid van my aangewend, om nooit iets
 „ vast te stellen, waar van ik niet verzekerd ben geweest. Het grootste deel deezer
 „ Beschryvingen handelt van Vogelen, die nog nimmer beschreeven zyn; eenige
 „ weinigen waren wel beschreeven, doch niet afgebeeld, en ettelyken kwamen zeer
 „ slegt, zo wel beschreeven als afgebeeld, voor. Daarentegen is van my niets in
 „ Afbeelding gebragt of beschreeven, dat wy te vooren reeds, ook maar taame-
 „ lyk goed hebben gehad: zo dat alle deeze myne Afbeeldingen en Beschryvingen
 „ voor nieuw gehouden kunnen worden. Geene Beschryving heb ik van andere Au-
 „ theuren ontleend, zonder zulks te melden; waar van het tegendeel door een nieu-
 „ wen Uitgever van een groote menigte Geschilderde Vogelen is geschied (*): ja
 „ ik heb veeleer de oude Beschryvingen t'eenemaal uit de gedagten gelaten, wan-
 „ neer ik 'er eene te maaken had, oordeelende de Natuur hierin de beste Leidsvrouw
 „ te zyn. Ondertusschen ontken ik ook niet, dat ik zo wel met verscheidene Per-
 „ soonen als Werken geraadpleegd heb, om alle begrip, tot deeze Beschryvingen
 „ noodig, te bekomen, en dezelve, zo veel mooglyk was, klaar en verstaanbaar
 „ te maaken.

„ Toen ik de hand sloeg aan het uitgeeven van dit Werk, zouden my in 't eerst
 „ de groote Onkosten, welken het Etzen, Drukken en wat dies meer is, veroir-
 „ zaaken mogt, byna afgeschrikt hebben; dewyl deeze Onkosten zeker en de Winst
 „ in tegendeel nog twyfelagtig ware: tot dat my eindelyk myn Waarde Vriend, de
 „ Heer CATESBY, deedt besluiten, om myne Platen zelf te Etzen, gelyk hy de
 „ zynen ook gedaan hadt, in zyn Werk. Hy raadde my zulks niet alleen aan, maar
 „ beval my ook hem te bezoeken, om hem te zien Etzen en gaf my alle noodige
 „ onderrichting dien aangaande, voor welke beleefdheid ik zyn Ed. hier myne open-
 „ baare dankbetuiging doe. Na dat ik nu dus eenigen tyd ge-arbeid had, besloot
 „ ik de nieuwste en zeldzaamste Vogelen van myne Verzameling aan 't licht te gee-
 „ ven, dewyl my dit doch niet meer dan myn tyd kosten kon.

„ In het Etzen van zulke Platen, waar van vervolgens de Afdrukken gekleurd
 „ zullen worden, moet men, gelyk ik ontdekt heb, anders te werk gaan, dan wan-
 „ neer men de Platen enkel met zwart op wit Drukken wil: weshalve ik dien aan-
 „ gaande eenige Aanmerkingen zal mededeelen, welke misschien den zodanigen
 „ nuttig zouden kunnen zyn, die in vervolg van tyd iets dergelyks mogten wil-
 „ len uitgeeven. Zo iemand een Schilderwerk in 't Koper brengen wil, dan moet
 „ hy de Lichten veel helderer doch de Schaduwen donkerer houden, dan zy in de
 „ Tekening zyn; niettegenstaande het Afdrukzel daar door, ten aanzien van Licht
 „ en Schaduwe, een onbevallige gedaante krygt. De Lichten, naamelyk, worden
 „ door het opleggen der Verwen donkerer, en de duistere Schaduwen worden, wan-
 „ neer menze met helderer Kleuren, dan de zwarte is, bestrykt, lichter dan natuur-
 „ lyk. In Platen, derhalve, die afgezet zullen worden, moet men die plaatfen,
 „ welke in de Tekening wat donker zyn, in taamelyke breedte geheel wit laten.
 „ Anders, by voorbeeld, wanneer een gedeelte der Tekening in 't donkere gedeel-
 „ te blaauw of rood is, of eenige andere fyne Kleur heeft, en men maakt de Scha-
 „ duw aldaar even zo donker, dan dringt het Zwart door de heldere Kleur, welke
 „ men tot het afzetten van de Plaat moet neemen, heen, en geeft dezelve een
 „ doodsch, drekkig aanzien. Legt men 'er de Kleuren te dik op, dan wordt de Fi-
 „ guur,

(*) [De Heer EDWARDS zal hier ALBIN op 't Oog hebben; wiens verklaringsen hy elders meldt grootendeels uit het vermaarde Vogelen-Werk van WILLOUGHBY te zyn genomen.]

„ guur, op de heldere plaatsē, te donker, plat en styf. Worden, in tegendeel,
 „ de Lichten zo breed en zuiver gelaten, als maar mooglyk is, zo zullen de opge-
 „ legde Kleuren, in zulke lichte plaatsē, veel frisscher zien, dan wanneer zy met
 „ zwarte Streepen doortoogen zyn, en, wanneer men de Plaat met eenig Verstand
 „ afzet, zo zal de groote ongelykheid tusschen Licht en Schaduw gaauw verdwy-
 „ nen, en het Blad zagt en fraay uitvallen; zo dat middelmaatige Kenners hetzelve
 „ voor eene met Watervervw geschilderde Tekening zullen houden. Aan Platen,
 „ die niet met voordagt tot afzetten vervaardigd zyn, zal men bezwaarlyk deeze
 „ schoonheid kunnen geeven, en, wanneer dezelve een taamelyke bevalligheid zullen
 „ bekomen, dan moeten 'er de Kleuren, in 't afzetten, zeer dik worden op gesmeerd.
 „ De Afbeeldingen deezer Vogelen heb ik allen, naauwkeurig, volgens de Na-
 „ tuur vervaardigd, en aan dezelve, wegens de menigvuldigheid, zo veel vershil-
 „ lende plaatsingen gegeven, als ik kon uitvinden. Dit heb ik zo veel te noodiger
 „ geagt, dewyl my bekend was, hoe zeer men in een nieuwen Vogelbeschryver te
 „ berispen heeft gevonden, dat hy geen veranderingen in de postuuren der Vogelen
 „ gemaakt, maar dezelve altemaal, op eenerley wyze, in profil hadt voorgesteld;
 „ welke gelykvormigheid niet dan onbevallig kan zyn. Ook heb ik zyne Boomen,
 „ zyne Stammen, en zyn Aardryk, van eene zeer slegte Uitvinding gevonden. Om
 „ het, nu, hier in beter te maaken, bediende ik my van den raad en het behulp ee-
 „ niger Schilderen, die ik als byzonder goede Vrienden roem, en daar door ben ik
 „ in staat gesteld, om het Werk niet alleen, zo veel doenlyk was, een met de zaak
 „ overeenkomstig, natuurlyk en bevallig aanzien te geeven, maar ook de Vogels
 „ met eenen wat luchtigen Grond en eenig Bywerk op te sieren. Om alles nog beter
 „ uit te voeren, heb ik op eenige Platen, daar de Vogels zeer klein zyn, tot op-
 „ vulling der ledige plaats eenige Uitheemsche Insekten bygevoegd. Schoon dezel-
 „ ven wel tot het tegenwoordige Werk niet eigentlyk behooren, heb ik niet te
 „ minder oplettendheid gebruikt, om dezelve naauwkeurig af te tekenen en te
 „ kleuren.

„ Een groot deel deezer Vogelen leefde nog, toen ik ze uitschilderde: anderen
 „ waren droog en in Kassen behoorlyk opgezet; eenigen waren in Liqueur gecon-
 „ serveerd, het welk de beste manier is; hoewel daarin de Vogelen niet zo goed
 „ kunnen afgetekend worden, dewyl de figuur van 't Glas de schynbaare Gestalte al-
 „ toos verandert. Ik heb dan de zodanigen, om ze af te tekenen, altyd uit de
 „ Spiritus genomen. Zo lang ik leef ben ik niet van voorneemen, om eenigen my-
 „ ner Platen onafgezet weg te geeven; dewyl zy alsdan van onbekwaame Menschen
 „ gekleurd mogten worden, het welke, wanneer men dit voor mynen arbeid hield,
 „ aan myn Werk nadeelig zou kunnen zyn. Eene zeer zorgvuldig naar de Origineele
 „ Schildery gemaakte Kopy, zal ik in de Bibliotheek van het *Collegium Medi-*
 „ *cum* te Londen leveren, welke tot een Proef zal kunnen dienen, om de Afzetting
 „ naar te schatten en te beoordeelen, wanneer men, in 't vervolg of na myn dood,
 „ aan de echtheid van eenig Exemplaer mogt komen te twyfelen.

„ In de Beschryving der Vogelen is het myn toeleg, inzonderheid by de benoe-
 „ ming der Kleuren, altyd geweest, my zodanig uit te mogen drukken, dat een
 „ Liefhebber, die alles wel in acht neemt, de Platen, volgens de Beschryvingen
 „ alleen, zo taamelyk zou kunnen afzetten. Hier in ben ik op het zorgvuldigste te
 „ werk gegaan, weshalve ik dan ook de genoemde Kleuren, altoos, zo veel moog-
 „ lyk was, met bekende dingen vergeleeken heb; doch, wanneer dit niet gelukken
 „ wilde, dan heb ik my van samengefelde Woorden, gelyk geelagtig bruin, rood-
 „ agtig bruin, donker bruin en dergelyken, bediend: by andere Kleuren, daarente-
 „ gen, heb ik de benaamingen van bleek, donker, middelmatig, naar deeze of ee-
 „ nige andere Kleur trekkende, gevoegd; welk alles van groot belang is in de Na-
 „ tuurlyke Historie: want de enkele woorden Rood, Blaauw, Geel, enz. hebben

„ onder zig een menigte van verschillende Kleuren (*).”

De Heer EDWARDS besluit zyne Voorrede, met aanmerking, dat zyn oogmerk voornaamelyk is geweest, om verstaanbaar, niet om sierlyk, te schryven. Zyne Beschryvingen der Vogelen zyn, om de waarheid te zeggen, ongemeen uitvoerig en zyn Ed. zal waarschyntlyk zig niet verbeeld hebben; dat hy, door zyn Hoofd te breeken, om den uitersten trap van naauwkeurigheid in de Beschryving der Kleuren van de kleinste Vedertjes waar te neemen, den Leezer niet alleen kragtig vermoeijen, maar ook aanleiding geeven zou, tot onovereenkomstigheden van de Beschryving met de Afbeeldingen, daar men dikwils sommige aangewezen Kleuren, wegens het verschillende postuur, of om andere redenen, niet zo duidelyk in gewaar wordt.

De Heer CATESBY is minder omstandig in de Beschryving der Vogelen geweest, lettende meer op de Kleuren en zaaken die zeer zichtbaar zyn, of ook sommige dingen voor de beschouwing van de Afbeelding overlatende. Hy heeft, door zyn Verblyf in Noord - Amerika, gelegenheid gehad, om de Vogels, die hy afbeeldt, niet alleen levendig, of kort na hunne dood te zien, en dus de Kleuren zeer natuurlyk te kunnen treffen, maar ook om 'er Plant of Boomgewassen, veelal betrekking hebbende op den Vogel, in de zelfde Plaat by te voegen; welk Bywerk tot sieraad strekt van zyne Platen. Dus heeft hy ook omstandig kunnen spreken van de Voortteeling, het Aas, de Verhuizing en Eigenschappen der Vogelen, welken hy in Afbeelding vertoont. Maar; laten wy hem zelf, in de VOORREDE van zyn Werk, hooren spreken.

„ Offchoon ik, van jongs af, eene neiging tot het onderzoek van de Planten en „ andere Werken der Natuur, in my bespeurde, werdt doch dezelve door myn te „ ver van Londen, het middelpunt aller Weetenschappen, afgelegene Verblyfsplaats, „ grootelyks terug gehouden: doordien het my niet alleen aan gelegenheid maar ook „ aan zulke Voorgangers ontbrak, welke my tot een meerderen iever in het beschou- „ wen der dingen, die my van Natuure aangenaam waren, hadden kunnen opwek- „ ken. Ondertuffchen was myne Weetgierigheid zo groot, dat ik my niet alleen „ met beschouwinge der Natuurlyke Zaaken van ons Land vergehoegde, maar zy „ ontfak in my het vuurigste verlangen, om de in Engeland vreemde Dieren en „ Planten in hun eigen Vaderland te zien en te leeren kennen. Virginie was my tot „ myn voorneemen bekwaamst, dewyl zig eenigen myner Bloedverwanten aldaar „ ophielden; weshalve ik my dan ook derwaarts begaf, en 'er den 23 April van 't „ jaar 1712 aanlandde. Diestyds had ik zo weinig denkbeeld tot het uitvoeren van „ zulk een Werk, als het tegenwoordige is, dat ik veel eer de zeven Jaaren tyds, „ welken ik my daar heb opgehouden, slegts myne neiging involgde, door de me- „ nigvuldige Natuurlyke Zaaken van die Landstreek in aanmerking te neemen en my „ daar over te verwonderen; doende verder anders niet, dan dat ik eenige gedroog- „ de Plantgewassen, benevens ettelyken der schoonsten levendig in Potten met Aar- „ de, aan eenigen van myne Vrienden, die my daartoe verzogt hadden, en die ik „ wist daarvan Liefhebbers te zyn, overzondt. Onder deeze bevondt zig ook de „ Heer DALE van Braintree in Essex, een bekwaame Apotheker en Kruidkenner. „ Deezen zond ik, behalven ettelyke Planten, ook eenige weinige Aanmerkingen, „ welken ik over het Land zelf had gemaakt. Deeze Aanmerkingen werden door „ hem aan den sedert overleeden Heer WILLEM SHERARD, Doktor in de Regten, „ en een der bekwaamste Kruidkundigen van onzen Leeftyd, medegedeeld. Toen „ ik vervolgens, in 't Jaar 1719, in Engeland was terug gekomen, verwaardigde „ dee-

(*) [De vermaarde Heer SCHAEFFER, te Regens- burg, heeft om die reden, onlangs, het Ontwerp uitgegeven van een Kleuren-Werkje, dat tot een Monster Boek zou kunnen strekken, voor de benaamingen der Kleuren, waar van hy 'er in het Rood

alleen 8 Natuurlyke of onvermengde, en 25 die door vermenging gebooren waren, met naamen opgeeft, en met byvoeging van de Verwen, uit welken zy bestaan. Regensb. 1769. Quarto.]

„ deze Heer my niet alleen met zyne Vriendschap, maar hy bragt my ook, door
 „ zynen bystand, offchoon my myne zwakheid zeer wel bekend ware, tot eene nieu-
 „ we en myne neiging zo aangename Onderneeming. Dewyl, echter, tot uitvoe-
 „ ring van dezelve aanmerkelyke Kosten vereischt werden, zo kan ik niet nalaaten
 „ die groote Patroonen en waardige Begunstigers, welke my door hunnen bystand
 „ ondersteund en aangemoedigd hebben, alhier met de grootste dankbaarheid te
 „ roemen en hunne Naamen met veel agting te melden: te weeten.

Mylord, Hertog van Chandois.

Mylord THOMAS, Graaf van Oxfort.

Mylord THOMAS, Graaf van Macclesfield.

Mylord JOH. PERCIVAL.

Sir GEORG MARKHAM, Baronet, Lid van de Kon. Societeit.

Sir HENR. GOODRICK, Baronet.

Sir HANS SLOANE, Baronet, President van de Kon. Soc. en van het *Coll. Med.*

De Heer FRANC. NICHOLSON, Gouverneur van Zuid-Karolina.

De Heer R. MEAD, Doktor der Geneeskunde en Lid van de Kon. Societeit.

De Ridder KAR. DUBOIS, Lid der Kon. Soc.

De Ridder JOHN KNIGHT, Lid der Kon. Soc.

De Heer WILL. SHERARD, Doktor in de Regten en Lid der Kon. Societeit.

„ Ik vertrok, derhalve, in 't jaar 1722, wederom uit Engeland naar Karolina,
 „ welk Land my zo veel te meer een onderzoek en Beschryving waardig schein te
 „ zyn, hoe minder de Dingen, welken hetzelfde voortbrengt, (zodanigen als enkel
 „ den Koophandel betreffen, gelyk Ryst, Pek en Teer, uitgezonderd,) tot nog
 „ toe bekend waren: niettegenstaande dit Land reeds meer dan een Eeuw van de
 „ Engelschen bewoond is, en in vrugtbaarheid niet toegeeft aan eenig ander Land,
 „ zynde ook van de Natuur, op veelerley wyzen, by uitstek gezegend. Ik kwam
 „ dan den 23 Mey des Jaars 1722, na eene wel aangename maar wat lange Reize,
 „ in Karolina aan. Het ontbrak ons op dezelve niet aan zulk tydverdrijf, als men
 „ by het doorvaaren van den Oceaan niet zelden gewoon is te vinden. Wy ving
 „ 'er, naamelyk, Zee-Honden, Bruinvisschen, Dolphynen, Bonieten, Albicoren
 „ en andere Visschen, en, wanneer wy zo gelukkig waren, van de drie laatsten
 „ magtig te worden, dan hielden wy daar van een smaakelyken Maaltyd; doch de
 „ Matroozen, die een geruimen tyd niets dan Gezouten Vleesch genooten hadden,
 „ namen het Vleesch der Zee-Honden en Bruinvisschen voor lief. Een ander ver-
 „ maak bragten ons dikwils de Dolphynen aan, wanneer zy Jagt maakten op Vlie-
 „ gende Visschen. Na dat zy die in de hoogte gedreeven hebben, doen zy verder
 „ niets meer, dan dat zy, als zeer gezwind zwemmen kunnende, dezelve ten vin-
 „ nigste vervolgen, tot dat de Vliegende Visch eindelyk moede wordt, en wegens
 „ de verdrooging van zyne Wieken in 't Water vallen moet; dus dikwils zig zelf in
 „ de Kaaken van zyn Vyand werpende. Dikwils is hy ook in de Lugt weinig vei-
 „ liger dan in het Water: want naauwlyks dus de Dolphynen ontvlooden zynde,
 „ wordt hy de Roofvogelen ten prooy. Doch, 't gene ons het meest verwonder-
 „ de, was eene over ons Schip zweevende en rondom zwerfende Kat-Uil: niette-
 „ genstaande wy ons op de Noorder Breedte van by de 26 Graaden, ongevaar in 't
 „ midden tusschen het Vaste Land van Afrika en Amerika, bevonden; hetwelke,
 „ zo ik meen, byna een Weg van zeshonderd Mylen uitmaaken moet. Deeze Vo-
 „ gels hebben anders korte Wieken, en kunnen, zo veel men waargenomen heeft,
 „ niet ver vliegen; gelyk dan ook de Jongens, als zy die gevangen hebben, met
 „ dezelve spelen, en t' elkens, na dat zyze hebben laten vliegen, wederom grypen
 „ en vangen. Na dat nu deeze Kat-Uil eenige maalen getragt had uit te rusten, ver-
 „ looren wy haar uit ons Gezigt. Op dergelyke manier liet zig ons op dienzelfden
 „ Dag, zynde de 22 Maart, een Havik met een witten Kop, Borst en Lyf, zien,

„ en op den volgenden vertoonden zig eenige Zwaluwen: zoekende noch deeze,
 „ noch gene, zig op ons Schip neder te zetten. Ook fchynt geen Vogel zo lang te
 „ kunnen vliegen, als de Havikken en de Zwaluwen; doch dat een Kat-Uil het zo
 „ lang op zyne vlugt zou kunnen uithouden, komt my gantsch wonderlyk voor (*).
 „ Te Charles-Town, de Hoofdstad van Karolina, aankomende, maakte ik myne
 „ opwagting by den Heer Generaal NICHOLSON, toenmaligen Gouverneur van dee-
 „ ze Provincie, door wien ik niet alleen zeer gunstig ontvangen werd, maar die my
 „ ook altoos, zo lang ik my aldaar ophield, op gelyke manier bejegende. Ook zou
 „ ik my aan de grootfte ondankbaarheid fchuldig maaken, wanneer ik naliet de Gaf-
 „ vryheid en veele andere Beleefdheden, door welken myn Oogmerk van de voor-
 „ naamften des Lands, in 't algemeen, grootelyks bevorderd werdt, hier opentlyk
 „ te roemen.

„ Dewyl ik met het begin van den Zomer aanlandde, vond ik, tegen myn ver-
 „ moeden, in dit Land niet alleen alle de Dieren en Gewaffen van Virginie,
 „ maar zy vertoonden 'er zig aan my in veel grooter menigvuldigheid. Het be-
 „ woonde deel van Karolina ftrekt zig, van de Zee af, tot zestig Mylen West-
 „ waards uit, en langs de Kust heen is het byna geheel plat en effen Land. In dit
 „ gedeelte bragt ik myn eerfte Jaar met onderzoeken, verzamelen en befchryven
 „ der Dieren en Planten door. Vervolgens begaf ik my in de hooger leggende en
 „ onbewoonde Landftreeken, en hield my op in 't Fort Moore, een kleine Vefting
 „ aan den Oever van den Savannah-Stroom, welke van daar nog driehonderd Mylen
 „ ver, tot aan de Zee, te loopen heeft. en weinig minder af is van zynen Oir-
 „ fprong, in 't Gebergte.

„ Met veel genoeg en wierd ik gewaar, hoe zeer de Werken der Natuur, in dee-
 „ ze hooger gelegene Landen, van de anderen verfchillende waren, en vondt 'er
 „ een menigte van Zaaken, die men in de laage Landen niet te zien krygt. Dit be-
 „ woog my, om verfcheide maalen. met de Indiaanen, de Rivier hooger op, naar
 „ de Gebergten toe te reizen; daar ik dan niet alleen in het Ryk der Planten geduu-
 „ rig wat nieuws te zien kreeg, maar ook de fchoonfte Landgezigten, welken wy
 „ ons in ftaat zyn te verbeelden, voor my hadt: waarby my tevens de Jagt van Buf-
 „ fels, Beeren, Luipaarden en ander Wild, niet weinig vergenoegen gaf. Op
 „ deeze Reizen bediende ik my van eenen Indiaan, om myn Koffertje te draagen,
 „ waarin ik zo wel Papier en andere dingen, die tot Tekenen en Schilderen vereifcht
 „ worden, als gedroogde Planten, Zaaden, en wat dies meer is, bewaarde. Aan
 „ de Gaftevryheid en den byftand deezer goedhartige Indiaanen heb ik zeer veel te
 „ danken: doordien ik van 't gene zy fchooten niet alleen myn Onderhoud had; maar
 „ dat zy ook, zo dra 'er een Regen ontftondt, aanftonds van Boomschorfen eene
 „ Hut maakten, op dat zo wel ik, als het gene ik met my voerde, voor de nattig-
 „ heid befchut mogt zyn.

„ Nu wil ik ook aantekenen, van welke orde ik my, in het befchryven van de
 „ Natuurlyke Hiftorie deezes Lands, bediend hebbe. Wat dan de Planten aangaat,
 „ waarmede ik een aanvang wil maaken, heb ik myn doelwit voornaamelyk op de
 „ Woudboomen gericht, en aangewezen, van welke nuttigheid zy zo wel in de
 „ Werktuigkunde, als anders, zyn, en wat gebruik men 'er van maake tot Tim-
 „ merwerk, Schrynwerk, tot den Akkerbouw, tot Voedzel of tot Geneesmiddelen.
 „ Ook heb ik op die Gewaffen in 't byzonder agt gegeven, welke ons Engelsch
 „ Klimaat verdraagen, en die ik daar door hadt leeren kennen, dat ik ze by den
 „ Heer

(*) [Het gene van de Havikken en Zwaluwen, door den Heer CATESBY, hier gemeld wordt, ftrekt zekerlyk tot een groot bewys, dat de Vogelen weezentlyk op verre Togten gaan, en dus dat zy zeer wel naar de Indiën kunnen verhuizen; gelyk het denk-

beeld van den Heer EDWARDS, hier voor, is. Het zweeven van de Kat-Uil, over Dag, boven 't Schip, komt my ook zeldzaam voor. Zou dezelve ook een Sperwer, of dergelyke Roofvogel, kunnen zyn geweest? Men hadt hem, immers, niet van naby gezien.]

„ Heer BACON, opvolger van wylen den Heer FAIRCHILD te Hoxton, had zien
 „ groeijen, als waar veelen derzelven ettelyke strenge Winters, zonder bedekking,
 „ hebben uitgestaan, offchoon anderen, uit het zelfde Land, door gebrek van be-
 „ dekking gestorven zyn.

„ Van de VOGELN, waarvan veel meer soorten zyn dan van andere Dieren, ten
 „ minste die men bekomen kan, en welke in pragt en schoonheid van Kleuren de-
 „ zelvev overtreffen, doch anders ook met de Planten, daar zy op aazen en by wel-
 „ ken zy zig onthouden, eenige verwantschap hebben: van deeze heb ik my toe-
 „ gelegd een omstandig Berigt te geeven: want de Infekten en andere Dieren, on-
 „ der elkander, zonder onderscheid te beschryven, heb ik niet raadzaam geoordeeld,
 „ dewyl ik alsdan veele Vogels agter weg zou hebben moeten laten, hebbende tot
 „ alles geen tyds genoeg. Echter zyn my weinigen onbekend gebleeven, uitge-
 „ zonderd eenige Watervogels en ettelyke, die zig in de Zee onthouden.

„ Van *Viervoetige Dieren* zyn 'er weinigen, die van de Dieren onzes ouden We-
 „ relddeels verschillende waren, my voorgekomen. Ik heb de meesten derzelven
 „ afgetekend, uitgezonderd de genen, die van de zelfde, in Europa zig bevinden-
 „ de Soorten, weinig verschillende zyn: gelyk ook zodanigen, welken andere Au-
 „ theuren reeds hebben beschreeven.

„ Van de *Slangen* zullen my, zo ik hope, weinigen ontbreken: want als ik my-
 „ ne Aftekeningen daar van aan verscheide Luiden, wien zy zeer wel bekend zyn,
 „ vertoonde, zo bekenden my veelen, dat zy de zodanigen nog niet altemaal ge-
 „ zien hadden; terwyl niemand voorgaf, dat hem nog andere Soorten bekend waren.

„ Van de *Visschen* omstreeks Karolina heb ik niet meer dan vyf of zes beschree-
 „ ven, dewyl ik zulks wilde uitstellen, tot dat ik op de Bahama- Eilanden gekomen
 „ ware: want, alzo daar slegts weinige Viervoetige Dieren en Vogelen zyn, had ik
 „ te meer tyd om de Visschen te beschryven, en schoon men my dikwils hadt ge-
 „ zegd, dat dezelvev zeer merkwaardig zyn, zag ik nogthans met groote verwon-
 „ dering, hoe heerlyk de Natuur hun met de voortreffelykste Kleuren en Vlakken
 „ heeft opgesierd.

„ Wat de *Infekten* aangaat, komen van dezelvev in deeze Landen ontelbaare Soor-
 „ ten voor; doch ik kon, wegens de reeds gemelde oorzaken, maar weinigen van
 „ dezelvev aftekenen.

„ Na dat ik my omtrent drie Jaaren in Karolina, (dat de Spanjaards en wel inzon-
 „ derheid die Provincie, welke eerst kortlings met den naam van *Georgia* is vereerd
 „ geworden, *Florida* noemen,) en in de omleggende Landen opgehouden had, be-
 „ gaf ik my naar het Eiland *Providence*, dat een der Bahamaas is. Zyne Excellen-
 „ tie, naamelyk, de Heer KAREL PHINNEY, Ridder en Gouverneur deezer Eilan-
 „ den, hadt my derwaarts ingescheept, door wien ik ook zeer gunstig ontvangen en
 „ onderhouden ben. Van daar heb ik verscheide andere Eilanden, in 't byzon-
 „ der *Ilathera*, *Andros* en *Abbaco*, bezogt. Offchoon nu wel op deeze Rotzige
 „ Eilanden veel schoone Planten groeijen, welken ik alhier heb beschreeven, was
 „ doch myn Hoofd- oogmerk op de Visschen gericht, van welken weinigen, of mis-
 „ schien in 't geheel geene, door anderen beschreeven zyn. En, gelykerwys ik,
 „ zo wel in Karolina, als op deeze Eilanden, gedroogde Planten en allerley Zaa-
 „ den, van tyd tot tyd, verzameld had, leid ik my inzonderheid hier toe, om vee-
 „ lerley Zee-Schepzelen, gelyk Hoorens en Schulpen, Koraalen, Zee-Planten,
 „ Sponsen, Astroieten en dergelyken, by een te brengen. Dezelvev heb ik vereerd
 „ aan myne Vrienden, die Liefhebbers daar van waren, doch inzonderheid, gelyk
 „ myne verplichting vorderde, aan den grooten Natuurkundigen en bevorderaar der
 „ Weetenschappen, den Heer HANS SLOANE, als aan wiens goedgunstigheid ik den
 „ voortgang van myne Onderneeming voornaamelyk te danken heb.

„ Dewyl ik geen volkomen Schilder ben, zo hope ik, dat men de misflagen,
 „ * * *
 „ door

„ door my in 't Perspectief en andere Konftgreepen begaan, te gereeder zal vergeeven.
 „ ven. Ik ben ook van Gevoelen, dat de hoewel wat plat, doch zorgvuldig gemaakte
 „ Afbeeldingen van Planten en andere Dingen, hooger te agten zyn, dan
 „ die met meer Konft, naar Schilders trant, zyn uitgevoerd, in zo verre zy tot op-
 „ heldering dienen zullen van de Natuurlyke Historie. Tot de Afbeeldingen der
 „ Planten heb ik altoos de zodanigen genomen, welken frifch en zo eerft verzameld
 „ waren: de Dieren, doch inzonderheid de Vogels, heb ik, tot op eenige weinigen
 „ naa, naar 't Leven afgebeeld. Ik heb my daar in byzonder toegelegd, om ieder Soort
 „ haar behoorlyk en Natuurlyk postuur te geeven: ook heb ik de Vogelen op en by
 „ die Gewaffen geplaatst, waar zy op aazen of daar zy anderszins eenige betrekking
 „ toe hebben. De Viffchen die, wanneer zy buiten hun Element zyn, hunne Kleu-
 „ ren niet behouden, heb ik niet op een zelfden tyd afgefhilderd, maar altoos, wan-
 „ neer de eerften hunne Kleuren kwyt raakten, wederom anderen getragt te beko-
 „ men. Dit voordeel echter kon ik my in allen niet van bedienen: want eenigen
 „ kon ik niet dikwils genoeg krygen, en van anderen zyn my niet meer dan een
 „ of twee ter hand gekomen. De Kruipende Dieren blyven eenige Maanden, zon-
 „ der Onderhoud, in 't Leven, en dus kon ik die gemakkelyk naar de Natuur uit-
 „ fhilderen.

„ Wanneer ik, in 't jaar 1726, uit Amerika weder t'huis kwam, had ik het ge-
 „ noegen, dat myn arbeid goedgekeurd werde; ja verscheidene der boven gemelde
 „ Heeren, die zeer kundig zyn in de Natuurlyke Historie, vereerden my met hun-
 „ nen Raad, en oordeelden de Afbeeldingen waardig om uitgegeven te worden;
 „ maar deeze Onderneeming dagten zy, mogt, wegens de Onkosten die men aan
 „ de Platen moefte doen, wel niet dan bezwaarlyk uit te voeren zyn. Dit denk-
 „ beeld van die Heeren, 't welk ik volftrektelyk voor gegrond moeft aanzien, hieldt
 „ my te rug in myn voorneemen, en maakte, dat ik het in 't eerft genomene be-
 „ fluit, om naar Amftterdam of Parys te gaan, en myne Platen aldaar te laten Gra-
 „ veeren, weder vaaren liet. Eindelyk bragt ik het, door den gunftigen Raad en
 „ onderrigting van den onvergelykelyken Schilder, den Heer JOSEPH GOUPY, zo
 „ verre, dat ik myne Platen zelf ondernam te Etzen. Offchoon ik, nu, hier in
 „ niet volgens de Konft der Plaatfnyderen te werk gegaan ben, noch den aanleg
 „ der Streepen op hunne manier gemaakt, maar veeleer de ftreeken der Vederen ge-
 „ volgd heb, 't welk moeijelyker is; geloof ik doch myn Oogmerk beter uitgevoerd
 „ te hebben.

„ Het Afzetten is, tot meerder duidelykheid, in de Natuurlyke Historie zo noo-
 „ dig, dat ik durf vafftellen, dat men door de met haare Natuurlyke Kleuren ge-
 „ fhilderde Afbeeldingen der Planten en Dieren een veel klaarder denkbeeld ver-
 „ kryge van de Zaak, dan ons de omftandigfte Befchryving, zonder dezelve, zou
 „ kunnen geeven. Om die zelfde reden ben ik in myne Befchryvingen niet uitvoe-
 „ rig geweest, alzo ik het voor onnoodig aanzag, den Leezer met aanwyzing van
 „ ieder Veder op te houden; doch denk niettemin, dat myne Befchryving genoeg-
 „ zaam zal zyn, om alles zonder verwarring daar door te kunnen onderscheiden.

„ De Planten heb ik de Engelsche en Indiaanfche Naamen laten behouden, onder
 „ welken men dezelve in dat Land kent: waar de Latynfche benamingen zyn
 „ bygevoegd, welken my, door den hier voor aangehaalden geleerden en voortref-
 „ felyken Kruidkenner, den Heer Doktor SHERARD, zyn opgegeven.

„ Aangezien zeer weinige Vogels in dit Land hunne eigene Naamen hebben, uit-
 „ genomen eenige derzelven, wier Indiaanfche naamen bekend zyn; zo heb ik de-
 „ zelve naar de Europifche Vogelen, van dergelyke Soort, benoemd, en door by-
 „ voeging van de een of andere hoedanigheid derzelve onderscheid aangewezen.
 „ En, alzo onder het Pluimgedierte, uitgezonderd eenige weinigen, het Mannetje
 „ gemeenlyk met fchooner Kleuren dan het Wyfje praat, zo heb ik doorgaans, op

„ twee

„ twee of drie naa, het Mannetje alleen voorgesteld, en van de Wyfjes een korte
 „ Beschryving daar agter aan gevoegd; aantoonende, in hoe verre zy, wat de Kleu-
 „ ren aangaat, van de Mannetjes verschillende zyn. Hier door, dat men zulks niet
 „ in agt genomen heeft, is in andere Werken van deezen aart een groote ongeregeld-
 „ heid ontstaan.

„ Wat de Kleuren, en in 't byzonder de Groene aangaat, daar ik my tot het af-
 „ zetten der Afbeeldingen van bediend heb, zyn door my voornaamelyk zodanigen
 „ uitgekoozen, welke de Natuur best uitdrukken, duurzaam zyn, en haaren Glans
 „ behouden; verwerpende daarentegen de genen, die slegts door den Glans in 't Oog
 „ vallen, ziende 'er voor 't overige onnatuurlyk uit en lichtelyk verschietende. On-
 „ dertuffchen moet ik ook aanmerken, dat 'er byna geen Groen te vinden is, het-
 „ welk zig niet aan eenige Plantgewassen, het geheele Jaar door, op verscheide Ty-
 „ den vertoonen zou: ja eenerley Plant verandert ook wel allengs, met den Ou-
 „ derdom, haare Kleur. In 't Voorjaar, naamelyk, zyn de Bosschen, en in 't al-
 „ gemeen alle Boom- en Plantgewassen, geeler en helderer: met den toeneemenden
 „ Zomer wordt derzelver Kleur donkerer groen, en, hoe meer de tyd van het af-
 „ vallen der Bladen genaakt, hoe donkerer en bruiner het Groen wordt. Hier uit,
 „ nu, is ligtelyk af te neemen, dat, wanneer men eene frissche Plant met eene uit-
 „ geschilderde vergelykt, en eenig onderscheid in de Kleur waarneemt, zulks aan
 „ de eerst bygebragte oorzaak toe te schryven zy.”

Dus hebben wy de byzondere inrichtingen van de Heeren EDWARDS en CATES-
 BY, ten opzicht van hunne Vogelen-Werken, gezien. Dewyl zy echter in de
 Hoofdzaak overeenkomen, welke is, om goede Afbeeldingen van nog onbekende
 Vogelen te leveren; zo kan de verschillende behandeling in het afbeelden en beschry-
 ven meer dienen tot eene aangenaame Verandering van Tooneel, terwyl men hier
 t'elkens de Bedryven van twee zulke groote Konstenaars in 't stuk der Vogelkunde,
 elkander ziet vervangen; dan dat zulks verdriet of walging aan de Liefhebbers ver-
 oorzaaken zoude. De moeite, die het leezen van eene uitvoerige Beschryving van
 EDWARDS gebaard heeft, wordt door de korthed, het Historieele en aangenaame
 Bywerk van Bloemen, Planten en Bloemen, in de Beschryving van CATESBY, daar
 onmiddelyk op volgende, aanstonds vergoed, en vermaakelyk beloond. Zeer zelden
 ook gebeurt het, dat zy op eenen zelfden Vogel gevallen zyn, en alsdan dient de
 dubbele Afbeelding en Beschryving tot grooter duidelykheid.

De beroemde Heer Doktor TREW heeft wel, gelyk bevoorens gezegd is, de aan-
 leiding gegeven en het Ontwerp gemaakt, om de Werken van die vermaarde En-
 gelsche Vogelbeschryvers dus samen te voegen, en op eene mindere kostbaare wyze
 aan de Liefhebbers te bezorgen, maar de Schilder SELIGMANN, niet minder ver-
 maard door zyne bekwaamheid in het vervaardigen van Natuurlyk gekleurde Afbeel-
 dingen, is de Uitgever van dit Werk, hebbende daar toe van zyne Keizerlyke Ma-
 jesteit in den Jaare 1750 een Privilegie bekomen, voor tien Jaaren, hetwelk den
 14 Oktober des jaars 1760 vernieuwd werd. Van deezen Uitgever van de Hoog-
 duitsche *Verzameling van Vogelen* vind ik geen VOORBERICHT, doch de Heer Dok-
 tor HUTH, die de Beschryvingen uit het Engelsch in 't Hoogduitsch vertaald heeft,
 meldt ons in het zyne; „ dat de gedagte Uitgever geene zorgvuldigheid gespaard
 „ heeft, om zyne Verzameling zodanig te leveren, dat de daar in voorkomende
 „ Vogels, zo wel ten aanzien van het Graveeren als van het Afzetten, de Originee-
 „ len volmaakt geleecken. Indien, derhalven, (zegt zyn Ed.) hier of daar eenige on-
 „ overeenkomstigheid, tusschen de Beschryving en Afbeeldingen; mogt voorkomen,
 „ zo zoude zulks aan het Origineel te wyten zyn: doch de goedkeuring, welke dit
 „ Werk van SELIGMANN alom by de Liefhebbers vindt, schein hem een Waar-
 „ borg te zyn, dat de Uitvoering naar behooren was geschied.”

De aanmerking door sommigen volgens zyn Voorberigt op dit Werk gemaakt, als
 of

of 'er geen Vogels van zo schoone Kleuren in de Natuur te vinden waren, verdient geene wederlegging: dewyl wy door Ondervinding weeten en verscheidene in onze Kabinetten hebben, wier Schoonheid en Luister zelfs voor het Penfeel onnavolgbaar is. Waarom zal men dan aan de opregtheid van gedagte Engelsche Vogel-Schilders, ten opzichte van de genen die wy niet gezien hebben, in deezen twyfelen?

Het Oogmerk van den Uitgever was, zo zyn Ed. meldde, *om 'er alles in vervat te doen zyn, dat de Heer CATESBY, in zyn Werk, aangaande de Vogelen voorgesteld, en de Heer EDWARDS, in zyne diestyds uitgekomenen vier Deelen, voorgedragen badt.* Dit schreef Doktor HUTH, by de Uitgaave van 't Eerste Deel van vyftig Platen, in 't voorste des Jaars 1751. By het Derde Deel gaf zyn Ed., den 4 Oktober des Jaars 1755, een nader VOORBERIGT, waarin hy aldus spreekt. „ De Heer EDWARDS heeft zyn Werk zodanig ingericht, dat altoos twee Deelen, welke de Afbeeldingen van honderd Vogelen inhouden, eenen bekwaamen Band uitmaaken, en het uit twee Banden (*Volumina*) bestaande Werk van den Heer CATESBY bevat in den Eersten de Beschryving van honderd Vogelen en eenige Plantgewassen, welke te samen op zo veel Platen voorgesteld zyn: in den tweeden Band bevinden zig weder honderd andere Platen, benevens derzelver Beschryvingen, die behalve veele Visschen ook verscheide Slangen en Insekten, benevens eenige andere Dieren en Gewassen, voorstellen. Deeze schikking heeft onze Uitgever willen volgen, en het Derde Deel, waar mede de Tweede Band van zyne Verzameling begint, een nieuwe Tytelplaat voorgezet; zo dat dus de Tweede Band den Eersten in sierlykheid niets toegeeft?”

Deeze zelfde schikking is in de tegenwoordige Nederduitsche Uitgaave van SELIGMANN'S *Vogelen-Werk*, te Amsterdam, door den Boekverkooper JAN CHRISTIAAN SEPP, (reeds bekend door het uitgeeven van verscheide andere geagte Werken over de Natuurlyke Historie en in 't byzonder over de Versteende Zaaken, Planten, Vogelen, Insekten en andere Dieren,) nagevolgd; maar de *Beschryving van Karolina en de Babamaas Eilanden*, in 't Hoogduitsch voor het Derde Deel gevoegd, heeft men, om geen stremming te maaken in het uitgeeven der Platen, beslooten tot het End te spaaren. Dit schynt immers ook gevoeglyker, en het zal de Natuurkundigen in 't vervolg niet onaangenaam zyn, te kunnen zien, de hoedanigheden van het Land, waar in de beschreeven Planten, Vogelen, en andere Dieren waargenomen zyn; te minder, dewyl dezelve door een Kaart van die Landen opgehelderd is. Ook was zulks billyk, dewyl in die Beschryving verscheide Dingen voorkomen, welke niet regtstreeks tot deeze Vogelen-Verzameling behooren. Want schoon uit het Begin van HUTH'S Voorberigt, zo even vertaald, schein te blyken, dat men het geheele Werk van CATESBY, hier dus tusschen de Platen van EDWARDS, beurt om beurt, invoegen zoude, wordt door hem doch vervolgens gemeld, dat het Tweede Deel van CATESBY te Neurenburg op zig zelf en wel door een ander uitgegeven werde. Zo zien wy, ingevolge van dien, ook thans, dat niet meer dan de honderd Eerste Platen van CATESBY, om dat deeze maar alleen de Vogelen betreffen, gebruikt zyn; en dat dus het Vyfde Deel uit het Vervolg der Platen van EDWARDS alleen bestaat: zynde in de Vier eerste Deelen, die ruim tweehonderd Platen behelzen, de honderd van CATESBY, op de gedagte wyze, tusschen de honderd eersten van EDWARDS ingevoegd.

De Nederduitsche Vertaaling is met alle mooglyke zorgvuldigheid naar het Hoogduitsch gemaakt, en by eenige twyfelingen ook wel tegen het Engelsche Origineel nagezien. Dewyl men de zelfde Platen gebruikt, die tot het Hoogduitsche Werk gesneden zyn, zo ziet men boven ieder Vogel deszelfs *Hoogduitsche*, zo wel als daar onder de *Latynsche* en *Fransche* benaamingen, waar men vervolgens, ieder in 't byzonder, een REGISTER van geeven zal, hetwelke tevens tot een Bladwyzer zal kunnen strekken; doch by ieder Band, uit twee Deelen bestaande, zullen wy een

Korten Inhoud of *Lyst* voegen, van de daar in voorgestelde Vogelen; gelyk zy elkander in orde volgen. Op dergelyke wyze, omtrent, is men in de Hoogduitsche Uitgaave ook te werk gegaan, maar in deeze Nederduitsche heeft men dienstig geoordeeld, by de Beschryving van ieder Plaat de *Geflagt-* en *Soortnaamen* van LINNÆUS te voegen, op dat de genen, wien het behaagde, deezen of genen Vogel *Systematisch* na te gaan, dus zouden kunnen zien, waar de Afbeelding door dien beroemden Ridder was aangehaald; als ook waar dezelve voorkwam in andere Authouren. Het zelfde is insgelyks gedaan met de benamingen der Plantgewassen; kunnende men, voor het overige, met een weinig oplettendheid, daar door ook te regt raaken, wanneer men een Vogel of Plant, door LINNÆUS uit EDWARDS of CATESBY aangehaald, wil opzoeken in dit Werk.

Zulks moet, inderdaad, wel de voornaame nuttigheid geagt worden van deeze Verzameling van Gekleurde Vogelen. Deze groote Natuurbeschryver, naamelyk, heeft de grootste menigte van Soorten van vreemde Vogelen, in zyn Latynsch *Samenstel der Natuur*, uit de Werken van die vermaarde Engelsche Heeren ontleend; waar van dan ook dikwils in de *Natuurlyke Historie*, welke volgens dat Samenstel hier in 't Nederduitsch uitgegeven en met zo veel smaak gelezen wordt, gewag is gemaakt. Nergens kan dit Vogelen-Werk van SELIGMANN, derhalve, tot grooter opheldering strekken; nergens is het noodiger en van meer nuttigheid, dan in het beoefenen van dat Samenstel der Natuur, wat de Vogelen betreft, en wy twyfelen ook geenszins aan de goedkeuring van hetzelfde door de Liefhebbers; te minder, dewyl de gedagte Boekhandelaar, SEPP, zig vereerd vindt met de Intekening van de volgende Heeren.

A.

N°. 70. De Heer Johannes Arnoldus *Amesbof*, te Amsterdam.

B.

66. — C. B. Cz.
 55. — J. *Bistrop*, Meester Beeldhouwer te Amsterdam.
 13. } — Jan *Bosch*, Boekverkooper te Haarlem. 2 Exempl.
 14. }
 37. — Abraham *Bothal*, Boekverkooper te Rotterdam.
 60. — Joseph *Brondgeest*.
 57. — Jan *Bronkborst*, Koopman te Amsterdam.
 56. — Jan *Bronkborst*, Boekverkooper te Rotterdam.
 81. — H. W. D. *Bruin*, Boekverkooper te Amsterdam.
 72. — en M^r. P. van *Buren*, Commis ter Finantie van Holland.
 12. — Everhard de *Burlet* junior, te Amsterdam.

C.

20. — Abraham *Cappelbof*, Medicinæ Doctor te Amsterdam.
 73. — J. De *Cerf*, Boekverkooper te Amsterdam.
 16. — H. A. de *Chalmot*, Boekverkooper te Leeuwaarden.
 8. — Ferdinand van *Collen*, Commissaris der Posteryen te Amsterdam.

D.

34. — C. Hessfeld van *Dinter*, Lt. Colonel in Dienst van den Staat, en Plaats Majoor van Maafricht.

XIV LYST DER INTEEKENAAREN.

N°. 63. De Heer P. de *Does* Wed^{we}, Boekverk. te Leyden.

9. — Pieter *Draax*, Chirurgyn te Hoorn.

4. — C. J. *Dreyhaupt*, J. U. Studiosus.

E.

62. — Bailjuw *Eckbard*.

45. — Arend Jan van *Eibergen*.

F.

54. — C. F.

G.

61. — en Mr. Arend *de Gaey*.

53. — Hendrik *Gartman*, Boekverkooper te Amsterdam.

31. — Adriaan *Gotenaar*, te Suriname.

7. — Petrus *Guillebert*, Medicinæ Doctor te Amsterdam.

H.

19. — Iſaak *Haakman*, te Amsterdam.

79. — Edward *'t Hoen*, te Amsterdam.

40. — A^{dn} A^{dn} *Hoevenaar*, te Rotterdam.

83. — Martinus *Houttuyn*, Medicinæ Doctor te Amsterdam.

30. — Erven Franciscus *Houttuyn*, Boekverk. te Amsterdam.

K.

26. — en Mr. Gillis Clement *Keetlaar*.

L.

48. — en Mr. Nicolaas Alexander *Lelyveld*, Schepen der Stad *Goes*.

32. — Cornelis *Lever*, Koopman te Amsterdam.

M.

29. — Iſaak *Maal*, Koopman te Dantzig.

35. — M. *Magerus*, Boekverkooper te Amsterdam.

52. — Hendrik *Maronier*, Boekverkooper te Rotterdam.

36. — E. de *Marre*, Regent van 't Oude Zyds-Huiszitten-Huis te Amsterdam.

68. — J. A. *Melchior*, Doctor & Profefſor Philoſophiæ te Duisburg.

42. — Willem van der *Meulen*, Regent van 't Oude Zyds-Huiszitten-Huis te Amsterdam, Directeur van 't Zeeuwſch Genootſchap der Wetenschappen te Vliffingen, en Lid van de Keurvorfteyke Saxiſche Academie der Natuuronderzoekeren.

24. — E. A. van *Muiden*, te Amsterdam.

80. — Paulus *Nierop*, Medicinæ Doctor te Amsterdam.

N.

- N°. 28. De Heer P. van *Noemer*, Medicinæ Doctor en Raad der Stad Zirikzee.
 76. — Johannes *Nyboff*, Boekverkooper te Arnhem.
 64. — en Mr. Willem *Nyssen*, Heere van Waarden, mitsgaders Rentmeester der Exploiten van den Ed. Hove van Vlaanderen te Middelburg, en Rekenmeester van de Ed. Geotroijerde West-Indische Compagnie ter Kamer Zeeland, enz. enz.

O.

38. — Ad. J. *Obreen*.
 39. — Joh. *Obreen*.
 27. — Matthys *Ooster*, Koopman te Amsterdam.
 21. — Gosche van *Oudsboorn*, te Amsterdam.
 11. — en Mr. Jacob *Overfchie*, Veertig Raad der Stad Delft.

P.

47. — Leendert *Paardekoper*. A. Z.
 25. — Jan *Paauw* junior, te Leyden.
 78. — Abraham van *Paddenburg*, Boekverkooper te Utrecht.
 17. — en Mr. R. *Paludanus*, Raad en Oud-Hoofd-Officier der Stad Alkmaar.

R.

10. — C. H. van *Bekenstein Raket*, J. U. Studiofus, te Amsterdam.
 77. — en Mr. Daniel *Ras*, Raad in de Vroedschap der Stad Alkmaar.
 23. — Anthony van *Rensfelaar*, W^z. Koopman te Amsterdam.
 74. — Jan *Rbodius*, te Zirikzee.
 22. — Benjamin *Roelofswaart*.

S.

18. — en Mr. Isâak *Scheltus*, in 's Hage.
 46. — en Mr. Willem *Schorer*, Gecommitteerde Raad, en Raad ter Admiraliteit in Zeeland, resideerende te Middelburg.
 33. — Abraham Coenraad *Schuttrup*, te Amsterdam.
 51. — Mart. Wilh. *Schwencke*, Professor in de Botanie en Stads Medicinæ Doctor in 's Hage.
 84. — A. W. *Seedorff*, te Amsterdam.
 85. — C. *Sepp*, te Amsterdam.
 49. — Martinus *Slabber*, Lid van de Keyferlyke en Keurvorstelyke Saxische Academie der Natuuronderzoekeren en Lid van de Hollandische Maatschappij der Wetenschappen te Haarlem en van het Zeeuwische Genootschap der Wetenschappen te Vlissingen.
 67. — Theodorus de *Smeth*, Vryheer van Deurne en Liessel, Ambachtsheer van Alphen en Rietveld, mitsgaders Oud-Schepen der Stad Amsterdam.
 5. — Hercules *Spiering*.

No. 59. De Heer Jan *Spruit*.

41. — Jan van *Sterlings* te Langeraar.

44. — Caspar *Stoll*, Commies ter Admiraliteit te Amsterdam.

T.

43. — Jan van *Terveen*, Boekverkooper te Utrecht.

50. }

69. }

71. }

75. }

— Pieter van *Tbol*, Boekverkooper in 's Hage, 4 Exempl.

V.

2. — en Mr. Gillis *Valkenier* de jonge, te Amsterdam.

65. — Tobias van de *Velden*.

3. — Jacobus *Verbamme*, te Amsterdam.

6. — Lodewyk *Vermande*, Boekverkooper te Hoorn.

15. — en Mr. David van *Visliet*, Schepen en Raad der Stad Middelburg.

82. — Bernardus *Vriends*, te Haarlem.

W.

1. — en Mr. François de *Witt*, Regeerend Burgermeester en Raad der Stad Amsterdam.

58. — E. G. G. *W*.

* * *

86. }

87. }

88. }

89. }

90. }

De Uitgever Jan Christiaan *Sepp*, Boekverkooper te Amsterdam,
5 Exempl.

VERZAMELING

VAN UITHEEMSCHE EN ZELDZAAME

VOGELLEN.

E E R S T E D E E L.

P L A A T I.

De Arend met de witte Staart (1).

A lzo deeze Vogel met geene der tot nog toe beschreevene Soorten van Arenden in alle opzigten overeenkwam, en zig in een Wereldsdeel onthield, waar van ons weinig bekend is, zo vergunde de Heer EDWARDS 'er een plaats aan in zyn Vogelen-Werk. Hy heeft de gewoone grootte der Arenden, zynde byna zo groot als een Kalkoense Haan. De Gestalte aangaande is hy plat van Kop, kort van Strot, met de Borst uitgezet, dikke Pooten, en zeer lange breede Vleugels naar reden van het Lighaam. De Bek heeft eene blaauwe Hoornkleur. Deszelfs bovenstuk is krom, en steekt over het onderste heen, byna een Duim lang nederwaards, hebbende wederzyds een hoek of Tand. Het onderste van den Bek is korter en sluit in 't bovenste, waar van byna een derde deel, in de langte, van den Kop af gerekend, bedekt is met zeker geel Vlies, dat men *het Wasch* noemt in de Vogelen, om dat het naar Wasch gelykt. Deeze geele Huid omvangt, aan beide zyden, de hoeken van den Bek. De Oogkring, welke den Appel omringt, is Hazelnooten-Kleur, en de Appel zelve zwart. Dit laatste heeft plaats in alle Vogelen, zegt EDWARDS, en zou hy derhalve in de volgende beschryvingen daar van niet spreken. Tusschen den Bek en de Oogen is de bloote Huid graauwagtig Aardkleur, en dunnetjes bezet met kleine zwarte Haartjes. De Kop en Hals zyn gedekt met smalle bruine Vederen, die, gelyk aan den Hals der Haanen, in scherpe Punten eindigen, doch naar evenredigheid niet zo lang zynde. 't Geheele Lighaam is bekleed met donkerbruine Vederen, die van boven donkerer zyn, van onderen bleeker. De Borst heeft witte driehoekige Vlakken, wier Punten opwaards gekeerd staan. Zulk een Vlak is 'er in 't midden van elke Veder. De Dekvederen der Vlerken hebben de Kleur van het Lighaam, doch de Slagpennen zyn zwart. Eenige weinigen der Slagpennen, en de eerste ry der Dekvederen, die de naaste is aan de Rug, zyn schuins gefchakeerd met donkere en lichte Streepen. De Staart, die de langte der Vlerken, wanneer dezelve geslooten zyn, niet overtreft, is zo wel van boven als van onderen wit, uitgenomen de toppen van de Pennen, die zig zwart of donkerbruin vertoonen; gelyk ook de Dekvederen, onder aan de Staart, van eene bruinroode Kleur zyn. De Schenkels zyn bezet met donkerbruine dunne Vedertjes, daar, op eenige plaatsen, eene witte Wolle doorschynt; de Pooten zyn, tot aan den Voet, met zagte, bruinroode Veder-

(1) Aquila Caudâ albâ. Edw. Av. I. T. 1. Falco fulvus. LINN. *Syst. Nat.* Ed. XII. Gen. 42. Sp. 6. *Nat. Hist.* IV. Stuk, Bl. 135.

dertjes bezet. Aan ieder Voet heeft de Vogel vier zeer dikke en sterke Toonen, welke met geele Schubben overtoogen zyn. Drie derzelve staan voorwaards, en één, als gewoonlyk, agterwaards gekeerd. Zy zyn ieder gewapend met eene zeer sterke, zwarte, Nagel of Klaauw, die ongemeen scherp gepunt is en zo krom, dat zy byna een halven Cirkel uitmaakt.

Deeze Arend, uit de Hudsons-Baay in Noord-Amerika afkomstig, is van daar door een Bediende der Kompagnie medegebragt, die hem gaf aan Doktor R. M. MASSEY, een zeer goeden Vrind van den Heer EDWARDS. Deze Doktor hielt hem verscheide Jaaren te Stepney, by Londen, in 't leeven, alwaar hem de Heer EDWARDS meermaalen gezien en vervolgens afgetekend heeft, geevende daar van deeze Afbeelding in 't licht.

P L A A T II.

De Witkoppige Arend (2).

Deeze Vogel weegt negen Pond. De Oogkring is wit, en daar boven vertoont zig een uitsteekzel, dat met een geele Huid bedekt is. De Bek heeft, te gelyk met het Vlies, daar zyn bovenste deel, van agteren, mede omkleed is, eene geele Kleur. Van gelyke Kleur zyn ook de Pooten en Voeten, welke zwarte Klaauwen hebben. De Kop en een gedeelte van den Hals, benevens de Staart, zyn wit; doch het overige des Lighaams is, zo wel als de Wieken, bruin.

Schoon maar een Arend zynde van middelmaatige grootte, is deeze doch zeer sterk en moedig, tastende zelfs Varkens en Lammeren, als ook Hinden, aan.

Deeze Vogels maaken hunne Nesten, altoos, dicht aan de Zee of aan groote Rivieren, en wel, gemeenlyk, op eenen ouden verstorvenen Dennen- of Cypressen-Boom, waar op zy Jaarlyks, tot dat dezelve omvalt, weder bouwen. Hoewel, nu, deeze Arend een schrik is voor alle Vogelen, zo laat hy dezelve doch hunne Jongen, naby zyn Nest, onverhinderd uitbroeden, doch inzonderheid de Sperwers, welke de Visschen vangen; gelyk ook nog anderen, by voorbeeld de Reigers, die altemaal hunne Nesten op hooge Boomen maaken, en zig op eenige plaatsen, gelykerwys de Kraaijen, troepswyze by elkander onthouden. Deze Vogel wordt, zo wel in Virginie, als in Karolina, de *Kaale Adelaar* genoemd, niettegenstaande zyn Kop, zo wel als de overige deelen des Lighaams, met Vederen gedekt is. Zo wel de Mannetjes als de Wyfjes hebben witte Koppen; en verschillen voor 't overige ook zeer weinig van elkander.

Deeze Vogel is uit de Verzameling van den Heer CATESBY, door wien, behalve het opgegeven Gewigt, van de Grootte niets gemeld wordt; doch hy heeft den Kop daar van, in Natuurlyke grootte, met een blooten Omtrek voorgesteld; gelyk die zig ook op onze Plaat vertoont.

P L A A T III.

De Koning der Wouwwouwen (3).

Deeze Vogel is, volgens de beschryving, welke ons de Heer EDWARDS daar van geeft, omtrent van grootte als eene Kalkoense Hen. Ik agt hem wat kleinder dan de

(2) *Aquila Capite albo.* CATESB. *Carol. I. T. 1. Falco Leucocephalus.* LINN. *Syst. Nat. XII. Gen. 42. Sp. 3. Nat. Hist. IV. St. Bl. 137.*

(3) *Vultur elegans.* EDW. *Av. I. T. 2. Rex Vultu-*

rum. BRISS. *Av. I. p. 470. T. 36. Vultur. ALB. Av. II. T. 4. Vultur Papa.* LINN. *Syst. Nat. XII. Gen. 41. Sp. 3. Nat. Hist. IV. St. Bl. 106. Pl. XXIX. Fig. 1.*

de grootſte Soort der Gieren is , en hy heeft ook , naar evenredigheid , geene zo groote Vlerken . Zyn Bek is taamelyk dik en ſterk , loopende in 't eerſt wat regt , doch vervolgens weder krom , en hangende over de onderſte Lip heen . Aan zyne Punt is hy rood , en in 't midden zwart . Het Grondſtuk van de Snebbe is , van boven zo wel als van onderen , bedekt met een Oranjekleurig breed Vlies , dat wederzyds ſpits loopt naar het bovenſte van den Kop , en in het welke de langwerpige Neusgaten ſtaan . Tuſſchen de Neusgaten hangt een ſlappe Vliezige getakte Lap , welke , wanneer de Vogel zyn Kop beweegt , vry van de eene zyde der Snebbe op de andere valt . De Oogkring is glanzig Paarkleur , en rondom het Oog loopt een middelmatig breede Scharlakenverwige Huid . De Kop en Hals zyn met een kaale Huid bedekt . Het bovenſte deel van den Kop is , naar de Snebbe toe , graauwagtig Vleefchkleur , van agteren Scharlaken-rood , en aldaar vertoont zig een bosje van zwarte Hairen , waar by , wederzyds , een rimpelige Huid haar begin neemt , die den Kop van den Hals afzondert , en eene bruinagtige Kleur heeft , zynde van agteren wat blaauw en rood . De zydelingſe deelen van den Kop zyn zwart , en , agter de hoeken van den Bek , hebben zy bruinagtig Purperkleurige Vlakken . Aan de zyden is de Hals rood , doch van vooren wordt dezelve allengs geel . Aan 't agterſte van den Hals loopt , in de langte , een bruinagtig geele Zoom nederwaards , en aan dezelfde end gaat in 't ronde een Kraag , die uit loſſe , ſlappe , Afchgrauwe Vedertjes beſtaat , onder welchen de Vogel zyn geheelen Hals , wanneer hy dien intrekt , als ook de zyden van den Kop , verbergen kan . De Borſt , het Lyf , de Schenkels en de Dekvederen , onder aan de Staart , zyn wit of wat Vleefchkleurig : de Rug en het bovenſte deel der Vlerken is licht roodagtig bruin , en trekt naar Kaneelkleur : (in 't Engelsch noemt men het *Buffcolour* , dat is Buffelkleur .) Het Gat en de bovenſte Dekvederen van de Staart , zyn wit : de Slagpennen van de Wieken zwart , en eenigen der middelſte Slagpennen hebben , aan haare Pluimen , een witten Rand . Die ry der Dekvederen , welke naaft is aan de Slagpennen , is zwart met lichtbruine Randen . De Staart is geheel zwart , ſchoon ALBIN dezelve maar aan 't end zwart voorſtelt . De Pooten en Voeten hebben eene bleekbruine Kleur . De voorſte Vingers zyn , door middel van een Vlies , wat te famen gevoegd . De Klaauwen zyn zwart en niet zo groot noch zo krom als die der Arenden .

Deezen Vogel heb ik by den Heer HANS SLOANE , by wien hy eenige Jaaren geleefd heeft , afgetekend . Ik heb drie of vier zodanige Vogelen gezien , doch aan dezelve zulk een Vliezigen Krop niet kunnen waarneemen , als ALBIN daar aan geeft . Die Luiden , welke deezen Vogel te Londen lieten kyken , zeiden my , dat dezelve uit Ooſtindie overgebracht ware ; doch ik geloof veeleer , dat dezelve uit Weſtindie komt . Ik heb 'er een oude Hollandſche Plaatdruk van gezien , die zeer onvolkomen was , en het opſchrift voerde van *Rex Warwouarum ex India Occidentali* . De Heer PERRY , die veel in uitheemsche Vogels en Dieren handelt , heeft my verzekerd , dat deeze Vogels alleen maar uit Amerika aangebragt worden . ALBIN is van gevoelen , dat dezelve gelykt naar den Braſiliaanſchen Gier , *Urubu* genaamd (WILLOUGHBY , bladz. 68) : doch hy is van deezen Vogel zeer verſchillende , als welke even die zelfde Mannetjes Buizert is , welchen de Heer CATESBY , in zyne Hiſtorie van Karolina , heeft beſchreeven . Ware de Heer ALBINS afbeelding van deezen Vogel ſlegts eenigermaate goed geweest , zo zou ik geen tweede daar van uitgegeven hebben .

NAVARETTE maakt , in zyne Reisbeſchryving , welke in de Spaanſche Taal uitgegeven is , van den *Koning der Zopilotes* gewag : zeggende , dat hy te Acapulco den Koning der Zopilotes gezien had , welke zulk een Vogel was , als die wy *Gieren* noemen , zynde een der ſchoonſte Vogelen , die men met Oogen kon aanschouwen . Hy hadt hem dikwils hooren roemen , en gedagt , dat men 'er te veel ge-

4 VERZAMELING VAN UITHEEMSCHE

rugts van maakte; doch, toen hy het Schepzel zelf te zien kreeg, oordeelde hy, dat men denzelven niet naar waarde had beschreeven. Op eene andere plaats van die zelfde Reisbeschryving, zegt NAVARETTE: „maar de aardigste en schoonste „Vogel, dien ik gezien heb, is de *Koning der Copilotes*, welken ik in de Haven „te Acapulco verscheide maalen in 't gezigt kreeg, doch my nimmer verzadigen „kon met hem te beschouwen; dewyl ik my over zyne schoonheid, heerlykheid „en goede houding, altoos meer en meer verwonderde.” Deeze Spaansche Auteurs heeft in 't begin van den naam de Z en C, als gelykluidende Letteren, en eenerley Vogel betekenende, zonder onderscheid gebruikt.

De Heer HANS SLOANE heeft my deeze Aanmerking gunstig medegedeeld, en dezelve betreft, zo ik my verzekerd houde, geen anderen dan den *Koning der Vrouwen*, die alhier beschreeven is en afgebeeld. Uit de aangehaalde plaatsen kunnen wy deszelfs Vaderland, dat ons te vooren onbekend geweest was, met taamelijke zekerheid opgeeven.

P L A A T I V.

De Visch-Arend (4).

Deeze Vogel weegt drie en een vierde Pond. Van 't ééne end zyner Vleugelen, tot aan het andere, wanneer dezelve uitgebreid zyn, heeft hy eene breedte van vyf Voeten en vyf Duimen. De Bek is zwart en het Vlies, aan deszelfs agterste gedeelte, [dat men 't Wasch noemt,] blaauw. De Oogkring is geel, en het bovenste deel van den Kop bruin, met daar onder gemengde witte Vederen. Van ieder Oog loopt agterwaards een bruine Streep. Het geheele bovenste deel van de Rug, de Wieken en Staart, zyn donkerbruin; de Hals, Borst en Buik, zyn wit. De Pooten en Voeten zyn taamelijk ruuw en schubbig, van eene bleekblaauwe Kleur; de Klaauwen zwart, en byna van gelyke grootte. De Veders aan de Schenkelen zyn kort en sluiten dicht in malkander; waar van men het tegendeel waarneemt in ander slag van Havikken, en het schynt, als of de Natuur zodanig eene schikking daar in gemaakt had, op dat de Vogel zo veel te gemakkelyker door het Water zou kunnen komen.

Zyne manier van Visch te vangen is als volgt. Na dat hy een poos over 't Water gezweefd heeft of gestaan, stort hy 'er met een ongemeene snelheid in, blyft eenige Minuuten onder, en komt zelden daar weder uit zonder Visch. De Kaale Adelaar (*), die gemeenlyk op hem loert, wordt dit zo dra niet gewaar, of hy valt 'er met groote grimmigheid op aan: ondertusschen stygt de Havik met groot Geschrey in de hoogte, de Arend houdt 'er zig geduurig boven, en dwingt hem dus de Prooy te laten vallen, vangende die gemeenlyk, eer dezelve nog wederom
in

(4) *Accipiter Piscatorius*. CATESB. *Car.* I. T. 2. *Aquila Haliætus*. BRISS. *Av.* I. p. 440. T. 34. *Balbuzardus*. WILL. *Orn.* p. 37. T. 6. *Falco Haliætus*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 42. Sp. 26. *Nat. Hist.* IV. St. Bl. 169. Pl. XXX. Fig. 4.

(*) De Adelaar, van welken de Heer CATESBY hier spreekt, is op de Tweede Plaat van deeze Verzameling reeds voorgesteld, [en zodanig afgebeeld, als met dit Verhaal natuurlyk strookt.] Voorts heb ik ook nog willen waarschouwen, dat ik in het toekomende niet meer

in de beschryving der Vogelen zal melden, of dezelve uit de Verzameling van EDWARDS of CATESBY ontleend zyn; aangezien de naam van den Auteurs altoos op de Plaat te vinden is. Wanneer vervolgens, in de beschryving, in de eerste Persoon, [dat is met *Ik* en *Wy*,] wordt gesproken, dan moet daar door altoos de Heer EDWARDS of de Heer CATESBY, [wiens naam gegraveerd is op de Plaat, daar men van spreekt,] verstaan worden.

in 't Water valt. Merkwaardig is het, dat, wanneer de Havik een Visch wil vangen, hy den Arend als 't ware tot zig roept, die ook niet in gebreke blyft, als hy het hooren kan, hem op dit Zein te volgen.

Deeze Arenden en Havikken houden zig, aan de laage plaatsen der Rivieren en aan kleine Inhammen der Zee, overvloedig op, alwaar men dergelyken fryd dikwils met vermaak beschouwt.

P L A A T V.

De Gevlakte Havik of Valk (5).

Deeze Vogel heeft, zo veel ik heb kunnen oordeelen, de grootte van een gemeene Kraay, en is van eene goede Lighaams-Gestalte. Zyn Kop is taamelyk klein en spits, en de Hals kort. Het bovenste deel des Lighaams valt wat rond, en eindigt van onderen Kegelvormig. De Staart is taamelyk lang, gelyk ook de Wieken, die bykans tot aan derzelve End zig uitstrekken. De Schenkels zyn dik en Vleezig, de Pooten van middelmaatige langte, en de Vingers zyn door een Vlies eenigermaate te samen gevoegd. De kromme Bek is nederwaards geboogen, en heeft in 't bovenste gedeelte een hoek, daar het onderste of kortere zig insluit. De Grondsteun van de bovenste helft is met een Vlies bekleed, waar in de Neusgaten staan. De Bek is Loodkleurig, en dat Vlies, 't welk men het Wasch noemt, groenagtig geel; doch het Vlies aan de hoeken van den Bek heeft eene geele, naar 't roode trekkende, Kleur. De Oogkring is donker, en om denzelfen een klein plekje van de Huid kaal en Loodkleurig. Het bovenste deel van den Kop, de Hals, de Rug en de oppervlakte der Wieken, zyn van eene middelmatig bruine Kleur. Het Lighaam is van onderen, van den Bek tot aan de Staart, wit; doch aan den Hals met kleine donkere Vlakjes bezet, die nederwaards gerigt staan, wordende allengs Maanvormig, en aan de Borst flauwer, maar aan den Buik sterker getekend zynde. De Schenkels hebben kleiner Vlakken, en deeze zyn gemakkelyker uit de Afbeelding na te gaan, dan met woorden te beschryven. De Slagpennen zyn, benevens de ry der onmiddelyk daar boven geplaatste Vederen, met scheeve, donkere of zwartagtige Streepen getekend. Het bovenste deel van den rand der Wieken, welke de Borst bedekt, is wit; de binnenste Dekveders der Wieken zyn bruinagtig en hebben ronde witte Vlakken. Van de hoeken des Beks loopt onder de Oogen, wederzyds, een groote zwarte Vlak nederwaards, welke zig uitstrekt tot aan 't begin van den Hals. De Stuit en de bovenste Oppervlakte van de Staart zyn een weinig donker Afchgrauw, met zwarte dwars-Streepen. Van onderen zyn de Staart en de groote Vederen helder Afchgrauw, doch de dwars-Streepen, die 'er door heen loopen, zyn doffer dan de bovensten. De Pooten en Voeten zyn helder geel en met eene Schubbige Huid bedekt: de Vingers met sterke, zwarte, scherpe en taamelyk kromme Nagels of Klauwen gewapend. Ik zal den Leezer, in 't vervolg deezes Werks, niet verder met het getal en de plaatsing der Vingeren moeijelyk vallen; naardien de Afbeeldingen zulks genoegzaam aanduiden: hoewel ik doch niet nalaaten zal, wat sommigen in getal of plaatsing byzonders hebben, te beschryven.

Deeze Vogel is uit de Hudsons-Baay overgebracht, en aan den Heer Doktor MASEY, te Stepney, vereerd geworden; alwaar hy maar een korten tyd leefde: doch men heeft de Afbeelding daar van nog by zyn Leven vervaardigd.

PLAAT

(5) *Falco Americanus maculatus*, Edw. Av. I. T. 3. *Nat. Hist.* IV. St. Bl, 151.

P L A A T VI.

De Duiven Sperwer (6).

Deeze Vogel weegt zes Oncen. De Tip van zyn Bek is zwart, doch het Grondstuk witagtig, en dat van de bovenste helft is met een geel Wasch bekleed. De Oogkring heeft eene geele Kleur, maar het geheele bovenste gedeelte des Lighaams, de Wieken en Staart, zyn bruin. De binnenste Pluimen der Slagpennen hebben groote Vlakken. De Staart is overdwars getekend met vier witte Streepen. De Hals, de Borst en Buik, zyn witagtig, met daar onder gemengde bruine Vederen. De kleine Pluimen, welke de Schenkels bedekken, hangen een half Duim over de Pooten heen: zy zyn roodagtig wit en bezet met langwerpige bruine Vlakken. De Pooten en Voeten zyn geel.

Deeze Havik is zeer snel en moedig: hy voert niet alleen Duiven weg, maar rooft ook wel jonge Hoenderen en Kalkoenen.

P L A A T VII.

De Zwarte Valk of Havik (7).

Deeze Valk of Havik, (want ik verbeeld my, dat deeze twee Naamen van eenerley betekenis zyn, hoewel men gemeenlyk de grootere Soort, die tot de Vogelerey afgericht wordt, Valken, en de kleinere Havikken noemt:) is met den voorigen, van de Vyfde Plaat, van gelyke grootte en tevens van de zelfde Gestalte, uitgenomen dat hy, ten aanzien van zyn Lighaam, den Kop wat grooter heeft. De Bek is donker Loodkleurig en trekt wat naar Vleefchkleur. Het Vlies, dat hem bedekt, is van gelyke Kleur, doch trekt wat meer naar 't geele. Het Oog is donker en omringd met eene bloote, helder Loodkleurige, Huid. De Wenkbrauwen hangen over de Oogen heen, en zyn rood van Kleur. De bovenste zyde van den Kop, Hals, de Rug, de Wieken en Staart, zyn van eene zwarte of zeer donker bruine Kleur. De Dek-Vederen van de Wieken en Staart, zyn aan de Enden wat roodagtig, hoedanige Kleur zig ook aan het agterste deel van den Hals vertoont. De Wiek heeft haaren bovensten Rand wit. De Slagpennen zyn aan de binnenzyde, even als de Staart van onderen, met donkere Aardkleurige dwarsstreepen getekend. De binnenste Dekvederen der Wieken zyn zwart, met ronde, onregelmaatige, witte Vlakken. De geheele onderste Vlake is Aardkleurig bruin, en aan 't end der Wieken zyn zwarte Vlakken, wier figuur de Afbeelding aantoot. Aan de hoeken des Beks heeft de Vogel, wederzyds, eene zwarte Vlak, welke naar Knevels gelyken. Om deeze zwarte Vlakken heen, is licht en donker met elkander gemengd. De Pooten en Voeten zyn groenagtig Loodkleur, doch trekken ter plaatse, daar zig de Voeten met de Pooten vereenigen, meer naar 't geele. De Voetzoolen zyn roodagtig, de Klaauwen zwart.

Deeze Vogel is uit de Zee-Engte van Hudson. Hy zette zig, in Augustus des Jaars 1739, op een Schip neder, dat aan de Hudsons-Baay Kompagnie toebehoorde, zo als hetzelfde op den Terugtogt was, en reeds een taamelyk end Wegs, door de Straat van Hudson, in de Zee terugwaards afgelegd hadt. Ook leefde hy,

te

(6) *Accipiter Palumbarius*. CATESB. *Car.* I. T. 5.
Accipiter Carolinensis. BRISS. *Av.* I. p. 378. *Falco*
Columbarius. LINN. *Syft. Nat.* XII. Gen. 42. Sp. 21.

Nat. Hist. IV. St. Bl. 167.

(7) *Falco niger Americanus*. EDW. *Av.* I. T. 4.

te Londen, den geheelen strengen Winter van dat Jaar door. De Ridder TAYLOR WHITE hadt de goedheid, van my denzelven te vertoonen, en gaf my ook verlof, om hem af te tekenen. Of hy, en de voorige van Plaat V., Mannetje en Wyfje zyn, wil ik aan het oordeel der Natuurkundigen overlaaten.

P L A A T VIII.

De Havik met de Zwahwstaart (8).

Deeze Vogel weegt veertien Ouncen. Zyn Bek is zwart en krom, en heeft aan de zyden van zyn bovenste gedeelte geen hoeken noch haakjes, gelyk de andere Havikken. De Oogen zyn zeer groot, zwart van Kleur, met eenen rooden Ring. De Kop, de Hals, de Borst en Buik, zyn vuil wit. Het bovenste deel der Wieken is, zo wel als de Rug, donker Purperkleur; doch naar onderen toe wordt het bruinagtig en heeft tevens een groenen weerschyne. De Wieken zyn, naar het Lyf gerekend, lang, en hebben, uitgespreid zynde, wel vier Voeten vlugts. De Staart is donker Purperkleur, met Groen daar onder gemengd en sterk gespleeten; alzo de langste Veder, op de zyden, agt Duim langer is, dan een der korsten in 't midden.

Deeze Vogels zweeven in 't vliegen, gelyk de Zwaluwen, en vangen inmiddels Torren, Vlinders en andere Infekten, op de Boomen en Kreupelbosch. Men zegt ook, dat zy Haagdissen en andere Slangagtige Dieren rooven, en daarom zyn zy, van sommigen, Slangen-Havikken getyeld. Ik houdze voor Trekvogelen, alzo ik geen derzelven in den Winter heb gezien.

P L A A T IX.

De zwarte Pappegaay van Madagaskar (9).

Deeze Vogel is byna zo groot als de Afchgrauwe Pappegaay met de roode Staart, of ook als eene tamme Duif. Hy heeft den Bek kort en aan den Grondsteun dik. Het bovenste deel is nederwaards, het onderste opwaards omgekromd. Dus hangt het eerstgemelde wat over 't andere heen, doch in lang zo veel niet, als ik in eenige andere Pappegaaijen waargenomen heb. Het Grondstuk der bovenste Snebbe is met eene kaale Huid bedekt, in welke de Neusgaten zig bevinden, die taamelyk hoog en dicht aan elkander staan. Zo wel de Bek, als het Vlies, dat hem bedekt, waren wit of lichtgeelagtig Vleeschkleur: de Oogen hadden donkere Ringen, en rondom dezelve ging een kaale witte Huid. De Kop en het geheele Lyf zyn zo wel van boven als van onderen zwart, of zeer donker blaauwagtig; gelyk de Kleur is van die Duiven, welke wy zwarte Duiven noemen; doch zo zwart niet als de Kraaijen. De bovenste vlakke der Wieken is lichter, en alleenlyk donker Afchgrauw. Onder de Slagpennen zyn, in elke Wiek, drie of vier witte Vederen gemengd. De Slagpennen zyn taamelyk lang: ook is de Staart zeer lang, inzonderheid voor een zodanigen Vogel, wiens Staartvederen, gelyk hier, van gelyke langte zyn; alzo deeze Vogels gemeenlyk de Staart zeer kort hebben. Dat slag van Pappegaaijen, wier Staartpennen van ongelyke langte zyn, is insgelyks wegens de langte van haare Staart merkwaardig. De Pooten zyn zeer kort, en van de Vingeren staan

twee

(8) *Accipiter Caudâ furcatâ*. CATESB. *Car. I. T. 4.*
Accipiter Carolinensis, BRISS. *Av. I. p. 418.* *Falco fur-*
catus. LINN. *Syst. Nat. XII. Gen. 42 Sp. 25. Nat. Hist.*
IV. St. Bl. 148.

(9) *Pfittacus niger Madagascariensis*. EDW. *Av. I.*
T. 5. *Pfittacus niger*. LINN. *Syst. Nat. XII. Gen. 45.*
Sp. 29. p. 145. Nat. Hist. IV. St. Bl. 255.

twee voorwaards en twee agterwaards, gelyk in alle Pappegaaijen. Zy zyn met eene ruuwe Schubbige Huid, van donkere Vleefchkleur, bedekt. De Klaauwen zyn fterk, krom en zwart.

Deeze Vogel behoorde in 't eerft den Heer KAREL WAGER, die hem aan den HERTOG VAN RICHMOND vereerde. Deeze liet hem voor zyne Liefhebbery door my afbeelden, doch gaf my ook verlof, om eene andere Tekening daar van voor my te maaken. Het was een zeer fraaije Vogel, die altoos op de Hand tragtte te zitten, en, wanneer men hem daar op nam, maakte hy, by herhaaling, zodanige beweegingen, als of hy paaren wilde; weshalve ik hem voor een Mannetje hield. My is niet bekend, dat hy ergens befchreeven zy.

P L A A T X.

De kleine Havik (10).

De zwaarte van deezen Vogel is drie Oncen en zeffien Scrupels. Hy heeft het Grondftuk van de bovenfte Snebbe met geel Wafch gedekt. De Oogkring is geel, de Kop Loodkleurig; doch van boven heeft dezelve eene groote roode Vlak. Rondom het agterfte deel van den Kop vertoonen zig zeven zwarte in orde ftaande Vlakken. De Hals en de beide voorlyke zyden van den Kop zyn roodagtig wit: de Rug is ros en met zwarte dwarsftreepen overtoogen. De Slagpennen der Wieken zyn donkerbruin; doch voor 't overige zyn de Wieken blaauw, en, even als de Rug, met zwart getekend. De Staart is roodagtig tot aan zyn End, dat een Duim breed en zwart is. De Borft en Buik zyn bleekrood; de Pooten en Voeten geel.

Het Wyfje is van het Mannetje in de volgende opzigten verfchillende. Deszelfs Wieken en Rug hebben overal de zelfde Kleur als in het Mannetje. De Staart van het Wyfje is, gelykerwys de Rug, met zwarte Streepen overdwars getekend; doch aan deszelfs Borft is niets roodagtigs, gelyk aan het Mannetje, zichtbaar. Zy blyven het geheele Jaar door in Virginie en Karolina, en vangen niet alleen kleine Vogeltjes, maar ook Muizen, Haagdiiffen, Kevers, en wat dies meer is.

P L A A T XI.

De kleinste, groene en roode, Indiaanfche Parkiet of Guineefche Mofch (11).

Op deeze Plaat, die naar de Natuur en niet naar eene Tekening gemaakt is, wordt deeze Vogel in zyne Natuurlyke grootte vertoond. Hy is kleiner dan de kleine *Roodkoppige Pappegaay*, die men gemeenlyk ons in Engeland overbrengt, en welke in ALBINS Historie der Vogelen, bladz. 15. van 't Derde Deel, zeer wel is afgebeeld en befchreeven; hoewel zyne Afbeelding wat te klein is uitgevallen. De Vogel, naamelyk, is wat grooter dan de gene, dien ik hier voorgesteld heb, zynde het allerkleinfte flag van Pappegaaijen, dat van my ooit is gezien. Dezelve heeft een Bek van figuur als die der groote Pappegaaijen, en van een fchoone Oranje-geele Kleur. Ik heb daar aan geen Vlies of Velletje, dat het Grondftuk bedekte, kunnen waarneemen. De Neusgaten waren in 't bovenfte gedeelte der Snebbe, digt by elkan-

een

(10) *Accipiter minor*. CATESB. *Car.* I. T. 5. *Æfalou Carolinensis*. BRISS. *Av.* I. p. 386. T. 32. fig. 1. *Falco Sparverius*. LINN. *Syft. Nat.* XII. Gen. 42. Sp. 20. *Nat. Hift.* IV. St. Bl. 166. Pl. 31. fig. 2.

(11) *Pfittacus minimus viridis & ruber Indicus*.

EDW. *Av.* I. T. 6. *Pfittacus minimus viridis cum Fronte & Gulâ rubrâ*. FRISCH *Av.* IV. T. 54. *Pfittacula Guineënfis*. BRISS. *Av.* 4. p. 387. *Pfittacus Pullarius aut Galgulus*. LINN. *Syft. Nat.* XII. Gen. 45. Sp. 45, 46. *Nat. Hift.* IV. St. Bl. 269.

een smal Vlies van bleeke Vleefchkleur omringd. Het bovenfte deel van den Kop is rood, of heeft de Kleur van een Sevilifchen Oranje-Appel, welke Kleur aan het agterfte van den Kop allengs groen wordt, en zig met de Kleur van de Rug vermengt. De onderfte zyde van den Vogel, het midden van de Rug, de Wieken en Staart, zyn fchoon groen, en wel zodanig, dat de Hals, Borft, Buik en Schenkels helderer; de Rug, Dekvederen der Wieken en der Staart donkerer; maar de grootfte Slagpennen het allerdonkerfte zyn. De onderfte helft van de Rug en de Stuit zyn, tot aan de Staart, even zo fchoon rood of Oranje-Kleur als de Kop, doch zo, dat zig het Groene met deeze Kleur vermengt, tot dat die eindelyk, op 't midden van de Rug, geheel verdwynt. De Beenen, Pooten en Klaauwen, zyn Vleefchkleurig en de Vingers ftaan gelyk aan andere Pappegaaijen. De inwaardfe zyde der Slagpennen, en de onderfte Vlake van de Staart, zyn blaauw, doch trekken een weinig naar het Groene.

Deezen Vogel heeft Doktor CROMWELL MORTIMER, Sekretaris van de Koninglyke Societeit, in Liqueur uit Holland gebragt, alwaar hy denzelven, benevens andere dingen, die uit een Hollandfche Volkplanting in Ooft-Indie gekomen waren, gekogt hadt. Hy hadt de goedheid, van my denzelven ter Aftekening te leenen. De Vogel lag in een gekamferde Wyngoefft, en fcheen, zo lang hy in dezelve was, bruin te zyn; of fchoon het Glas fyn en de Wyngoefft helder ware: doch, toen hy 'er uitgenomen, gewaffchen en gedroogd werdt, kreeg hy de boven befchreevene Kleuren. Naar myne meening is deeze Vogel nog van geen Autheur befchreeven.

„ Dewyl in deeze befchryving van een andere kleine Pappegaay gewag gemaakt wordt, dien ALBIN in 't Derde Deel van zyne *Natuurlyke Historie der Vogelen* hadt afgebeeld en befchreeven; zo hebben wy denzelven hier willen byvoegen. Dienvolgens vertoont zig ook, op onze Elfde Plaat,

„ *De kleine groene Parkiet uit Ooft-Indie* (*): Waar van de befchryving, by ALBIN, aldus luidt”. Deeze Vogel is weinig grooter dan een gewoone Lecuwrik. Zyn Bek heeft eene donker geele Kleur, en ftaat, gelyk in alle Soorten van Pappegaaijen, krom. De Oogappel is zwart; het voorfte deel van den Kop en Hals fchoon Scharlaken-rood. Het agterfte deel, daar en tegen, van den Kop, de Rug, Borft en Wieken, zyn fierlyk groen. De Vederen van de Stuit pralen met eene glanzig blaauwagtig groene Kleur. De Staart is kort. De drie buitenfte Vederen zyn aan ieder zyde Scharlaken-rood, met eenen zwarten Rand, en aan 't End groen: de Pooten en Vingeren vuil Afchgrauw. Het zyn tamme en zeer fraaije Vogeltjes. Gemeenlyk houdt men het Mannetje en Wyfje by elkander in één Kouwteje; zynde het Wyfje daar aan kenbaar, dat het den Kop zo fchoon rood niet heeft als het Mannetje. Het Paar wordt voor twee Guinies verkogt, en by den Heer BLAND, die te London aan Towerhill in de Tyger woont, kan men ze krygen.

„ Zo iemand, de tegenwoordige Afbeelding met die van den Heer ALBIN zelf vergelykende, eenig onderfcheid daar tuffchen mogt waarneemen, zo gelieve hy op te merken, dat onze Afbeelding naar het Natuurlyk Voorwerp zelf is afgezet”.

(*) *Pfittacus parvus viridis ex Indiâ Orientali.* ALB. *Av.* III, p. 15. T. 15. *Nat. Hift.* IV. ft. bl. 270.

P L A A T XII.

De Indiaanſche Buizert of Menſchen-Eeter (12).

De zwaarte van deezen Vogel is vier en een half Pond. Zyn Kop en een gedeelte van den Hals, zyn rood, kaal en Vleezig, gelyk aan een Kalkoenſe Haan, en wat dunnetjes bezet met zwarte Hairen. De Bek is derdhalf Duim lang en half met Vleefch bedekt, hebbende het End wit en krom, gelyk aan een Havik, doch zonder hoeken aan de zyden van het bovenſte deel. De Neusgaten zyn zeer groot en wyd open, en ſtaan ongemeen ver van de Oogen. Op de Vederen van 't geheele Lighaam ſpeelt donker paarfch en groen door malkander. De Pooten zyn kort en bruin Vleefchkleurig, hebbende de Vingers zo lang als die van een gewoonen Haan. Zy hebben zwarte Klaauwen, die niet zo krom ſtaan als de Klaauwen der Havikken.

't Zyn Roofvogels, die om hun Aas te zoeken geduurig door de Lugt zweeven, en dit kunnen zy, op de manier der Kuikendieven, zeer lang doen, zonder verheffing of daaling, en zonder dat men eenige beweeging in hunne Wicken beſpeurt. Een Kreng, [van Menſchen of Beeften,] kan veelen derzelven op ééne plaats lokken, en het is plezierig te zien, hoe zy, onder 't vreeten, met elkander daar om vegten. Dikwils heeft een Adelaar, op zulk een Feefst, den voorrang, en, zo lang hy vreet, houden zy zig op eenigen aſtand daar van.

Deeze Vogels hebben een ongemeen ſterke Reuk. Zo dra ergens een Kreng is, komen zy van alle kanten daar op aan vliegen, en daalen allengs neder, tot dat zy eindelyk op het Aas vallen. Men geloof in 't gemeen, dat zy niets levendigs vreeten; doch my is bekend, dat zy Lammeren gedood hebben, en dat de Slangen hunne gewoone Spyze zyn. Zy hebben de manier, dat veelen hunner byeen op oude Denne- en Cypreſſe-boomen gaan roeften, en 's morgens zitten zy eenige uren lang met uitgebreide Vleugels; ten einde, zo ik geloof, dat de Lugt dus hunne vuile Lighaamen te beter doorftryken en reinigen moge. Zy zyn niet vreesagtig; en men kan 'er zeer dicht by komen, inzonderheid wanneer zy vreeten.

P L A A T XIII.

De groene gekuifde Guineeſche Koekkoek (13).

Deeze Vogel, die *Touraco* genoemd wordt, heeft ongeveer de grootte van een Aakſter of van een Gaay. Zyne Lighaams-Gefalte is meer lang dan rond, en zyn Kop van maatige grootte; de Hals heeft eene middelbaare langte, en de Pooten zyn veeleer kort dan lang; doch de Staart is taamelyk lang. Het is, zo wel ten aanzien van de Gefalte als van de Kleur, een zeer ſchoone Vogel. Hy is zeer vlug, breidt zyne Staart uit, ſluit dezelve weder, en zet zyne Kuif overend. Hy blaaf de Strot op en maakt een ſchor en onaangenaam Geluid. Zyn Bek is kort en aan de zyden plat: deſzelfs bovenſte deel kromt zig een weinig, doch hangt niet over het onderſte heen. Aan de onderſte zyde van het onderſte deel is een kleine hoek, gelyk aan de Sneb-

(12) *Buteo Specie Gallo-Pavonis* (*). *CATESB. Car.* I. T. 6. *Vultur Gallinæ Africanæ facie. Hiſt. Fam.* 294. Vol. II. *Urubu Braſilienſibus. MARCGR.* p. 207. Ed. 1648. *WILLOUGHBY, Angl.* p. 68. *Syn. Av.* p. 10. *Vulturj affinis Braſilienſis, Urubu Marcgr. RAJ. Syn.* p. 180. *Tzopilotl five Aura. Hernand.* p. 331, quo ad deſcriptionem. *Vultur Aura. LINN. Syſt. Nat.* XII. Gen.

41. Sp. 5. *Nat. Hiſt.* IV. St. Bl. 109.

(13) *Cuculo affinis Avis criſtata, Touraco diſta. EDW. Av.* I. T. 7. *Touraco. ALB. Av.* II. T. 19. *Cuculus Guineënſis criſtatus viridis. BRISS. Av.* II. p. 152. *Caculus Perſa. LINN. Syſt. Nat.* XII. Gen. 57. Sp. 17. *Nat. Hiſt.* IV. St. Bl. 363.

(*) Derhalve in 't Franſch niet *Buſe a figure de Paon*; maar *Buſe a figure du Coq d'Inde*.

Snebben der Meeuwen. De geheele Bek is bruinagtig of Tegelrood. Ik ken geen Vogel, wiens Sneb naar die van deezen gelyken zou. Zyn Oogen zyn Hazelnootbruin en met een ruuwe helder Scharlaken-roode Huid omgeven. Van de hoeken des Beks gaat, naar de Oogen toe, een breede zwarte Streep, welke dan versmalende over en onder het Oog heen loopt. Onder deeze zwarte Streep is een witte, welke zig agterwaards wat verder dan de zwarte uitstrekt, doch van vooren niet zo dicht aan den Bek komt. Eene andere witte Streep loopt van den Hoek des Beks boven het Oog, doch strekt zig niet zo ver agterwaards uit als de onderste. De Kop, de Hals, Borst, en de kleine Dekvederen der Wieken, zyn schoon donker groen. Op den Kop heeft hy een Kuif of Kroon, welke hy naar believen uitbreidt, en waar aan de punten der Vederen bleekrood zyn. De Schenkels en de Dekvederen onder aan de Staart, zyn donker of zwart. De Stuit, de Wieken en Staart, hebben eene schoone blaauwagtige Purperkleur. Een gedeelte der grootste Slagpennen is schoon Karmosyn-rood, dat zig met zuivere Karmyn best laat afmaalen: haar Enden, en de randen der uitwaardsé Pluimen zyn zwart: de Pooten, Voeten en Klaauwen, Afchgrauw. De Vingers staan hier even als aan de Spechten, Papegaaijen en Koekkoeken.

Onder welk Geslagt van Vogelen de Touraco behoore, kan ik met zekerheid niet bepalen. Hy klapt niet gelyk de Papegaaijen, en heeft met dezelve niets gemeen, dan de plaatsing der Vingeren: ook bevindt men aan zyn Bek niets dat naar den Bek der Spechten gelykt; zo dat hy, naar myn Gevoelen, het meeste overeenkomt met de Koekkoeken. De Heer ALBIN heeft 'er een Afbeelding van gegeven, en noemt hem de *Mexikaansche Kroonvogel*, niettegenstaande zyn Vaderland Afrika, of eigentlyk de Kust van Guinea, is. Deeze Autheur heeft de Snebbe des Vogels niet wel voorgesteld, noch de Streek rondom het Oog behoorlyk beschreeven. Hy wil, verder, wat Wits in de Wieken gezien hebben, dat ik niet heb kunnen vinden, schoon myne Afbeelding naar twee byzondere Vogelen van dit slag gemaakt is.

Deeze Vogel leeft thans (in 't Jaar 1743) nog in het Huis van den Heer Kolonel LOWTHER, in 't Park van St. James, alwaar ik denzelven, na verlof daar toe bekomen te hebben, voor verscheide voornaame Luiden heb uitgeschilderd. De Veders zyn aan denzelven zo fyn, dat men haare Gestalte niet duidelyk kan nagaan, uitgenomen aan de Wieken en Staart. De Afbeelding van deezen Vogel, door ALBIN vervaardigd, kan men in 't Tweede Deel van deszelfs Natuurlyke Historie der Vogelen, op bladz. 18, nazien. Zyn Vogel moet veel grooter zyn geweest dan de myne, of een van ons beiden moet zig, ten aanzien van deszelfs grootte, zeer vergift hebben: want hy geeft 'er de grootte aan van een Merel of zwarte Lyfter, die niet half zo groot is als een Aakster of Gaay, waar by ik hem vergelyke.

P L A A T XIV.

De Virginische Hoorn-Uil (14).

Deeze Vogel, die byna zo groot of veeleer kleiner is dan eene Kaauw, heeft groote spitze Ooren. Zyn Bek is klein; de Oogkring roodagtig geel of Saffraankleurig: de Veders van 't Aangezicht zyn wit, doch daar mengt zig wat roodagtigs onder. De Kop en het bovenste van het Lyf zyn donker roodagtig bruin. De Wieken hebben de zelfde Kleur, maar zyn wit gerand, en op haare Slagpennen vertoon

nen

(14) *Noctua Aurita minor*. CATESB. *Car.* I. T. 7. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 43. Sp. 3. *Nat. Hist.* IV. St. Scops Caroliniensis. BRISS. *Av.* I. p. 497. Strix Afo. Bl. 189.

Francis W. Cragin

nen zig eenige Vlakken. Vyf andere grootere bleeke Vlakken staan boven aan ieder Vleugel. De Borst en Buik zyn donker wit, met daar onder gemengde roodagtig bruine Vederen. De Staart is donker bruin, en iets langer dan de Wieken. De Pooten en Voeten zyn licht bruin, en tot aan de Vingeren toe met Vedertjes en Haair begroeid. Zy hebben zwarte Klaauwen, die zo krom zyn, dat zy byna een halven Cirkel formeeren. Het Wyfje is donkerder bruin en heeft niets roodagtigs.

P L A A T X V.

De groote Afrikaanfche Ysvogel (15).

Deeze Vogel komt, in Grootte, taamelyk met den Merel of zwarten Lyfter overeen, zo hy dien niet daar in overtreffe. Hy heeft een grooten Kop, een korten Hals, en zyn Lyf is niet te lang noch te rond. De Staart is lang, de Wieken zyn taamelyk lang, doch de Pooten zeer kort. De Bek is lang en regt, naar den Kop toe taamelyk dik, aan 't end spits uitlopende, van Kleur helder Karmosyn-rood. Het bovenste deel van den Bek heeft wederzyds een Geutje, waar in, zeer dicht aan den Kop, de Neusgaten geplaatst zyn. De hoeken van den Bek zyn diep ingesneeden, en strekken zig tot regt onder de Oogen uit. Onder ieder Oog is een smal Randje van witte Vederen. De Kop, de Hals, de geheele onderste Zyde en een gedeelte van de Rug, zyn gedekt met donker Oranje-kleurige Vederen, doch de Keel en Borst zyn bleeker gekleurd dan de Rug. In 't midden van de Borst zyn eenige Punten der Vederen wit. De Wieken zyn van boven Purperkleur; haare grootste Vederen blaauw; doch de voorlyksten der groote Slagpennen zwart. Hoewel het bovenste der Wieken meestendeels Purperkleurig is, loopt echter een smalle blaauwe Zoom daarom heen. Zy hebben een witten Rand, doch het onderste deel van de Rug en de Stuit speelen uit den blaauwen in 't groene, zo wel als de Slagpennen, die digt aan de Rug zyn. De Staart is schoon blaauw, hoewel, naar dat het Licht op dezelve valt, met meer of minder groenen weerschyn. De Pooten en Voeten hebben een roode Kleur en zwarte Klaauwen. De middelste en buitenste Vinger zyn, gelyk in onze Ysvogelen, met elkander samengevoegd.

Deeze Vogel bevondt zig in de Verzameling van den Heer PIETER COLLINSON, die by alle gelegenheden betoond heeft, dat hy myn Vrind was, en my menigen byzonderen en zeldzaamen Vogel bezorgd heeft. Hy berigtte my, dat dezelve afkomstig ware van de Rivier Gambia, welke, zo wy weeten, een Arm is van de Nigerstroom in Afrika.

ALBIN heeft een Vogel aan 't licht gegeven, die naar deezen eenigermaate gelykt, en welken hy den *grooten Bengaalschen Ysvogel* noemt: doch het onderscheid is zo groot, dat het twee byzondere Soorten moeten zyn. Ik heb de beide Vogelen gezien. Die van ALBIN bevindt zig in de Verzameling van den Heer DANDRIDGE, in Moorfields; waar door ik nog meer ben overtuigd geworden, dat zy aanmerkelyk van elkander verschillen, dan wanneer ik alleenlyk de Tekeningen gezien had van deeze beide Vogelen. ALBINS Figuur en beschryving komt voor, in het Derde Deel zynrer *Natuurlyke Historie van de Vogelen*, bladz. 27. (*).

(15) *Ispida major Africana.* Edw. *Av.* I. T. 8. *Ispida Madagascariensis caerulea.* BRISS. *Av.* IV. p. 496. T. 38. f. 2. *Alcedo Smyrnenfis.* LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 62. Sp. 11. *Nat. Hist.* IV. St. Bl. 407.

(*) LINNÆUS merkt deeze als eene Verscheidenheid aan van de *Alcedo Smyrnenfis.* ALB. *Av.* III. T. 27: zynde de *Alcedo major Benghalensis* van ALBIN, daar EDWARDS hier van spreekt, op zyne T. 28. afgebeeld.

P L A A T XVI.

De Karolinische Geitenmelker (16).

Deeze Vogel komt met de beschryving overeen, welke de Heer WILLOUGHBY, bladz. 107, van een anderen van gelyken naam geeft, doch is wat kleiner. Zy bevinden zig zeer overvloedig in Virginie en Karolina, alwaar men ze de *Oostindische Vledermuisen* noemt. [De grootte is omtrent als die van eene Koekkoek]. Zy laaten zig het meest des avonds, inzonderheid met betrokken Lugt, zien. Wanneer 'er Regen zal komen, dan is de Lugt met dezelve opgevuld, en alsdan vervolgen en vangen zy de Vliegen en Kevers. Hun Gezang bestaat in een louter Geschreeuw; doch, wanneer zy zig nederlaten, en, om van den Grond op te komen, vlig wederom opwaards stygen, dan maaken zy een ongewoon hol Geluid, dat inzonderheid de vreemde Luiden in de Avondschemering voornaamelyk bespeuren, zonder de oorzaak daar van te zien. Dit Geruisch komt met dat gene overeen, 't welk de Wind in een hol Vat blaazende veroorzaakt, en daarom geloof ik, dat hetzelfde daar van daan komt, dat zy met opgesperde Kaaken snel tegen de Lugt aan vliegen, om hunne Prooy te vangen, welke in Vliegen, Kevers of Torren en andere Insekten, bestaat.

Gewoonlyk leggen deeze Vogels twee Eijeren, die in gedaante, grootte en kleur, naar Kievits-Eijeren gelyken. Zy leggen dezelve maar op de bloote Aarde neer.

Ik heb de Maag van een Geitenmelker met half verteerde Torren en andere Insekten opgevuld gevonden, en onder deeze overblyfzelen scheenen my ook de Pooten van een Mol-Krekkel (*Gryllo-Talpa*) te zyn; doch zy waren zo verteerd, dat ik my dienaangaande niet kon verzekeren. Dewyl het echter beiden Nagtdieren zyn, zo is dit te waarschynlyker. 's Winters ziet men deeze Vogels niet. De Mol-Krekkel wordt in Virginie en Karolina, gelykerwys in Engeland, op Moerassige Gronden gevonden, en schynt van de onze niet te verschillen.

P L A A T XVII.

De zwart en wit bonte Tsvogel (17).

Deeze Vogel is zo groot als eene Zing- of Witte Lyfter, en de Afbeelding ver- toont hem in zyne Natuurlyke grootte. Hy heeft een lange regte Snebbe; den Kop, die tevens lang is, plat van boven, en eenen korten Hals: doch de Kop schynt, naar evenredigheid van het Lyf, niet zo groot te zyn, als in anderen van dit Geslacht. Hy heeft zeer lange Vlerken en eene lange Staart. Alle Soorten van Ysvogelen hebben korte Pooten. De Bek is lang, aan 't Grondstuk zeer dik en loopt in eene scherpe Punt uit. Deszelfs Kleur is zwart en het bovenste deel heeft aan ieder zyde een Geutje, in 't welke, digt aan het Grondstuk, de Neusgaten staan. De Oogen zyn regt boven de hoeken van den Bek geplaatst. De Kruin van 't Hoofd en 't agterste van de Nek zyn zwart. Van de hoeken des Beks af loopt, onder de Oogen, een breede zwarte Streep, die agter den Hals zig met de gezegde Kleur

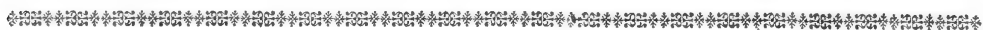
(16) *Caprimulgus*. CATESB. *Car.* I. T. 8. BRISS. *Av.* II. p. 470. T. 44. JONST. *Av.* 53. T. 20. ALB. *Av.* I. p. 10. T. 10. *Caprimulgus Europæus*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 118. Sp. 1. *Nat. Hist.* IV. St. Bl. 616.

(17) *Ispida ex albo & nigro varia*, *Perfica*. EDW. *Av.* I. T. 8. BRISS. *Av.* IV. p. 520. T. 39. f. 2. *Alcedo rudis*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 62. Sp. 12. *Nat. Hist.* IV. St. Bl. 407. Pl. XXXVI. f. 2.

Kleur vereenigt. Van de Neusgaten af loopen, over de Oogen heen, witte Streepen, die zig door de geheele langte van den Kop uitstrekken. De zyden zyn van onderen, van den Bek tot aan de Staart, vuil geelagtig wit; uitgenomen een kleine zwart gevlaakte Streep, die dwars over de Borst loopt. De geheele Rug is zwart, doch de Vederen hebben graauwe Punten. De Rand der Wieken is wit: alle Dekvederen zyn half zwart half wit: de onechte Wiek is zwart; de eerste of grootste Slagpennen zyn boven wit en verder zwart, met witte Punten. De middelste Slagpennen hebben uitwaards, in haare Pluim, witte Vlakken en witte Punten, gelyk de overige Slagpennen, digtst aan de Rug, die voor 't overige zwart zyn. De Staartvederen zyn, naar boven toe, wit en hebben eene ry van dwarslopende zwarte Vlakken: naar 't End toe zyn zy een Duim breed zwart en aan het uiterste End weder wit. De Pooten en Voeten hebben eene vuil bruine Kleur en zyn van Gestalte als in andere Soorten van dit Geslacht.

De Heer PIETER COLINSON heeft my deezen Vogel ter Aftekening geleend, dien hy van Gamron in Persie gekreegen hadt. Hy was met verscheide anderen in Spiritus bewaard, en in een Fleisch naar Engeland gebragt. De witte deelen van denzelven scheenen zeer onrein en geel te zyn, 't welk, myns oordeels, eeniglyk en alleen gekomen is van de onzuiverheid der Spiritus; want ik heb even zodanige verandering waargenomen in dergelyke Vederen, waar van ik wist, dat zy te vooren schoon wit geweest waren.

NB. Zo iemand eenen in Liqueur bewaarden Vogel afbeelden wil, dan moet denzelve daar uit genomen, met warm Water wel gewasschen, en in koud Water schoon afgespoeld worden. Indien men hem vervolgens laat droogen, zullen de Vederen, zo veel mooglyk is, haare Natuurlyke Kleuren weder krygen: want ik heb waargenomen, dat eenige Vederen, in zodanige met Spiritus gevulde Glazen, een geheel andere Kleur scheenen te hebben, dan zy te vooren hadden.

P L A A T XVIII.

De Koekkoek uit Karolina (18).

Deeze Vogel heeft ongeveer de grootte van een Merel. Zyn Bek is een weinig krom en spits, en het bovenste deel van denzelven zwart, het onderste geel. De grootte Slagpennen zyn roodagtig, doch het overige van de Wieken, het bovenste deel des Lighaams, van den Kop, en de geheele Hals, zyn Afchgrauw. Het gantsche onderste gedeelte des Lighaams, van de Schenkels tot aan de Staart toe, is wit. De lange en smalle Staart bestaat uit zes lange en vier korte Vederen, waar van de twee middelsten Afchgrauw, de overigen zwart zyn met witte Punten. De Pooten zyn kort en dik: zy hebben vier Vingeren, twee agter en twee van vooren. Hun Geluid is van het Geroep onzer Koekkoeken zeer verschillende, en niet zo aanmerkelyk, dat men daar op agt geeven zoude. Het is een eenzaame Vogel, die zig in de donkerste plaatsen der Bosschen en digt Kreupelbosch onthoudt. Met het aankomen van den Winter raakt men hem kwyt.

De Virginische Dwerg Kastanje-Boom ().*

Dit is een Heefstergewas, dat zelden hooger dan zestien en gewoonlyk niet meer dan agt of tien Voeten hoog wordt. De Stam is gemeenlyk agt of tien Duimen dik

(18) Cuculus Carolinianus. CATESB. Car. I. T. 9. BRISS. Av. IV. p. 112. Cuculus Americanus. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 57. Sp. 10. Nat. Hist. IV. St. Bl. 369.

(*) Castanea pumila Virginiana, Fructu racemato

en
parvo, in singulis Capsulis echinatis unico. D. BANISTER. Fagus foliis ovato-lanceolatis ferratis. ROYEN. Lugd. Bat. 79. Fagus pumila. LINN. Spec. Plant. Ed. II. p. 1416.

en onregelmatig gegroeid. Zyn Bast is ruuw en Schubbig; de Bladen zyn gehakeld en staan beurtlings aan den Steel: derzelver Kleur is donker groen, doch aan de agterste zyde witagtig of bleek groen. Uit de hoeken, die de Bladen met den Steel maaken, komen lange Risten van witagtige Bloemen voort, die naar de Bloemen van den gewoonen Karstengen-Boom gelyken, en op dezelve volgen Kegelvormige Vrugten, van grootte als een Hazelnoot. De Schaal, die de Kern omkleedt, heeft de Kleur en zelfstandigheid als aan een Karsteng, en is beslooten in een stekele Bolster. Vyf of zes hangen 'er gemeenlyk aan een Tros by elkander en in September worden zy ryp. Deeze Nooten zyn zoet en aangenaamer dan Karstengen. De Indiaanen gebruiken dezelve veel, en verzamelen daar van een Voorraad, tegen den Winter.

P L A A T XIX.

De Ysvogel met een gevorkte Staart (19).

Deeze Plaat stelt den Vogel in zyne Natuurlyke grootte voor, welke byna met de grootte van den Engelschen Ysvogel overeenkomt. Hy gelykt ook den onzen in Gestalte, uitgenomen dat de Wieken iets of wat, en de Staart, de twee langste Vederen niet mede gerekend, veel langer is. De Bek is lang, regt en zeer spits: hy heeft eene zwarte Kleur, en in de bovenste helft, aan ieder zyde, een Geutje, waar in de Neusgaten, taamelyk dicht aan den Kop, geplaatst zyn. De hoeken van den Bek gaan diep in den Kop in, dicht daar boven staan de Oogen. De Kop heeft eene vuil bruine Kleur, die naar den Bek toe helderer, doch van agteren donkerer is. Onder den Bek bevindt zig een taamelyk grootte witte Vlak, die in 't midden een Duim breed is, doch wederzyds, naar de Nek toe, smaller wordt. Het geheele Lighaam is onzuiver zwart, doch speelt tevens in 't blaauwe, en is aan de Borst helderer, op de Rug donkerer. De Wieken zyn schoon donker glanzig groen, doch helderer aan de Dekvederen dan aan de Slagpennen. Onder de Dekvederen van de Wiek vertoont zig een enkele witte Veder. De Staart heeft twee lange Vederen, welke de overigen in langte wel tweemaal overtreffen. Aan de bovenkant is zy glanzig donkergroen, aan de onderkant donker, en eenige der korte Vederen hebben witte Punten. De Pooten en Voeten zyn zwart, en van Gestalte even als in onze Ysvogelen. Offchoon deeze Vogel van donkere Kleur is, heeft hy doch, in de Zonnelchyn, over 't geheele Lighaam een schitterende Gloed, even als of de Vederen met Gouddraad doorweven waren; gelyk dit in de meeste Soorten van Kolibrietjes plaats heeft. In de Dekvederen der Wieken is deeze Glans aanmerkelyker dan in alle overige Lighaamsdeelen.

Deeze Ysvogel bevindt zig in de Verzameling van den Hertog van RICHMOND. Hy was tusschen Glazen beslooten, die men dicht gelymd hadt; weshalve ik hem niet bevoelen noch regt zien kon, of die twee lange Staartpennen in 't midden, dan buiten aan de Staart stonden: doch kwam my het eerste waarschylykft voor. De Vogel, dien wy in Europa *Merops* [Byen-Eeter] noemen, is van den Ysvogel slegts daar in verschillende, dat hy den Bek een weinig nederwaards omgekromd heeft, en dat de twee middelste Vederen van zyne Staart langer dan de overigen zyn. De hier beschreevè Vogel heeft maar één van deeze dit onderscheid aanduidende Kenmerken. Men heeft hem uit de Volkplanting van Suriname in Holland overgebracht. Ik kan niet vinden, dat eenig Autheur hem beschreeven of 'er Berigt van gegeven heeft (*).

PLAAT

(19) *Ispida Surinamensis*, binis Plumis in Caudâ longissimis. EDW. Av. T. 10. Alcedo Dea. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 62. Sp. 13. *Nat. Hist.* IV. St. Bl. 407.

(*) Men moet in aanmerking neemen, dat de Heer

EDWARDS zyn Werk in 't licht gegeven heeft, voor dat het Werk van den Heer BRISSON, over de Vogelen, de Tiende Uitgaave van het *Systema Naturæ* van LINNÆUS, of de Natuurlyke Historie, het licht zagen.

P L A A T XX.

De Paradys-Papgeaay uit Kuba (20).

Hy is wat kleiner dan de gewoone graauwe Afrikaanfche Papgeaay. De Bek is wit: de Oogen zyn rood. Het bovenfte deel van den Kop, de Hals, Rug en Wieken, zyn helder geel, de Slagpennen uitgezonderd, die wit zyn. De Keel en Borft zyn Scharlakenrood, en daar onder is een groote geele Vlak, doch het verdere gedeelte des Onderlyfs is ook Scharlakenrood. De helft van het onderfte deel der Staart, aan de Stuit, is rood; de andere helft geel. Alle geele Vederen, inzonderheid die van de Rug en Stuit, hebben aan 't End roode Punten. De Voeten en Klaauwen zyn wit. De Afbeelding van deezen Vogel heeft, boven de anderen, dit gebrek, dat zy gemaakt is naar eenen dooden. Want, alzo ieder Vogel, in 't byzonder, eenem hem eigene Gedaante heeft, zo is het noodig, dat zy uitgebeeld worden naar een leevendig Voorwerp, of daar men, door opzetten, het Natuurlyk postuur aan heeft gegeven. Deze manier, nu, is in de geheele Verzameling, eenige weinige Vogelen uitgezonderd, waargenomen. De tegenwoordige werdt, op het Eiland Kuba, van eenen Indiaan gefchooten, en, alzo hy daar door flegts buiten staat gefield werdt om te vliegen, zo bragt hy denzelven aan den Gouverneur van de Havana, die hem aan een Karolinifche Dame vereerde. By dezelve heeft hy eenige Jaaren geleefd, en tot algemeene verwondering geftrekt wegens zyne zeldzaamheid en fchoonheid.

De Boom van 't rood geaderd Hout ().*

De hoogte van deezen Boom is gemeenlyk van zeffien tot twintig Voeten: hy heeft een dunnen Stam en fyne Takken. De Bladen gelyken veel naar die van den Laurierboom. Ieder Zaadhuisje bevat drie Zaadkorrels, die zwart en glanzig van Kleur zyn. De Baf is roodagtig en glad. De Aderen in het Hout zyn fchoon rood, doch, als het maar een korten tyd in de open Lugt legt, verdwynt zulks en dan verliest het Hout veel van zyne fchoonheid. Deze Boomen groeijen overvloedig op de Rotfen der meefte Bahamafche Eilanden.

P L A A T XXI.

De kleine Indiaanfche Ysvogel (21).

Deze Vogeltjes zyn de Ysvogelen, die wy in Engeland hebben, zo gelyk, dat de befchryving van beiden byna eveneens zoude zyn, de Grootte uitgezonderd; alzo de tegenwoordige niet half zo groot zyn als de Engelsche. De Plaat vertoont denzelven in hunne Natuurlyke grootte en, dewyl tuffchen de een en andere zo weinig onderscheid is, zullen zy vermoedelyk Mannetje en Wyfje zyn. De bovenfte Vogel heeft eenen geelen Bek, trekkende naar Oranjekleur, welke de geheele onderkant tekent van zyn Lyf; doch het bovenfte van zyn Kop, de Nek, Rug en Stuit, gelyk ook de Dekvederen der Wieken, zyn Hemelfchblauw, met eenen fchitterende

(20) *Pittacus Paradisi* ex Cuba. CATESB. *Car.* I. T. 4. *Pittacus luteus* Insulae Cubæ. BRISS. *Av.* IV. p. 308. *Pittacus Paradisi*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 45. Sp. 34. *Nat. Hist.* IV. St. Bl. 264.

(*) *Frutex Lauri folio pendulo, Fructu tricocco, Semine nigro splendente.* CATESB. *An Erythroxylon*

Areolatum. LINN. *Spec. Plantar.* Ed. II. p. 612? *Quod Jamaicense.*

(21) *Ispida Indica minor.* EDW. *Av.* I. T. II. ALB. *Av.* I. p. 51. T. 54. *Alcedo Ispida.* LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 62. Sp. 3. *Nat. Hist.* IV. St. Bl. 399.

de Gloed aan de Punten der Vederen. Aan 't Grondstuk heeft het bovenste gedeelte van den Bek, wederzyds, een Oranjegeele Vlak, en agter ieder Oor vertoont zig, insgelyks, een klein Bosje van Oranjekleurige Vederen, die een weinig schynen uit te puilen. De Staartvederen, gelyk ook alle Slagpennen, zyn vuil donkerbruin. De Pooten en Voeten hebben de zelfde Gestalte als in onze Ysvogelen, en zyn Oranjekleurig bruin.

De onderste Vogel heeft eenen zwarten Bek, aan 't voor-end donkerft, doch naar den Kop toe wat Vleefchkleurig in het onderste gedeelte. De Keel is wit: de Borst, het Lyf en de geheele onderkant zyn Oranjekleur; doch aan de zyden van het Lyf heeft hy 'er wat groen onder gemengd. Van de Neusgaten af loopt, langs de Oogen heen, wederzyds, een Oranjekleurige streep, die zig tot aan de zyde van de Nek uitstrekt. Hier onder loopt, van den hoek des Beks af, een blaauwagtig groene streep. De bovenkant, de Kop, de Nek, de Rug, de Wieken en Staart, zyn met blaauwagtig groene Kleuren bedekt. Het bovenste van den Kop en de Streepen onder de Oogen, zyn met wat donkerer blaauwe dwars-Streepjes getekend: de Punten der Dekvederen op de Wieken zyn lichter gekleurd dan het overige der Vederen. De Pooten en Voeten zyn vuil rood.

Van onze Ysvogelen onderscheidt zig de bovenste door zynen geelen Bek, die aan de onzen zwart of donker is; gelyk ook door zyne donkerbruine Slagpennen en Staartvederen. In de onzen zyn dezelve in zo verre groen gerand, dat zig, wanneer de Vederen geslooten zyn, de Staart en Wieken aan 't end groen vertoonen. De onderste Vogel verschilt daar in van de onzen, dat hy geene regt glanzige blaauwe Vederen aan de Rug en Stuit heeft, terwyl die aan de onzen een zeer aanmerkelyk schemerenden Glans hebben. Met één deezer Vogelen kwam ook een Ysvogel uit Indie, die onzen Engelschen, in Grootte, Gestalte en Kleur, volkomen gelyk was. De Heer PIETER COLINSON hadt de goedheid, van my den bovensten Vogel; de Heer DONDRIDGE den onderste te laten toekomen. Zy waren uit Bengale in Engeland overgebracht.

P L A A T XXII.

De groene Pappegaay uit Karolina (22).

Deeze Vogel is zo groot als, of liever wat kleiner dan een Merel, weegende drie en een half Once. Het voorste deel van zyn Kop is Oranjekleur, doch het agterste deel, als ook de Nek, geel. Het geheele overige Lighaam schynt groen te zyn; doch door een nader onderzoek heb ik bevonden, dat de binnenste Baard van de meeste Slagpennen donkerbruin is. Het bovenste gedeelte der uitwendige Baard, van de groote Slagpennen, is geel, doch naar het End toe worden zy langs hoe donkerer, trekkende uit het Geele naar 't Groene, en uit het Groene naar 't Blaauwe. Van boven is de Rand der Wiek, by de drie Duimen lang naar onderen toe, schoon Oranjekleur. De Wieken zyn taamelyk lang, gelyk ook de Staart, in welke de twee middelste Pennen omtrent anderhalf Duim langer zyn, dan de overigen, en in een Punt uitloopen: de anderen worden, naar de kanten van de Staart, allengs korter. De Pooten en Voeten zyn wit, doch de kleine Vedertjes, die de Schenkels bedekken, groen, en eindigen, aan de Kniejen, met een Oranjekleurigen Rand.

Het Aas deezer Vogelen is Zaad en Kernen van Vrugten, doch inzonderheid Nootten van Cypressboomen en Appelpitten. In de Herfst vallen zy dikwils by Schoolen

(22) *Pfittacus Carolinensis*. CATESB. *Car.* I. T. II. *Syst. Nat.* XII. Gen. 45. Sp. 13. *Nat. Hist.* IV. St. BRISS. *Av.* IV. p. 350. *Pfittacus Carolinensis*. LINN. Bl. 244.

in de Boomgaarden, en doen daar groote Schade, dewyl zy flegts de Pitten zoeken. Om die zelfde reden komen zy ook in Virginie, 't welk het verfte Land naar 't Noorden is, alwaar zy, zo veel ik vernomen heb, gezien worden. Hunne Darmen zyn voor de Katten een zeker en snel Vergift. Dit is de eenigfte foort van Pappegaaijen, die in Karolina valt. Ettelyken derzelve broeden in 't Land, doch de meefften trekken verder Zuidwaards.

De Amerikaanse Cypresseboom.

De Cypres is in dit Wereldsdeel, den Tulpeboom uitgezonderd, de hoogfte en grootfte Boom. By den Wortel hebben eenigen dertig Voeten Omtreks, en groeijen zes Voeten hoog Pieramiedswyze, alsdan twee derde deelen verdunnende: vervolgens worden zy gewoonlyk nog van zefftig tot zeventig Voeten hooger, in de zelfde evenredigheid als andere Boomen. Vier of vyf Voeten ver, rondom deezen Boom, fchieten op eene zeer byzondere manier uit den Grond verfcheide Knobbels van veelerley gedaante en grootte. Eenigen, daar van, verheffen zig maar iets boven den Grond; eenigen zyn van één tot vier Voeten hoog en van boven met een gladde roode Schors bedekt. Deeze Knobbels komen uit den Wortel van den Boom, doch brengen geen Bladen noch Takken voort, aangezien de Boom zig alleenlyk door Zaad vermenigvuldigt, 't welk gelykt naar 't Zaad van de gewoone Cypreffen, zynde Balfamiek en welriekende. Het Hout van deezen Boom is onvergelykelyk, en dient voornaamelyk om de Huizen daar mede te dekken; alzo hetzelfde ligt is, niet veel Aderen heeft, en het flegte Weder beter tegenftand biedt, dan eenig ander Hout, 't welk men hier vindt. De Boom groeit aan 't Water, en staat gemeenlyk één; ja ook wel vyf of zes Voeten diep daar in. Deeze Standplaats fchynt veelerley Vogels aan te lokken, om op zyn lugtige Takken te neftelen en te broeden. Onder dezelve is deeze onze Pappegaay ook gewoon, zyn Nefst daar op te bouwen, en in Oktober te aazen op het alsdan ryp wordende Zaad.

P L A A T XXIII.

De Arabifche Trapgans (23).

Deeze Vogel heeft byna de grootte van een Kalkoenfe Haan: zyne Pooten en Hals zyn langer, doch zyn Lyf is dunner dan in de gewoone Trapganzen. De Sneb is langer, dan die gemeenlyk anders is aan de Soorten van Hoenderen, tot welken fomnigen deezen Vogel betrekken. Van de Punt af tot aan de hoeken van den Bek, is de Sneb vierdhalf Duim lang, hebbende een heldere Hoornkleur, doch welke aan de Punt wat donkerer wordt. De Neusgaten zyn lang en staan digt aan 't Voorhoofd. De Oogen hebben eene zwarte Kleur: de Kop is van vooren wit, doch heeft boven de Oogen eene zwarte Streep, die voorwaards in eene Punt eindigt, maar agterwaards breeder wordt, en een Soort van zwarte Kuif formeert, waarvan een korte zwarte Streep zig uittrekt tot agter aan het Oog. Van vooren is de Hals Afchgrauw met wat donkerer dwarsftreepjes. Het agterfte gedeelte van den Hals en de Rug zyn bruin van Kleur, met fyne zwartagtige dwarse Streepen. De Dekvederen der Wieken hebben met de Rug eenerley Kleur, en derzelve witte Punten-formeeren Maanswyze Vlakken. De Rand der Wiek is van boven wit, en van daar komt een breede witte Streep, welke de Dekvederen van de Slagpennen afzondert. Deeze Streep is met kleine Vlakjes befprengd, waar van men boven weinige of in 't geheel geene ziet, doch

(23) Otis Arabica, Edw. I. T. 12. BRISS. Av. V. Sp. 2. Nat. Hist. V. St. III. 296.
p. 30. Otis Arabs. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 95.

doch naar beneden zyn zy overvloediger en dikker. De Agter-Wiek is zwart, en haare Vederen hebben witte Punten. De voorste Slagpennen zyn zwart; de middelsten zwart en wit gevakt, doordien zy een gedeelte van de bovengemelde Streep uit maaken, die scheef door de Wiek loopt: de binnenste Slagpennen hebben met de Rug, daar zy digtft aan komen, eenerley kleur. De Borft, het Lyf, de Pooten en de geheele onderkant, zien uit den witten. De Staart heeft, van boven, even die zelfde kleur als de Rug, hoewel de uitwaardfe Baard der naar buiten fttaande Vederen, ten deele wit is. Over de onderfte zyde der Staart loopt, by de Punten der Vederen, overdwars, een bruine Streep. De Pooten zyn zeer lang, en hebben ieder maar drie Toonen, welke zeer kort zyn, en voorwaards gerigt ftaan. De Beenen zyn, tot boven de Knie, zonder Vederen, en, zo wel als de Voeten, met eene Schubbige Huid, van witagtige of helder bruine kleur, bedekt, welke ook de Klaauwen hebben.

Deeze Vogel werdt in het Huis van mynen hoog ge-eerden Patroon, den Baronet Sir HANS SLOANE, te Londen, levendig gehouden. Deeze Heer heeft de goedheid gehad, van my altoos vryheid te geeven, om verfcheide zeldzaame Dingen, welken hy bezat, uit te fchilderen. De Vogel was van Mocha, in Gelukkig Arabie, overgebracht, en aan gedagten Heer door den Schildknaap en Thefaurier der Ooftindifche Kompagnie, KAREL DUBOIS, prefent gedaan. Hy is tot dus verre, zo veel wy wecten, nog van niemand befchreeven.

P L A A T XXIV.

De Purperkleurige Kaauw (24).

Deeze Vogel, die zes Oncen weegt, is omtrent een derde kleiner dan de gemeene Kaauwen. Zyn Bek is zwart, de Oogen zyn graauw, de Staart is lang, en heeft in 't midden een Veder, welke onder de overigen, die aan beide zyden al lengs korter worden, de langfte is. Van verre fchynen zy allen zwart te zyn, doch van naby zien zy 'er purperagtig uit; gelyk dus in 't byzonder de Kop, als ook de Hals, den meeften Glans heeft. Het Wyfje is over 't geheel bruin, doch inzonderheid de Wieken, Rug en Staart, het donkerfte.

Zy maaken hunne Neften overal in 't Land, doch voornaamelyk op afgelegene en ftille plaatfen, op de Takken der Boomen, en, na dat zy zig aldaar fterk vermenigvuldigd hebben, vergaderen zy zig in de Herft in zulk een menigte op de bewoonde plaatfen, dat zy dikwils de Lugt verduifteren. Ook ziet men ze ettelyke Mylen ver dus met elkander vliegen. Op alle plaatfen, daar zy zig nederzetten, doen zy groot nadeel aan het Koorn, en verzamelen zig, 's Winters, by fchoolen om de Schuuren. Zy hebben een garftige Reuk en een grof zwart Vleefch, daar men zelden tot Spyze gebruik van maakt.

[De Sweeden, in nieuw Jerfey, noemenze, volgens KALM, *Mays-Dieven*, om dat zy aan de Spaanfche Tarwe groot nadeel doen; doch de Engelfchen geeven 'er, wegens de kleur, den naam aan van *Zwart-Vogelen*. Zy gelyken ten deele naar een Kaauw, ten deele naar een Lyfter, ten deele naar een Spreeuw: doch deeze komen zy het naafte in Gefalte, hoewel zy in een ander opzigt de Kraaijen meer gelyken, haalende de gezaaide Tarw uit den Grond en de Aairen grootendeels vernielende. Hunne ftoutheid en menigte was zo groot, dat de Regeering in Penfylvanie en Nieuw Engeland een Prys ftelde op het duizend, die men dood kwam te leveren, en daar door is het getal van deeze Mays-Dieven, in die Geweften, grootelyks verminderd.]

P L A A T

(24) *Monedula purpurea*. CATESB. *Car.* I. T. 12. *Pica Jamaicensis*. BRISS. *Av.* 2. p. 41. *Merops niger Indea argentea*. BROWN. *Jam.* 476. *Gracula Quiscalus*. LINN.

Syst. Nat. XII. Gen. 53. Sp. 7. *Purper-Kaauwtje*. *Nat. Hist.* IV. St. Bl. 343.

P L A A T XXV.

De Brasiliaanfche Faisant (25).

Deeze Vogel is wat grooter dan een gemeene Hen, ja byna zo groot als een der grootste Soorten van onze Hoenderen. De Gestalte zweemt taamelyk naar die der Kalkoenfche Haanen, waar mede hy, in veele opzigten, overeenkomstig fchynt te zyn. Zyn Bek is regt, en langer dan de Bek van een Hoen; doch aan de Punt is dezelve wat nederwaards geboogen, en heeft eene zwarte kleur. De Neusgaten ftaan zeer dicht aan den Kop, welke op de zyden ontbloot van Vederen is, en eene blaauw Purperkleurige Huid heeft. Midden in deeze kaale ruimte ftaan de Oogen, die eenen donkeren uil Oranjekleurigen Ring hebben. Onder de Kin, en langs een gedeelte van den Hals, hangt een flappe Huid, van een fchoon roode Kleur, die dunnetjes begroeid is met zwarte Haairtjes. Het bovenfte deel van den Kop bedekken zwarte Vederen, welken de Vogel als een Kam overend kan zetten. Aan eenigen befpeurt men weinig of in 't geheel niets van zodanig een Kam, en deeze houd ik voor Hennen. Het geheele Lyf is, van den Kop af tot het onderfte toe, met zwarte of zeer donkere Roestkleurige Vederen bedekt. Het voorfte deel van den Hals, de Borft en het Lyf, hebben witte, nederwaards geftrekte, met de donkere Kleur vermengde, Vlakken en Stippen. De Dekvederen der Wieken geeven eenigermaate een groen en Purperkleurigen Glans van zig: doch de Slagpennen fpeelen meer in 't paarfche: de Rug en Stuit hebben een Koperkleurigen Weerfchyn. Deeze verfcheiderley Glans, nu, maakt, naar dat de Lichtftraalen 'er op de eene of andere manier op vallen, geduurig een verfchillerende Kleur. In 't donkere, daarentegen, heeft de Vogel in 't geheel geen Glans. De Staart is taamelyk lang, van Gestalte als die van eenen Kalkoenfchen Haan, en donker zwartagtig. De Pooten en Voeten zyn helder rood, en deeze hebben vier, volgens den gewoonen trant geplaatfte, Vingeren. Geen Sporen heb ik 'er aan waarneemen kunnen. De drie voorfte Vingers waren eenigermaate door een Vlies famengevoegd en de Klaauwen waren zwart.

Een deezer Vogelen heb ik by den Kapitein CHANDLER, te Stepney, gezien, die denzelven van een der Suiker-Eilanden, in de Westindiën, mede gebragt hadt, het welk ik niet weet te noemen; doch ik geloof, dat hy op de meeften derzelven te vinden zy. De Brasiliaanfche *Jacupema* van MARCGRAAF houd ik voor even den zelfden Vogel, niettegenftaande zyne befchryving van de onze wat verfchillende is.

P L A A T XXVI.

De zwarte Spreeuw met roode Wieken (26).

Het Mannetje weegt tuffchen drie en vier Oncen; doch ten aanzien der Gestalte en Grootte komt hy met onze Spreeuwen overeen. De geheele Vogel is zwart, het bovenfte deel der Wieken alleenlyk uitgezonderd, en, indien de Schouders aan denzelven niet hoog Scharlaken rood waren, zou hy weinig fchoonheid hebben. Hy en de Purperkleurige Kaauw zyn van den zelfden aart en in het Koorn regte Veelvraaten. Zy fchynen zig, als 't ware, met elkander te vereenigen, om zo veel nadeel toe te bren-

(25) Phasianus Brasiliensis, Quan five Guan dictus. Edw. Av. I. T. 13. Gallopavo Brasiliensis. BRISS. Av. I. p. 162. Meleagris cristata. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 99. Sp. 2. Nat. Hist. V. St. Bl. 342.

(26) Sturnus niger Alis superne rubentibus. CATESB.

Carol. I. T. 13. Isterus Pterophœnicus. BRISS. Av. II. p. 97. Pterophœnicus Indiarum. NIEREMB. Nat. 225. Oriolus niger Alarum Rectricibus fulvis. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 52. Sp. 5.

brengen, als maar doenlyk is, en zyn des te meer te vreezen, om dat de beide Soorten schoonswyze met elkander vliegen, en, de Broedtyd uitgezonderd, altoos by elkander blyven, waar door zy dan, het geheele Land door, veel schade veroorzaaken. Schiet men onder den hoop, dan zullen gemeenlyk van beide Soorten eenigen getroffen zyn; doch, eer men weder laaden kan, zyn 'er dikwils op de zelfde plaats meer by elkander, dan 'er geweest waren, voor dat men op dezelve schoot. Het zyn de slimste en schadelykste Vogels door het geheele Land.

Deeze Vogel schynt die gene te zyn, welken HERNANDEZ *Acolbichi* noemt: zie WILL. *Ornith.* p. 391. Zy bouwen haar Nest in Karolina en Virginie niet op Boomen, maar altoos in Rietbosschen op 't Water, vleggende de Punten van het Riet zeer konstig in elkander en haar Nest daar onder zodanig maakende, dat het van boven gedekt is, en van onderen door 't Water ook niet nat gemaakt wordt. Anders zyn het tamme en vlugge Vogels, die men het spreken en zingen leeren kan. De Wytjes zyn merkelyk kleiner dan de Mannetjes, graauw gespikkeld, en aan de Wieken niet zo hoog rood.

Het Waschboompje met breede Myrthebladeren. ()*

Dit is een Heestergewas, dat gewoonlyk niet meer dan drie Voeten hoog groeit, zynde daar door, als ook door de breedte van zyne Blaadjes, gemakkelyk van de gewoone Myrtheboomen te onderscheiden. Van deszelfs Bessen wordt in Karolina Wasch gemaakt.

P L A A T XXVII.

De groen gevleugelde Duif (27).

Deeze Duif is op de Plaat in haare Natuurlyke Grootte voorgesteld. Zy is meer rond-dan langlyvig, en haar Staart, zo wel als de Wieken, zyn zo lang niet, als in de meeste andere Soorten van Duiven. Naar myn oordeel is het de schoonste onder allerley slag van Duiven, dat ik ooit heb gezien. Haar Bek is bykans een Duim lang en taamelyk dun, en van deszelfs Punt tot aan de Neusgaten, zo wel in de bovenste als onderste helft, Scharlaken rood: maar van de Neusgaten tot aan den Kop bleekblauw, en boven verheft hy zig een weinig. Het Oog is donker, het Voorhoofd wit, en van hetzelfde loopen twee witte Streepen, over de Oogen heen, naar het agterste gedeelte van den Kop, wiens Top blaauwagtig is en de zyden, zo wel als die van de Hals en Borst, Roozekleur. Het agterste van den Hals verandert allengs, van de Zyden af, en wordt donkerer rood. Het Lyf is Oranjeachtig; doch deeze Kleur verdwynt ongewaarwordelyk, door haare vermenging met het Roozekleurige van de Borst. De bovenste zyde der Wieken is, naar dat de Lichtstraalen daar op vallen, schoon groen, of in een andere plaatsing glanzig Koper-, ja zelfs Goudkleur. De grootste Slagpennen zyn vuil zwart. De Schouder of de bovenste rand der Wiek, heeft kleine witte Vlakken. Onder de Dekvederen der Vlerken was een enkele witte Plum, doch slegts aan de eene zyde. De Zyden, onder de Wieken, hebben met het Lyf eenerley Kleur. De Dekvederen zyn aan den binnekant der Wieken donker Kaneelkleurig, en de inwaards Baarden der Slagpennen hebben, een goed end wegs van haaren oorsprong af, naar het End toe, dergelyke Kleur, doch verder zyn zy don-

(*) *Myrtus Brabanticae similis Caroliniensis, humilior, foliis latioribus & magis ferratis. CATESB. Car. I. T. 13. Myrtus foliis lanceolatis ferratis, fructu baccato. Hort. Cliffort. 455. ROYEN. Lugd. Bat. Prodr. 527. Myrica Cerifera. LINN. Spec. Plant. Ed. II. Tom. 2. p. 1453.*

(27) *Columba Indica Alis viridibus. EDW. Av. I. T. 14. Palumbus Amboinensis. BRISS. Av. I. p. 150. T. 15. fig. 1. Columba Corpore purpureo, Humeris viridibus, Pileo caerulefcente. Columba Indica. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 104. Sp. 29. Nat. Hist. V. St. Bl. 452.*

donker zwart. De Rug is, in 't midden, vuil bruin: haar onderfte gedeelte, daarentegen, en de Dekvederen van de Staart, zyn Afchgrauw. De middelste Staartvederen zyn zwart; doch de buitenste Afchgrauw met zwarte Punten. De Pooten en Voeten hebben eene roode Kleur, welke de meeste Soorten van Duiven gemeen is, en de Klaauwen zyn lichtbruin.

Deeze Duif werdt aan den Heer J. WARNER, een Koopman in Rotherhith, ver-eerd, en ik hebze, ten zynen huize, uitgeschilderd. Hy zeid' my, dat dezelve uit Westindie was gekomen. Ook heb ik een anderen dergelyken Vogel gezien, die by den Heer HANS SLOANE, eenigen tyd, in een Kouw geleefd heeft.

P L A A T XXVIII.

De Karolinische Ortolaan of Rysfvoegel (28).

In 't begin van September, wanneer de Rysfkorrels nog zagt en Melkig zyn, bevindt zig een ongelooflyke menigte van deeze Vogelen, schoolswyze, op afgelege-ne Landen, tot een zeer groot nadeel der Ingezetenen. In 't jaar 1724 hebben zy iemand, die dicht aan de Rivier Ashley woonde, veertig Morgens Rysf zodanig afge-vreten, dat hy bykans twyfelde of hem wel zyne moeite betaald zou worden, wan-neer hy het nog overgebleevene inzamelde. Men houdtze, in Karolina, voor de lek-kerften van alle Vogelen. Als zy eerst overkomen zyn zy mager, doch worden in weinig Dagen zo ongemeen vet, dat zy niet dan langzaam, ja naauwlyks vliegen kunnen. Schiet menze, zo barften zy dikwils door den Val. Zy blyven omtrent drie Weeken lang, en, wanneer de Rysf begint hard te worden, dan trekken zy weder weg.

Deeze Vogel heeft iets zo byzonders en buitengemeens, dat ik niet nalaaten kan, daar van Berigt te geeven. Wanneer zy in September, by zo ontelbaare menigten, schoolswyze op de Landen zig bevinden, om de Rysf af te vreeten; dan komen enkel Wyfjes, zonder van een eenig Mannetje begeleid te worden. Toen ik waarnam, dat zy allen eenerley Vederen hadden, zo dagt ik dat zy van beiderley Sexe, doch nog zo jong waren, dat zy haare volkomene Kleur nog niet hadden: maar, toen ik eenige dozynen, die tot braaden waren gereed gemaakt, opende, vond ik niet dan Wyfjes. Om volkomen daar van verzekerd te zyn, herhaalde ik dit onderzoek ver-scheide maalen op veelen van deeze Vogelen; doch ik heb 'er, in deeze tyd des jaars, nooit een Mannetje onder kunnen vinden.

In 't begin des Voorjaars komt wel het Mannetje en Wyfje met elkander, doch dan fryken zy maar voorby. Wanneer ik, op deezen tyd, dergelyk onderzoek in 't werk ftede, waren de beide Sexen zeer wel te onderscheiden. Het Wyfje, dat eigentlyk de Rysfvoegel is, heeft byna de grootte van een Leeurik, en is op de Rug byna van die zelfde Kleur; doch de Borst en het Lyf zyn bleekgeel, de Bek is dik en zeer spits, en van gedaante als in de meeste andere Vogelen, die Koorn vreeten. Het schynt die Vogel te zyn, welken WILLOUGHBY *App.* p. 386, onder den naam van *Maja* beschreeven heeft. Toen ik, in September des Jaars 1725, op het Ver-dek van eene Sloep, aan de Reede by het Eiland Andros, lag; zo hoorde het geheele Gezelschap benevens my, drie Nagten agtereen, hoe deeze Vogels voorby vloogen: want zy zyn, door hun Geschreeuw, ligtelyk van anderen te onderscheiden. Zy vloogen over onze Hoofden Noordwaards heen, 't welk de regte koers is, dien zy van Kuba naar Karolina neemen. Dit doet my gelooven, dat, wanneer zy op Ku-ba de Rysf, die aldaar vroeger ryp is, verteerd hebben, zy zig dan, tot het zelfde ein-

(28) Hortulanus Carolinienfis. CATESB. *Car.* I. T. 14. BRISS. *Av.* III. p. 282. T. 15. f. 3. *Emberiza Oryzivo-*

ra. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 110. Sp. 16. *Fringilla Oryzivora.* Rysfjink. *Nat. Hist.* V. St. Bl. 531.

einde over Zee naar Karolina begeeven, dewyl hun alsdan de Ryft beter behaagt, welke aldaar te groeijen staat.

De Bek van 't Mannetje is Loodkleurig: het voorfte deel van zyn Kop zwart: het agterfte, zo wel als de Nek, roodagtig geel. Het bovenfte gedeelte van de Wieken is wit, de Rug naaft aan den Kop zwart en verder naar beneden toe graauw: de Stuit wit; het grootfte deel van de Wiek, benevens de geheele Staart, zwart. De Pooten en Voeten zyn, in de beide Sexen, bruin. [Het Wyfje is hier, op een Halm met Ryftkorrels beladen, of op den Steel van eene Ryft-Aair, zittende, afgebeeld.]

P L A A T XXIX.

De lang geflaarte Duif (29).

De Afbeelding vertoont deezen Vogel in zyne Natuurlyke grootte. Zyn Kop is, ten aanzien des Lighaams, klein; de Hals van middelmaatige langte, doch het Lyf taamelyk lang. De Staart overtreft in langte het geheele Lighaam, en de Wieken zyn middelmatig lang. De Bek is regt en niet zeer dik; ook aan de Punt wat geboogen, Hoornkleurig, om de Neusgaten helder en wat verheven, doch naar de Punt toe donkerer. De Ring in 't Oog is donker van kleur. Van den hoek des Beks loopt, tot aan het Oog, een witte Streep, welke om het Oog een kring maakt. Het voorfte deel van den Kop is, boven en onder den Bek, rosagtig Aardkleur; het agterfte deel is Duivenblauw en taamelyk helder. Deeze Kleuren verfmelten, ter plaatfe daar zy zig vereenigen, in elkander, en daar zy aan de zyden van den Kop, onder de Oeningen der Ooren, tegen elkander ftooten, is wederzyds een ronde zwarte Vlak, zo groot als een Peperkorrel. Van vooren is de Hals, gelyk ook de Borft, roodagtig, en wel meer van boven dan van onderen, daar deeze, naar het Lyf toe, allengs Aardkleurig wordt. Het onderfte deel des Lighaams, de Schenkels en Dekvederen van de Staart, zyn Aardkleurig, waar onder zig wat Afchgrauw mengt. De bovenfte zyde van den Hals, de Rug en Wieken, zyn donker, vuil bruin; doch de Slagpennen donkerer dan de Dekvederen; hoewel de rand des Baards aan de laaftgemelden helderer is dan het overige van de Vleugel. De Veders van de Schouders, tuffchen de Rug en Wieken, als ook eenige der naaft aan de Rug leggende Slagpennen en Dekvederen, zyn aan haar End met langwerpige ronde zwarte Vlakken, van verfcheiderley grootte, gedekt; van welken 'er ongevaar tien of twaalf aan ieder zyde zyn. De Stuit en de Dekvederen van de Staart zyn meer Afchgrauw, dan de Rug en Wieken. De middelste Vederen van de Staart zyn zeer lang en zwart: die aan de zyden worden allengs korter; zodanig, dat de uiterfte aan ieder zyde niet veel langer is dan de helft van de middelste. De uiterfte Vederen zyn blaauwagtig of Afchgrauw, en hebben digt aan 't End; dat wit is, zwarte langwerpige Vlakken. De Pooten en Voeten zyn, gelyk in andere Duiven, rood, en aan dezelve zyn vier op de gewoone manier geplaatfte Vingers, met bruine Klaauwen.

Het byzonderfte aan deeze Duif is de lange Staart, welke zig byna als die van een Aakfter vertoont, hoedanige ik aan geen slag van Duiven, ooit door my gezien, heb waargenomen. Anders is dezelve, van eenige andere Westindifche Duiven, naauwlyks verfchillende. Ik heb deezen Vogel uitgefchilderd by den Heer J. WARNER te Rotherhith, die hem van iemand hadt gekreegen, door welchen hy uit de Westindien was medegebragt.

PLAAT

(29) *Columba Caudâ longâ*. Edw. Av. I. T. 15. *Turtur Americanus*. Briss. Av. I. p. 102. *Columba marginata*.

LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 104. Sp. 40. *Columba macroura*. Langftaart. *Nat. Hift.* V. St. 450.

P L A A T XXX.

De blaauwe gekuifde Gaay (30).

Deeze Vogel is volkomen zo groot, ja grooter dan een Spreeuw. Zyn Bek is zwart, en aan 't Grondstuk van deszelfs bovenste gedeelte zyn zwarte Vederen, welke dwars boven de Oogen een smalle Streep formeeren, die zig met een breede, om den Kop en Hals gaande, vereenigt, Zyne Kuif bestaat uit lange Vederen, die hy naar believen overend zet. De Rug is donker purperkleur. De binnenste Baard der grootste Slagpennen is zwart, de buitenste blaauw met zwarte Streepen, welke dwars door ieder Veder gaan. De Enden der Vederen zyn wit gezoomd. De Staart is blaauw, en met even zodanige dwars-Streepen, als de Wieken, getekend. Hy heeft anders een dergelyke Gestalte als onze Gaay; doch zyn Geluid is aangenaamer. Het Wyfje is niet zo levendig van Kleur: anders heeft geen verschil tusschen beiden plaats.

De glatte Winde met Laurierbladen en zwarte Bessen ().*

Deeze Plant is gemeenlyk te vinden op vogtige plaatfen. Zy brengt uit haaren Wortel veele groene Steelen voort, wier Ranken alles, wat digt by dezelve staat, taamelyk wyd overloopen. Dikwils klimt zy meer dan zestien Voeten in de hoogte, en wordt zo dik van Loof, dat zy in den Zomer eene ondoordringelyke Schaduw maakt, en 's Winters aan het Vee tot een warm beschutzel dient. De Bladen komen, in dikte en kleur, met de Bladen van den Mannetjes Laurierboom overeen, doch in figuur gelyken zy meer naar die van den Wyfjes Laurierboom, en hebben buiten de middel-Rib geene zichtbaare Aderen. [De Steelen van dit Gewas zyn gedoornd, doch de Bladen ongedoornd.] De Bloemen zyn witagtig en klein. De Vrucht groeit by ronde Troffen, en bestaat uit eene zwarte Bezie, welke een enkeld hard Zaadkorreltje in zig bevat. In Oktober wordt zy ryp. Daar aazen eenige Vogelen op, doch inzonderheid deeze Gaaijen.

P L A A T XXXI.

De bruine dwars gestreepte Duif (31).

Ten aanzien van de Gestalte gelykt deeze Vogel zeer veel naar de meeste Soorten van Duiven; doch wat de Grootte betreft behoort hy tot de kleinften. In Grootte, naamelyk, komt hy met de hier voorgestelde Afbeelding overeen, of, zo 'er eenig onderscheid tusschen ware, is dit zeer klein. De Staart heeft dezelve, naar evenredigheid van het Lighaam, taamelyk lang, en haare Vederen zyn in langte aan elkander gelyk. De Bek heeft even de zelfde figuur als in andere Duiven, en is helder Hoornkleurig. Van de Neusgaten loopt tot aan het Oog, en om hetzelfde heen, een smalle witte Streek: de Kring van 't Oog is blaauwagtig. Aan 't Voorhoofd, om het Oog heen, aan de zyde van den Kop en onder den Bek is hy hemelschblaauw. Boven en agter heeft hy den Kop roodagtig. Het voorste deel van den Hals, de Borst, het Lyf en de Pooten, zyn flauw Roozekleur; de Vederen onder de Staart wit. Aan de zyden is de Hals, gelykerwys de beide zyden des Lighaams onder de Wieken, (wel-

(30) *Pica Glandaria caerulea cristata*. CATESB. *Car.* I. T. 15. *Garrulus Canadensis caeruleus*. BRISS. *Av.* II. p. 54. T. 4. f. 2. *Corvus cristatus*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 50. Sp. 8. *Nat. Hist.* IV. St. Bl. 316.

(*) *Smilax laevis*, *Lauri folio*, *Baccis nigris*. CATESB. *Car.* I. T. 15. *China altera aculeata*, *foliis oblongis cus-*

pidatis. PLUN. *IC.* 85. *Smilax Laurifolia*. LINN. *Spec. Plant.* Ed. II. p. 1460.

(31) *Columba fusca*, *Undulis obscurioribus transversis notata*. EDW. *Av.* I. T. 16. *Turtur Indicus striatus*. BRISS. *Av.* I. p. 109. *Columba striata*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 104. Sp. 18.

ke ook eenigszins in 't gezicht komen, wanneer de Wieken geflooten zyn,) van blaauwagtige Kleur, en tevens digt bezet met zeer fyne donkerbruine of zwartagtige dwars-Streepjes. De Hals, de Rug, de Wieken en de Staart, zyn van boven donkerbruinagtig Afchgrauw. Het agterfte deel van den Hals, de Rug, en de Dekveders der Wieken, zyn met duidelyk in 't Oog vallende zwarte dwars-Streepen getekend, die niet ver van elkander afstaan, zig van den eenen Vleugel tot den anderen, over de Rug heen, uittrekken, en maar een weinig afgebroken zyn. De groote Slagpennen vallen een weinig donkerer, dan de Dekvederen der Wieken, en schoon de Staart de Kleur van 't Lighaam heeft, zyn doch derzelver buitenfte Vederen donkerer en byna zwart: maar het uiterfte End van deeze is, byna een Duim lang, wit. De Pooten en Voeten zyn nagenoeg als in andere Duiven, doch bleeker rood dan gewoonlyk en hebben de Klaauwen bruin. Offchoon ik veelerley verschillende Kleuren van deezen Vogel bygebragt heb, moet men zig doch niet verbeelden, dat twee van deeze Kleuren zig zodanig van elkander onderscheiden, als een paar tegen elkander aan gezette Vlakken: maar de eene Kleur vereenigt en vermengt zig met de andere, gelykerwys een Konst-Schilder zyne zagtste Schaduwen aanbrengt.

Ik heb deeze Tekening naar den leevenden Vogel, in 't Huis van den Heer KAREL WAGER, te Parsons-Green, gemaakt. Dezelve was, zo my zyne-Gemaalin berigtte, uit Oostindie gekomen.

P L A A T XXXII.

De groote zwarte Specht, met een witten Bek en roode Kuif (32).

Deeze Vogel weegt twintig Oncen, en is ongeveer zo groot, of ook wel wat grooter, dan eene Kraay. Zyn Bek is zo wit als Elpebeen, drie Duimen lang, en heeft, van zyn Wortel af tot aan de Punt, een Groef of Geutje. De Oogkring is geel en het agterfte deel van den Kop praalt met een groote spitse Kuif van Scharlaken roode Vederen. Aan ieder zyde van den Hals loopt, van het Oog af naar de Wieken toe, een Haakvormige witte Streep. Het onderfte deel van de Rug en Wieken is wit, tot aan de groote Slagpennen: voor 't overige is deeze Vogel t' eenemaal zwart.

De Indiaanen van Kanada agten den Bek van deeze Spechten zeer hoog, en maaken daar van Kroonen voor hunne Helden en Vorsten, doordien zy deeze Bekken, met opwaards gekeerde Punten, in eenen Ring vast zetten. Alzo de Noorder Indiaanen, in hunne koude Landen, geene zodanige Vogelen hebben, koopen zy dezelve van de genen die Zuidelyk wonen, en geeven, voor éénen Bek, twee of drie Gemzen-Huiden.

Deeze Vogels leeven voornaamelyk van Mieren, Houtwormen en andere Infekten, welke zy uit rottige Boomen hakken. De Natuur, naamelyk, heeft hunnen Bek zo toegericht, dat zy in den tyd van één of twee Uuren een korf vol Spaanderen maaken; weshalve zy van de Spanjaarden *Carpenteros*, dat is Timmerluy, getyeld worden; [doch in Duitschland geeft men ook, wegens het kloppen op de Boomen, den naam van *Timmerman* aan den gewoonen Specht.]

De Eik met Wilgen-Bladeren ().*

Deeze Eik groeit niet, dan in laage vogtige Landstreeken. Haare Bladen zyn lang en smal, met eenen effenen Rand, en gelyken zeer veel naar Wilgen-Bladeren. Het Hout is week en heeft dikke Vezelen, deugende ook tot gebruik zo goed niet, als het Hout der andere Soorten van Eikeboomen. By zagt Winter-Weer behouden zy in Karolina haare Bladen, doch in Virginie laten zy dezelve vallen.

P L A A T

(32) *Picus maximus* Rostro albo. CATESB. *Car. I. T. 16.* *Picus niger* Carolinensis. BRISS. *Av. IV. p. 26.* *Ipecu.* MARCGRAV. *Braf. 207.* *Picus imbrifetus.* NIER. *Nat. 223.* WILL. *Orn. 301.* *Picus principalis.* LINN. *Syst. Nat. XII. Gen. 59. Sp. 2. Nat. Hist. IV. St. Bl. 376.*

(*) *Quercus*, an potius *Ilex*, *Marilandica*, folio longo, angusto, *Salicis.* CATESB. *Car. I. T. 16.* *Quercus foliis lanceolatis integerrimis glabris.* GRON *Virg. 117.* 149. *Quercus Phellos.* LINN. *Spec. Plant. Ed. II. p. 1412.*

P L A A T XXXIII.

Het Oostindifch Kaauwtje, Minor of Mino genaamd, groot en klein (33).

De gedagte naam, die aan deezen Vogel gegeven wordt, geloof ik dat in het Land, van waar hy tot ons gebragt is, de Indiaanfche naam zy. Hy fchynt my met de Kaauw wat overeen te komen. Men heeft 'er tweederley, een groote en kleine. De eerste is, ten aanzien van zyne grootte, een Kaauw of Aakfter gelyk; de kleine zal een Merel niet veel overtreffen: des de eene ten minfte tweemaal zo groot is als de andere. Zy hebben middelmatig groote Koppen, taamelyk dikke ronde Lyven en korte Staarten. Hunne Pooten zyn van middelmaatige langte: de Bek is van boven naar beneden aan den Wortel taamelyk dik, doch op zyde wat plat: naar den Kop toe rood met eene geele Punt aan den kleinften Vogel, doch aan den grooten t' eenemaal geel: hy loopt in geen van beiden aan 't End spits, of heeft geene fcherpe Punt. De Vederen loopen wederzyds, tot aan de Neusgaten, over den Bek heen. De Oogen zyn, in de groote zo wel als in de kleine, Hazelnootenkleur, en van agteren hebben zy, aan den Kop, twee kleine Halfmaanswyze Lappen van een geele Huid, wier Punten opwaards gerigt zyn. Agter de Oogen is, aan elke zyde, één van deeze Punten te zien; terwyl de beide anderen zig, aan 't agterfte deel van den Kop, met elkander vereenigen. Onder de Oogen zyn andere geele Vlakken van eene kaale Huid, welke zig met de voorigen op eene manier, die niet ligt te befchryven is, vereenigen. In de Afbeelding heb ik my toegelegd om zulks naauwkeurig aan te toonen; alzo de Heer ALBIN, by het uitgeeven van deezen Vogel, deeze Vlakken niet wel befchreeven heeft, die niettemin, zo wel in dezelfs Figuur, als in de befchryving, de voornaamfte Kenmerken uitmaaken. Ik heb gelegenheid gehad om verfcheide van deeze, hoewel zeer raare Vogelen, te onderzoeken. De Kop, de Hals, het Lyf, de Wieken en de Staart, zyn gedekt met zeer glanzige zwarte Vederen, die, naar dat het Licht op dezelve valt, in 't blaauwe, groene en Purperkleurige fpeelen. De Vedertjes, die van de kaale Lappen der Huid, aan 't agterfte van den Kop, omringd worden, zyn zo fyn, dat zy gelyken naar Haar of Fluweel. Het gronddeel is aan eenigen der voorfte Slagpennen wit; weshalven zy, in 't midden van de Wiek, eene witte Vlak maaken. De Pooten en Voeten zyn van eene geele Kleur, die in den kleinen Vogel wat naar Oranje trekt, doch in den grooten meer geel is. De Vingere zyn, ten aanzien van hun getal en plaatzing, gelyk in de Afbeelding, en hebben helder bruine Klauwen.

Den kleinften Vogel heb ik te Londen, in 't Witte Herten Hof, in 't Strand, by iemand die met zeldzaame Vogelen handelde, gezien: de grootfte behoorde aan den Heer D. GEORGE WHARTON, Thefaurier van het Kollegie der Geneesheeren van Londen, die hem, voor zyne Beminde, van my liet uitschilderen, doch my tevens verlof gaf, om eene Tekening daarvan voor my te maaken. Toen hy kwam te fterven, heb ik hem opgezet, en bevondt dus, dat het een Wyfje was geweest. Of deeze twee, in grootte zo ongelyke, doch voor 't overige naar elkander zeer gelykende Vogelen, Mannetje en Wyfje van eenerley Soort zyn, wil ik de Kenners laaten beoordeelen. By WILLOUGHBY vind ik eene korte befchryving van een Vogel, dien ik voor denzelven houde: naamelyk de Indifche Spreeuw van BONTIUS, bladz. 196. T. 38. In 't fluiten, zingen en klappen, overtreft hy alle anderen; aangezien men hem de Woorden duidelyker, naar 's Menschen Tongval, dan gemeenlyk een

(33) Minor five Mino. Edw. Av. I. T. 17. Turdus Mainatus. BRISS. Av. II. p. 305. T. 28. f. 2. Sturnus Indicus. BONT. Jav. 67. WILL. Ornith. 145. T. 38.

Corvus Javanensis. OSB. Itin. 102. Gracula religiosa. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 53. Sp. 1. Nat. Hist. IV. St. Bl. 339. Pl. 34. f. 8.

een Papegaay of andere Vogelen, kan leeren uitspreken. Zy komen, zò men zegt, van 't Eiland Borneo, en het is waarfchynlyk dat deeze van daar, of van de nabyleggende plaatfen, gekomen zy. De Schepen der Ooftindifche Kompagnie hebben ze mede gebragt. Zie de Afbeelding van den Heer ALBIN, in dezelfs Vogel-Hiftorie, het Tweede Deel, Tab. 38.

P L A A T XXXIV.

De zwarte Roodkoppige Specht (34).

Hy weegt negen Oncen. Zyn Bek is hoekig, twee Duim lang en Loodkleurig. De Hals is kort, de Oogkring Goudkleurig, en omgeven met eene Loodkleurige Huid. Het geheele bovenfte gedeelte van den Kop is verfiert met eene groote Scharlaken roode Kuif of Kwast van Haar, waar onder, van het Oog naar agteren toe, een fmalle witte Streep loopt, en onder deeze is een breedere zwarte Streep. Een roode Vlak bedekt een gedeelte van de onderfte helft des Beks en van de Keel: het overige van den Hals is, uitgezonderd het agterfte zwarte deel, bleek geel, en wordt van eene fmalle zwarte Streek verdeeld. Het bovenfte deel der buitenfte Baard van de Slagpennen is wit; daar boven ftaan, by den rand van de Wiek, een of twee witte Vlakken, en midden op de Rug een grootere van dergelyke Kleur. Al het overige van 't bovenfte deel des Lighaams en van den Staart, is donker zwart.

Het onderscheid tuffchen Mannetje en Wyfje beftaat in de roode Vlak, welke een gedeelte van de onderfte Snèbbe bedekt. En, daar de geheele Kuif van 't Mannetje rood is, heeft het Wyfje het Voorhoofd bruin. Buiten de Infekten, welken deeze Vogels uit de rottige Boomen haalen, en die derzelve gewoone Voedzel zyn, doen zy aan de Spaanfche Tarwe (*Maiz*) ook veel fchade: want zy hakken Gaten in de Knodfen, waarin de Korrels zitten, zo dat de nattigheid in dezelve indringt.

De altyd groene Eik, met fmalle Bladeren ().*

Deeze Boom wordt gewoonlyk by de veertig Voeten hoog: zyn Hout is grofdraadig, harder en taaijer dan dat van andere Eiken. Aan zoute Moeraffèn, daar zy gewoonlyk groeijen, worden zy zeer groot. Hunne Stammen zyn ongelyk, en groeijen gemeenlyk fcheef of over zyde hangende, waarvan de loffe vogtige Grond, als ook de Stroom, die de Aarde wegfleept, de oirzaak is. Op hooge plaatfen groeijen zy regt, met eene regelmaatige pieramidaale Kroon, en behouden hunne Bladen het geheele Jaar door. De Eikels zyn zoeter dan alle anderen, en de Indiaanen vergaderen daarvan een Voorraad, om hunne Wildbraad-Soupen daar mede dik te maaken: bereidende die Eikels ook op andere manieren. Zy perfen, verder, een aangenaame en gezonde Olie daar uit, welke weinig te kort fchiet by Amandel-Olie.

P L A A T XXXV.

De blaauwe Merel of eenzaame Mofch (35).

Ten aanzien van de grootte, de gefalte des Lighaams en de evenredigheid van des-

(34) *Picus niger maximus Capite rubro.* CATESB. *Car.* I. T. 17. *Picus Virginianus pileatus.* BRISS. *Av.* IV. p. 29. *Picus pileatus.* LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 59. Sp. 3. *Nat. Hift.* IV. St. Bl. 377.

(*) *Quercus sempervirens foliis oblongis non sinuatis.* D. BANISTER. CATESB. *Car.* T. 17. *Quercus Phellos.* Var. b. LINN. *Spec. Plant.* Ed. II. p. 1412.

(35) *Merula cœrulea, Passer solitarius dictus.* EDW. *Av.* I. T. 18. BRISS. *Av.* II. p. 282. *Passer solitarius congener.* ALDROV. *Orn.* II. p. 617. WILL. *Ornith.* p. 141. *Turdus solitarius.* LINN. *Syst. Nat.* X. p. 170. N. 5. *Turdus cyanus.* *Syst. Nat.* XII. Gen. 107. Sp. 24. *Nat. Hift.* V. St. Bl. 495.

deszelfs deelen, gelykt deeze Vogel naar de Merels of Lyfters, en de Afbeelding stelt hem in zyne Natuurlyke grootte voor. De Bek is regt, doch deszelfs bovenste deel kromt zig aan de Punt wat nederwaards; voor 't overige is dezelve, boven en onder, zwart. De Mond is van binnen, en aan de hoeken, roodagtig geel, en het Oog donker Hazelnoten-Kleur: doch de Oogleden zyn in den geheelen Omtrek geel. De Vederen van den geheelen Vogel zyn, tot aan de Slagpennen en Staartvederen, volkomen blaauw, doch op de Rug donkerer en aan de Borst helderer. Die aan de Borst en aan 't Lyf zyn wat helderer dwars gestreept of gefranjet. De Slagpennen en Staartvederen zyn donkerbruin of zwart, doch hebben aan haare buitenste Baarden wat blaauws, en eenigen van de Dekvederen, van de eerste ry op de Wieken, die digtft aan het Lyf staan, zyn wit gevlaakt. De Pooten en Voeten zyn zwart en hebben ook zwarte Klauwen.

Deeze Vogel is door WILLOUGHBY, pag. 191, beschreeven, doch, dewyl men aldaar geen goede Afbeelding van denzelfen vindt, dagt ik dat de tegenwoordige aan de Liefhebbers niet mishaagen zou. Deeze Merels worden wegens de Lieflykheid van haar Zang zeer geprezen. Myne beschryving is van de gene, welke men by WILLOUGHBY vindt, eenigermaate verschillende; doch ik ben gewoon, myne beschryvingen altoos naar de Natuur te maaken, eer ik die van anderen daar over nazie. Het Wyfje is, zo wel als het Mannetje, op de boven aangehaalde bladzyde van WILLOUGHBY beschreeven. Ik heb deezen Vogel by Sir KAREL WAGER naar 't Leven beschreeven en afgebeeld. Zy worden, naar 't zeggen is, in de Bergagtige Landstreeken van Italie aangetroffen, en zyn gewoon hun Nest te maaken in Rotfen en oud vervallen Muurwerk van Gebouwen. Ik heb echter reden om te gelooven, dat zy door geheel Europa, maar inzonderheid in de Zuidelyke deelen, zig uitbreiden; also ik 'er gezien heb, die te Gibraltar geschooten en gedroogd naar Londen gezonden waren.

P L A A T XXXVI.

De bonte Specht met vergulde Wieken (36).

Deeze Vogel weegt zes Oncen. Zyn Bek is zwart, anderhalven Duim lang en wat krom. Aan de hoeken van den Bek heeft hy, wederzyds, een zwarte Streep, die breed is en byna een Duim lang. Het bovenste gedeelte van den Kop en Hals is Loodkleurig. Aan 't agterste van den Hals staat een groote Scharlakenroode Vlak. Aan dit zelve gedeelte, rondom de Keel en om de Oogen, is hy bruinrood. De Rug en dat gedeelte van de Wieken, 't welk 'er digtft aan komt, zyn met halfmaanswyze zwarte Vlakken getekend. De grootste Slagpennen zyn bruin, doch 't gene tevens den Vogel het grootste sieraad geeft en alleen genoegzaam is om hem van anderen te onderscheiden, is; dat de Steelen of Schafpen van alle zyne Slagpennen glanzig Goudkleur zyn. Op 't midden van de Borst heeft hy een groote zwarte halfmaanswyze Vlak, en van daar is de Vogel, tot aan de Opening van de Stuit toe, donkerwit, en met ronde ten deele ook Hartvormige zwarte Vlakken besprengd. De Stuit is wit; de Staart zwart, en, gelyk ook de Pooten, van figuur als in andere Vogelen van deezen aart. Hy onderscheidt zig van andere Spechten door zynen krommen Bek, en doordien hy zyn Voedzel niet op Boomen maar in de Aarde zoekt, haalende daar uit Wormen en andere Infekten: ook klimt hy by de Stammen der Boomen niet regt op, maar, gelyk andere Vogelen, in 't ronde daarom heen. Het Wyfje ontbreekt de zwarte Vlak, welke het Mannetje aan den Hals heeft, doch verschilt daar van voor 't overige niet in Kleur.

De

(36) *Picus major Alis Aureis.* CATESB. *Car.* I. T. 18.
Picus Canadensis striatus. BRISS. *Av.* IV. p. 70. *Cuculus*
Auratus. LINN. *Sylf. Nat.* X. p. 112. *Picus Auratus.*

Sylf. Nat. XII. Gen. 59. Sp. 9. Goudvlerk. *Nat. Hist.*
IV. St. Bl. 369.

De Virginische Eik met Kastanje-Bladeren (*).

Deeze Eik, groeit niet dan op laage Landen, waar de Grond goed is, en het is, in dat Wereldsdeel, de hoogste en grootste van alle Eikeboomen. Zyn Bast is wit en schubbig, en het Hout wordt, hoewel het niet fraay van draad is, doch veel tot bouwen gebruikt. De Bladen zyn groot, en aan de kanten, gelykerwys de Bladen van den Karstengenboom, uitgesneden. Wat het overige belangt, geen andere Eik draagt zo grootē Eikels als deeze.

P L A A T XXXVII.

De Chineesche zwarte Spreeuw (37).

Onze Zeelieden, die deezen Vogel uit China medebrengen, noemen hem een Zee-Zwaluw; doch, dewyl hy met dit Geslacht niets gemeens heeft, zo heb ik de vryheid gebruikt, van zynen naam te veranderen. Hy komt, naamelyk, met de Spreeuwen meer, dan met eenige andere Europische Vogelen, overeen; hoewel hy ook naar de boven beschreevene Minor taamelyk gelykt, en bykans de grootte van de kleine Soort derzelve heeft. De Bek is naar den Kop toe dik, doch regt: hy loopt in een Punt uit en is geel van Kleur; doch het onderste deel, digt aan den Kop, trekt wat meer naar 't roode. De Neusgaten staan wederzyds wat laag, en digt aan de gaaping van den Bek. Het Oog is schoon Goud-of Oranje Kleur. Aan 't Voorhoofd heeft de Vogel, vlak aan het Grondstuk van den Bek, een aanmerkelyk Bosje van Vederen, welken hy naar believen, als eene Kam, overend kan zetten. Het bovenste deel van den Kop is plat. De Kop, de Hals, het geheele Lyf, de Wieken en Staart, zyn zwart; doch speelen en glinsteren niet met zo prachtige Kleuren, als in de Minor: zy zyn ook zo zwart niet als aan onze gewoone Merel; maar schynen veeleer eenigermaate vuil blaauw te zyn. De eerste Slagpennen, die digt aan 't Lyf staan, zyn van boven wit, en maaken op ieder Wiek eene witte Vlak. De Pooten en Voeten zyn donker geel, doch de Klaauwen van lichter Kleur.

Ik heb deezen Vogel van eenen Heer, die hem uit China hadt medegebragt, kort na dat hy gestorven was, zo, dat de Oogkring nog zynen Glans hadt, bekomen. Sedert heb ik verscheidene by de Vogelhandelaars gezien, waarvan ik eene Schets maakte, om myne eerste Tekening te verbeteren. Het is zeer moeilyk ze ons toe te brengen, alzo zeer veelen sterven, tegen dat een de Reize doorstaat. Zy leeren zeer wel fluiten en klappen. De Plaat stelt deezen Vogel in Natuurlyke grootte voor. Op de Printen, die ons uit China worden gebragt, vindt men hem dikwils afgebeeld; doch, zo veel my bekend is, heeft nog geen Autheur in de Natuurlyke Historie daarvan gewag gemaakt.

P L A A T XXXVIII.

De Specht met het roode Lyf (38).

Hy weegt twee Oncen en drie vierden Loots. Zyn Bek is zwart en de Oogen zyn

(*) *Quercus Castaniæ foliis, procera Arbor Virginiana.* PLUK. *Alm.* 309. T. 54. f. 3. RAJ. *Hist.* 1916. CATESB. *Car.* I. T. 18. *Quercus foliis obovatis, utrinque acuminatis sinuato-ferratis, Denticulis rotundatis uniformibus.* GRON. *Virg.* 149. *Quercus Prinus.* LINN. *Spec. Plant.* Ed. II. p. 1413.

(37) *Sturnus Chinensis niger.* EDW. *Av.* I. T. 19.

Merula Sinenis cristata. BRISS. *Av.* II. p. 253. *Gracula cristatella.* LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 53. Sp. 5. *Nat. Hist.* IV. St. Bl. 342.

(38) *Picus Ventre rubro.* CATESB. *Car.* I. T. 19. *Picus varius Jamaicensis.* BRISS. *Av.* IV. p. 59. *Picus Carolinus.* LINN. *Syst. Nat.* Gen. 59. Sp. 10. *Nat. Hist.* IV. St. Bl. 379.

zyn Hazelnooten-Kleur. Het geheele bovenfte deel van den Kop en Hals is helder rood: vervolgens wordt het Afchgrauw, welke Kleur ook het Onderlyf heeft, uitgenomen digt aan de Stuit, alwaar hetzelfde rood gevlaakt is. Het bovenfte deel des Lighaams is, zo wel als de Wieken, regelmatig zwart en wit, overdwars gestreep. De Staart is zwart en wit, en de Pooten zyn zwart. Van vooren heeft het Wyfje den Kop bruin, en daar in alleen bestaat het onderscheid tusschen beiden.

De Haairige Specht (*).

Deeze weegt twee Oncen. Van boven is de Kop zwart, doch van agteren met eene roode Vlak bedekt, en tusschen dezelve en het Oog wit. Het overige van den Kop en Hals is zwart, hebbende in 't midden eene witte Streep. Langs de Rug loopt een groote, witte, uit Haairige Vedertjes of Pluimen bestaande Streep, welke zig, door het midden, tot aan de Stuit uittrekt. De Wieken zyn zwart en de beide Baarden van derzelve Vederen hebben groote witte Vlakken. De Staart is zwart, en het geheele onderfte deel des Lighaams wit. Het Wyfje is van het Mannetje alleenlyk daar in verschillende, dat het agter aan den Kop geene roode Vlak heeft.

De zwarte Eik met zeer breede Bladen (†).

Zy groeit gemeenlyk op de slegtste Gronden. De Schors heeft eene zwarte Kleur: het Hout is zeer grof van Draad, des het ook byna niet anders dan tot branden deugt. Eenigen van deeze Eiken draagen Bladen van tien Duim breed.

P L A A T XXXIX.

De Roozenroode of Vleeschkleurige Merel (39).

De tegenwoordige Afbeelding stelt den Vogel in zyne Natuurlyke grootte voor. Wat de Gestalte aanbelangt gelykt hy zeer naar een Spreeuw, hoewel hy de Staart een weinig langer heeft, die echter zo lang niet is als aan de Merels. Op den Kop heeft hy een Kuif, die hier zodanig is afgebeeld, als dezelve zig aan den dooden en gedroogden Vogel voordeedt; moetende in den leevenden Vogel, buiten twyfel, een zeer fraaije vertooning maaken. De Bek is van middelmaatige langte en dikte, wat nederwaards gekromd en spits aan 't End. De Punt is zwart of donker van Kleur, doch de Bek wordt, naar den Kop toe, allengs Vleeschverwig. De hoeken gaan diep inwaards en strekken zig tot onder de Oogen uit. De geheele Kop, de Nek, Wieken en Staart, zyn zwart, hebbende tevens eenen schoonen blaauwen, Purperkleurigen en groenen Glans, welke zig, naar dat het Licht daar op valt, verandert. De binnenste Dekvederen der Wieken zyn zwart, en hebben eenen vuil witten Rand. De Slagpennen zyn, inwaards, vuil zwartagtig bruin. De Borst, het Lyf, de Rug, Stuit, en de kleine Dekvederen der Wieken, zyn Roozenrood of Vleeschkleurig, en schynen eene mengeling van helder en donker te hebben. Aan 't Lyf, aan de Dekvederen der Wieken, en aan de Stuit, is de Vogel met eenige zwarte Vlakken besprengd. De Schenkels, het onderfte van het Lyf, en de Dekvederen onder de Staart, zyn donkerzwart. De Pooten en Voeten hebben de gewoonlyke gedaante, zynde de buitenste en middelste Vinger wat met elkander verbonden. Zo wel de Pooten als de Voeten zyn onzuiver Oranjekleurig, doch de Klauwen zwart.

Ik

(*) *Picus medius quasi villosus.* CATSB. *Car. I. T. 19.*

(†) *Quercus (forte) Marilandica, folio trifido ad Saphras accedente, Rari.* CATSB. *Car. I. T. 19.* LINN. *Spec. Plant. Ed. II. p. 1413.*

(39) *Merula rosea.* EDW. *Av. I. T. 20.* BRISS. *Av. I.*

II. p. 250. ALDROV. *Ornithol. II. p. 626.* WILL. *Orn. 143.* RAJ. *Av. 67.* *Turdus sub-incarnatus, Capite, Alis, Caudaque nigris, Occipite cristato.* FAUN. *Suec. 219.* *Turdus roseus.* LINN. *Syst. Nat. XII. Gen. 107. Sp. 15.* ROOS-MEREL. *Nat. Hist. V. St. Bl. 491.*

Ik houd deezen Vogel voor een Mannetje: want, volgens de beschryving van WILLOUGHBY, die dezelve uit ALDROVANDUS vertaald heeft, is het Wyfje niet zo schoon zwart als het Mannetje. Hy zou zig gaarn op Mesthoopen onthouden. De beschryving van WILLOUGHBY schynt te kort te zyn; weshalve ik den Vogel liever, naar de Natuur, naauwkeurig heb willen beschryven: want ik heb gelegenheid gehad om hem te zien en de Heer WILLOUGHBY niet. Een ieder, die zig de moeite wil geeven, om deeze onze beschryving met die van ALDROVANDUS te vergelyken, zal het my, zo ik geloove, toestemmen, dat de tegenwoordige Vogel even de zelfde moet zyn, welken hy beschreeven heeft. Men kan hem, in volkomenheid en wel opgevuld, in Salters Koffyhuis te Chelsea op een Krukje zien zitten, alwaar ik ook verlof gekreegen heb, om hem af te tekenen. Offchoon hy geen inboorling van Engeland is, heeft men hem doch te Norwood, by Londen, geschooten: want het gebeurt meermaalen dat Vogels, die zig op ons Eiland niet oorspronglyk onthouden, door Storm, of op andere onbekende en toevallige manieren, tot ons overkomen. De Hoppe, die insgelyks een vreemde Vogel is, werdt ook te Norwood geschooten, en men heeft hem, nevens deezen, opgezet in Salters Koffyhuis geplaatst.

P L A A T XL.

De Specht met den geheel rooden Kop (40).

Deeze Vogel weegt twee Oncen. Zyn Bek, die spits en aan de zyden wat plat is, heeft eene Loodkleur. De geheele Kop is, met en benevens de Nek, schoon rood. Het geheele Lighaam van onderen en de Stuit zyn wit, zo wel als de kleine Slagpennen, die, wanneer de Wieken toegeslagen zyn, zig vermengen met het witte van de Stuit, en eene groote witte Vlak maaken, welke dwars over het onderste deel van de Rug loopt. Het bovenste van de Rug is zwart, zo wel als de Slagpennen, benevens de korte styve Staart.

In Virginië ziet men 's Winters deezen Vogel zeer zeldzaam; maar in Karolina komen 'er meer van voor, doch niet zo veel als in den Zomer: weshalven ik dan ook geloof, dat zy, om de Koude te ontgaan, naar 't Zuiden trekken. Onder de Spechten is deeze de eenigste, welken men Huis-Specht noemen kan; naardien hy in de Dorpen en Plantagiën komt, en plezier schynt te hebben, om aan de Planken der Huizen met zyn Bek te pikken en dus een kloppend Geluid te maaken. Zy vreeten veel Vrugten en Koorn. Het Wyfje is van het Mannetje, in Kleur, weinig of niets verschillende.

De Water-Eik met omtrent drieboekige Bladen ().*

Deeze Boom groeit niet dan in diepe, Waterige Gronden. Zyn Hout is niet duurzaam; weshalve het ook niet dan tot omtuining der Landeryën gebezigd wordt. In zagte Winters behouden zy grootendeels hunne Bladen. De Eikels zyn klein en bitter, en worden van de Zwynen, wanneer zy anderen vinden kunnen, niet gezogt.

PLAAT

(40) *Picus Capite toto rubro.* CATESB. *Car. I. T. 20.*
Picus erythrocephalus. BRISS. *Av. IV. p. 53. T. 3. f. 1.*
 LINN. *Syst. Nat. XII. Gen. 59. Sp. 7.* Kleine Roodkop.
Nat. Hist. IV. St. Bl. 378. Pl. 35. f. 7.

(*) *Quercus folio non ferrato, in fummitate quasi triangulo.* CATESB. *Car. I. p. 20.* *Quercus foliis Cuneiformibus, obsoletę trilobis.* GRON. *Virg. 117: 149.*
Quercus nigra. LINN. *Spec. Plant. Ed. II. p. 1413.*

P L A A T XLI.

Het blaauwe Boomkruipertje van Suriname (41).

De Afbeelding wyft de Natuurlyke grootte van dit Vogeltje aan. Het heeft een kleinen Kop en eene korte Staart. De Bek komt in gedaante met dien van onze Boomkruipertjes overeen. Ik heb het ook dus getyeld, hoewel de Bek wat langer is, en ongeveer de langte van een Duim heeft, zynde dun, nederwaards omgeboogen en zwart van Kleur. Aan den Wortel van het bovenfte gedeelte des Beks zyn de Vederen zwart, en vereenigen zig met eene zwarte Streep, welke van de hoeken des Beks zig uitfrekt tot aan de Oogen. Onder den Bek is insgelyks een zwarte Vlak, die een taamelyk end wegs langs den Keel voortloopt, gelyk in de Mannetjes Mosch. De geheele Kop is, benevens het Lighaam, schoon donker blaauw: de kleine Dekvederen der Wieken zyn insgelyks blaauw: de Slagpennen, en die daar effen boven staan, zyn zwart. De Staart is kort en zwart en niet veel langer dan de Wieken: de Pooten, Voeten en Klauwen, zyn licht geelagtig bruin.

De zwarte Mees met eenen Goudkleurigen Kop ().*

Daar is geen Geslagt van Europifche Vogelen, waar mede ik dit Vogeltje kan vergelyken. Het heeft een taamelyk dikken Kop, een rond Lyf en de Staart is, zo wel als de Pooten, kort. De Voeten zyn van eene zelfde Gestalte als in de Ysvogelen, en, indien 'er de lange Sneb niet aan ontbrak, zo zou het een volmaakte Ysvogel zyn. Zyne Voeten en korte Schenkels doen my gelooven, dat het tot dit Geslagt behoore, en dat het misschien in de Rietbosschen op Infekten aaze, even als de Ysvogels, aan de Oevers der Rivieren, van de Visschen gewoon zyn hunne prooy te maaken: doch dit is een loutere giffing.

De Afbeelding vertoont het Vogeltje in zyne Natuurlyke grootte. Ik heb 'er uit Hollandfche Afbeeldingen, onder den naam van *Manakyn*, van gezien, welken men aldaar ook aan eenige Europifche Vogelen geeft. Het heeft een korten Bek, die niet te dik is noch te dun; maar van even de zelfde figuur als in de Meezen, en wit van Kleur. De Kruin, het agterfte van den Kop, en de zyden, onder de Oogen, zyn Oranje- of Goudkleur: de Hals, het geheele Lighaam, de Wieken en de Staart, zyn zwart; doch hebben, wanneer men ze te deeg in 't Licht befchouwt, een blaauwen of Purperkleurigen weerschyn. De Veeren, die de Schenkels bedekken, zyn Oranjekleur: de Pooten kort en de Vingers der Voeten, even als aan de Ysvogelen, met kleine Klauwtjes voorzien. De Pooten, Voeten en Klauwen, zyn Vleefchkleurig rood.

De Hertog van RICHMOND heeft de goedheid gehad, van my deeze beide fraaije Vogeltjes te leenen. Zy waren, benevens verscheide anderen, in Kasjes met Glas, zeer fraay opgezet, aan den Hertog uit Holland toegezonden, die my berigtte, dat zy uit Suriname, eene Hollandfche Volkplanting in Zuid-Amerika, welke in een zeer heete Luchtfreek legt, gekomen waren. Ik heb den laatften een Mees genoemd, dewyl hy een zelfde slag van Bek heeft als dit Geslagt van Vogelen, en van dergelyke grootte is; doch ik houd hem voor geene, tot dit Geslagt behoorende, Soort. In de Verzamelingen der Liefhebberen heb ik van deeze beide Vogelen Afbeeldingen gezien; maar, zo veel my bekend is, is haare Gestalte nog met geene befchryving uitgegeven.

P L A A T

(41) *Certhia coerulea*. Edw. *Av.* I. 21. *Certhia Cayanensis coerulea*. BRISS. *Av.* III. p. 626. T. 31. f. 4. *Certhia coerulea*, *Fasciâ oculari*, *Gulâ*, *Remigibus*, *Rectricibusque nigris*. *Mus. Ad. Frid.* II. p. 22. *Certhia coerulea*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 65. Sp. 8. *Nat. Hist.* IV. St. Bl. 428. Pl. 36. f. 8.

(*) *Parus niger Capite fulvo*. Edw. *Av.* I. T. 21. *Manacus Auro-Capillus*. BRISS. *Av.* IV. p. 448. T. 34. f. 2. *Parus erythrocephalus*. *Syst. Nat.* X. p. 191. *Pipra erythrocephala*. *Syst. Nat.* XII. Gen. 115. Sp. 6. *Manakyn Goudkopje*. *Nat. Hist.* V. St. Bl. 600.

P L A A T XLII.

De Specht met het geele Lyf (42).

't Gewigt van deezen Vogel is wat meer dan anderhalf Once. Zyn Sneb is Loodkleurig: het geheele bovenste deel van den Kop is rood, en heeft van onderen een zwarten Zoom, waar onder een witte Streep loopt. Een andere zwarte Streep strekt zig, met de voorige evenwydig, van de Oogen agterwaards naar den Kop uit, alwaar zy van onderen geel is. De Hals is rood met eenen zwarten Zoom. Aan de Nek en Rug zyn de Vederen zwart en wit, met eenig groenagtig geel daar onder gemengd. De Borst en 't Lyf zyn helder geel, vermengd met eenige zwarte Pluimen. De Wieken zyn zwart, behalve aan de Schouderen, daar zig eenige witte Vederen vertoonen, en de Slagpennen hebben, aan haaren binnensten en buitensten rand, witte Vlakken. De Staart is zwart en wit. Het Wyfje onderscheidt zig daar door, dat het niets roodagtigs heeft.

De kleine gevlake Specht ().*

Deeze weegt wat meer dan een half Once, en is de Haairige Specht, van Plaät XXXVIII, ten aanzien van de Kentekenen en Kleur zo gelyk, dat men, indien zy niet van ongelyke grootte waren, dezelve voor eenerley zou houden. Borst en Buik zyn aan deezen Vogel bleek graauw. De vier bovenste Vederen, aan de Staart, zyn zwart; de overigen worden hand over hand korter, en zyn overdwars zwart en wit gevakt. De Pooten en Voeten zyn zwart, en voor zo verre is deeze Specht van de voorgaande onderscheiden. Het Wyfje verschilt alleenlyk daar in van het Mannetje, dat het geen roode Vlak heeft aan den Kop.

De Witte Eik van Virginie (†).

Deeze Boom komt met onze gemeene Engelsche Eiken, ten aanzien van de figuur der Bladen, der Eikelen en van den Wasdom, grootelyks overeen. De Schors is wit, en het Hout is fyn van Draad: om welke reden, zo wel als om deszelfs duurzaamheid, zy in Virginie en Karolina voor de beste Eik gehouden wordt. Zy groeit in allerley Gronden, doch meest op hooge onvrugtbare plaatsen, onder de Denneboomen. Nog een ander slag is 'er van witte Eiken, die in Virginie de witte Schubbighe Eik geheten wordt, wier Bladen naar die van de voorige gelyken. Deeze heeft een witte Schubbighe Schors, en haar Hout wordt ook veel tot bouwen gebruikt. Zy groeit in een vetten Grond, 't zy dezelve hoog of laag gelegen zy.

De Karolinische Eik met Stekelige Bladen (‡).

De Bladen van deeze Eik zyn diep ingefneeden, en hebben scherpe Punten. De Schors en het Hout is niet zo vast als in de voorige. Doktor PLUKNET heeft een gelykvormig Blad *Quercus Virginiana rubris Venis muricata* genoemd. De Bladen van de gene, die hier voorgesteld is, hebben geen roode Aderen.

Sy-

(42) *Picus varius minor* Ventre luteo. CATESB. *Carol.* I. T. 21. f. 1. *Picus varius Carolinus*. BRISS. *Av.* IV. p. 62. *Picus albo nigroque varius*, Vertice rubro, Criffo albo fusco fasciato. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 59. Sp. 20.
(*) *Picus varius minimus*. CATESB. *Car.* I. T. 21. f. 2. *Picus varius Virginianus minor*. BRISS. *Av.* IV. p. 50. *Picus Dorso longitudinali villoso*, Rectrice extimâ albâ Maculis quatuor nigris. *Picus pubescens*. LINN. *Syst.*

Nat. XII. Gen. 59. Sp. 15.

(†) *Quercus alba Virginiana*. CATESB. *Car.* I. T. 21. *Quercus alba*. LINN. *Spec. Plant.* Ed. II. p. 1414.

(‡) *Quercus Carolinensis virentibus Venis muricata*. CATESB. *Car.* I. T. 21. *Quercus Virginiana Venis rubris, muricata*. PLUKN. *Almag.* 309. T. 54. f. 5. *Quercus rubra*. LINN. *Spec. Plant.* p. 1413.

Syring, die Bessen draagt, uit Florida (S).

Op de Veertigste Plaat, onder aan den Eiken Stam, vertoont zig een Takje van deeze Plant, die op natte plaatsen, en gemeenlyk onder Boomen groeit, kruipende somtyds daar wat tegen op, doch meest loopt zy langs den Grond voort. Laag by den Grond schiet zy eenige, ongeveer zes Duim lange Steelen uit, digt aan elkander, waar van eenigen zydtakjes hebben. De Bladen zyn klein, Hartvormig; en groeijen aan zeer kleine Steeltjes, tegen elkander over. De Bloemen hebben vier Blaadjes, die zeer klein zyn, en gelyken, in gedaante en kleur, naar die der witte Syringen. Op dezelve volgen roode Bessen, welke Eirond en van grootte als een groote Erwt zyn. Deeze Bessen hebben twee holligheden, en bevatten veele kleine Zaadjes. De Plant behoudt haare Bladen 't geheele Jaar door.

P L A A T XLIII.

Het Roodbuikig Blaauwvogeltje (43).

Deeze Afbeelding vertoont den Vogel in levens grootte. Hy behoort tot het Geslacht van die genen, welke WILLOUGBY *Dunbekken* noemt, hebbende Eenkleurige Staarten; waar toe de Nagtegaal, het Roodborstje, Roodstaartje en veele andere kleine Engelsche Vogeltjes behooren. Het heeft een dunne scherp gepunte Snebber, die donker Loodkleurig is, van middelmaatige langte. De Kop, Nek, Borst, Wieken, Staart en het bovenste van de Rug, zyn van eene Purperagtig blaauwe Kleur, welke ten deele zeer gloeiende, ten deele donker is. De zydeelen van den Kop, de Borst en de Dekveders der Wieken, hebben den sterksten Glans: het bovenste deel van de Nek en Rug zyn donker vuil blaauw, en ten deele wat groen. Van onder den Bek tot wat over de Keel heen, is de Vogel vuil blaauw of van een donkere Kleur. De Slagpennen en de Staartveders zyn zwart of donker, en hebben een blaauwen Rand. Het onderste deel van de Rug is bleek en wat dof Roozekleurig: de Dekveders van de Staart zyn schoon purperblaauw. De Schenkels, Buik en Dekveders onder de Staart, zyn vuil roodagtig Oranjekleur: de Pooten, Voeten en Klauwen, donker Loodkleurig.

De Hertog van RICHMOND heeft de goedheid gehad van my eene Afbeelding van deezen Vogel, die uit Suriname afkomstig was, mede te deelen. Hy is, zo ik geloove, nog niet beschreeven.

De Scharlakenkleurige Sprinkbaan.

In de Afbeelding is ook dit Insekt in Natuurlyke grootte voorgesteld. Deszelfs Kop en Sprieten zyn donker rood: het Borststuk bestaat uit eene helder roode Schaal, die ruuw is als Sagryn: de Wieken zyn donker rood: het Agterlyf bestondt uit Ringen, die rondom het Lyf zwart en Scharlakenkleurig waren: het Voorlyf was van anderen donker rood: de Pooten schoon Scharlakenkleur, doch aan de Leedjes zwart.

Toevallig werdt dit Insekt, in een Korf vol Ananassen, uit de Westindiën medegebragt. Ik heb hetzelfde van den Heer Doktor R. M. MASSEY gekreegen: het at Wyngaardbladen, en bleef in Engeland een geheelen Zomer in 't leven.

(S) *Syringa Baccifera Myrti subrotundis foliis, Floribus albis gemellis, ex Provincia Floridana.* PLUKN. *Alm.* 198. T. 444.

(43) *Muscicapa caerulea, Ventre rubro.* EDW. Av.

I. T. 22. *Sylvia Surinamensis caerulea.* BRISS. Av. III. p. 536. *Motacilla caerulea, Ventre Uropygioque fuscis.* LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 114. Sp. 41.

P L A A T XLIV.

De Blaauwspecht met den zwarten Kop (44).

Hy weegt nagenoeg twee Loot. De Snebbe, het bovenste deel van den Kop en de Nek zyn zwart: de Rug is graauw. De Wieken zyn donker graauw met eenen bleekgraauwen Zoom. De twee bovenste of middelste Vederen van de Staart zyn graauw: de rest is zwart en wit. Van agteren heeft hy eene roodagtige Vlak; de Pooten en Voeten zyn bruin. De agterste Klaauw is veel dikker en langer dan de overigen, en zulks schynt deswegen noodig te zyn, op dat hy, in 't op en af klimmen langs de Boomen, zyn Lighaam zou kunnen ophouden. Gewoonlyk zyn zy, in dat postuur, bezig, hun Aas, dat uit Insekten of Wormen bestaat, uit de Reeten van de Schors te hakken. Het Wyfje onderscheidt zig, in de kleur der Vederen, maar weinig van het Mannetje. Zy broeden en blyven in Karolina het geheele Jaar door.

De Blaauwspecht met den bruinen Kop ().*

Deeze weegt ruim drie vierden Loots. De Bek is zwart en het bovenste van den Kop bruin, agter welken zig eene vuil witte Vlak vertoont. De Rug is graauw, gelyk ook de twee bovenste Saartveders; het overige zwart. De Wieken zyn donker bruin: de Keel en het gantsche onderdeel des Lighaams vuil wit. De Staart is kort en de agterste Vingers zyn de grootsten. Zy blyven het geheele Jaar door in Karolina. Met hun Voedzel en de manier van hetzelfde op te zoeken, is het even zo, als wy ten opzigt van den voorigen gemeld hebben.

De laage Eik met korte Wilgen-Bladeren (†).

Deeze is gemeenlyk een kleine Boom, met eene donkerkleurige Schors en bleek groene Bladen, welke van gestalte als de Wilgen-Bladeren zyn. Hy groeit in een drooge magere Grond, en brengt maar weinige kleine Eikels voort. De meesten van deeze Eiken groeijen in den Heer FAIRCHILDS Tuin.

P L A A T XLV.

De roodkoppige Groenling (45).

Deeze, hier in zyne uatuurlyke grootte afgebeeld, mag wel onder de schoonste Vogeltjes geteld worden. Hy behoort, naar myn oordeel, veeleer tot de Soorten van Vogelen die dik en hard van Sneb zyn, dan tot de zogenaamde Dunbekken: maar veele Amerikaansche Vogelen zyn in eenige kleinigheden dermaate verschillende, dat het moeilyk valt de Geslagten aan te wyzen van Europeische Vogelen, tot welken zy behooren. De Bek is licht blaauw of Hoornkleurig en van gestalte zo als in de Afbeelding zeer wel is uitgedrukt. De Kop is rood, niet helder Scharlaken, maar wat donker en hoog Oranje-Kleur. Om den Hals gaat een geele Ring, die wat naar boven toe, onder den Bek heen, zig uitfrekt. De Nek, Rug, Wie-

ken

(44) *Sitta Capite nigro.* CATESB. *Car. I. T. 22.* *Sitta Rectricibus nigris, lateralibus quatuor infra apicem albis.* LINN. *Syst. Nat. XII. Gen. 60. Sp. 1. Natuurl. Hist. IV. Stuk, bladz. 397.*

(*) *Sitta Capite fusco.* CATESB. *Car. I. T. 22.* *Sitta &c. Eadem Species.*

(†) *Quercus humilior Salicis folio brevior.* CATESB.

Car. I. 22. Quercus Phellos: Varietas 2. LINN. *Spec. Plant. Ed. II. p. 1412.*

(45) *Fringillago viridis Capite rubro.* EDW. *Av. I. T. 23.* *Tangara Peruviana viridis.* BRISS. *Av. III. p. 24. T. 4. f. 1. Tanagra Gyrola.* LINN. *Syst. Nat. XII. Gen. III. Sp. 7. Fringilla Gyrola.* *Syst. Nat. X. Gen. 98. Sp. 12. Roodkop Vink.* *Nat. Hist. V. Stuk, bladz. 548.*

ken en Staart, zyn heerlyk Paappegay-groen, maar de grootfte Slagpennen aan haare Schafte donker. Aan 't bovenfte deel der Wiek, digt by haar Gewricht of kromming, is eene geele rondagtige Vlak, welke byna de breedte van een half Duim heeft. De Borft en Buik zyn, tot aan de Dyën toe, fchoon helder blaauw. Aan 't bovenfte deel der Dyën, aan 't Agterlyf en onder de Staart, is de Vogel groen. Het naaft aan de Pooten fttaande deel der Dyën is geel. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn licht bruin.

Deeze Vogel is uit Suriname gekomen en bevindt zig in 't Kabinet van den Hertog van RICHMOND. Wanneer de Vogels, die ik befchryf, in Spiritus of op andere manieren geconferveerd waren, dan heb ik van de Kleur hunner Oogen, alzo dezelve my onbekend was, niets gemeld: doch een ander Auteur van myne Konftgenooten, die onlangs eenige honderd Vogelen uitgaf, heeft zo niet gehandeld. Door hem is de Ring in 't Oog van veele Vogelen, die hy nooit levendig noch kort na hunnen dood gezien hadt, en van welken men hem ook geen het allerminfte Berigt kon geeven, met regt fchoon glanzige Kleuren befchreeven en afgemaald. De Heer DANDRIDGE, in Morefields, bezit veelen van de Vogelen, welken hy befchreeven heeft, en deeze heeft my gezegd, dat hy zelf nooit eweeten had, wat voor flag van Oogen deeze Vogelen gehad hadden: zo dat het hem onmooglyk ware geweest, zulks aan anderen wys te maaken. Ik kan niet vinden, dat iemand eenig Berigt gegeven heeft van deezen Roodkoppigen Groenling.

P L A A T XLVI.

De Trekduif van Karolina (46).

Deeze is byna zo groot als onze Engelsche Bosch-duiven. Zy heeft den Bek zwart, de Oogkringen rood, den Kop donker blaauw, Borft en Buik bleek rood. Boven den Schouder van de Wiek is een Plek van Gloudglanzige Vederen. De Wiek heeft byna eenerley kleur met den Kop, en eenige weinige zwarte met ettelyke witte Vlakken, aan de uiterfte Vaan; doch haare grootfte Veders zyn donker bruin. De Staart is zeer lang en met eene zwarte Veder bedekt, onder welke de overigen wit zyn: de Pooten en Voeten hebben een roodachtige Kleur.

's Winters komen gemeenlyk deeze Duiven, uit de Noordelyke Geweften, in ongelooftyke menigte naar Virginie en Karolina toe; zo dat in eenige plaatfen, waar zy zig nederzetten, dewyl altoos de eene op de andere, door haare zwaarte dikwils de Takken der Eiken afbreeken, en haare Drek onder de Boomen, waar op zy zitten, eenige Duimen dik leggen blyft. Daar zy haar verblyf neemen, maaken zy de Boffchen van Eikels en andere Vrugten zo fchoon, dat de Zwynen, welke vervolgens daar in komen, tot groote fchade der Inwoonieren weinig meer te vreeten vinden. In Virginie heb ik ze, drie Dagen lang, zo bestendig Streekswys zien vliegen, dat men ze nooit uit het Gezigt verloor, maar hier of daar altoos zag, hoe zy naar 't Zuiden voorttrokken. In zagte Winters ziet men 'er weinige of in 't geheel geene. Een ftreng Winter dryftze naar het Zuiden; dewyl zy aldaar meer Voorraad van Eikels, Koorn en Bessen vinden; daar 'het haar in 't Noorden, wegens zwaarder Koude en Sneeuw, aan ontbreekt. In Nieuw Jork en Philadelphia worden van het Landvolk veelen in de Vlucht, uit de Venfters en op de Daken gefchooten. In Nieuw Engeland is 'er zulk een menigte van, dat menze by nagt, van

(46) *Palumbus migratorius*. CATESB. *Car.* I. T. 23. *Colymba Americana*. FRISCH. *Av.* T. 142. *Columba* *Aenas*, *Americana*. BRISS. *Av.* I. p. 100. *Columba* *Cau-*

dâ cuneatâ, *Orbitis denudatis Sanguineis*; *Pectore rufo*. *Columba migratoria*. LINN. *Syst. Nat.* XII, Gen. 104. Sp. 36. *Nat. Hist.* I. D. V. St. bladz. 450.

van de plaatfen, waar zy zitten, met lange Stokken overvloedig af en op den Grond slaat. Een Indiaan van Kanada, dien ik vraagde, van waar zy kwamen, en waar zy broedden, zeid' my, dat hy gezien hadt, hoe zy haare Neften aan Rivieren en Meiren, ver Noordwaards aan den St. Laurens Stroom, in de Rotfen maakten, alwaar hy eenigen gefchooten hadt. Te verwonderen is 't, dat men nooit een eenige, ten minfte niet van deezen kant, terug ziet komen: ook is het onbekend werwaards heen zy trekken (*).

De Roode Eik van Karolina (†).

De Bladen van deeze Eik hebben geene beftendige gedaante, maar zyn, meer dan andere Eiken Bladen, van allerley Gestalte. De Schors is van donkere Kleur, dik en sterk en tot Leertouwen beter dan die van andere Eiken. Haar Hout is grof, Spongieus en niet duurzaam. Zy groeijen in de hoogte; haare Eikels zyn van verſcheiderley gedaante, gelyk de Afbeeldingen aantoonen, die altemaal zyn van eerley ſlag van Eiken.

P L A A T XLVII.

Het blaauwe Roodborſtje (47).

Dit Vogeltje ſchynt van het Geflagt of uit de Familie der Dunbekken te zyn; die van Inſekten of Wormpjes leven. De Afbeelding toont dezelfs Natuurlyke grootte, of, zo 'er eenig onderscheid in ware, en het my geoorlofd is myn eigen Gebreken, tegen de gewoonte van anderen, aan te toonen, zo mogt het wel wat grooter zyn dan de Afbeelding. Het heeft de Gestalte van een Roodſtaartje: zyn Bek is zeer ſpits, dun, van middelmaatige langte en donker van Kleur. De geheele bovenſte Zyde, de Kop, de Hals, de Rug, Wieken en Staart, zyn ſchoon volkomen blaauw; uitgenomen het End der grootſte Slagpennen, 't welk zwart is en bruine Punten heeft. De geheele onderſte Zyde is, van den Bek tot aan de Dekveders onder de Staart, van roodagtige Kleur. Regt onder den Bek is iets wits of bleek roodagtigs: aan de Borſt wordt de Kleur allengs hooger en genoegzaam Oranje, of gelyk die van het gewoone Roodborſtje: naar den Buik verſlaauwt zy weder en wordt, tot aan de Dekvederen van de Staart toe, dof rood. De Pooten en Voeten, welke de gewoone gedaante en plaatzing hebben, zyn bruin en de Klauwen donker.

Ik heb dit Vogeltje van den Heer PIETER COLINSON gekreegen, die my, zo ik meen, gezegd heeft, dat het van de Bermudiſche Eilanden afkomstig ware. De Heer CATESBY heeft, in het Eerſte Deel van zyne Historie van Karolina, p. 47, een Vogeltje beſchreeven en afgebeeld, het welk taamelyk gelykt naar dit Vogeltje; en van hem eenvoudiglyk *Blaauwvogeltje* getyeld wordt; doch, alzo het tegenwoordige eenigermaate verſchillende is van het zyne, zo heb ik het niet overtollig geagt, hetzelve onder den boven geſtelden naam te beſchryven en in Afbeelding te vertoonen. Het eenige onderscheid tuffchen dit en zyn Vogeltje beſtaat daar in, dat aan het myne de roode Kleur tot aan den Bek liep, terwyl het zyne onder aan den Hals, van den Bek tot aan de Borſt, blaauw was, en, zo veel uit zyne beſchryving blykt, ſchynt het myne aan de Borſt helderer rood te zyn: doch ik geloof byna dat het een zelf-

(*) De Heer KLEIN hielt deeze Duif voor eene Verſcheidenheid der boven beſchreevene Langſtaartige Duif, op Pl. XXIX afgebeeld. Zie dezelfs *Hift. Av. Prodrom.* p. 119. LINNÆUS heeft ze tot eene zelfde Soort gebragt gehad, doch thans geheel daarvan afgeſcheiden. Zie bladz 23, hier voor.

(†) *Quercus Esculi divifurâ, Foliis amplioribus ac-*

leatis. FLUK. Almag. 309 T. 54. f. 4. Quercus rubra. LINN. Spec. Plant. Ed. II. p. 1414.

(47) *Rubecula Dorſo cœruleo. EDW. Av. I. T. 24. Rubecula Carolinenſis. BRISS. Av. III. p. 423. Avis cœrulea. KALM. It. III. p. 30. Motacilla Sialis. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 114. Sp. 38. Blaauwvogeltje. Nat. Hiſt. V. St. bladz. 583.*

zelfde Vogelkje zy: ten minste schynt het eene zeer te gelyken naar het andere. Ik zou my niet onderwonden hebben iets op nieuws uit te geeven, dat de Heer CATESBY aan 't licht gegeven hadt: dewyl ik niet in staat ben, om het gene dat van hem komt te verbeteren. De Heer CATESBY heeft zyn Vogel *Rubecula Americana* genoemd, het welk een zeer gepaste benaming is; aangezien zo wel myn Vogelkje als het zyne zekerlyk van dit Geslacht is, waarvan ook ons Roodborstje eene Soort uitmaakt. KLEIN noemt het Kwikstaart met het roode Kamizool.

P L A A T XLVIII.

De Tortelduif van Karolina (48).

Zy is wat kleiner dan een gemeene Duif. De Oogen zyn zwart, en met een blaauwe Huid omringd. De Bek is zwart. Het bovenste van den Kop, de Hals, de Rug zyn, zo wel als het bovenste deel der Wieken, bruin. De kleine Veders der Vleugelen, die naast aan de Rug staan, hebben groote zwarte Vlakken. Het onderste deel der Wieken en de Slagpennen zyn Loodkleurig, en drie of vier van de langsten derzelven byna zwart. De Borst en 't Lyf zyn byna Vleeschkleurig. Aan ieder zyde van den Hals is, ter breedte van een Duim, eene Goudglanzige Vlak, die tevens in 't Karmozynrood en groene speelt, tusschen welke en het Oog een zwarte Vlak staat. De Wieken zyn lang, doch de Staart is nog langer, zig vyf Duim verder dan dezelve uitstreckende. Zy bestaat uit veertien Vederen, waar onder de twee middelsten de langsten, van gelyke grootte en geheel bruin zyn. De overigen zyn gaande wegs iets korter, van boven Loodkleurig, in 't midden zwart en aan 't end wit. De Pooten en Voeten zyn rood. Zy broeden in Karolina en blyven aldaar geduurig. Zy vreeten veel van de Bessen der Amerikaansche Nagtschade (*Blitum Virginicum*) welke Vergiftig zyn. Ook vreeten zy het Zaad van de hier afgebeelde Plant, en men houdtze voor een goede spyze (*). KLEIN noemt haar, de Langstaartige Tortelduif.

De Mey-Appel (†).

Deeze Plant wordt bykans anderhalven Voet hoog. De Bloem bestaat uit veele Blaadjes, en het Zaadhuisje in dezelve is omringd met een menigte van geele Draadjes. Dit Zaadhuisje bestaat uit één Hokje, waar in, als het ryp geworden is, veel ronde Zaden vervat zyn (‡). De Bladen gelyken naar die van de geele Monnikskappe (*Aconitum lycoctonum luteum*. C. B. Pin.) De Wortel, zegt men, is een onvergelykelyk Braakmiddel; wordende ook als zodanig in Karolina gebruikt, en heeft derhalve den naam van *Ipecacoana* aldaar bekomen, naar welker Vezelige Wortelen zy gelykt. In Maart bloeit deeze Plant, en haare Vrucht wordt in Mey ryp, en hierom geeft men aan dezelve, die naar de Vrucht der Hondsröoze gelykt, den naam van Mey-Appel in Virginie.

(48) *Turtur Carolinensis*. CATESB. *Car.* I. T. 24. BRISS. *Av.* I. p. 110. T. 8. f. 1. *Picacuroba*. MARGG. *Braf.* 204. WILL. *Ornith.* 134. *Columba macroura*, *Cauda cuneata*, *Orbitis caeruleis*, *subtus rufescens*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 104. Sp. 37.

(*) De Fransche Overzetter, van 't Werk van CATESBY, schryft in plaats van de laatste woorden; *ses Semences ne sont pas Venimeuses* (derzelver Zaden zyn niet Vergiftig); doch in 't Engelsch staat: *they likewise feed on the Seeds of this Plant, and they are accounted*

a good Meat: zo dat die laatste Woorden volstrekt op de Duiven en niet op de Zaden betrekking hebben.

(†) *Anapodophyllum Canadense* Morini. TOURNEF. *Ranunculi facie Planta peregrina*. *Hort. Reg. Par.* *Aconitifolia humilis*, *Flora albo, unico, Campanulato, fructu Cynosbati*, MENTZ. *Tab. II.* TOURNEF. *Inst.* p. 239. *Podophyllum peltatum*. LINN. *Spec. Plant.* Ed. II. p. 723.

(‡) Daarom behoort de Plant tot de *Polyandria monogynia* van LINNÆUS.

P L A A T XLIX.

De groene Vliegenvanger met den zwarten Kop (49).

Deeze Vogel is in zyne Natuurlyke grootte voorgesteld. Ten aanzien van de Gestalte zynes Lighaams gelykt hy naar een Roodborstje. De Bek is dun, van middelmaatige langte, en aan de Punt, die scherp is, een weinig nederwaards geboogen. Van boven is hy donker of Hoornkleurig, van onderen wat bleeker en by den Kop eenigermaate geel. De Top, de Zyden en het agterste van den Kop, zyn als met een Kap van zwarte Vederen bedekt, welke een hoek maakt onder ieder Oog. De Oogen zitten midden in 't zwarte ter wederzyden van den Kop. De Keel, tot aan den Bek toe, en het geheele overige gedeelte van den Vogel, is van eene egaale, blaauwagtig groene Kleur. De Slagpennen zyn wat donkerer dan de andere deelen; inzonderheid de grootste of uitwendigste, welke het groene allengs verliezen en aan de Punten zwartagtig worden. De Pooten en Voeten, die in Gestalte met de Voeten van andere kleine Vogeltes overeenkomen, zyn donker Loodkleurig.

De Blaauwkoppige groene Vliegenvanger ().*

Deeze Vogel komt, in Gestalte en Grootte, met den voorgaanden overeen, of, zo 'er in vergelyking van dezelve met elkander eenig onderscheid mogt zyn, dan zou ik deezen voor kleiner houden. De Bek is als die van den anderen gefatzoeneerd: van boven bleek Afschgrauw of wit, en aan het Grondstuk bleekst: zynde het onderste gedeelte donker Afschgrauw. Het bovenste van den Kop en deszelfs Zyden zyn helder blaauw. De Keel is regt onder den Bek een weinig wit. De Hals, het geheele Lyf en de Staart, zyn regt geelagtig groen. Op de Wieken is by den Schouder, of dichtst aan den Kop, eene rondagtige blaauwe Vlak. De Dekveders en Slagpennen zyn geelagtig groen: uitgenomen de grootsten, die eene donker bruine of zwarte kleur hebben. Van onderen is de Staart donker en de Pooten zyn, zo wel als de Voeten, dof geel. KLEIN heeft deeze genoemd, de groene Kwikstaart met een blaauwen Kop.

Deeze beide Vogeltes worden in het Kabinet van den Hertog van RICHMOND bewaard, en zyn oorspronkelijk van Suriname. Dewyl zy elkander, in Gestalte en Kleur, dermaate gelyken, zo zou ik bykans gelooven, dat zy Mannetje en Wyfje zyn van eene zelfde Soort: doch het is moeielyk hier in met zekerheid iets vast te stellen, wanneer men niet in 't Land zelf geweest is, van waar zy afkomstig zyn, en dus daarop naauwkeurig agt heeft kunnen geeven. Men kan deeze Vogeltes tot de genen t' huis brengen, die klein zyn, met dunne Bekken, en de Staart van eenerley Kleur met het Lyf hebben. Ik geloof niet, dat zy tot nog toe zyn afgebeeld of beschreeven.

(49) *Muscicapa viridis Capite nigro.* Edw. Av. I. T. 25. *Motacilla viridis, Remigibus prioribus nigricantibus.* *Motacilla Spiza.* LINN. *Syst. Nat.* X. Gen. 99. Sp. 27: Groene Vliegenvanger. *Nat. Hist.* I. D. V.

STUK, blad. 584.

(*) *Muscicapa viridis Capite caeruleo.* Edw. Av. I. T. 25. f. 2. LINN. *ut supra.*

P L A A T L.

De blaauwagtige Duif met een witten Kop (50).

Deeze Vogel is zo groot als een gemeene tamme Duif. Het Grondstuk van den Bek is Purperkleur, en deszelfs Punt wit. Het Oog heeft eenen geelen Ring, en is met eene donker witte Huid omgeven. De Kop is wit van boven en van agteren paarschagtig. Het agterste deel van den Hals is gedekt met groene Vederen, die in veelerley Kleuren speelen, en zwarte kanten hebben. Anders is de Vogel over 't geheel blaauw of Paarsch, doch de Pooten en Voeten zyn roodachtig. Zy broeden overvloedig op alle Bahama'sche Eilanden, en worden veel gebruikt van de Ingezetenen; vooral nog jong zynde. Men vangtze in de Rotfen, daar zy nestelen.

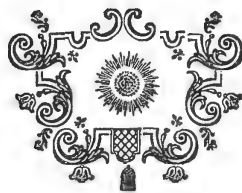
De Kakau - Pruimen Boom ().*

Dit is een Heester, die van vyf tot tien Voeten hoog wordt. Zy heeft geen enkelden Stam, maar geeft verscheide Struiken uit den Grond op, die te samen een Boschje uitmaaken. De Bloemen groeijen trosgewys: zy zyn klein en wit, met veele Meeldraadjes. Zy draagt den geheelen Zomer door Vrugten, die geduurig op elkander volgen, hebbende de grootte van een kleine Pruim, en meestendeels blaauw zynde. Eenigen van dit Geboomte draagen 'er die bleek geel, eenigen die rood zyn. Ieder Pruim heeft in zig een Peeragtigen steen, met zes Streepen. Zy groeijen gemeenlyk in natte laage Gronden, aan de Zeekust. De Bladen zyn van grootte als een dubbelde Engelsche Agtentwintig; dik, styf en Hartvormig. De Vrugt wordt voor gezond gehouden, en heeft een walgelyk zoeten Smaak. De Spanjaards konfytenze op Kuba met Suiker.

(50) Columba Capite albo. CATESB. Car. I. T. 25.
Columba minor leuco-coryphos. RAJ. Av. 184. Co-
lumba Saxatilis Jamaicensis. BRISS. Av. I. p. 137. Co-
lumba leucocephala. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 104.
Sp. 14. Witkop Duif. Nat. Hist. I. D. V. Stuk,

blad. 419.

(*) Frutex Cotini fere folio crasso in Summitate deliquium patiente, Fructu ovali caeruleo, Officulum angulosum continente. CATESB. Car. I. T. 25.

Tab. I.

Der weisgeschwänzste Adler

G. P. Howard del. v. m. del.

J. H. Schlegel fecit. 1801.

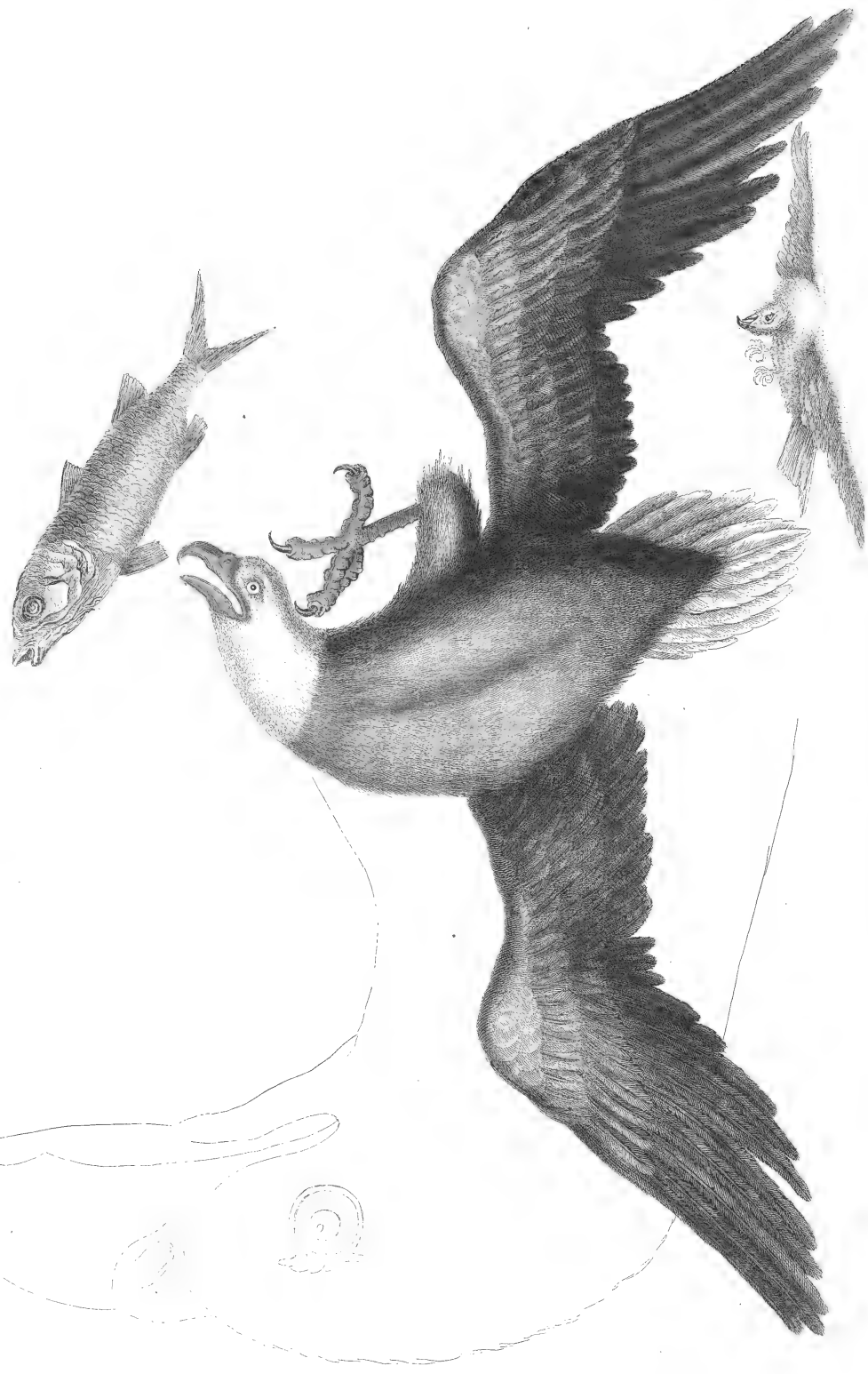
AQVILA, caudâ albâ Americana. L'AIGLE à la queue blanche.
Cum Privilegio Sac. Caesar. Majestatis Gratiosissimo.

American Eagle

Golden Eagle,

Aquila chrysaetos.

Der Adler mit dem weissen Kopf.

AQVILA capite albo.

M. Seligmann, juxta originale, fide.

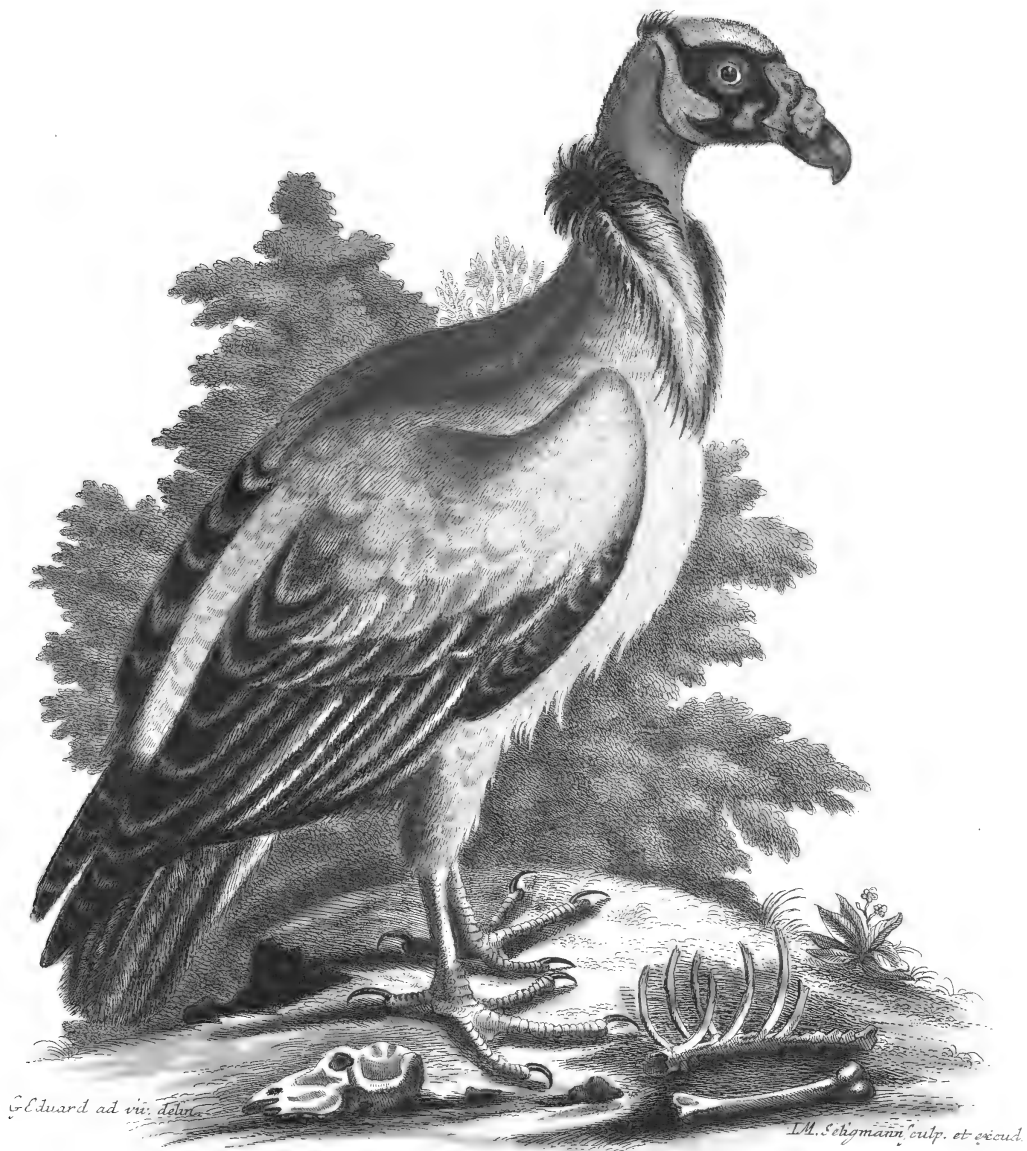
ALCIE à tête blanche.

Bald Eagle.

Habiaison. Leucomegalos.

Tab. III.

Der Geyertönig.

VULTVR elegans. ^{5.} Le ROI des VAVTOVRS.

Con. Privileg. Sac. Cass. Imperialis.

Carcorampus papa.

The king of Vultures

Der Fischaar.

Maurus Cassinby del. viv. del.
ACCIPITER piscatorius.

D. P. I. C. S.

L. H. Seligmann sculp. et grav.
FAVCON pêcheur.
Fish Hawk.

Tab.V.

Der gefleckte Falck.

J. E. duard ad viv. delin.

J. B. Stegmann sculp. et incid.

Cum Priv. Sac. Caes. Leopoldi

FALCO, Americanus, maculatus.

Le FAVCON Tacheté.

The Spotted Hawk or Falcon

A. Accipiter ad viv. del.

ACCIPITER palumbarius.

obscurus.

L. H. Schlegelmann, sculpt. et grav.

EPERVIER à pigeons.

Pigeon Hawk.

Tab. VII.

Der schwarze Falck, oder Habicht.

G. Eduard ad viv. del.

Cum Priv. Sac. Cas. Imperialis.

L. M. Seligmann sculp. et excud.

FALCO niger, Americanus.

7

Le FAVCON Noir.

Black. Night Hawk

Der Habicht mit dem Schwalbenschwanz.

Tab. VIII.

ACCIPITER Cauda furcata.

EPERVIER à queue d'Hirondelle.

The Swallowtailed Hawk.

Tab. IX.

Der schwarze Papagey von Madagascar.

G. Etnard ad viv. del.

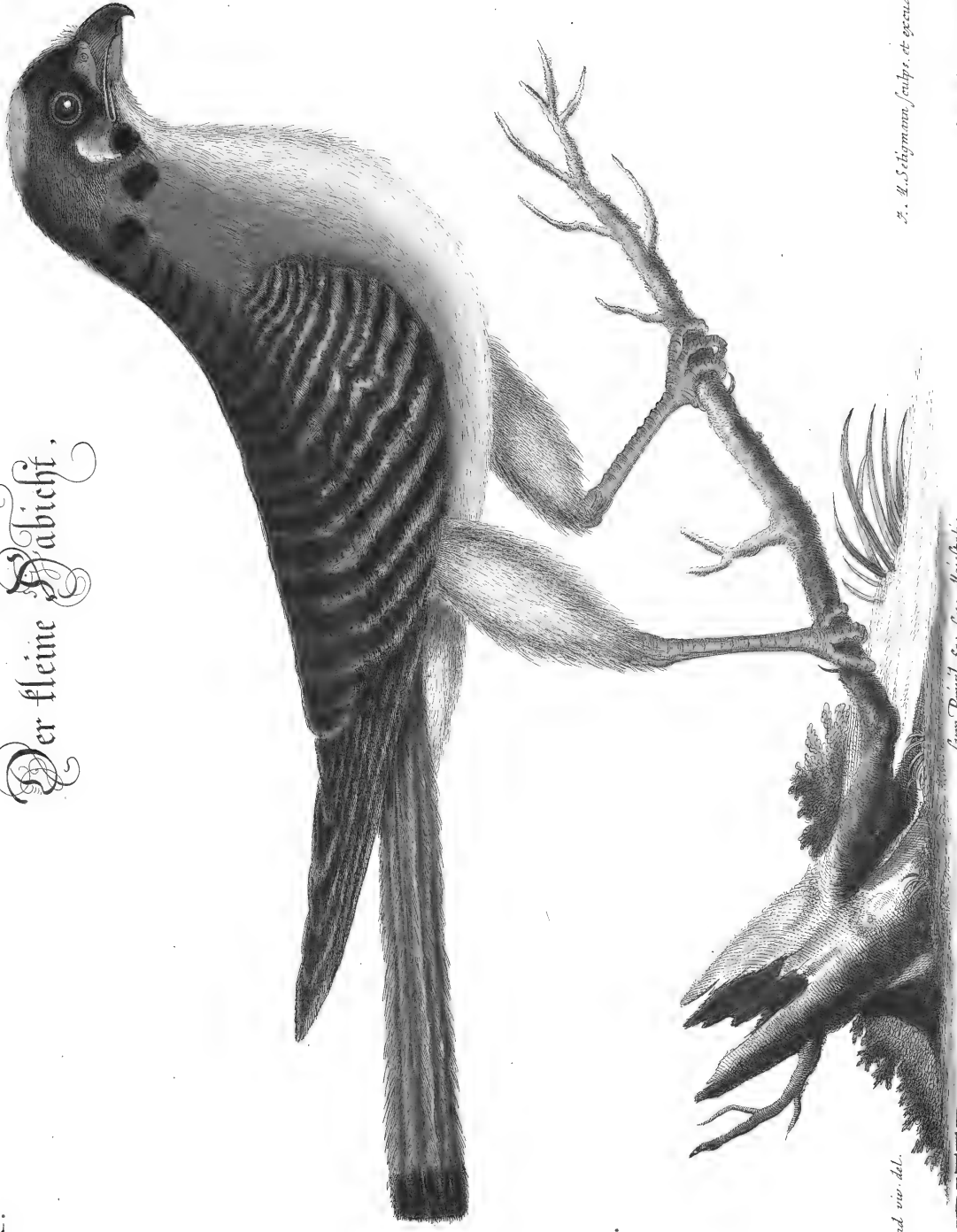
Cum Priv. Sac. Cas. Majestatis.

J. M. Salgmann sculps. et excud. Norib.

PSITTACVS niger, Madagascarensis. Le PERROQVET Noir, de Madagascar.
The Black Parrot of Madagascar

Tab. X.

Der kleine Habicht.

M. Gessner del. viv. del.

ACCIPITER minor.

F. 1. 1. 1. 1. 1.

Linn. Præd. Soc. Ces. Egypticus.
30.

F. H. Schymann sculpsit. et excudit. Norib.

Petit EPERVIER.

Little Hawk.

Tab. XL.

1 Der kleinste, grüne und rothe, indianische Papagey Edwards.

2 Der kleine grüne Papagey aus Ostindien Albin.

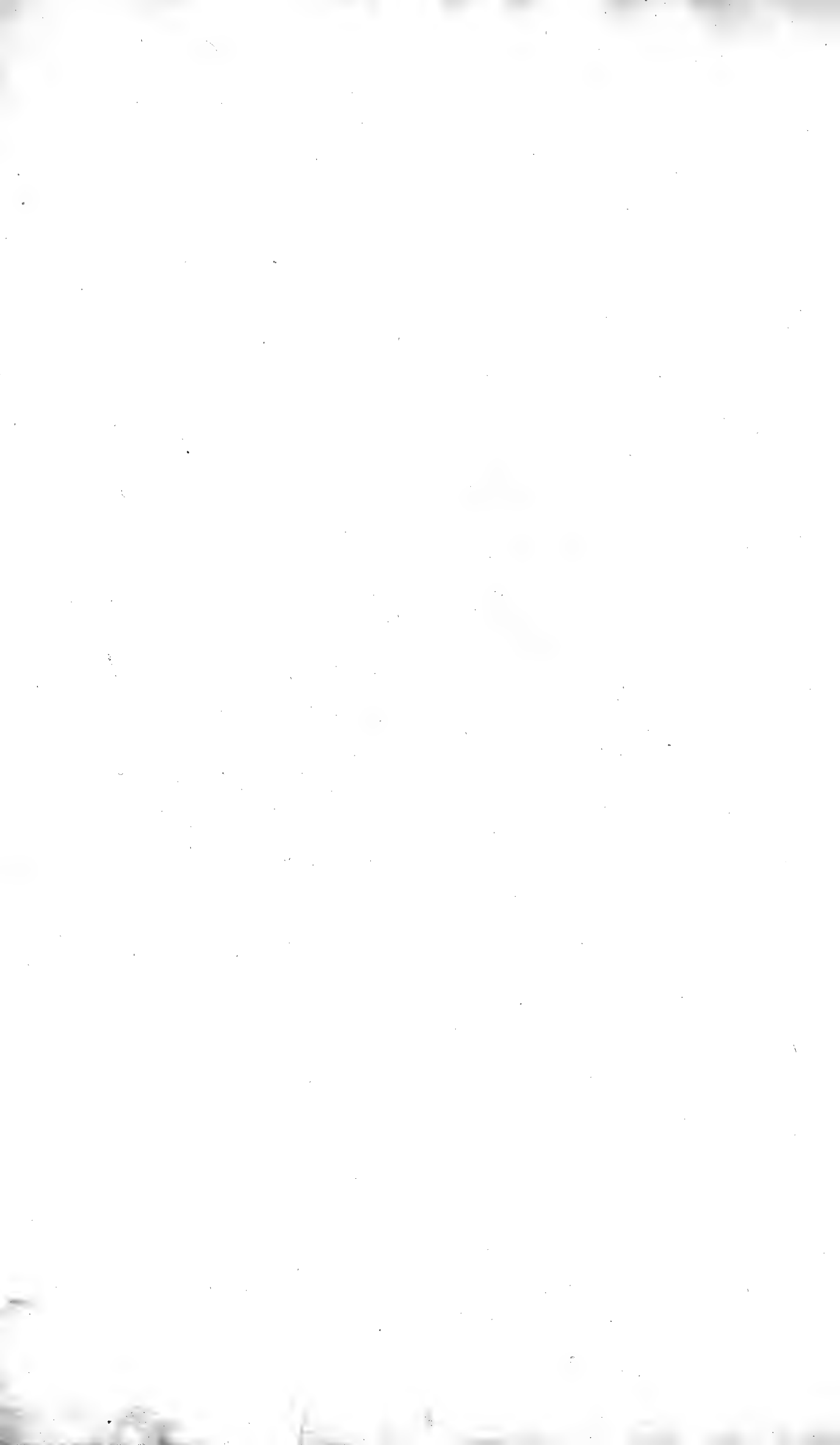
J. Edwards ad viv. del.
PSITTACVS MINIMVS, viridis
et ruber, Indicus.

Le PERROQVET INDIEN Verd
et Rouge de la plus petite espece.

J. Albin ad viv. del.
PSITTACVS MINIMVS, viridis
Indicus.

Le PERROQVET INDIEN Verd. Green Indian Parrot

Joh. Michael Seligmann sculp. et excud. Norib.

Der indianische Hüfhaar.

M. Godefridus del.

BV TEO specie Gallo-Pavonis.

Calcarites curva

BVSE à figure de Paon.

Turkey - Bristard - (Peacock shaped)

Tab.XIII.

Der Touraco.

G. Eduard. ad viv. del.

J. M. Schym. sculpsit et excudit. Noribgæ.

Cuculo affinis, avis cristata, TOVRACO, dicta.

Le TOVRACO.

Cum Privileg. Sac. Cæs. Majestatis.

L3.

Die kleine Güle.

Tab. XIV.

M. Gatzky ad viv. del.

Cum Priv. Sac. Caes. Maj. factis.

NOCTVA AVRITA minor.

Hibos mio.

14.

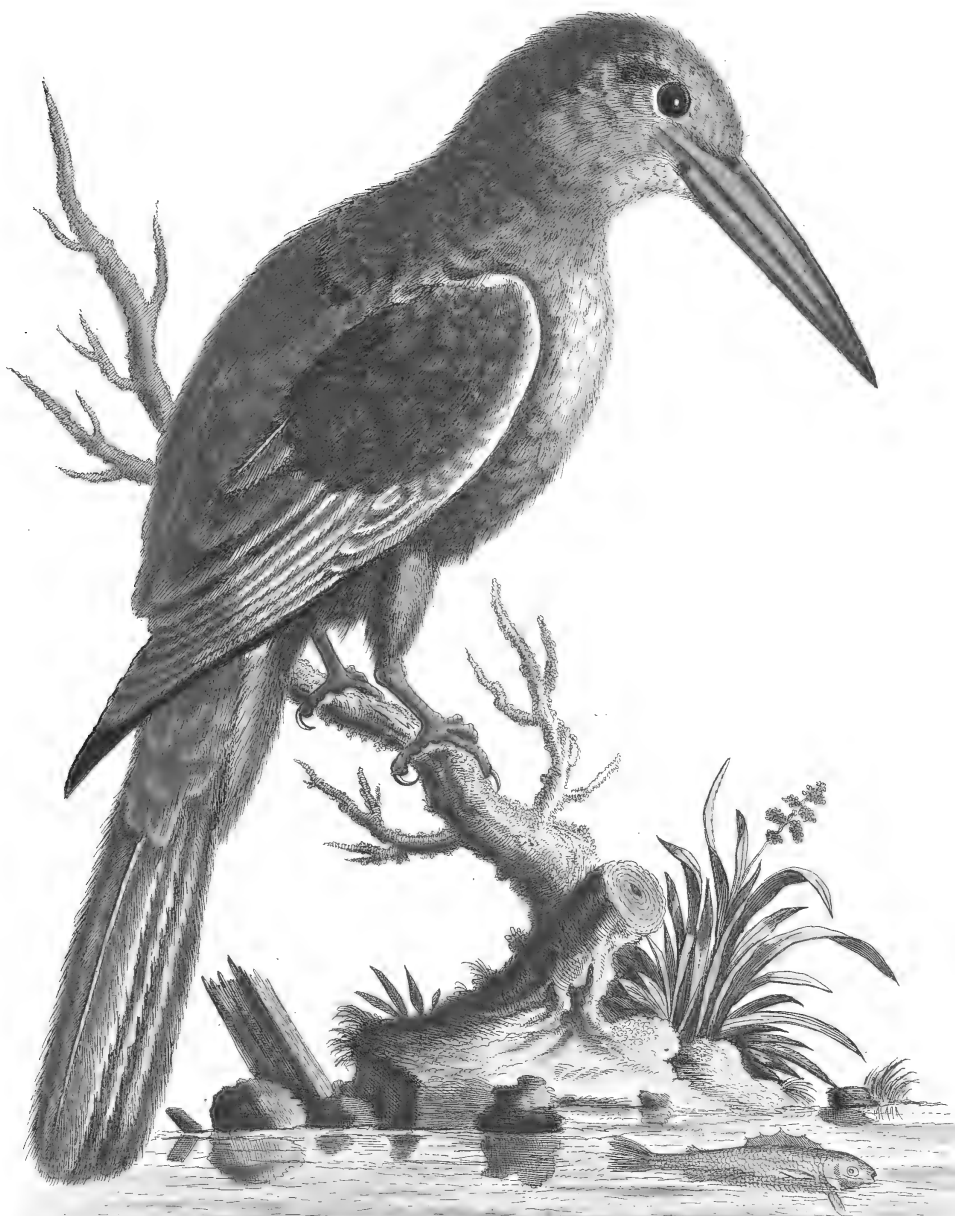
J. S. Sigmann fecit et excudit. Veritgas.

Petit HIBOV.
(Little Owl)

Tab. XV.

Der grosse Fischevogel vom Fluss Gambia.

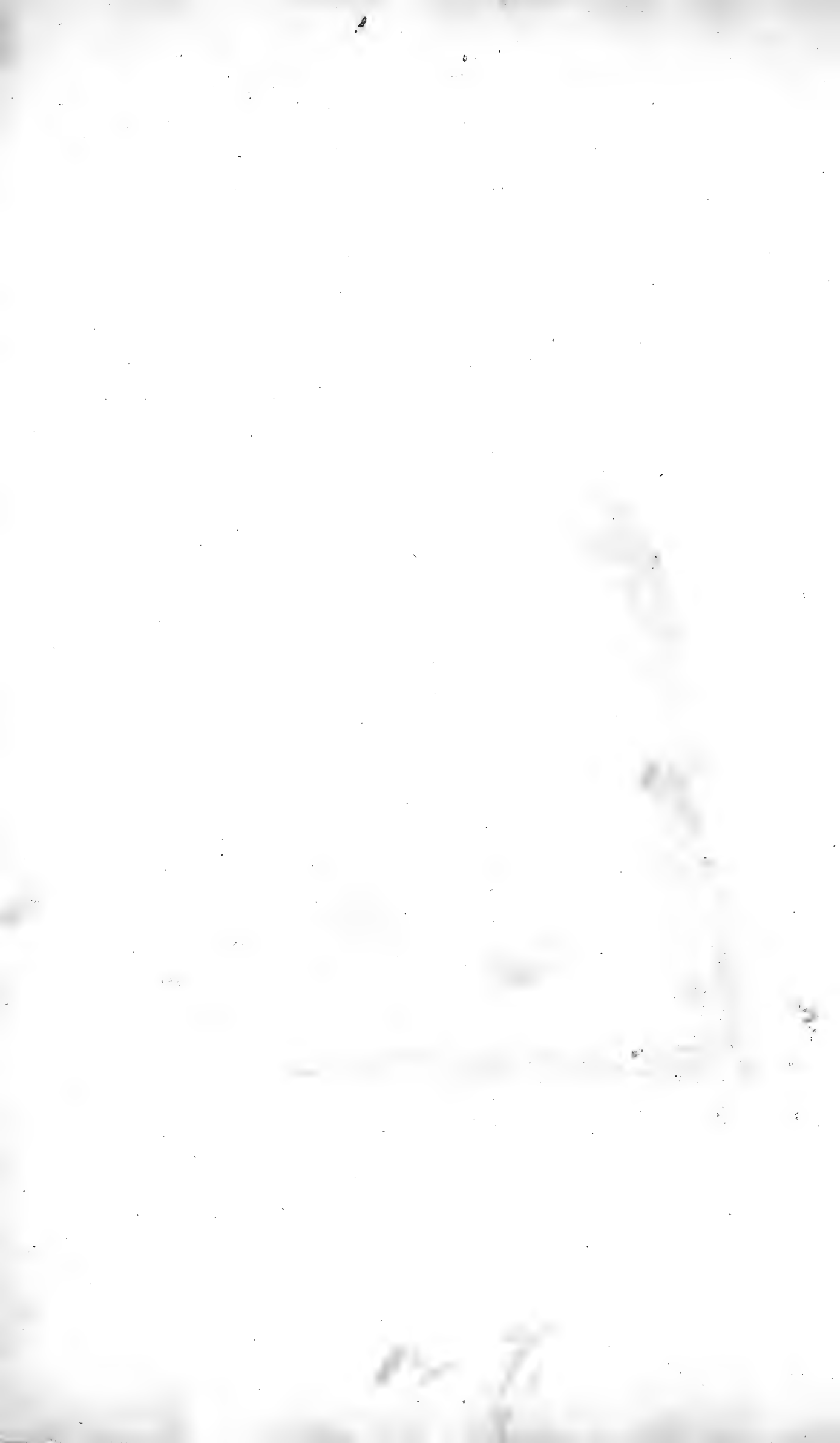
J. Edwards ad viv. del.

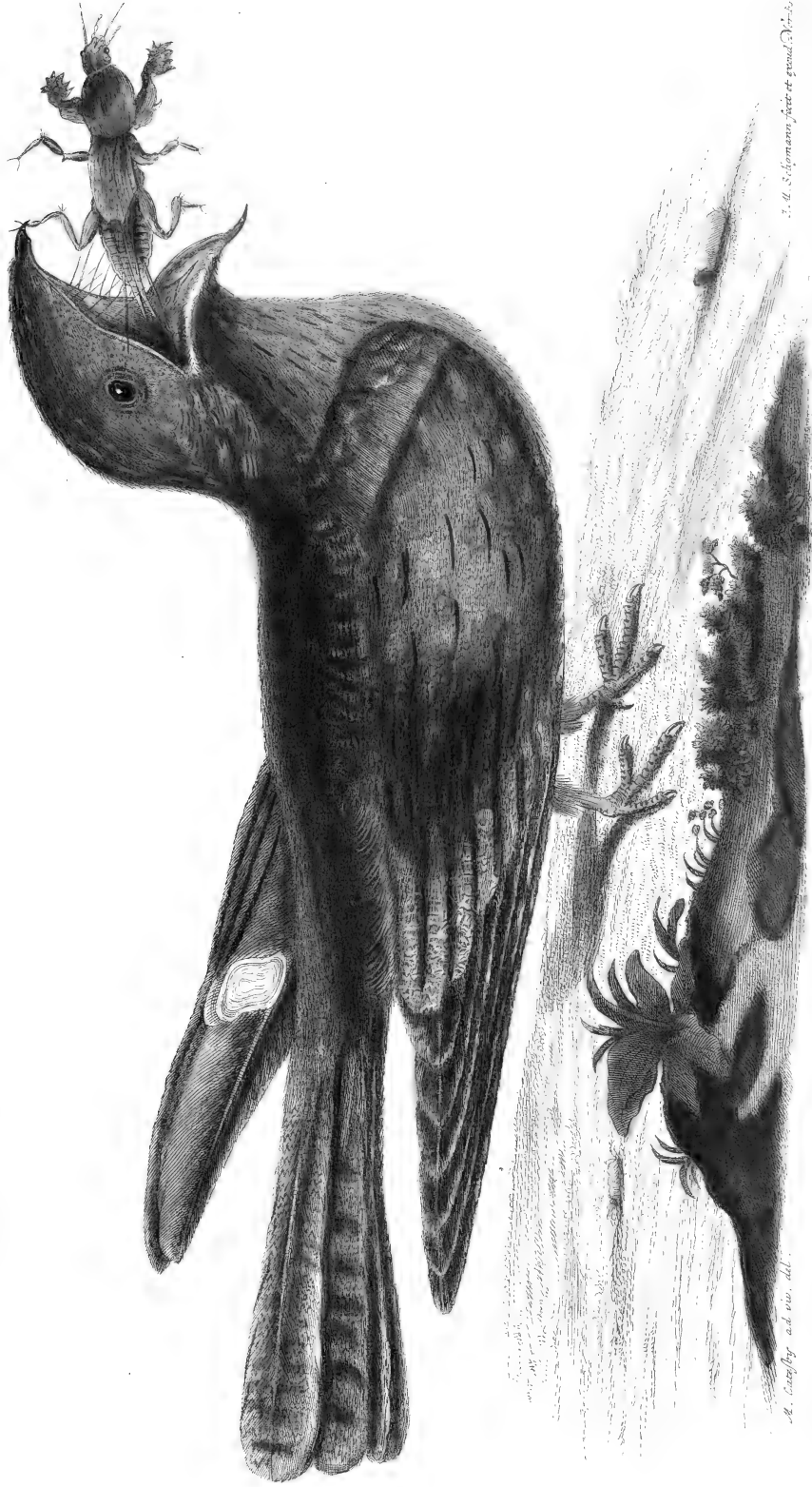
J. M. Seligmann fecit et excol. Norvici gae

ISPIDA major, Africana. LeGRAND MARTIN-PÊCHEUR de Gambia.

non David, Cac. Caes. Majestatis.

Great Kingfisher of Africa

J. M. Schumacher, fecit et gravavit, Paris.

Exempl. Tab. Soc. Acad. Maystrat.

L.

TÊTE-CHEVRE de la Caroline.

CAPRIMULGUS.

Caprimulgus carolinensis?

Tab. XVII.

Der schwarze Eisvogel.

G. Edwards sculpsit.

J. C. Schömann fecit et excudit. Norib.

ISPIDA, ex albo et nigro varius, Persica. 17.

Le MARTIN-PESCHEVR blanc et noir.

Black & white Kingfisher

Tab. XVIII.

Der Guckguck aus Carolina.

A. Cathey del. v. del.

Castanea pumila Virginiana.

L. S. Sigmund fecit et sculpsit. Verisimile.

CVCVIVS Carolinensis.

COVCV de la Caroline.

Lucbevo

Tab. XIX.

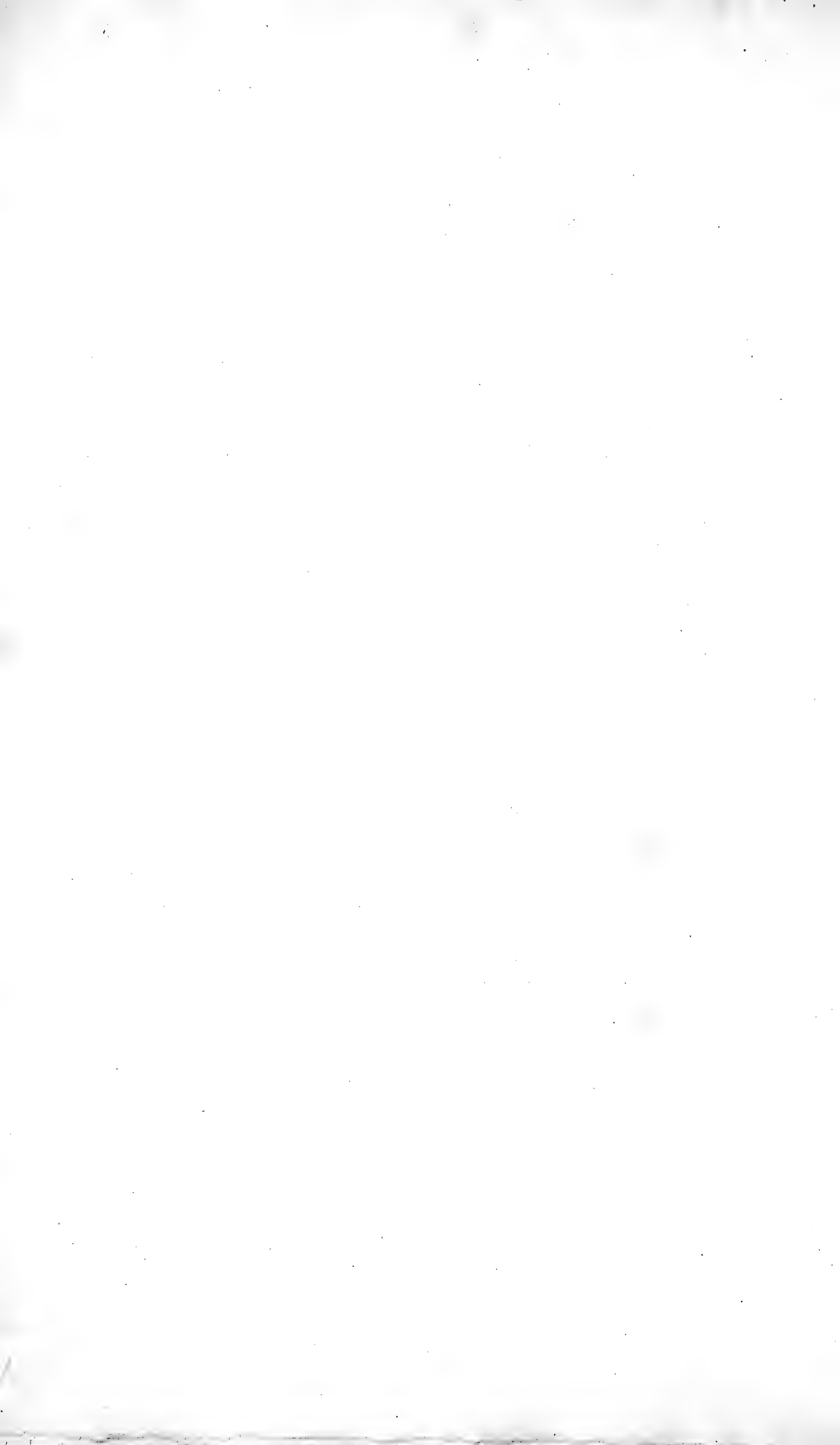
Der Fischevogel mit dem Schwalbenschwanz.

ISPIDA, Surinamensis, binis plumis in cauda longissimis.

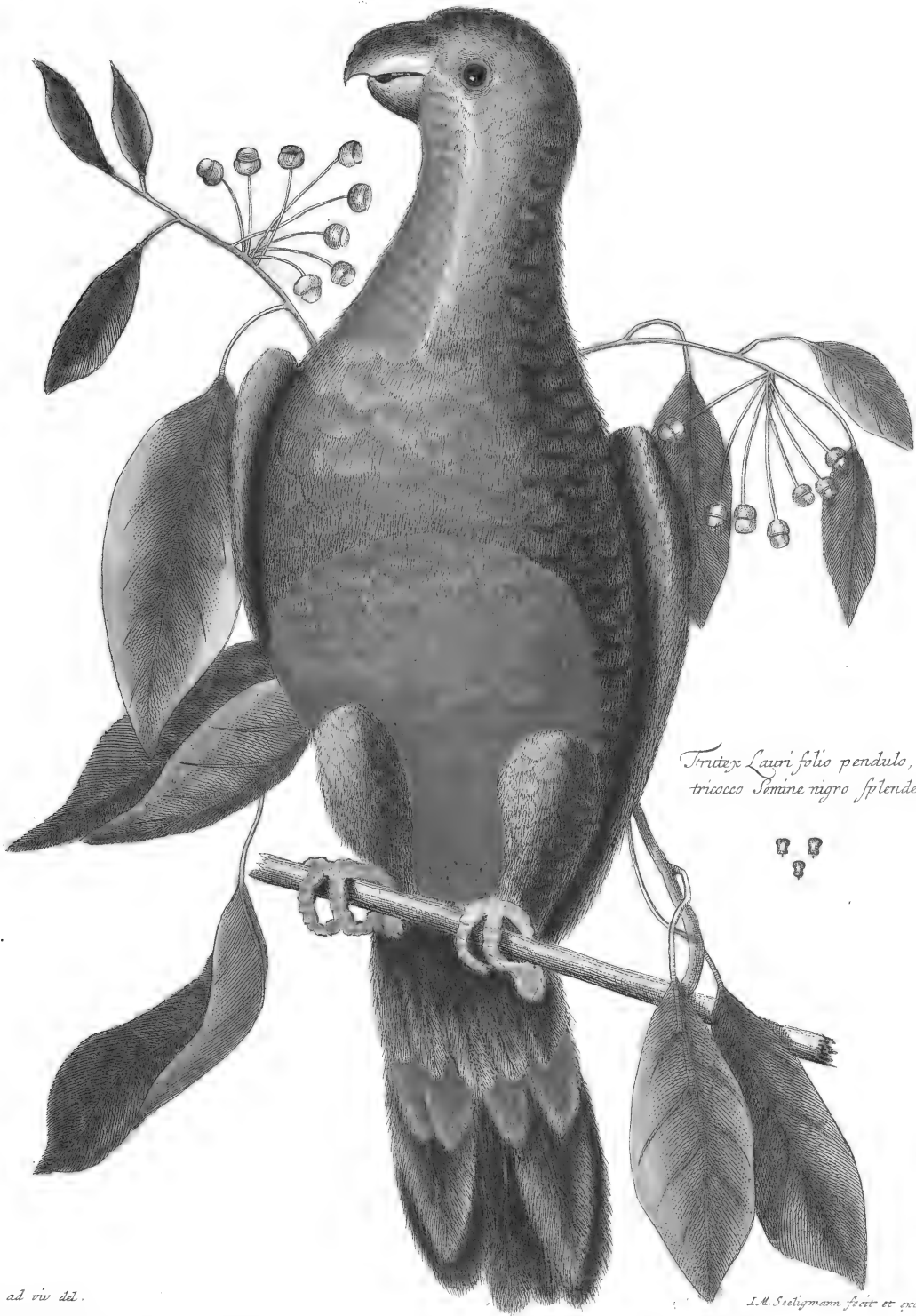
Le MARTIN-PESCHEVR à queue-d'Hirondelle.

Swallow tailed King fisher

Der Paradiespapagey aus Cuba.

Tab. XX.

*Frutex Lauri folio pendulo, fructu
triacoco Semine nigro splendente.*

M. Catigny ad viv. del.

J.M. Seeligmann fecit et pinxit. N. G. 1797.

PSITTACVS Paradisi ex Cuba.

PERROQVET du Paradis de Cuba

Parrot of Paradise of Cuba

Die kleinen indianischen Fisvögel.

J. S. duRoi del.

Cum Priv. Sac. Cas. Augustae.

ISPIDAE, minores, Indicae.

Les petits MARTIN-PESCHEURS des Indes

L. V. Schumann fecit et excudit. Norimbergae.

Little Kingfisher of India

A. Audubon del.

J. M. Smith fecit et incidit.

PSITTACVS Caroliniensis.
Bonarvus "

PERROQUET de la Caroline.
Carolina Parrot etc.

Tab. XXIII.

Der arabische Trapp.

G. Edwards ad viv. del.

OTIS Arabica.

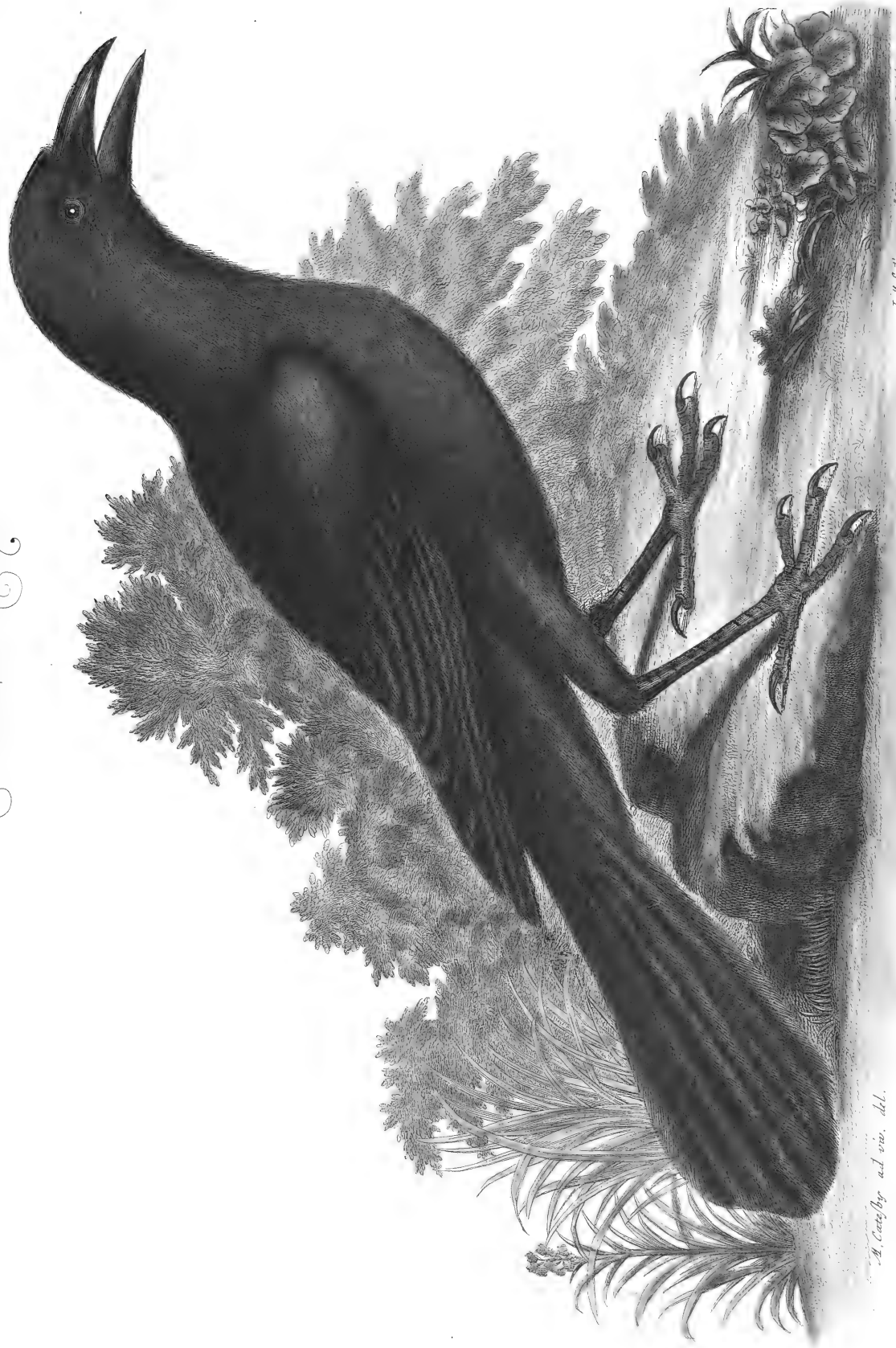
Cum Priv. Sac. Cos. Majestatis.

25.

L. V. Selimann fec. et incid. Arab.

L'OVUARDE d'ARABIE.

The Bustard of Arabia

M. Cataglyphis ad var. del.

MONEDVLA purpurea.

L. M. Schlymann fecit et sculpsit. Nürnberg.

CHOVCAS couleur de pourpre.

Purple Jackalow

Der brasiliſche Faſan.

G. Edwards sculpsit.

Com. Priv. Sac. Cas. Augustatis.

J. M. Seligmann fec. et excudit. Nürnberg.

PHASIANVS Brasiliensis. Le GVAN, ou QVAN, ainsi nommé dans les Indes Occidentales.

M. Goussier del.

STURNUS niger alis superne rubentibus

Sturnus vulgaris

26.

*Sturnus Pralantice similis
arabiarum humilior, foliis latioribus
et magis serratis.*

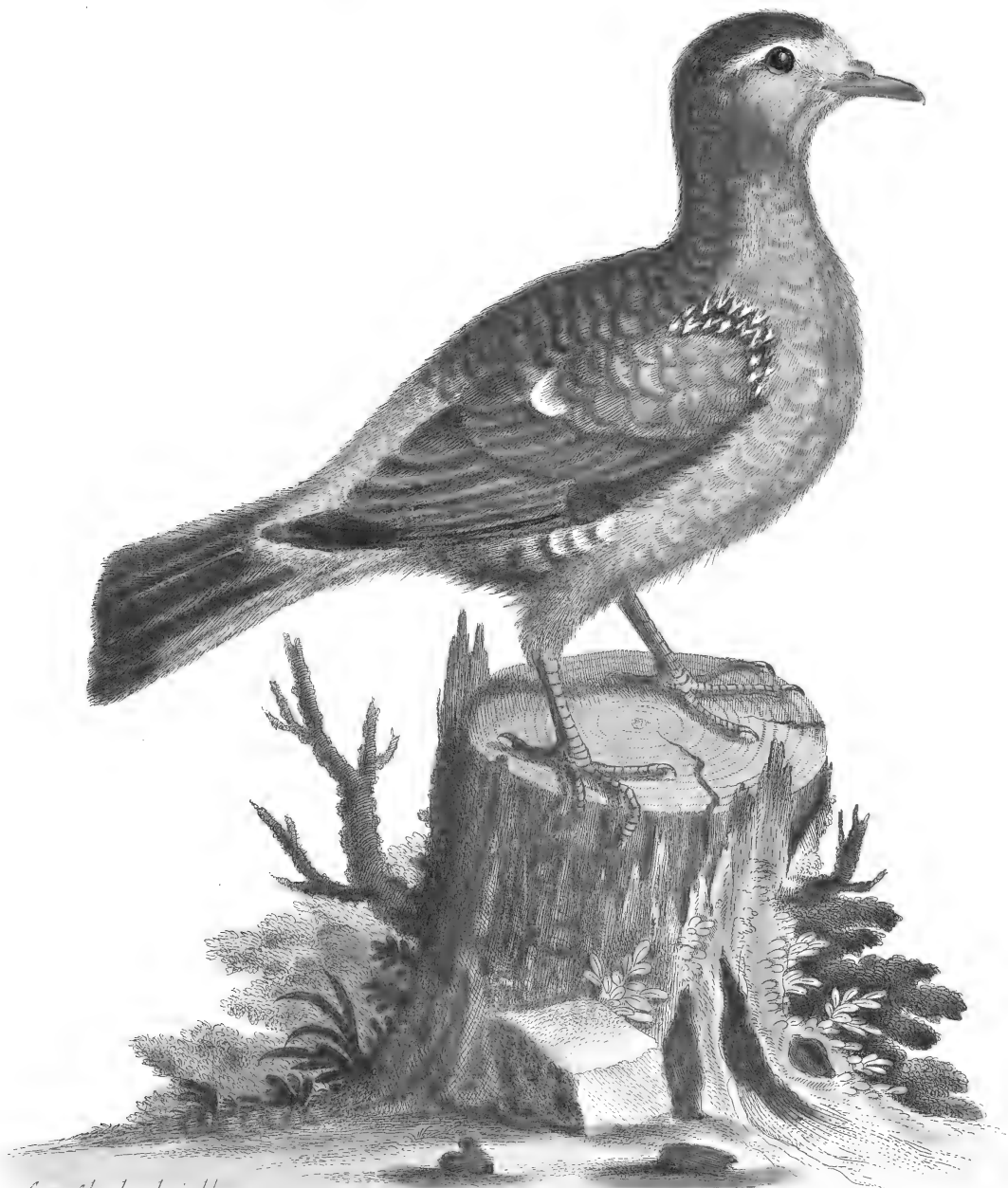
L. de Solignac fecit, et excudit. Paris.

ETOURNEAU à aile rouge.

Red-winged Starling.

Tab. XXVII.

Die grün geflügelte Taube.

Giorgio Edwards ad viv del.

L. M. Seligmann fec. et excud. D. in.

COLOMBA. Indica alis viridibus.

27.

Le PIGEON à l'aile-verte.
Green-winged Pigeon.

M. Cathey del. viv. del.

HORTVLANS Caroliniensis.

Lepidoptera, orthogymnites.

25. ORTOLAN de la Caroline, ou Oiseau à Ris

Carolinensis. Ortolan or Rice-Bird of Carolina.

Die langgeschwänzte Taube.

G. Edwards ad viv. del.

J. M. Seligmann fecit et excol. sculp.

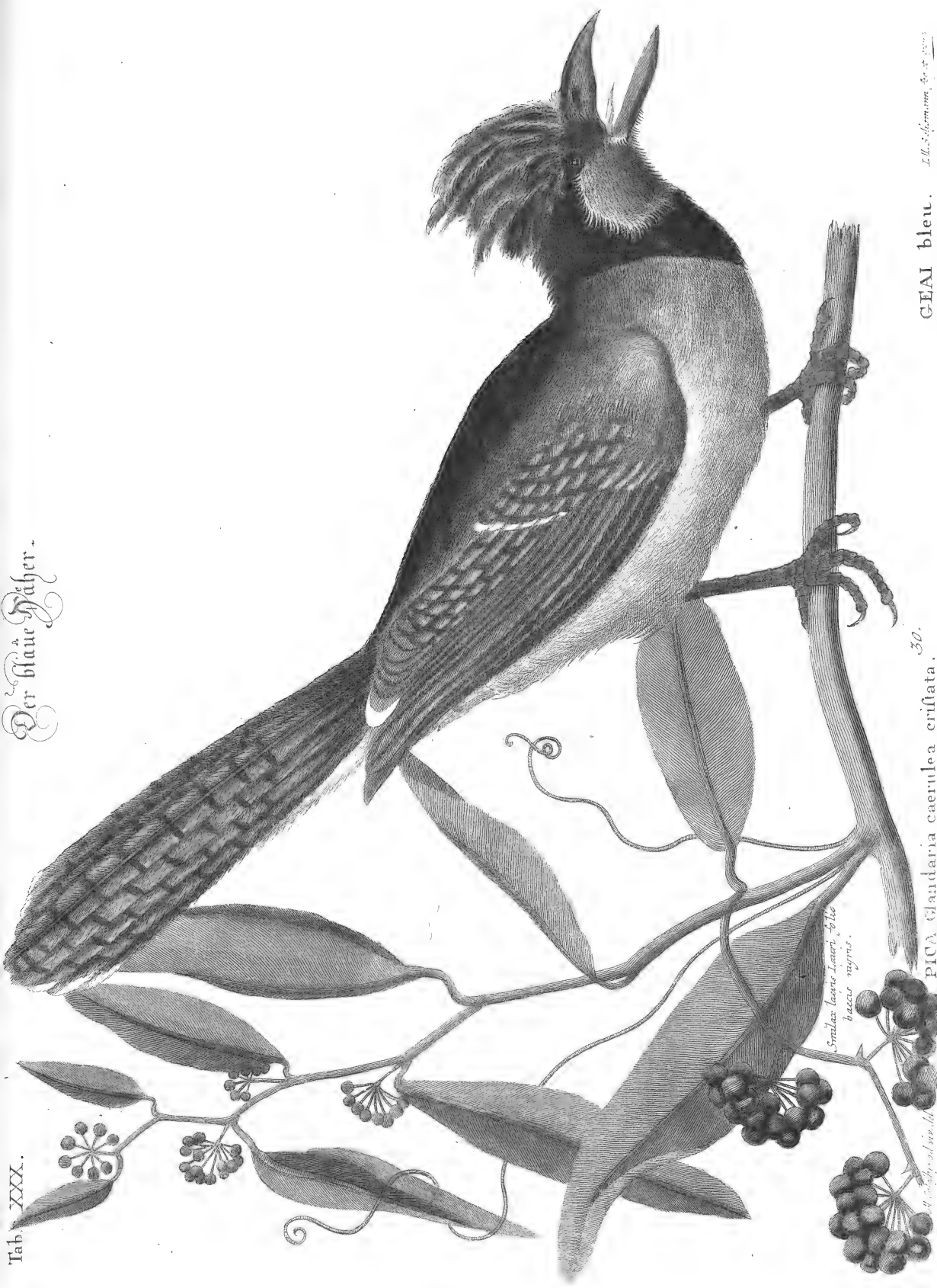
COLUMBA, macroura.

Le PIGEON à longue-queue.

Columba carolinensis.

29.
Haut d'Amérique. (Long tailed Pigeon.)

CITAI bleu. *C. cristata*.
 Blue Jay.

PICA caerulea cristata. 30.

*Smilax lacinae Lamour. folio
 bacca nigra.*

Smilax latifolia Lamour.

Tab. XXXI.

Die Quergestreifte Taube.

G. E. duard ad viv. del.

L. B. Schigmann fec. et excud.

COLUMBA, fusca, undulis obscurioribus transversis notata.

Le PIGEON barré.

51.

Stripe d Pigeon

*Quercus, an petrus
folio longo angusto* *Lex. Morlandica
foliac. Rayi Edit.*

PICUS maximus rostro albo.

imp. by ad viv. del.

cum Pin. Sae. Ger. Anag. f. act.

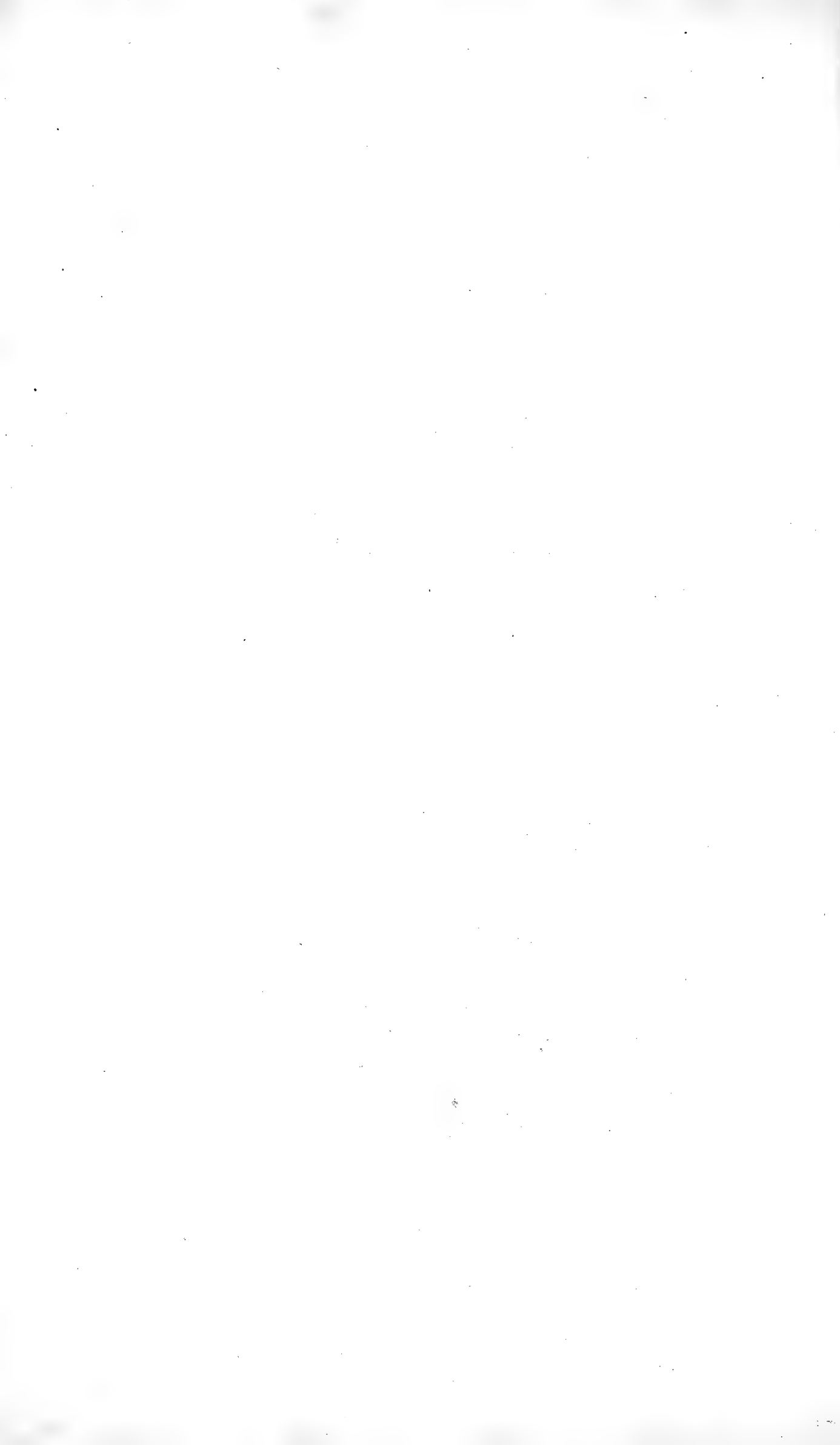
32.

PIC de la premiere grandeur au bec blanc.

L. Schomann. Imp. et grand. Anag.

Abolobanus pileatus

White-tailed (French) Woodpecker

Der Minor oder Mino.

Cum Privilegio Sac. Caes. Majestatis.

STVRNVS, Indicus, Bontii. STVRNVS, Indicus, minor.
G. Schward ad viv. del.

Le MINO, ou MINOR. Le petit MINO.
L. S. Schumann sculp. et excul. Xerini

Quercus semperivens foliis oblongis non sinuatis D. Banister.

M. Latibj ad viv. del.

PICUS niger maximus capite rubro.

34.
L. M. Schwaner fecit

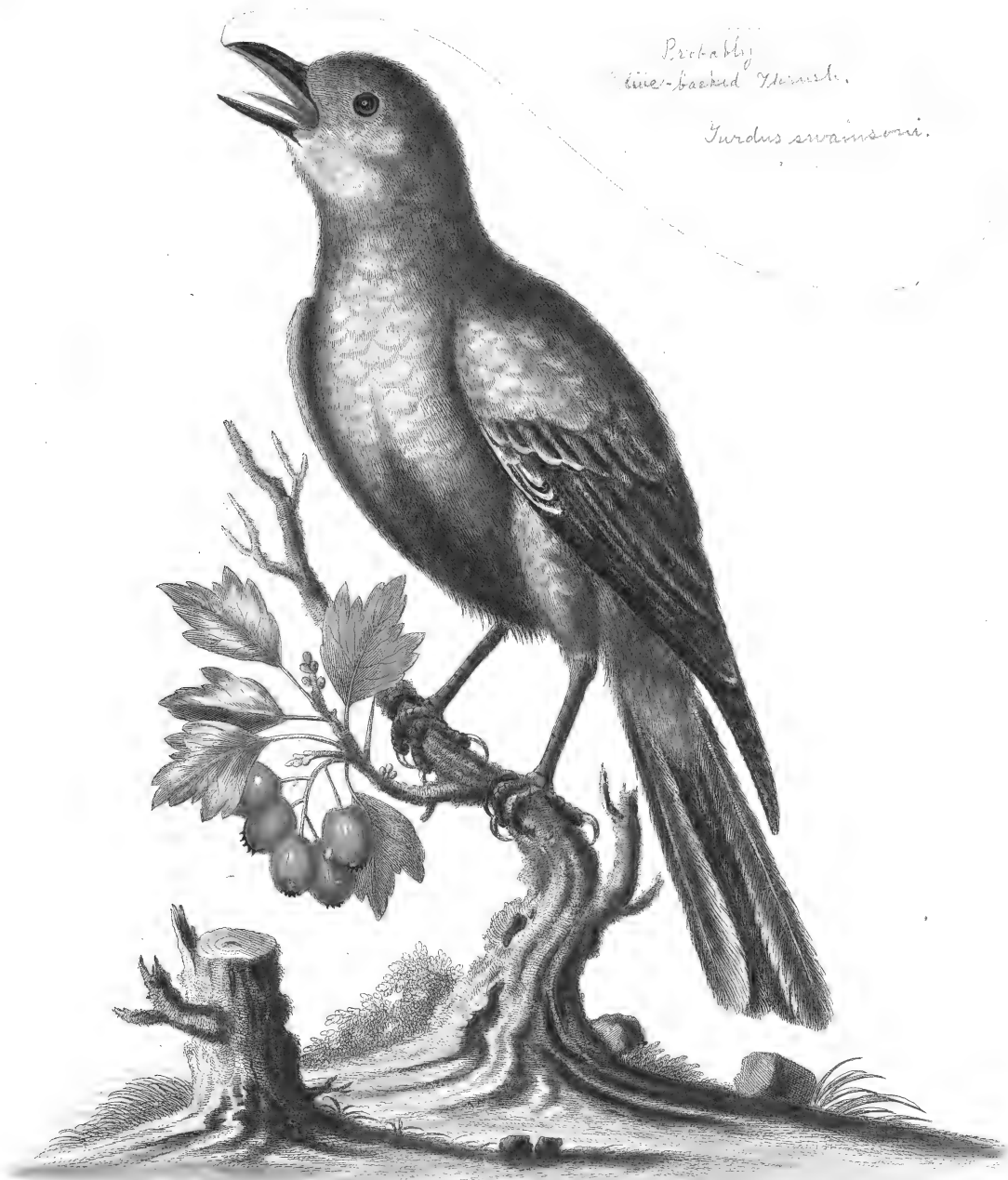
Grand Piverd à tête rouge.
(Great red-headed) Wood-Pecker

Die Blaue Amsel, der einsame Sperling genannt.

Probably
blue-backed Thrush.

Turdus swainsoni.

P. Schrad. ad viv. del.

MERVLA, cœrulea, Passer solitarius dictus. 55.

J. V. Schumann fecit et excudit. 1811

Le Moineau solitaire.

Sperrow

M. Catesby ad viv. del.

PICVS varius major, alis aureis.
Colaptes auratus

55.

L. M. Seligmann fecit et sculpsit.

Grand PIVERD aux ailes d'or.
Gold winged Woodpecker

Der chineſiſche ſchwarze Staar.

G. Edwards ad viv. del.

37.

I. M. Seligmann fecit et excud.

STURNUS, sinensis, niger.

Cum Privilegio Sac. Caes. Majestatis.

le MERLE, ou L'ETOUR NEAU de la Chine.

The Black bird

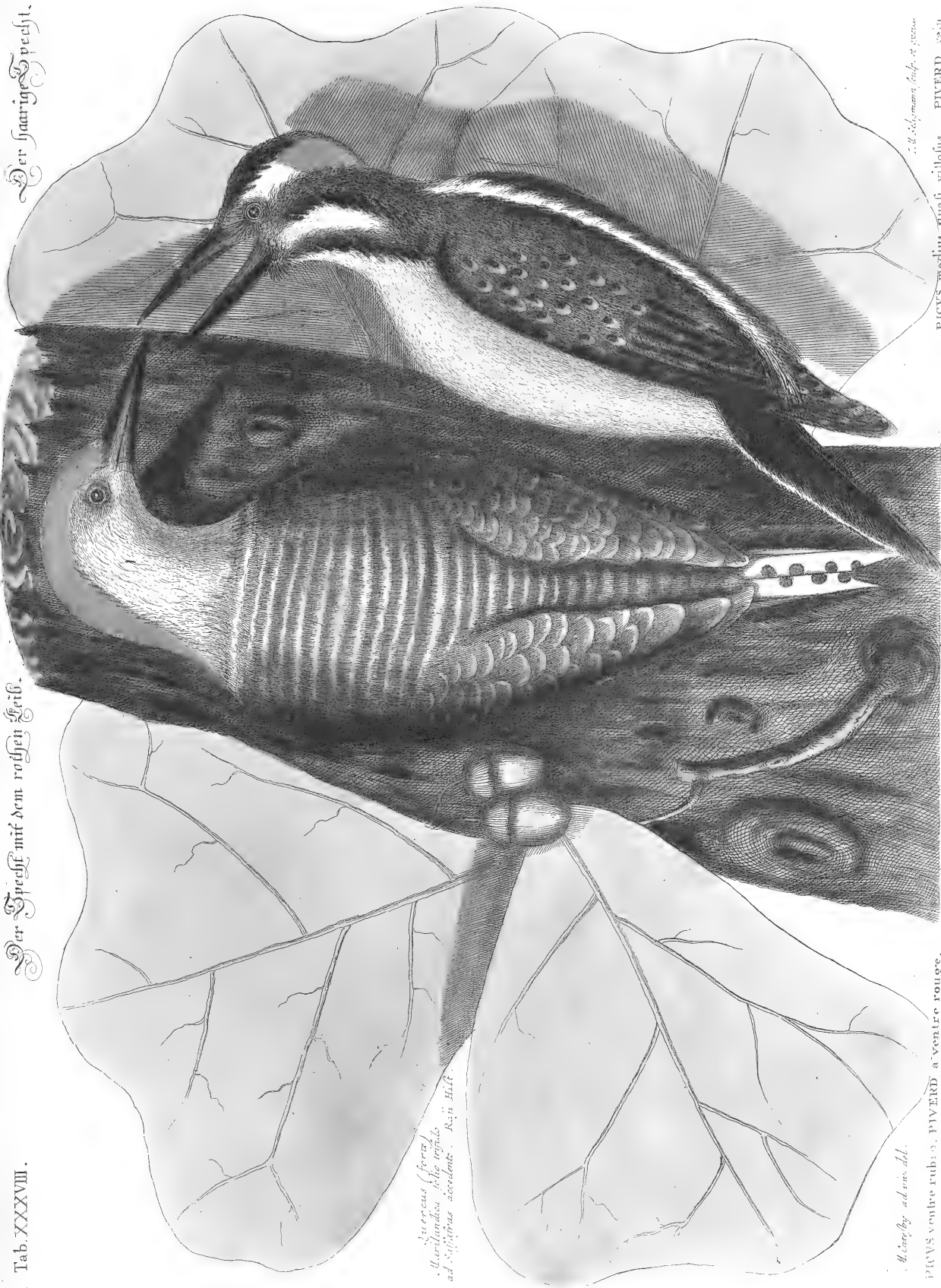
The Black Crow

Der haarige Specht.

Der Specht mit dem rothen Leib.

Tab. XXXVIII.

*Quercus (form)
Marilandica folio triplo
ad. dispersas accidentis. Ray. Hist.*

Alcedo ad. n. del.

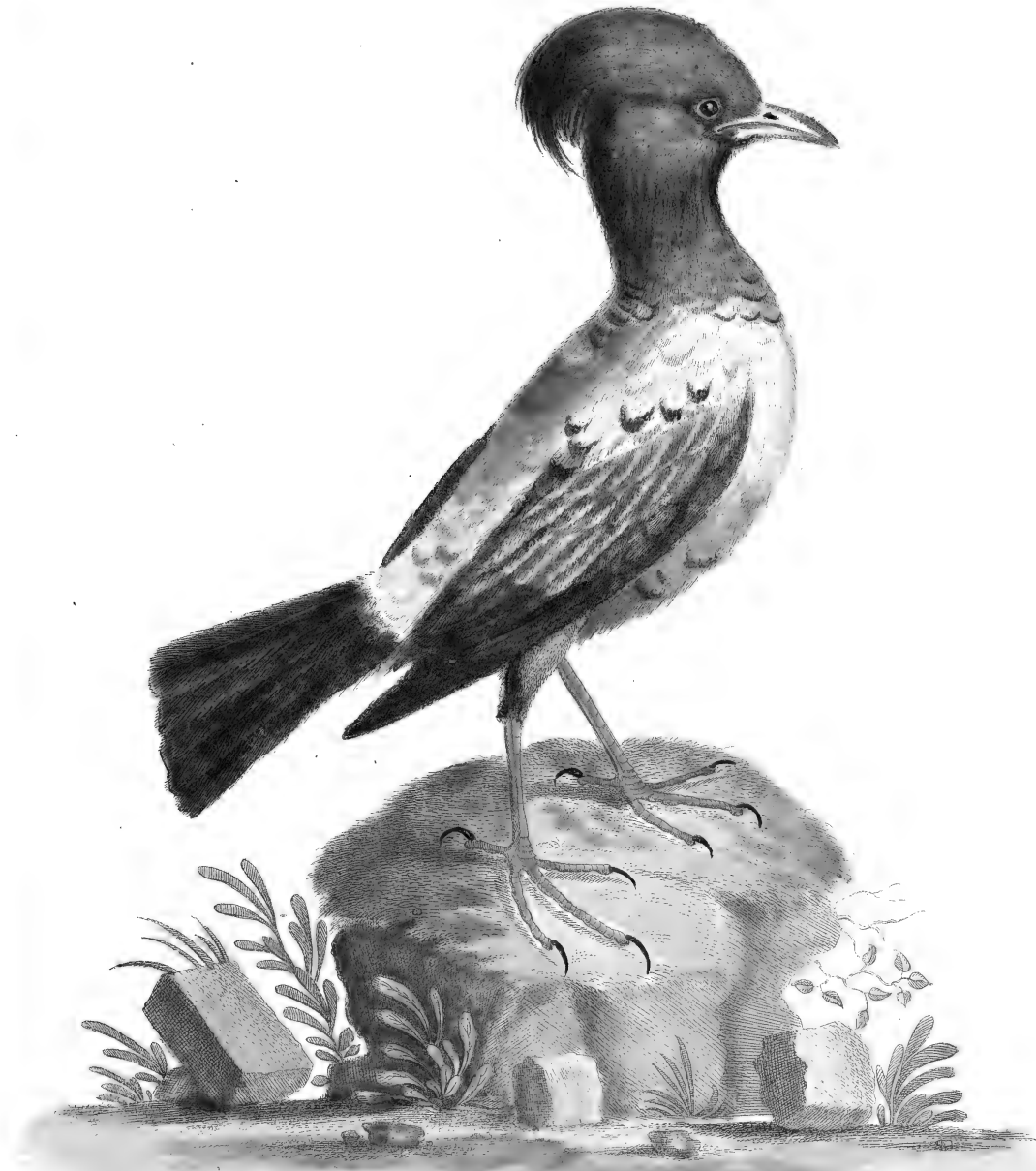
Alcedo medius (sup. et infer.)

PICUS venter rubi. PIVERD a ventre rouge.

PICUS medius quasi villosus. PIVERD 1760.

Tab. XXXIX.

Die rosenrothe oder fleischfarbe Amsel des Aldrovandi.

G. Edwards del. pin. del.

MERVLA rosea, Aldrovandi.

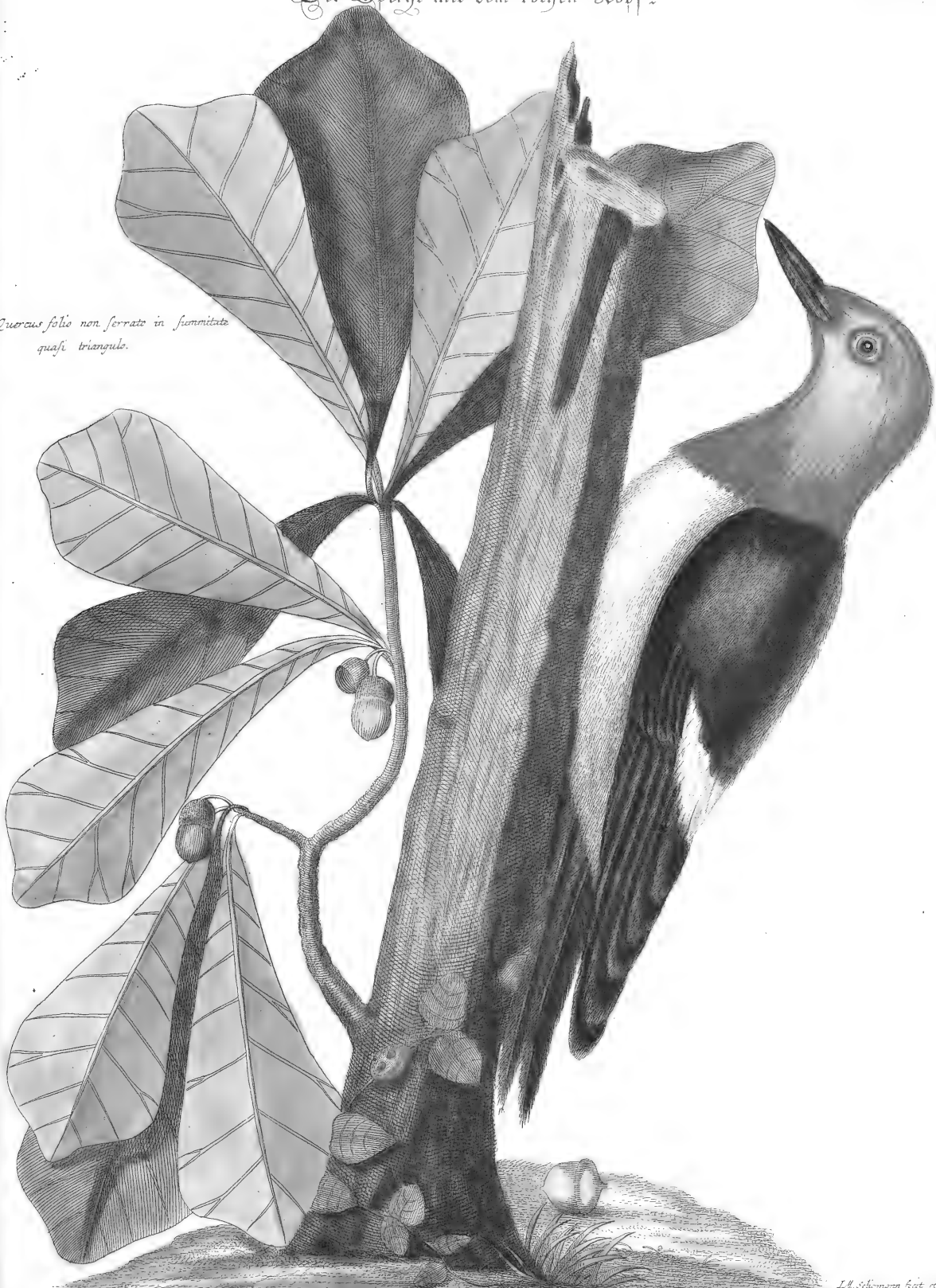
Cum Privilegio. Cur. Augustae.

50.

J. M. Schumann fecit et excolit.

Le MERLE Ro fette.

Handwritten signature or note.

Quercus folio non serrate in summitate quasi triangulo.

N. Latrope ad viv. del.
PICVS capite toto rubro.

Cum Privi. Sac. Ces. Majestatis.
40.

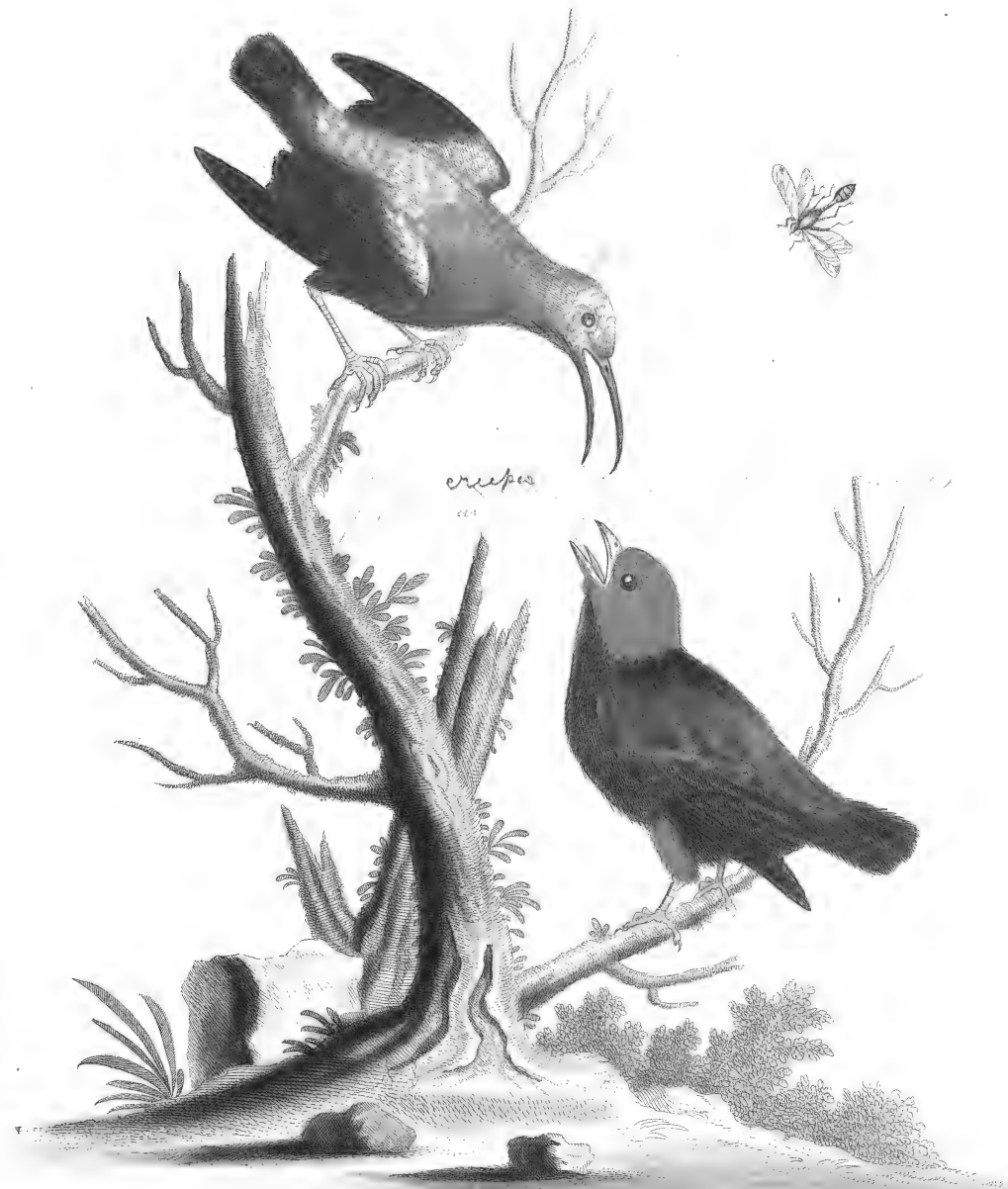
L. M. Schönerer del. et sculp.
PIVERD à tête rouge.

P. ruber capite toto rubro.

Tab. XII.

Das blaue Baumläufferlein. Die schwarze Meise mit dem goldfarbenen Kopf.

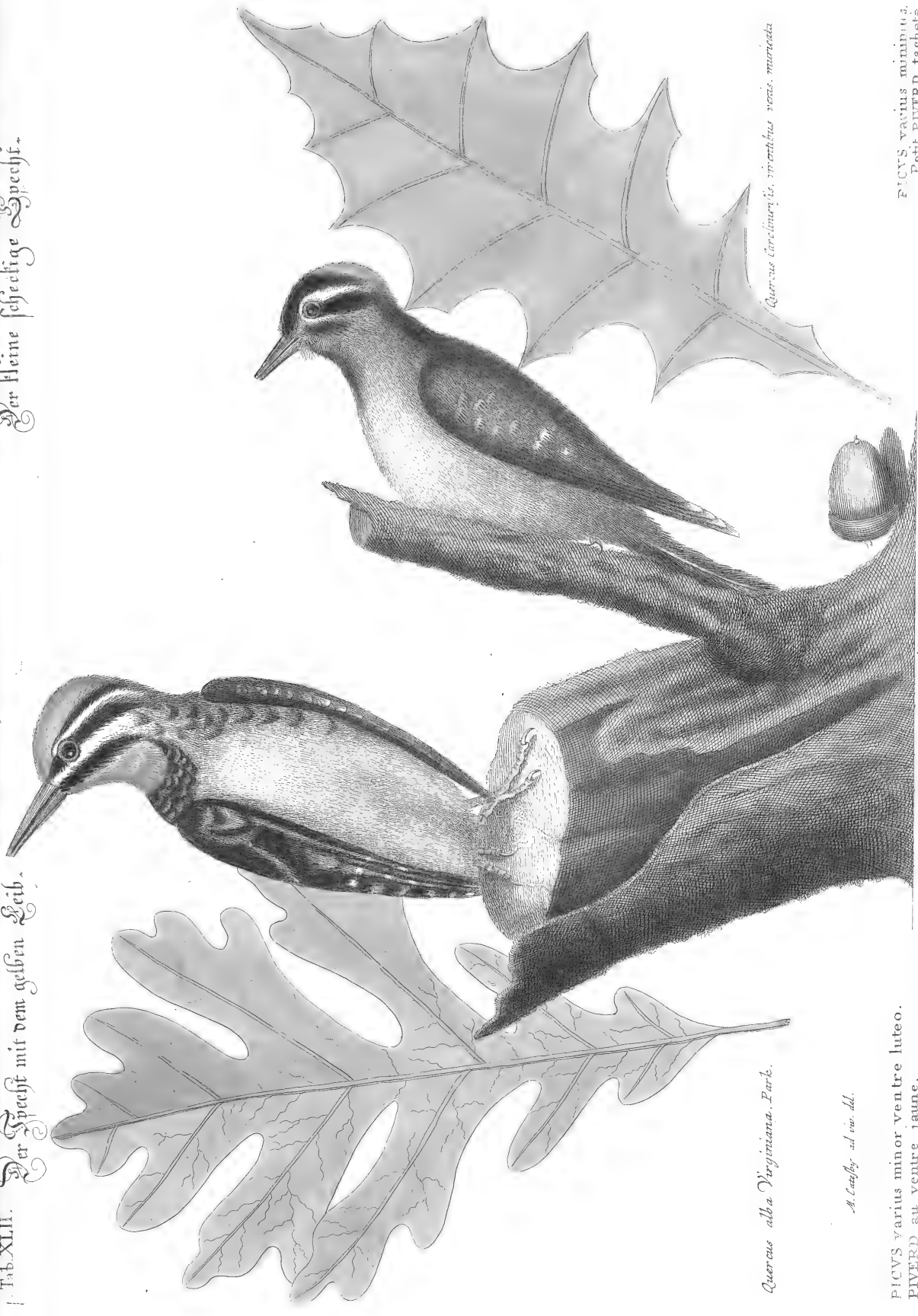
G. Edwards del. viv. del.

CERTHIA, Surinamensis, caerulea.
PARUS niger, capite fulvo.

J. M. Schumann sculp. et incid.

Le GRIMPEREAU bleu.
La MÉSANGE NOIRE, à la Tête dorée.

Et

Quercus alba Virginiana. Park.

Quercus Carolinensis, inornatus, vici, muricata

M. Goussier del. v. del.

PICUS varius minor ventre luteo.
PIVERD au ventre jaune.

PICUS varius minor.
Petit PIVERD tacheté.

L. M. Goussier fecit et grav.

Tab. XLIII.

Der Hauvögel mit dem rothen Bauch.

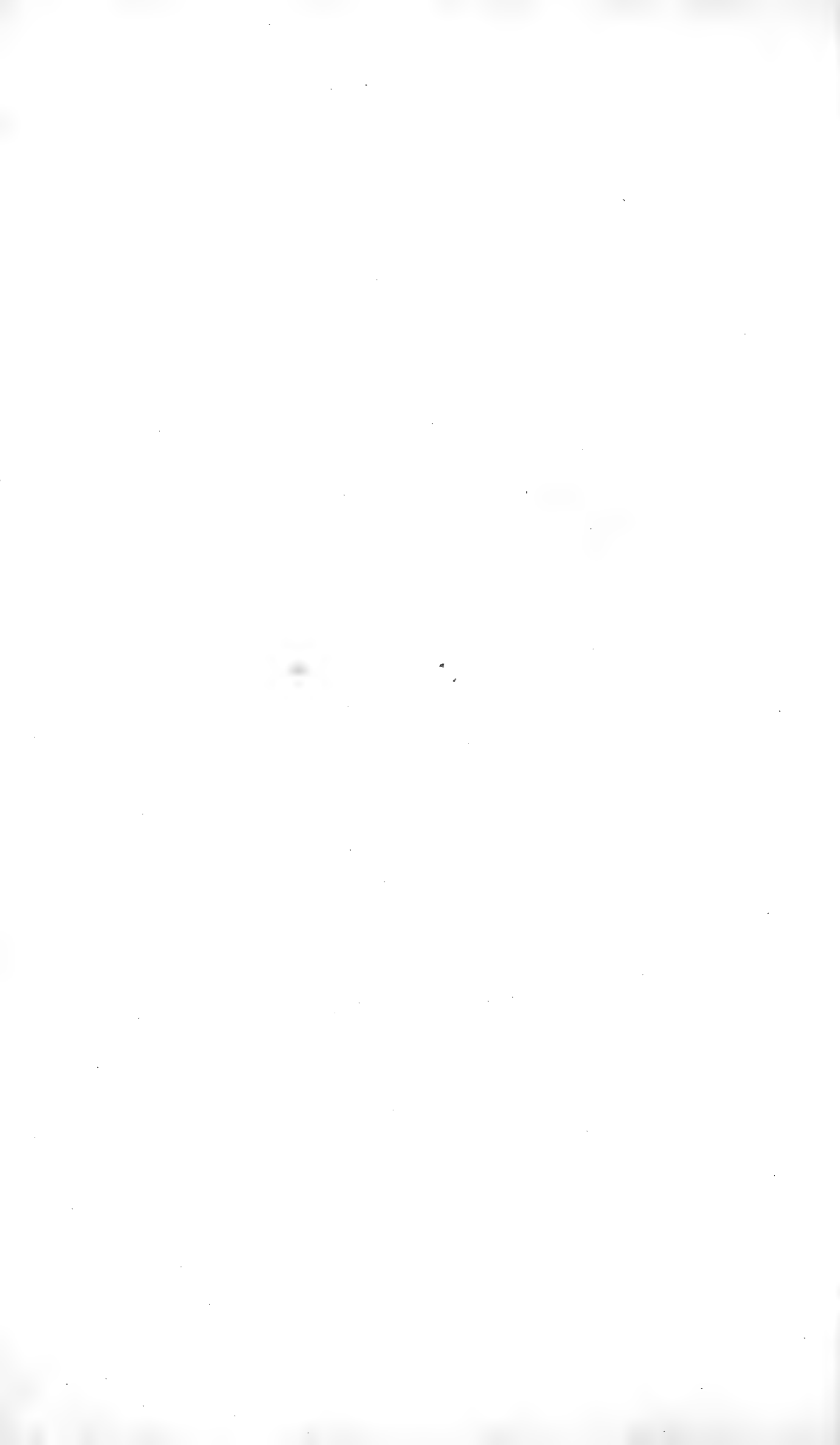

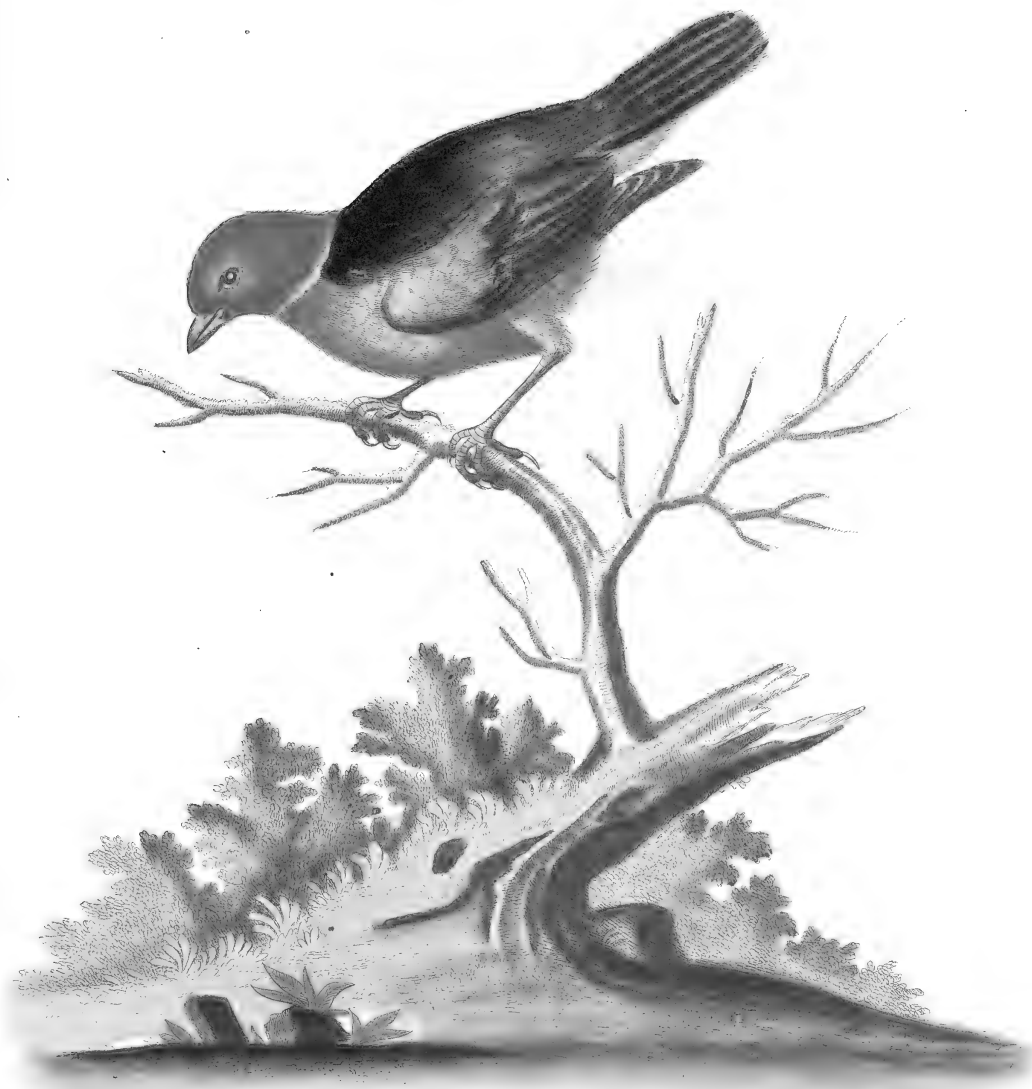
G. Edwards ad viv. del.

MVSCICAPA, caerulea, ventre rubro.

45.

L' OISEAU BLEU au ventre rouge.
L. M. Seligmann, sculp. et incid.

G. Edwards ad viv. del.

FRINGILLAGO viridis, capite rubro.

L. A. Seligman fecit et sculp.

Le VERDIER à la tête rouge.

Quercus laevis, foliis amplicribus aculeatis. Pluk. Phytog. Tab. III.

M. Godeffroy ad viv. del.

PAIUMBVS migratorius.

von Brühl sac. Caes. Magy. stat.

46.

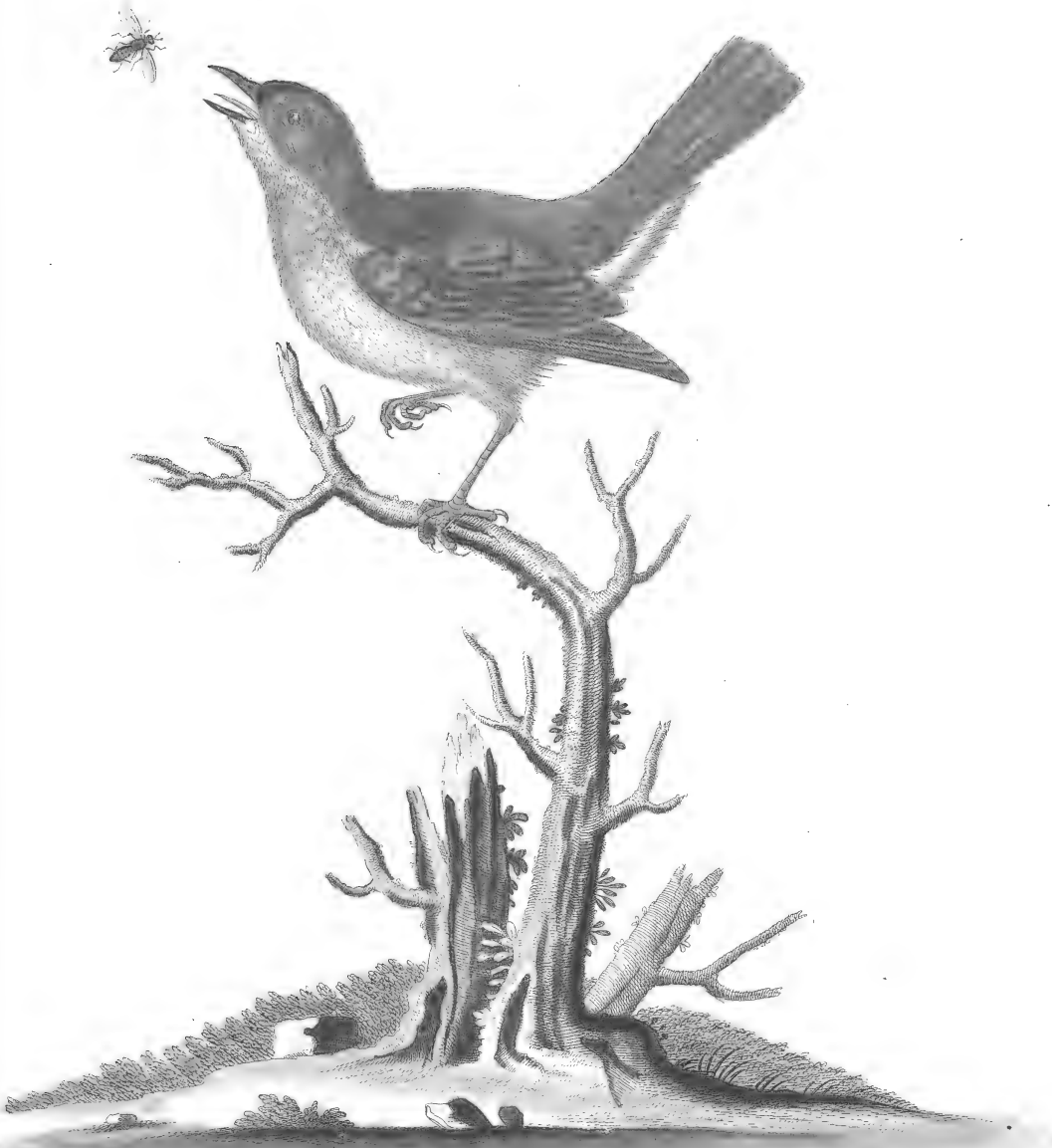
L. M. Wilmanns sculpsit et gravavit.

PICEON de passage.

Tab. XLVII.

Das blaue Rothkehlchen.

G. Edwards ad viv. del.

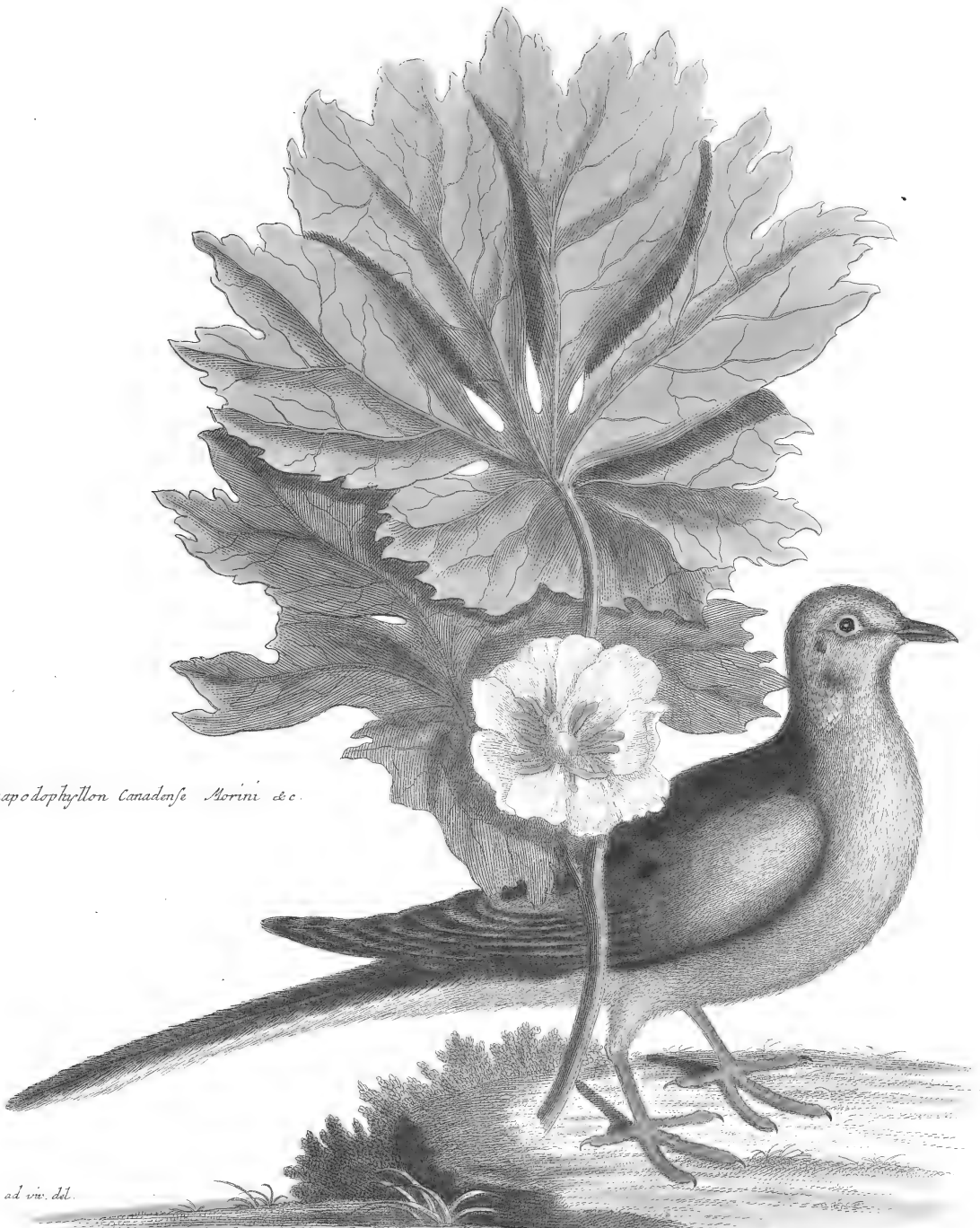
RVBECVIA, dorso cæruleo.

Cum Priv. Sac. Cos. Majestatis.
47.

J.M. Seligmann fec. et excud.

Le ROUGE-GORGE bleu.

Anapodophyllum Canadense Morini &c.

A. Gatzky ad viv. del.

TURTUR Carolinensis.

Cum Privileg. Sac. Caes. Majestatis.
48.

J. M. Schönmann excudit

TOURTERELLE de la Caroline.

Yur. d. 1781

Taf. XLIX.

Der grüne Fliegenschnapper mit dem schwarzen Kopf. Der blautöpfiche grüne Fliegenschnapper.

MVSCICAPA viridis, capite nigro.
Le MESANGE verte, tête noire.

MVSCICAPA viridis, capite cœruleo.
Le MOVCHET-VERD à la tête-bleue.

Frutta cotini, fere folio crasso; &c.

M. Goussier del. vici del.

COLUMBA capite albo.

Com. Privil. Soc. Casp. Abyssinica.

50.

J. M. Steyerman, fec. et grav.

PIGEON à la couronne blanche.

VERZAMELING

VAN UITHEEMSCHE EN ZELDZAAME

VOGELLEN.

T W E E D E D E E L.

P L A A T L I.

Het kleine bruin en witte Boomkruipertje (51).

IK heb deezen Vogel een Boomkruipertje genoemd, dewyl alle zyne deelen met die van het Europeisch Boomkruipertje overeenkomstig zyn, en, offchoon hy niet half zo groot is, noch ook de schoone Vlakken en Tekening van onze Boomkruipertjes heeft, zo komt hy doch in 't algemeen wat de Kleur, als ook wat de Gestalte van 't Lighaam en den Bek belangt, daar mede overeen. Hy is hier in zyne Natuurlyke grootte voorgesteld. Zyn Bek is byna drie Kwartier Duims lang, en aan 't Grondstuk van middelmaatige dikte, nederwaards gekromd, uitloopende in eene spitse donker bruine Punt. Het bovenste van den Kop, den Hals, de Nek, Rug en Wieken, is bruin, en trekt wat naar Koperkleur; doch de geheele onderkant des Lighaams is wit, van den Bek tot aan de Staart. Van de hoeken des Beks tot aan de Oogen loopt een donkerbruine Streep: van de zyden der bovenste helft loopen, over de Oogen heen, witte Streepen. Aan ieder Zyde zyn de Dekvederen der Wieken inwaards wit. De grootste Slagpennen zyn meer donkerbruin dan het overige gedeelte des Lighaams, en aan haare Punten worden zy wat bleeker. De Staart is donkerbruin of zwart, en haare buitenste Vederen, wederzyds, hebben witte Punten. De Pooten, Voeten en Klauwen, zyn bruin. Van KLEIN wordt deeze de Bruine Boomkruiper met het witte Onderlyf geheten.

Deezen Vogel, die in Spiritus geconserveerd was, heeft my de Heer Dokter KAREL MORTIMER geleend. Hy hadt denzelven uit Holland medegebragt, daar men hem berigtte, dat hy uit Oostindie kwam. Om hem af te beelden, heb ik hem uit de Spiritus genomen. Het Glas, waar in hy zig bevondt, hadt een Neerduitsch Opschrift, van *Honigdief* of *Honigzuiger*. Ik geloof dat dit Vogeltje tot nog toe van niemand is afgebeeld of beschreeven.

De bonte Chineesche Paauw-Oog Kapel ().*

Ik geef my geenszins uit, voor iemand, die eenige ervarenheid heeft in de beschryving der Insekten: zelfs heb ik my nooit daar mede bemoeid, zo dat my de

Woor-

(51) *Certhia fusca minor*. EDW. AV. T. 26. *Certhia indica*. BRISS. Av. III. p. 621. *Certhia grisea*, *subtus alba*, *Superciliis candidis*, *Rectricibus fuscis*, *extimis apice albis*. *Certhia pusilla*. LINN. *Syft. Nat.* XII. Gen. 65. Sp. 3. *Nat. Hist.* IV. STUK, blad. 427.

II. Decl.

L

(*) *Papilio Nymphalis Alis dentatis fuscis*, omnibus supra Ocellis utrinque duobus, primoribus subtus unico. *Papilio Orithya*. LINN. *Syft. Nat.* X. Gen. 203. Sp. 94. *Syft. Nat.* XII. Gen. 231. Sp. 137. *Nat. Hist.* XI. STUK, blad. 236.

Woorden, door welken derzelve Deelen van elkander verschillen, t'eenemaal onbekend zyn. Offchoon zy, evenwel, tot myn oogmerk eigentlyk niet behooren, zo heb ik 'er doch tot versiering en opvulling van eenige ledige plaatsen, op zulke Plaatzen, daar de Vogelen klein zyn, mede gebruik van willen maaken. Al waren dan myne beschryvingen duister, kan doch de naauwkeurige Afbeelding deezer Infekten tot derzelve verklaring dienen.

De Kop en het Lyf deezer Kapel zyn van boven zwart. De bovenste Wieken zyn ook ten grootsten deele zwart, en hebben, digt aan het Lyf, twee roode, vervolgens een breede, en dan een smalle bruine Vlak. Naar het end toe staan twee blaauwe Oogen, die een ronden Rand hebben, en aan ieder end is een Paternosteragtige lichtbruine Streep. Onder het groote Oog is, naar de onderste Wieken toe, een blaauwe Vlak. De onderste Wieken zyn in 't midden blaauw en aan haar Gewricht zwart, doch haar Rand is met zwarte en helder bruine Streepen gezoomd. In ieder Wiek zyn twee zeer groote Oogen, die in 't midden blaauw zyn, en daar om heen rood, met eenen zwarten Kring. Aan de onderste zyde is de Kop van deeze Kapel roodagtig en het Lyf lichtbruin: de bovenste Wiek overdwars zwart en Oranjekleur gestreep, hebbende een zeer groot zwart Oog, met eenen Oranjekleurigen Rand: de onderste Wiek is donker Purperkleur, met zwarte Vlakken en dwars-Streepen.

P L A A T LII.

Het kleine gesprenkelde Tortelduifje (52).

Deeze Vogel woog anderhalf Once en was byna zo groot als een Leeuik. Hy heeft den Bek geel, uitgenomen het End, alwaar die zwart wordt. De Ring in 't Oog is rood. De Borst en het geheele voorste deel des Lighaams speelen in 't purper, met donkere Vlakken van die zelfde Kleur. De groote Slagpennen en de Staart zyn donker purperagtig: de Pooten en Voeten vuilgeel. Om kort te gaan, dit geheele Duijje heeft zo byzondere onder elkander gemengelde Kleuren, dat het moeilyk valt die met woorden te beschryven. Ook heb ik opgemerkt, dat zig eenige door de Kleur van de anderen onderscheiden, en daar kan het ook wel van daan komen, dat NIEREMBERG, MARCGRAAF en anderen, die dezelve beschryven, in hunne beschryvingen niet overeenkomstig zyn.

Deeze Tortelduijjes vliegen schoolwyze met elkander, en hunne Vlucht gaat, van de eene Plaats naar de andere, niet ver heen. Als zy rusten willen stryken zy gemeenlyk op den Grond neer. Zy komen oorspronkelijk in alle Landen van Amerika voor, die tusschen de Keerkringen gelegen zyn. Menigmaal gaan zy zo ver Noordwaards, dat zy tot in Karolina komen, alwaar van hun inzonderheid de laage, aan Zee leggende, Landstreeken bezogt worden, daar de nevensgeplaatste Boom groeit, wiens Bessen zy eeten, en hier van krygt hun Vleesch eene Kruidige smaak.

De Tandpyn-Boom ().*

Deeze Boom wordt zelden meer dan een Voet dik, en niet boven de zeffien Voeten hoog. De Schors is wit en zeer ruuw. De Stam en de groote Takken zyn, op eene byzondere wyze, met Pieramiedagtige uitsteekzels digt bezet, die van den

Boom

(52) *Turtur minimus guttatus* CATESB. *Car.* I. T. 26. *Turtur parvus Americanus*. BRISS. *Av.* I. p. 113. T. 9. f. 1. *Columba Sylvestris minima Brasiliensis*. RAJ. *Av.* 62. N. 6 *Columba Passerina*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 104. Sp. 34. *Moschduif*. *Nat. Hist.*

V. STUK. blad. 458.

(*) *Zanthoxylum spinosum*, *Lentisci longioribus foliis*, *Evonymi fructu capsulari ex Insula Jamaicensi*. D. BANISTER *Phytogr.* *Zanthoxylum foliis pinnatis*. LINN. *Spec. Plant.* Ed. II. p. 1455.

Boom uitwaards gaan, en in een scherpe Doornagtige Punt eindigen. Deeze Uitsfeekzels zyn met de Schors van eenerley zelfstandigheid; doch van verschillende grootte, en de grootsten als eenen Walnoot. De kleinste Takken zyn alleen maar begroeid met Doornen. De Bladen staan twee aan twee, tegen elkander over, aan Takjes van zes Duimen lang en hebben Steelen van een half Duim. Zy zyn wat ongelyk, en hebben de eene zyde breeder dan de andere, om dat de grootste Ader niet midden door het Blad loopt. Uit de enden van de Twyg groeijen lange Steelen, die kleine vyfbladerige witte Bloemen, met roodagtige Draaden draagen. Op ieder Bloem volgen vier glanzig zwarte Zaadkorrels, welke in een rond groen Doosje steeken. De Bladen hebben een geur gelyk Oranje-Bladen, en zyn, even als de Zaadten en de Schors, Kruidig, heet en famentrekkende. Het Volk, dat aan de Kusten van Virginie en Karolina woont, bedient 'er zig tegen de Tandpyn van, en daarvan heeft de Boom zynen naam gekreegen.

P L A A T LIII.

De Grootte Strand-Zwaluw (53).

Deeze Vogel gelykt, in Gestalte, veel naar de gemeene Zwarte Zwaluw, doch is, naar myn gedagte, wel tweemaal zo groot. Zyn Kop is wat glad en taamelyk breed; de Bek klein en wyd gespleeten, alzo die tot onder de Oogen reikt. De Hals is kort; de Wieken zyn zeer lang, doch de Staart heeft eene middelmaatige langte. Deeze Plaat toont den Vogel in zyne Natuurlyke grootte, of mooglyk een weinig kleiner: want hy was gedroogd, doch zodanig, dat men het Lighaam in de Huid gelaten hadt. De Bek is zwart en aan de Punt wat krom. Het bovenste deel van den Kop, den Hals, de Rug, Wieken en Staart, zyn vuil bruin; maar de Rug en Stuit wat bleeker. De uiterste Slagpennen zyn donkerer bruin dan de andere deelen, gelyk men dit aan de meeste Vogelen waarneemt. De binnenste zyde der Slagpennen en de onderste van de Staart, zyn bleeker bruin en vallen in 't Afchgrauwe. Van den Bek af is de Hals naar onderen toe wit, doch aan zyn onderste deel heeft hy eene bruine zwart gevlaakte Streep, die eenen Halsband voorstelt. De Borst is, zo wel als de Buik, wit: de Schenkels, het Onderlyf en de Dekvederen onder de Staart, zyn helder bruin of veeleer vuil wit. Aan de zyden van de Borst en het Lyf vertoonen zig bruine ingemengde Vlakken, doordien de Rand van eenige Vederen bruin is. De Pooten zyn kort, en met fyne Wollige Vedertjes, van eene lichte Kleur, bedekt: de Vingers, van welken 'er vier in getal zyn, schynen allen voorwaards te staan, en zyn, zo wel als de Klaauwen, zwart.

Deeze Vogel is de kleine Zand- of Oever-Zwaluwe zo gelyk, dat, wanneer men de eene beschryft, ook de andere beschreeven is: doch met deeze uitzondering, dat de tegenwoordige, zo niet volkomen, ten minste byna zo groot is als een Merel, en de andere niet veel grooter dan een Winterkoninkje. KLEIN geeft 'er den naam van Grootte Gibraltar-Zwaluw aan. Ik heb hem van den Heer CATESBY bekomen, die my verscheide nieuwe en zeldzaame Vogelen, gunstig, tot aftekenen bezorgd heeft. Hy was door een Broeder van deezen Heer, die zig een tyd lang te Gibraltar opgehouden heeft, op het Gebergte aldaar geschooten. Terwyl Gibraltar zo dicht by Afrika legt, zo is het geloofbaar, dat de Trekvogels by schoolen, op zekere tyden des Jaars, uit Europa naar Barbarie en van daar wederom naar Europa trekken. Het

zou

(53) *Hirundo Riparia maxima*. EDW. *Av.* I. T. 27. II. p. 504. *Hirundo Melba*. LINN. *Syst. Nat.* XII. KLEIN *Av.* 83. *Hirundo major Hispanica*. BRISS. *Av.* Gen. 117. Sp. 11. *Nat. Hist.* V. STUK, bladz. 613.

zou de moeite waardig zyn, dat onze Landsluiden, die aldaar hun verblyf hebben, in 't byzonder agt gaven, of dergelyke Togt der Vogelen aldaar te bespeuren, welk slag van Vogelen het ware, en op welk een tyd des Jaars zy Zuidwaards, en wanneer wederom Noordwaards trekken: want daar door zouden wy van het trekken der Vogelen, waar van wy tot heden toe zeer weinig weten, beter onderrigting krygen. Het is niet wel te gelooven, dat de Landvogelen de wyde Zee overtrekken zouden, daar zy een zo korten weg kunnen vinden (*).

P L A A T LIV.

De graauwe lang gestaarte Lyster (54).

Deeze Vogel is byna zo groot, of een weinig kleiner, dan een Merel, maar wát tengerer. Hy heeft den Bek zwart, den Ring in 't Oog bruinagtig geel; de Rug en Staart donkerbruin; de Borst en 't Lyf lichtgraauw. De Wieken zyn bruin, uitgenomen, dat het bovenste gedeelte der Slagpennen, aan derzelve uitersten Baard, wit is: ook zyn eenige kleine Vedertjes, digt aan des Vogels Schouderen, wit gestreept. Het Mannetje en Wyfje zyn elkander zo gelyk, dat men die, aan de Kleur der Vederen, niet wel kan onderscheiden.

HERNANDEZ noemt hem, met regt, den Koning onder alle zingende Vogelen. Van de Indiaanen wordt hy, by uitmuntendheid, *Cencontlatolly* of vierhonderd Tongen, getyeld, en wy hebben hem wel geen zo pragtigen, doch niettemin gevoeglyken naam gegeven, als wy hem den *Spotvogel* noemen; doordien hy het Geluid aller Vogelen, van de Honigzuigertjes of Kolibrieten af, tot aan den Arend toe, wonderbaarlyk weet naar te bootzen. Hy zingt van Maart tot in Augustus met veelvoudige verandering van zyne Stem, zonder ophouden, by dag en by nacht: doch, om zyn Gezang regt volkomen te maaken, ontleent hy iets van het geheele Koor, en herhaalt het Gezang van ieder Vogel met een zo schoonen Klank, dat zulks zo wel met genoeg als met verwondering aan te hooren is. Men kan bovendien van hun zeggen, dat zy niet alleen zingen maar te gelyk dansen: doordien zy zig van de plaats, waar zy zig bevinden, allengs, met uitgespreide Wieken, in de hoogte opheffen, en wederom op de zelfde plaats, met den Kop onder zig gekeerd, neder vallen, draaijende vervolgens, met geduurig uitgebreide Wieken, rond, en by hun Gezang allerley bespottelyke beweegingen maakende. Voorts zyn het huislyke en gezellige Vogelen, die zig boven op de Schoorsteen en Boomen, ook op bewoonde Plaatsen, gewoon zyn neer te zetten, alwaar zy de Inwooners, het grootste deel van den Zomer door, met hun lieflyk Gezang verlustigen. Zy voeden zig met de Vruchten van de Haagdoorn, met Besiën en Infekten. 's Winters, als zy niet veel Voedzel vinden, vreeten zy ook de Kornoeljie-Kersfen.

Virgi-

(*) *Byvoegzel van den Franschen Overzetter.* Ik kan middelerwyl verzekeren, dat ik in den Jaare 1707, by myn verblyf in Spanje, in 't Koningryk Valentia, aan den Oever der Zee, niet ver van Castello della Plana, in Oktober, groote schaaren van Vogelen gezien heb, die regtstreeks uit Afrika kwamen. Eenigen daar van doodende bevondt men dat het Lysters waren, doch zo mager en droog zynde, dat 'er niets goeds aan was. De Landlieden verzekerden my, dat die Vogelen altoos, omtrent dien tyd des Jaars, schools wys by hun

aankwamen, doch grootendeels nog verder trokken. In Switserland worden zy van de Jeneverbeffen vet en zyn den geheelen Winter door een smaakelyk eeten.

(54) *Turdus minor caeruleo-albus immaculatus.* CATESB. *Car.* I. T. 27. SLOAN, *JAM.* II, p. 306. T. 256. f. 3. *Turdus Americanus minor* SONANS. *RAJ.* Av. 64. N. 5. *Turdus mimus major.* Le Mocqueur. BRISS. *Av.* II, p. 266. *Turdus polyglottus.* LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 107. Sp. 10. *Spotvogel.* *Nat. Hist.* V. Stuk. bladz. 483.

Virginische Kornoelje-Boom, Mannetje (*).

Dit is een kleine Boom: want zyn Stam wordt zelden meer dan agt of negen Duimen dik. De Bladen gelyken naar die van onze gewoone Kornoelje-Boomen, doch zyn schooner en grooter, staande ook tegenover elkander aan Steelen, die een Duim lang zyn, en daar tusschen komen veele Bloemen, op de volgende wyze, voort. In 't voorste van Maart beginnen de Bloemen te voorschyn te komen, en, hoewel zy op staande voet haare volle Gestalte hebben, en wyd open zyn, breiden zy zig doch niet zo breed als een Engelsche halve Schelling (*Sixpence*) uit, maar bereiken in de tyd van zes Weeken allengs haar volkomen grootte, als wanneer zy de breedte van eens Menschen Hand hebben. Ieder Bloem bestaat uit vier groenagtig witte Blaadjes, hebbende ieder aan 't end een diepe Insnyding. Uit het onderste der Bloem komt een boschje van geele Draadjes voort, waar van ieder aan 't boven-end in vier kleine Blaadjes splyt. Het Hout is wit, vast en zo hard als Palmboomen-Hout. Op de Bloemen volgen trossen van Bessen, die van twee tot zes dicht by elkander aan Steeltjes groeijen, welke een Duim lang zyn. Deeze Bessen zyn rood, Eyvormig en zo groot als groote Poeijerdoosjes, bevattende een harden Steen. De Bloemen zyn in den Zomer, zo wel als de Bessen in den Winter, een groot Sieraad der Boschen; doordien de laatsten gemeenlyk, tot het Voorjaar toe, aan de Boomen hangen blyven: want, dewyl zy zeer bitter zyn, worden zy van de Vogelen niet gezogt, dan wanneer het dezelve aan ander Voedzel mankeert. Ik heb deeze en andere Lysters daar van zien eeten. In Virginie heb ik een van deeze Boomen, met Rooskleurige Bloemen, gevonden: by geluk sloeg hem de Wind om, en toen schooten verscheide Takken daar van, die ik in een Tuin geplant had, Wortelen. In de Tuin van den Heer FAIRCHILD staat die met witte Bloemen.

P L A A T L V.

Het blaauwkeelige Roodstaartje (55).

Deeze Vogel is wat grooter dan het gemeene Roodstaartje, en zo groot als hy hier voorgesteld is; doch in Gestalte zweemt hy naar andere Vogelen van deezen aart. Ik heb een Afbeelding daar van uit Holland of Duitschland gezien, met den bynaam van Blaauwkeeltje, en, aangezien hy overeenkomt met het Roodstaartje, zo heb ik 'er den gedagten Naam aan gegeven. De Bek is regt, middelmatig lang en dun, zwart van Kleur. Het bovenste van den Kop, Hals, Rug en Wieken, is donker bruin; doch aan den Rand zyn de Veders zo donker niet. Boven de Oogen loopt een bleeke Oranje-geele Streek, en van de hoeken des Beks een andere, wat hooger gekleurd, onder de Oogen heen, waar tegen aan eene schoon Hemelsch-blaauwe Streep legt. De Keel is, van den Bek naar onderen toe, wit, doch laager aan de Borst heeft de Vogel eene halfmaanswyze blaauwe Vlak, wier Punten opwaards gekeerd zyn. Daar de Borst begint heeft zy een Oranjekleurig deel, dat in 't midden smaller dan aan de zyden is. Het overige der Borst, het Lighaam, de Schenkels en Dekvederen onder de Staart, zyn wit. De twee middelste Veders van de Staart zyn donker; de overigen, aan de Zyden, Oranjekleur: doch haar End is,

(* *Cornus Mas Virginiana*, Flosculis in Corymbo digitis, Perianthio tetrapetalo albo radiatim cinctis. PLUK. *Almag.* 120. T. 26. f. 3. *Cornus florida*. LINN. *Spec. Plant.* Ed. II. p. 171.

(55) *Ruticilla Gutturæ cœruleo*. EDW. *Av.* T. 28.

II. Deel.

Phoenicurus Pectore cœruleo. FRISCH. *Av.* III. T. 19. f. 3, 4. *Cyanecula*. BRISS. *Av.* III. p. 413. *Motacilla Suecica*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 114. Sp. 37. *Blaauwborstje*. *Nat. Hist.* V. STUK. bl. 582.

46 VERZAMELING VAN UITHEEMSCHE

is, ter breedte van een half Duim, zwart. De Dekveders zyn, boven aan de Staart, onzuiver Oranjekleur: de Pooten, Voeten en Klaauwen, bruin. Ik heb deezen Vogel van den Heer CATESBY bekomen, wien hy van Gibraltar toegezonden was.

P L A A T LVI.

De roode Lyfter (56).

Deeze is een weinig grooter en dikker dan de graauwe lang gestaarte Lyfter; van Plaat LIV. Zyn Bek is wat lang en krom: de Oogen zyn geel. Het geheele bovenste gedeelte des Lighaams is bruinrood of Voskleurig, uitgenomen de inwaards Baarden der Slagpennen, die donkerbruin zyn, en de Dekveders der Wieken, die aan 't End eene vuil witte Kleur hebben. De Staart is zeer lang, en komt in Kleur met de Rug en Wieken overeen. De Hals, Borst en het geheele onderste deel des Lighaams, zyn vuil wit en donkerbruin gevakt: de Pooten en Voeten zyn bruinachtig. In Virginie noemt men hem de Fransche Spotvogel. Hy heeft een verwisselende Zang, die nogthans 't Gezang niet evenaart van den graauwen lang gestaarten Lyfter.

De zwarte Druifkerfen Boom ().*

Deeze Boom heeft, ten aanzien van zyne Gestalte, veel overeenkomst met onze gewoone Kriekeboomen. Hy groeit in de digte Bosschen van Kanada menigvuldig, en wordt zelden dikker dan eens Menschen Been; doch, zo men hem in een vryen Grond verplant, dan wordt hy zo zwaar, dat eenigen de dikte van twee Voeten over 't kruis hebben. In Maart draagt hy nederwaards hangende trossen van witte Bloemen, op welken kleine groenagtig zwarte Kerfen volgen, die als de Aalbeffen aan Risten zitten, welke vyf Duim lang zyn. Aan eenigen van deeze Boomen zyn dezelve zoet en aangenaam; aan anderen bitter. De Brandewyn, uit derzelve Sap bereid, wordt voor den besten gehouden, en de Stam is beter dan die van anderen, om Kerfen daar op te Enten. Zy worden van de Vogelen, doch van de Lyfters inzonderheid, zeer bemind.

P L A A T LVII.

Het graauwe Roodstaartje met een zwarte Keel (57).

De Afbeelding stelt dit Vogeltje in Natuurlyke grootte voor, het welk, zo ten aanzien van dezelve als van de Gestalte, overeenkomt met het gewoone Roodstaartje. De Bek is dun, van middelmaatige langte en donkerbruine Kleur. Een klein gedeelte van den Kop is van vooren, boven den Bek, benevens deszelfs Zyden en de Keel, zwart. Agter het zwarte verthoont zig, voor aan den Kop, een smalle witte ruimte, welke zig wederzyds, terugwaards, over de Oogen heen uitsprekt. Het bovenste van den Kop, de Nek, Rug, en Dekveders der Wieken, zyn blaauwagtig graauw of Aschkleurig. De Slagpennen trekken wat meer naar 't bruine. De uitwendige

(56) *Turdus rufus*. CATESB. *Car. I. T. 28.* *Turdus Carolinensis*. BRISS. *Av. II. p. 223.* *Turdus rufus*. LINN. *Syst. Nat. XII. Gen. 107. Sp. 9. Nat. Hist. V. Stuk. bl. 487.*

(*) *Cerati similis Arbuscula Mariana*, Padi folio, Flore albo, Fructu parvo, racemoso. PLUK. *Mantiss.*

43. Tab. 339.

(57) *Ruticilla Dorso cinereo*. EDW. *Av. I. T. 29.* *An Rubecula Gula nigra*. FRISCH. *Av. T. 19.* BRISS. *Av. III. p. 403.* *Motacilla Phœnicurus*. LINN. *Syst. Nat. XII. Gen. 114. Sp. 34. Nat. Hist. V. Stuk. bl. 580.*

wendige Baarden der middelste Slagpennen zyn wit, uitgenomen het End derzelven, en, wanneer de Veders geflooten op elkander leggen, dan ontstaat daar uit op de Wiek een witte Vlak. De Stuit en Dekveders van de Staart zyn, zo wel boven als onder, schoon Oranje-kleur. De twee middelste Vederen van de Staart zyn bruin, en de naaft daar aan staande Oranje-kleur, met kleine bruine Punten. Aan ieder Zyde zyn de buitenste Veders geheel Oranje-kleur. Het Onderlyf is, zo wel als de Schenkels, witachtig van Kleur, en de Pooten zyn, zo wel als de Voeten en Klaauwen, donker of bruinagtig. Dit Vogeltje heb ik ook van den Heer CATESBY gekreegen, die het van Gibraltar hadt bekomen, en het was, zo ik geloof, nog niet afgebeeld of beschreeven.

P L A A T LVIII.

De Karolinische Trek-Lyster (58).

Deeze Vogel weegt vyf en een half Loot, en is byna zo groot als de Europische, naar welke zy veel gelykt. Het gedeelte van den Bek, dat naaft aan den Kop komt, is zwart: boven en onder de Oogen heeft hy een witte Streep. Het bovenste deel van den Kop is zwart en bruin gevlaakt: de Wieken en Rugzyn bruin. De Staart is donkerbruin; de Hals zwart en wit; de Borst en 't Lyf rood; de Pooten en Voeten bruinachtig. In den Winter komen zy Schoolswys uit het Noorden in Virginie en Karolina aan, en trekken, even als de onzen in Engeland, 's Voorjaars weder weg. Zy zingen en hebben een doordringend Geluid, als onze groote Lyster, 't welk my door het volgende toeval bekend geworden is. Ik had eenige Alaternus-Boompjes, vol Bessen, zynde de eersten, die in Virginie geplant waren, en zulk een Lyster hadt zo veel smaak in die Bessen, dat hy den geheelen Zomer door daar bleef en op dezelve aasde. In Maryland zouden zy het geheele Jaar hun verblyf houden en ook daar broeden.

De Virginische Slangenwortel ().*

Deeze Plant schiet uit den Grond één, twee en menigmaal drie buigzaame Steelen, aan welken altoos om de twee Leden één zig krom en Slangswyze gedraaid verthoont. De Bladen groeijen beurtlings, en zyn drie Duimen lang: zy komen in gedaante met die van de Steekende Winde (*Smilax aspera*) overeen. De Bloemen komen, dicht aan den Grond, op Steelen voort, die de langte van een Duim hebben: zy zyn van een byzondere figuur, doch gelyken eenigermaate naar de Bloemen der *Aristolochia*. Op de Bloemen volgt een rond gestreept Zaadhuisje, waar in verscheidene kleine Zaadjes vervat zyn, die in Mey ryp worden. Van deezen onvergelykelyken Wortel kost het Pond, wanneer dezelve droog is, in dat Land niet meer dan zes Stuivers; zynde een zeer geringe Prys. Niettemin besteeden de Zwartten, van welken hy alleen wordt gegraven, den weinigen tyd, die hun van hunne Heeren vry gelaten wordt, tot het opzoeken van denzelven; zo dat 'er maar weinige jonge Planten van zyn te vinden. Wanneer men dit Gewas in een Tuin verplantte, groeide het in twee Jaaren zo sterk aan, dat men de Steel daar van niet omspannen kon. Zy bemint de digte Bosschen, en komt gemeenlyk aan de Wortels van groote Boomen voor.

PLAAT

(58) *Turdus pilaris migratorius*. CATESB. *Car.* I. T. 29. *Turdus Canadensis*. BRISS. *Av.* II. p. 225. *Turdus migratorius*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 107. Sp. 6.

niana Caule nodoso. PLUK. *Almag.* p. 50. Tab. 148. *Aristolochia Polyrhizos Virginiana*, *Fructu parvo pentangulari*. MORIS. *Hist.* III. p. 510. *Aristolochia Serpentaria*. LINN. *Spec. Plant.* Ed. II. p. 1363.

(*) *Aristolochia pistolochia* seu *Serpentaria Virgi-*

P L A A T L I X.

De zwarte Grasmofch met bonte Wieken (59).

Dit is de Vygen-eeter *Beccafigo* of *Ficedula tertia* van ALDROVANDUS. Het *Mannetje*, dat de bovenste Afbeelding is op deeze Plaat, heeft die Gestalte en Grootte. De Bek is dun, regt en zwart: de Oogen zyn Hazelnooten kleur: aan 't Voorhoofd staat, wat boven den Bek, een witte Vlak. De top en zyden van den Kop zyn, benevens het bovenste deel van den Hals en de Rug, zwart van Kleur: de Stuit en Dekvederen van de Staart, zwart en wit geschakeerd: de Dekveders der Wieken zyn bruin, zo wel als de buitenste Slagpennen. De geheele onderkant van den Vogel is wit. De Baarden der Slagpennen, die digtft aan het Lyf staan, zyn aan den buitenkant wit, doch aan den binnenkant zwart. De Punten der Dekvederen, die regt boven de Slagpennen staan, zyn wit, en deeze maaken, met het witte der Slagpennen te samen, een groote witte Vlak. De rand der buitenste Slagpennen is ligter bruin, dan de overige deelen van de Vederen: het middelste van de Staart is donker; doch de buitenste Veders van ieder zyde hebben uitwaards witte Baarden: zynde de digtft daar aan geplaatste Vederen maar alleen naar boven toe wit. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn zwart.

De Vogel, in de onderste Afbeelding voorkomende, heeft den Bek, de Oogen, Pooten en Voeten, benevens den geheelen onderkant, eveneens gesteld als aan den voorgigen. Het bovenste van den Kop en Hals, de Rug, Stuit en kleine Dekveders der Wieken, zyn verschooten groenagtig bruin. De groote Slagpennen zyn bruin; de kleinen, of die naaft aan de Rug staan, zyn van buiten geelagtig wit, van binnen donker. De eerste ry der Dekvederen boven de Staart is zwart met witte Punten, maakende, met het witte der Slagpennen samengevoegd, op de Wiek eene witte Vlak. De zydelyke deelen, onder de Wieken, en de binnenste Dekveders derzelve, zyn aan beide Vogelen wit. De middelste Veders van de Staart zyn donker, en de buitenste hebben eenen witten Rand.

Ik houd deezen Vogel voor het Wyfje van den boven beschreevenen, offchoon WILLOUGHBY, in zyne beschryving, van de Balletjes gewag maakt: want dit kan daar van daan komen, dat de Mannetjes en Wyfjes van eenige Vogelen, wanneer zy nog de eerste Veders hebben, byna geheel niet van elkander verschillende zyn; doch, als zy rijen, dan vertoont zig een groot onderscheid, gelyk aan de tegenwoordigen, daar de Kop en Rug aan den eenen zwart is, aan den anderen bruinagtig groen of Olyfkleur: anders komen zy taamelyk wel overeen.

Offchoon deeze zeldzaame Vogels reeds beschreeven zyn, heb ik doch van dezelve geene Afbeelding kunnen vinden, weshalve ik my zo veel te gereeder heb verbeeld, dat die den Liefhebbereng aangenaam zyn zoude. WILLOUGHBY heeftze wat anders dan ik beschreeven; doch, wanneer ik de Natuur voor my heb, dan mag ik niet gaarn de beschryvingen van anderen herhaalen, al waren zy ook beter dan de mynen. WILLOUGHBY heeft den laatsten bladz. 236 beschreeven; en, dewyl zyne beschryving wat van de myne afwykt, vermoed ik, dat hy dezelve naar het Mannetje, eer hetzelfde nog de eerste maal geruid hadt, gemaakt zal hebben.

Deeze beide Vogeltjes zyn te gelyk door eene Snaphaanschoot getroffen. Ik hebze van den Schildknaap TAYLLOR WHITE te leen gekreegen, die dezelve uit het Graaffchap Derby bekomen hadt.

PLAAT

(59) *Ficedula tertia* Aldrovandi. Edw. Av. T. 30. 18. Nat. Hist. V. Stur. bl. 579.
Motacilla Rubetra. LINN. *Syst. Nat.* X. Gen. 99. Sp.

P L A A T LX.

De Lyster met de roode Pooten (60).

Deeze weegt drie Loot. Hy heeft een donkeren zwartagtigen Bek, welke van binnen rooder is dan gewoonlyk. De Oogkring is rood en heeft om zig heen een Ring van dergelyke Kleur. De Hals is zwart, doch het geheele Lighaam, voor 't overige, donker blaauw; maar de binnenste Baarden der groote Slagpennen zyn, zo wel als de Staart, wanneer die niet uitgebreid is, zwart: daar, in tegendeel, de Staart uitgebreid zynde, de buitenste Veders witte Punten schynen te hebben, en deeze worden ook, naar buiten toe, allengs wat korter. Dit maakt de Staart rond aan 't end. De Pooten en Voeten zyn rood.

Het Wyfje verschilt hier in van het Mannetje, dat het ongeveer een derde kleiner is. In de Krop van een deezer Vogelen zyn de Bessen gevonden van den daar by afgebeelden Boom. In Gezang en Gestalte komt deeze veel met andere Lysters overeen. Op de Eilanden Andros en Ithéra heb ik veelen van deeze Vogelen gezien.

Gom Elemni Boom ().*

Dit is een groote Boom, die eene zeer roode gladde Schors heeft. De Bladen groeijen by paaren aan eene vyf of zes Duim lange middel-Rib, en hebben Steelen die een half Duim lang zyn. Op de Bloemen, welken ik niet gezien heb, volgen paarschagtige Bessen, die wat grooter dan Erwtén zyn, en tros wys hangen aan een Steel van vyf Duim lang, hebbende ieder een Steeltje van een Duim. Het Zaad is hard, wit, driehoekig, en steekt in een dun Huisje, dat zig op drie plaatsen opent en het Zaad laat vallen. Deeze Boom geeft veel Gom, welke 'er bruin uitziet, en zo dik als Terpenthy'n is, wordende voor een zeer goede Wond-Balsem gehouden, en aan de Paarden veel gebruikt. Op de meeste Bahama's-Eilanden zyn deeze Boomen overvloedig te vinden.

P L A A T LXI.

De Oranjekleurige Grasmofch (61).

Deeze Vogels scheenen van grootte te zyn als Mosschen, en ik heb dezelve, zo veel my doenlyk is geweest, in hunne Natuurlyke grootte voorgesteld. Het Mannetje, waar voor ik die met de zwarte Keel houde, heeft eenen regten, dunnen, zwarten, of donker Loodkleurigen Bek. Een zwarte plek, van omtrent een Duim lang, frekt zig van den Bek, langs de Keel, en zyde waards onder de Oogen, tot een weinig over den Bek heen, uit. Dezelve is gezoomd met eene witagtige Streep, die voor aan den Kop en boven de Oogen breeder, naar agteren toe en aan de Keel smal-

(60) *Turdus Viscivorus plumbeus.* CATESB. *Car.* I. T. 30. *Merula Americana cœrulea.* BRISS. *Av.* II. p. 288. *Turdus plumbeus.* LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 107. Sp. 12. *Nat. Hist.* V. STUK. bl. 489.

(*) *Terebinthus major Betulæ Cortice, Fructu triangulari.* SLOAN. *Jam.* II. p. 89. T. 199. CATESB. *Car.* I.

T. 30. *Simaruba.* LINN. *Mat. Med.* 535 ? *Burfera Gummifera.* *Spec. Plant.* Ed. II. p. 471.

(61) *Oenanthe fulva,* mas & femella. EDW. *Av.* I. T. 31. *Vitiflora rufa.* BRISS. *Av.* III. p. 459. *Motacilla Stapazina.* LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 114. Sp. 14. *Nat. Hist.* V. STUK. bl. 577.

smaller is. Het bovenste van den Kop, de Nek, Rug, en de Borst, zyn vuil en dof Oranje-kleur, trekkende wat naar 't bruinroode. Aan de Rug is deeze Kleur donkerer, aan de Borst bleeker. Nederwaards is de Rug met halfmaanswyze donkere Vlakken bezet. De Stuit, het onderste deel van den Buik, de Schenkels en Dekvederen onder de Staart, zyn wit. De geheele Wiek is zwart of donker zwart bruin. De punten en de rand der boven de Slagpennen staande Vederen, en eenige digt aan de Rug geplaatste Slagpennen zelf, zyn helder bruin. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn donker bruin of zwart. De middelste Staartveders zyn zwart of donker, de zydelingse wit, met zwarte punten, welke niet diep inwaards gaan.

De andere Vogel, dien ik voor het Wyfje houde, heeft een zwarte Vlak op de zyde van den Kop, daar het Oog in staat, strekkende zig, agter het Oog, breed uit; doch onder den Bek is de Keel wit. Het geheele overige Lighaam, de Wieken, Staart en Schenkels, zyn eveneens als in de andere. Dewyl hy met de van WILLOUGHBY, bladz. 168, beschreevene Grasmofch overeenkomt, heb ik hem geen beter Naam dan den bovenstaanden, met het daar by gemelde onderscheid van Kleur, weten te geeven. Van KLEIN wordt het Mannetje de Zwartkeelige Zwartstaart geheten.

Deeze Vogeltjes, die, zo veel ik kan vinden, met geene andere Afbeelding of beschryving overeenkomen, zyn van Gibraltar overgebracht, alwaar zeker Heer, die aldaar zig onthieldt, dezelve geschooten, en aan den Heer CATESBY, te Londen, toegezonden heeft. Door deezen zyn zy my ter afbeelding en beschryving vergund.

P L A A T LXII.

De allerkleinste Lyster (62).

In gedaante en Kleur komt deeze Lyfter met het Europeische Koperwiekje overeen, verschillende alleenlyk daar van in de Grootte, en niet meer weegende dan derdhalf Loot. Hy zingt nooit, en heeft maar een gelykvormig Geschrey, even als onze Koperwiekjes in de Winter. Hy houdt, het geheele Jaar door, zyn verblyf in Karolina. Men krygt ze zelden te zien, om dat 'er maar weinige zyn, en deeze zig in donker Kreupelbosch van de digste Wouden en Savaanen onthouden. Zy aazen op de Bessen van de Hulst en Haagedoorn, enz.

Hulst van Karolina met roode Bessen. ().*

Dit Gewas groeit gemeenlyk regt op, tot de hoogte van zeffien Voeten. De Takken zyn regt en schieten sneller uit, dan aan de gemeene Soort. De Bladen zyn langer, helderer groen en buigzaamer, zonder Stekels maar dieper ingefneeden. De Bessen zyn rood en groeijen by groote Trossen. Het is in Karolina een zeldzaam Gewas; want ik heb ze nergens, dan alleen in de Plantagie van den Oversten BULL, aan de Rivier Ashley, gezien, alwaar zy in een Moeras groeit.

(62) *Turdus minimus*. CATESB. *Car. I. T. 31.*

(*) *Agrifolium Canadense* foliis dentatis, Baccis rubris. CATESB. *Car. I. T. 31.* *Ilex* foliis ovato-lanceolatis ferratis. *Hort. Cliff. 40.* ROIJEN. *Lugd. Bat. 400.* *Ilex* Cassine. LINN. *Sp. Plant. Ed. II. p. 181.*

P L A A T LXIII.

Het lang gestaarte roode Kolibrietje (63).

Dit Vogeltje is zo wel een der grootsten als der schoonsten van dit Geslacht, die ik ooit gezien heb. Naar ik geloof moet het één van zyne lange Staartveders verlooren hebben; want ik heb nooit gezien, dat een Vogel een enkelen Veder in zyne Staart voerde, die zyns gelyken niet nevens zig had. De Bek is lang, dun, aan de Punt nederwaards geboogen en zwart van Kleur. De Kop is, zo wel als het bovenste van den Hals, glanzig zwart. De Keel heeft een der pragtigste Kleuren, die men zig ooit voorstellen kan: zy is groen en glinfert tevens als gepolyst Goud. Onder dit groene is een zwarte halfmaanswyze Streep, waar door de Keel van de Borst, die Roozeleurig is, afgescheiden wordt. De Rug en de Dekveders van de Wieken zyn rood, doch trekken meer naar het Oranjekleurige dan de Borst. De Slagpennen zyn, zo wel als de naast daar boven staande ry der Dekvederen, donker purperkleur. De Staart heeft in 't midden twee lange Veders, die even zo purperkleurig als de Wieken zyn. De zyd-Veders van de Staart zyn roodagtig Oranjekleur gelyk de Rug. Het agterste deel van de Rug, de Stuit en de Dekveders van de Staart, zyn schoon groen: de Pooten en Voeten zwart. De laatsten zyn kort en hebben vier Vingers, van welken, gelyk in alle Vogeltjes van dit Geslacht, drie voorwaards staan en één agterwaards gekeerd is.

Het kleine Oranjekleurige Kolibrietje ().*

Dit is een der kleinste Kolibrietjes, welken ik ooit heb gezien, zynde niet grooter, dan het in de bovenste Afbeelding van deeze Plaat is voorgesteld. Zyn Bek is lang, dun, en wat nederwaards geboogen. Het bovenste deel van den Bek is langer dan het onderste, donker of zwart van Kleur: het onderste is naar den Kop toe Vleeschkleurig, doch aan de Punt zwart. Het bovenste van den Kop is vuil bruin, met helder bruine Vlakken. De Keel, de zyden van den Kop, de Hals in 't ronde, de Borst en 't Lyf, zyn geelagtig rood of onzuiver Oranjekleur. Onder de Oogen is een donkerbruine of zwarte Streep, en op 't midden van de Borst zyn eenige donkere Vlakken. De Rug is, benevens het bovenste deel der Wieken, vuil bruin, waar onder zig iets, dat helder bruinagtig geel is, mengt. De Slagpennen en Vedertjes van de Staart zyn vuil purperkleur, doch van deeze moet men de middelsten uitzonderen, welke bruin zyn. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn zwart.

Ik zou dit Vogeltje byna voor 't eenigste van dit Geslacht houden, dat onder zyne Vederen niets groens of Goudglanzigs heeft. Zy beiden, uit Suriname afkomstig, bevinden zig in 't Kabinet van den Hertog van Richmond.

P L A A T LXIV.

De Geelkeelige Leeurik (64).

In grootte en gestalte komt deeze Vogel met onze gemeene Leeurikken taamelyk overeen. Van boven is zyn Kop met zwarte en geele onder elkander gemengde Vederen

(63) *Mellivora major rubra* Caudâ longâ. Edw. Av. T. 32. f. 2. *Polytmus Surinamenis longicaudus ruber*. BRISS. Av. III. p. 690. *Trochilus Pella*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 66. Sp. 2. *Nat. Hist.* I. D. IV. Sr. bladz. 436.

(*) *Mellivora minor fulva*. Edw. Av. T. 32. ff. 1. *Mellifuga Surinamenis*. BRISS. Av. III. p. 701. *Tro-*

chilus ruber. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 66. Sp. 21. *Nat. Hist.* IV. Sr. bl. 445.

(64) *Alauda Gutturæ flavo*. CATESB. *Car.* I. T. 32. *Alauda Virginiana*. BRISS. Av. III. p. 367. *Alauda Alpestris*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 105. Sp. 10. *Nat. Hist.* I. D. V. Sr. bl. 469.

deren bedekt. Door de Oogen loopt een geele Streek en van den hoek des Beks een zwarte nederwaards, buiten welken de Keel en Hals voor 't overige geel zyn. Het bovenste van de Borst is, in de gedaante van eene wassende Maan, met zwarte Vederen bedekt. Voor 't overige heeft de Borst, als ook de Buik, een Strookleur. De Spoor, agter aan de Voeten, is lang. Zy maaken een dergelyk Geschrey, als onze gewoone Leeurikken in de Winter maaken: op welken tyd alleen, en slegts wanneer het koud Weder is, zy zig in Virginie en Karolina laten zien. Zy komen met groote schoolen uit het Noorden, en trekken vroeg in 't Voorjaar weder weg. Dewyl zy met onze gemeene Leeurikken zo veel gelykheid hebben, zo geloof ik, dat zy ook, even als dezelve, in de hoogte stygen en zingen: doch alzo zy alleenlyk 's Winters herwaards komen, heb ik daar van geen zekerheid. Zy onthouden zig op de Duinen aan het Zeestrand in Karolina, en leeven van de Haver, die hier en daar in 't Zand verstrooid legt.

Het Zee-Haver Gras (*).

Ik heb deeze Plant, hier afgebeeld, nergens anders dan op de Duinen en zo dicht aan de Zee zien groeijen, dat zy met een hoogen Vloed bespoeld werdt van het Water. Gemeenlyk wordt zy vier of vyf Voeten hoog.

P L A A T LXV.

Het groene langstaartige Kolibrietje (65).

De Afbeelding stelt dit Vogelkje in de Natuurlyke grootte voor. Het heeft, ten aanzien van zyn Lighaam, eene zeer lange en breede Staart, aan welke de Vederen taamelyk hard en styf zyn, zo dat zy niet ligt in wanorde raaken. De Bek is dun, regt, wat lang en zwart van Kleur. Op den Kop heeft het een blaauw Kapje, doch is, voor 't overige, grootendeels groen. De Slagpennen zyn vuil purperkleur, tot op drie groene naa, welke digtft aan 't Lyf staan. Het Onderlyf is, benevens de Dekveders onder de Staart, wit: de Schenkels donker. De Staartveders hebben een zo heerlyken Glans, als men zig immer kan verbeelden: want veelyds zyn zy hoog blaauw, en, wat verdraaid wordende, speelen zy in 't groene; neemende kort daar op eene glanzige Goudkleur aan. Ook hebben alle Vedertjes aan 't Lighaam iets Goudglanzigs, doch met zulk een schoone speeling niet als die van de Staart. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn zwart. De Heer Kapitein CHANDLER, te Stepney, heeft dit Vogelkje van Jamaika mede gebragt, en my verlof gegeven om 't zelve af te tekenen.

Wit gevlakte bruine Kapel met roode Stippen (*).

De bovenste Oppervlakte der Wieken van deeze Kapel of Vlinder is zwart. Op ieder van de bovenste Wieken heeft zy twee witte Vlakken, doch op ieder van de ondersten maar ééne, en buiten iets witagtigs, dat zig aan den getanden Rand ver- toont, is in dezelve ook nog een roode Stip. De onderste Vlake des Lighaams is wit, en de agterste Wieken hebben een groote ronde witagtige Vlak, die van voor-
ren

(*) Gramen Myloicophoron oxyphyllon Carolinia- num &c. PLUK. *Alm.* 137.

(65) Avis Mellivora viridis macroura. EDW. *Av.* I. T. 33. Mellifuga Jamaicensis Cauda bifurca. BRISS. *Av.* III. p. 728 & 732. T. 37. f. 6. Mellivora Avis maxima. SLOAN. *Jam.* II. p. 309. T. 264. f. 4. Tro-

chilus forficatus. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 66. Sp. 5. *Nat. Hist.* I. D. IV. Sr. bl. 438.

(*) Papilio Nymphalis Alis subcaudatis nigris, primoribus maculis duabus, posticis Disco rubro marginato albis. *Mus. L. Ur.* 308. Papilio Nymphalis Tipha. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 231. Sp. 164.

ren rood gerand is: haar agterste Rand is vuil, met purperkleurige Vlakken; aan deze volgt een breede zwarte Streep, waarop zig eene ry vertoont van rood Scharlaken kleurige Stippen. Op de voorste Wiek zyn drie witte Vlakken, en langs de gene, die digst aan 't Lyf staat, loopt eene geboogene roode Streep. De ruimte tusschen de witte Vlakken is zwart: het end der Wiek is donker purperkleur, en digt daar aan staan, op een zwarten Grond, Scharlakenroode Stippen.

De Heer W. GOUPEY, die deze Kapel aan my leende, gaf my berigt, dat dezelve uit Oostindie was, doch, van welke plaats zy gekomen ware, kon hy my niet zeggen. [Men krygt dergelyken uit Suriname.]

P L A A T LXVI.

De groote Amerikaansche Leeurik (66).

Deeze Vogel weegt zes en een half Loot. Zyn Bek is regt, spits, en aan 't end wat plat. Tusschen het Oog en de Neusgaten is een geele Vlak. Boven aan den Kop heeft hy een bruin Kapje, daar, van den Bek af, een vuil witte Streep midden door heen gaat. Van het Oog loopt nederwaards een zwarte Streep, hebbende bykans de langte van een Duim. Op zyde is de Kop helder graauw. De Wieken hebben, zo wel als het bovenste des Lighaams, eene Patryskleur. Op de Borst staat een grootte zwarte Vlak, die de gedaante van een Hoefzyzer heeft, zynde het overige van de Keel en het gantsche onderste deel des Lighaams, geel. Als deze Vogel op de toppen van Kreupelbosch en kleine Boompjes zit, dan beweegt hy zyne Staart, gelykerwys onze ~~Ammer~~ / altoos op en neer, en in 't Voorjaar zingt hy regt lieflyk, ofschoon hy zyn Toon niet veel verandert. Zy zoeken hun Voedzel, dat in Graszaad bestaat, op den Grond. Hun Vleesch is aangenaam van Smaak. De plaats, daar zy zig onthouden, is in Karolina, Virginie, en in de meeste Noordelyke Gewesten van 't Vaste Land van Amerika.

Kleine geele Veld-Ajuin of Vogelmelk ().*

Deeze Plant wordt gemeenlyk niet boven de vier Duimen hoog en schiet veele Grasagtige Bladeren uit, tusschen welken een dunne Steel uitgroeit, die vyfbladerige Gesternde Bloemen draagt. De Bloem heeft vyf Meeldraadjes, doordien 'er één is tegenover ieder Blaadje. Op de Bloem volgt een klein langwerpige Zaadhuisje, in 't welke veel kleine zwarte Zaadjes vervat zyn. Overvloedig groeit deze Plant op de meeste open Velden van Karolina en Virginie, alwaar zig deze Leeurikken overvloedig onthouden, en aazen op derzelve Zaad.

P L A A T LXVII.

Het lang gestaarte Kolibrietje met een zwarten Kop (67).

De Natuurlyke grootte van dit Vogeltje is hier aangewezen. Zyn Staart is langer dan die van het gene op de LXV. Plaat is afgebeeld. De twee lange Veders van de

(66) *Alauda magna*. CATESB. *Car.* I. T. 33. *Merula Americana torquata*. BRISS. *Av.* II. p. 242. *Alauda magna*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 105. Sp. 11. *Nat. Hist.* I. D. V. STUK. bl. 469.

glabris. CATESB. *Car.* I. T. 33.

(*) *Ornithogalum luteum parvum*, foliis Gramineis

(67) *Avis Mellivora macroura Capite nigro*. EDW. *Av.* I. T. 34. ALB. *Av.* III. p. 45. T. 49. f. 1. *Trochilus Polytmus*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 66. Sp. 4. *Nat. Hist.* I. D. IV. STUK, bl. 437.

de Staart zyn zo yl en flap, dat zy door de allerminste beweging van de Lugt gemakkelyk bewoogen en in wanorde gebragt worden. Voorts is aan de Staart merkwaardig, dat deeze twee tedere Veertjes meest naar buiten, aan ieder zyde één, geplaatst zyn, en tevens daar in het zonderlingste, dat een iegelyk van dezelve, zo wel boven als onder, door een klein styf Vedertje vastgehouden wordt. Zo veel ik tot nog toe waargenomen heb, hebben alle Vogelen, wier Staartveders van ongelyke langte zyn, de twee middelsten of buitensten de langsten, gelyk in de Zwaluwen en Aakfters. De Bek is hier aan den Wortel dikker dan in de meeste Vogelen van dit slag: ook heeft dezelve een taamelyke langte en een spits End, het welk een weinig nederwaards geboogen en zwart is. Boven op den Kop, en agterwaards, tot in de Nek, heerscht een zwarte Kleur, die eenigermate naar 't blaauwe trekt, met weerschyn. De Keel, de Borst en 't Lyf, zyn gedekt met groene Vedertjes, die in 't blaauwe speelen en wat dicht geflooten zyn, leggende regelmatig, gelyk de Schubben van Visch, op elkander, en een zo glatte Oppervlakte hebbende, dat zy het Licht, even als gepolyft Goud, terug kaatzen. De Veders op de Rug zyn luttiger, geelagtiger groen, en niet zo schoon glanzig als aan de Borst. De Wieken zyn bruinagtig Purperkleur, en speelen, naar dat het Licht op dezelve valt, met schoone blaauwagtig purperkleurige Straalen. De Rand der Wiek is, van den Schouder af, een goed end wegs, wit: de Staart zwart of donker, en haare Vedertjes verlangen allengs van de middelsten tot de buitensten, uitgezonderd één, dat wel vyfmaal zo lang als de overigen is. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn zwart.

De Heer PIETER COLINSON heeft de goedheid gehad, van my dit Vogeltje te vertoonen. Een ander, dat met hetzelfde te gelyk aangekomen was, heb ik gezien in het Kabinet der Koninglyke Societeit, zynde van het tegenwoordige alleenlyk in grootte wat vershillende. Zy waren van Jamaika herwaards overgebragt. In de Staart van dit slag van Vogeltjes heb ik nooit meer dan tien Vedertjes kunnen vinden.

De donkere geel gestreepte Pagie uit Noord-Amerika ().*

Deeze Kapel heeft my de Heer Doktor R. M. MASSEY gegeven, met het berigt, dat hy dezelve uit Maryland gekreegen hadt. De grondkleur van haar Lighaam en de Wieken is donker zwartagtig bruin, doch beiden zyn op zulk een manier geel of veeleer Zwavelkleurig gestreept en gevlaakt, dat hetzelfde beter uit de Afbeelding gezien dan beschreeven kan worden. Alle Streepen en Vlakken van de geheele Kapel zyn geelagtig, uitgenomen twee halfmaanswyze Vlakjes, die hoogrood zyn, staande dicht aan het agter-end van het Lyf.

P L A A T LXVIII.

De zwarte Mosch met roode Oogen (68).

Deeze Vogel is byna zo groot of veeleer grooter dan een Leeurik. Zyn Bek is zwart en dik: de Oogkring rood: de Kop, Hals, Borst, Rug en Staart, zyn zwart, gelykerwys de Wieken, wier Slagpennen eenen witten Rand hebben. Het onderste deel des Lighaams en der Borst is wit, doch op de zyden verthoont het zig, langs de Wieken agterwaards, donker rood. De Pooten en Voeten zyn bruinachtig. Het Wyfje is bruin, en trekt aan de Borst wat naar 't roode. 't Zyn eenzaame Vogelen, waar van men

(*) *Papilio Eques*, Alis obtuse Caudatis concoloribus fuscis, Fasciis flavescens, angulo Ani fulvo. RAJ. Inf. III. N. 2. *Papilio Ajax*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 231. Sp. 32. *Nat. Hist.* I. D. XI. St. bl. 205.

(68) *Passer niger Oculis rubris*. CATESB. *Car.* I. T. 34. *Fringilla Carolinensis*. BRISS. *Av.* III. p. 169. *Fringilla Erythroptalma*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 112. Sp. 6. *Nat. Hist.* I. D. V. STURK, bl. 537.

men zelden meer dan een Paar by elkander ziet. Zy onthouden zig het geheele Jaar door in de dichtste Bosschen van Karolina, alwaar zy ook broeden.

De bruine Mofch (*).

Deeze Vogel is geheel bruin of zwart, doch donkerst op de Rug en bleekst aan de Borst en Buik. 's Winters vliegt hy met de rood gewiekte Spreeuw en purperkleurige Kaauw, die op Plaat XXIV en XXVI, in 't Eerste Deel, voorgesteld zyn. Anders onthoudt hy zig meest omtrent de Schaapskooijen, alwaar hy zyn Voedzel zoekt; wshalve hy ook den Engelschen naam van *the Cowpen Bird* bekomen heeft. Ik houdze voor Trekvogelen, dewyl ik in de Zomer geen derzelve waargenomen heb. Men vindtze in Virginie en Karolina.

De zwarte Popelier met Balsemknoppen (†).

Deeze Boomen groeijen maar alleen aan de Rivieren boven de bewoonde deelen van Karolina. Zy zyn groot en zeer hoog. In April, op welken tyd des Jaars ik ze maar alleen gezien heb, hadden zy reeds hun Zaad laten vallen, en uit het weinige overgebleevene kon ik afneemen, dat het Pluimswys groeit, en bedekt is met eene Wollige zelfstandigheid. Aan de groote gezwollene Knoppen van deezen Boom hangt een zeer welriekende Balssem. De Bladen zyn aan den Rand getand en zeer breed, komende ook in gedaante met die van den door PARKINSON beschreevenen zwarten Popelierboom zeer wel overeen.

P L A A T LXIX.

Het Kolibrietje met een witten Buik (69).

Dit Vogeltje, en 't gene daar onder staat, zyn, als gewoonlyk, op de Plaat in hunne Natuurlyke grootte voorgesteld. De Bek is zeer lang, regt en dun; maar de Punten van het bovenste en onderste gedeelte zyn wat naar elkander toe geboogen en zwart van Kleur. De geheele Kop is, benevens den Hals, zo wel van boven als van onderen schoon blaauw. De Rug, de Stuit en de kleine Dekvedertjes der Wieken, zyn schoon groen. Aan 't end van den Hals is boven een witte halve Maanswyze Vlak, wier Punten opwaards gekeerd zyn. De Buik is wit; de Wieken zyn Koperkleurig en trekken naar het purpere. De middelste Vedertjes van de Staart zyn groen; de zydelingse wit, en een weinig langer dan de middelsten; doch de Pooten en Voeten donker zwartagtig. Onder de Kleuren van dit Vogeltje schynen, gelykerwys in de meesten van dit Geslacht, fyne Gouddraadjes gemengd te zyn; wshalve ook hetzelfde, als 'er de Zon op schynt, een heerlyken luister heeft.

Het groen en blaauwe Kolibrietje (*).

Alzo dit Vogeltje met het andere overgebracht is, en daar mede in Gestalte en Grootte, als ook ten aanzien van Bek en Pooten veel overeenkomst heeft, zo vermoed ik, dat het eene 't Mannetje, het andere 't Wyfje zy van deeze Soort: doch ik wil dien aangaande niets vaststellen, latende zulks den Kenneren of anderen tot ver-

(*) *Passer fuscus*. CATESB. *Car. I. T. 34. f. 2.*

(†) *Populus nigra folio maximo, Gemmis Balsamum odoratissimum fundentibus*. CATESB. *Car. I. T. 34. Populus foliis subcordatis denticulatis*. *Hort. Cliff. 460.* ROYEN *Lugd.-Bat. 82. Populus Balsamifera*. LINN. *Spec. Plant. Ed. II. p. 1464.*

(69) *Avis Mellivora Ventre albo* EDW. *Av. I. T. 35. f. 1.* *Mellifuga Surinamensis torquata*. BIRSS. *Av. III. p. 713.* *Trochilus Mellivorus*. LINN. *Syst. Nat. XII. Gen. 66. Sp. 20. Nat. Hist. I. D. IV. STUK, bl. 445.*

(*) *Avis Mellivora viridis & cærulea*. EDW. *Av. I. T. 35. f. 2.*

verder onderzoek aan bevolen. De Bek is met dien van het zo even gemelde volkomen gelyk: de Kop is, zo wel als de Hals, geheel groen; de Borst en het bovenste deel van de Rug zyn blaauw: de Schenkels en het Onderlyf vuil bruin: de kleine Dekvedertjes der Wieken, het onderste van de Rug en de Stuit groen: doch de Stuit is ook Auroorkleurig, en heeft tevens, zo wel als de Keel en Borst, eenen Goudglans. De Slagpennen en de eerste ry der Dekvedertjes zyn vuil Koperkleur en trekken wat naar Violet of Purper: de Staart even zo: maar de Pooten en Voeten zyn zwart.

Deeze Vogeltes zyn met elkander van Suriname gekomen, en bevinden zig beiden in 't Kabinet van den Hertog van RICHMOND.

Het bruin gevlakte Chineefche Witje.

De Afbeelding vertoont deeze Kapel in haar volkomene grootte. Haare bovenste Wieken zyn donker bruin met witte Streepen en Vlakken. De buitenste Rand is, zo wel aan de bovenste als onderste Wieken, wit. De laatste zyn wit, doch hebben aan den Rand een bruinen Zoom, welke inwaards gehakkeld is. Het Lyf is wit en zwart gevlakt: de Kop en de drie laatste Leedjes, aan 't agter-end, zyn Oranje-kleur.

P L A A T LXX.

Het kleine graauwe Mofchje (70).

Dit Vogelkje is geheel graauw en kleiner dan onze gewoone Mofchen; met welken het doch veel gemeens heeft. Men vindt 'er weinigen van, ook ziet men ze gemeenlyk op zig zelf alleen in 't Kreupelbosch huppelen. Zy leeven van Insekten en laaten zig gemeenlyk rondom de Huizen in Virginie en Karolina zien, alwaar zy zig 't geheele Jaar door onthouden en ook broeden.

De Karolinifche Winde met Purperkleurige Bloemen ().*

De Bloem van dit Gewas is roodagtig Purperkleur, en komt, zo wel in figuur als in grootte, met die der gemeene Winde overeen. Zy bloeit in Juny en haare Bladen hebben de gedaante van de punt van een Pyl. De Heer Overste MOORE, een Man van groot aanzien in Karolina, heeft my verzekerd, dat hy gezien hadt, hoe een Indiaan, zig met het Sap van deeze Plant bestreeken hebbende, onmiddelyk daar op eenen Ratellang met de bloote Handen aangreep, zonder in 't minste daar door beschadigd te worden; offchoon dezelve, onder alle Slangen, voor de Vergiftigste wordt gehouden. Ook heb ik van anderen hooren zeggen, dat de Indiaanen zig van zekere Plant tot een Behoedmiddel tegen 't Vergift van deeze Slang bedienen; doch zy hadden dit niet zo nauwkeurig waargenomen, dat zy my de Plant konden aanwyzen, die het was geweest.

(70) Passerculus. CATESB. Car. I. T. 35.

lio, Flore amplissimo purpureo, Radice crassa. CATESB.

(*) Convolvulus Caroliniensis angusto sagittato Fo-

Car. I. T. 35.

P L A A T LXXI.

Het groene Kolibrietje met een zwarten Buik (71).

Deeze Vogeltjes zyn wederom in de Natuurlyke grootte voorgesteld: zynde van de grootste Soort van Kolibrieten. De Bek van beiden is lang, dun, en wat nederwaards geboogen, niet zeer spits, zwart van Kleur. Den Kop, Hals, Rug, en de kleine Dekvedertjes der Wieken, heeft het bovenste Vogeltje blaauwagtig groen. De Vedertjes op de Schouderen, of de Vedertjes tusschen de Rug en Wieken, hebben iets roods onder het groene. De Borst en zo wel de bovenste als de onderste Dekveders van de Staart zyn blaauw. De Buik is in 't midden zwart, doch in de plaatsing, welke het Vogeltje hier heeft, is dit Deel door de Wieken bedekt. Agter dit zwarte gedeelte van den Buik is boven de Stuit een witte dwars-Vlak. De Slagpennen, en de naaft boven dezelve staande ry der Dekvederen, zyn aan de beide Vogeltjes vuil Violet of Purperkleur, gelyk men ze aan de meesten van dit Geslacht gewoonlyk aantreft. De Staarten van de beide Vogeltjes zyn van boven zwart en van onderen blaauw: ook hebben zy beiden zwarte Pooten en Voeten.

Het andere Vogeltje, dat ik voor het Wyfje van het eerst beschreevene houde, is daar van ten aanzien der groene Kleur van den Kop, den Hals en de Dekvederen der Wieken, die meer geelagtig groen zyn, verschillende. Het bovenste deel van den Kop en Hals zyn, zo wel als de Rug, met rood gemengeld. De witte Streep aan het Onderlyf of Stuitje ontbreekt; doch voor 't overige komt het met de voorgaande beschryving overeen.

Het eerste heeft my de Ridder J. THEOBALD, het andere de Ridder TAYLOR WHITE geleend. Van waar zy gekomen zyn heb ik niet kunnen opspooren: doch het is bekend, dat deeze Vogeltjes zig slegts in Amerika, en inzonderheid tusschen de Keerkringen, oirspronglyk onthouden, wordende zeldzaam daar buiten, en 's Winters in 't geheel niet, aangetroffen. Omstreeks de Linie houden zy zig, gelyk my verhaald is, het geheele Jaar door op.

Eene Oostindische Cicade.

Deeze Vlieg of Cicade is geel en zwart gevlakt. Haare Oogen zyn roodagtig, de Wieken doorschynende, en de grootsten by haare Geleding wat dik en bruiner. Ook zyn deeze deelen, tusschen de Aders der Wieken, met dikke dwarsstreepen doortoogen. Aan het end der grootste Wieken staan twee zwarte Vlakken: zynde de kleinften geheel doorschynende en ongevlakt. Zy komt van Amboina en is my door den Heer DANDRIDGE geleend. 't Zou overtollig zyn, de grootte der hier afgebeelde Infekten aan te wyzen, dewyl zy alle ten naauwkeurigste in de Natuurlyke grootte voorgesteld zyn.

P L A A T LXXII.

De Sneeuwvogel van Noord-Amerika (72).

De Bek van deezen Vogel, zo wel als de Borst en Buik, is wit; het geheele overige Lighaam zwart, uitgenomen eenige Deelen, die wat Loodkleurig zyn. In

Vir-

(71) *Avis Mellivora viridis* Ventre nigro, mas & faemella. EDW. *Av.* I. T. 36. *Polytmus Mexicanus*. BRISS. *Av.* III. p. 676. T. 35. f. 2. *Avis Auricoma Mexicana*. SEB. *Mus.* I. T. 99. f. 4. *Trochilus holotriceus*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 66. Sp. 11. *Nat.*

Hist. I. D. IV. STUK. bl. 441.

(72) *Passer Nivalis*. CATESB. *Car.* I. T. 36. *Fringilla Hyemalis*. LINN. *Syst. Nat.* X. Sp. 30. *Emberiza Hyemalis*. *Syst. Nat.* XII. Gen. 110. Sp. 2. *Nat. Hist.* I. D. V. ST. bladz. 562.

Virginie en Karolina laten zy zig niet dan 's Winters zien, doch meest in de Sneeuw. By den Zomer komt 'er geen te voorschyn. Of zy naar 't Noorden trekken en aldaar broeden, gelyk zeer waarschynlyk is; of waar zy anders heen sryken, wanneer zy in 't Voorjaar uit het Land gaan, is my onbekend.

Virginische Vogelsnest-Wortel (*).

Deeze Plant groeit agt of tien Duimen hoog, en is Vleeschkleurig. Haare Steelen zyn met kleine, smalle en zeer spitze Blaadjes bezet. De Bloemen zyn eenbladerig, doch van den Steel tot boven, daar zy verscheide Infnydingen hebben, diep gestreept. Binnen de Bloem is een holstreepig Doosje, van grootte als een Hazelnoot, het welk een zeer klein Stofagtig Zaad bevat. Rondom dit Doosje staan veele gele Draadjes.

P L A A T LXXIII.

Het kleine Gekuisde Kolibrietje (73).

Dit Vogeltje is hier, zo wel als zyn Nest, in Natuurlyke grootte voorgefeld. Zyn Bek is dun, spits, niet zo lang als aan de meeste anderen van dit slag, zwart van Kleur en wat nederwaards geboogen. Het bovenste deel van den Kop is, van den Bek af tot geheel agterwaards, daar hetzelfde in een Kuif uitloopt, eerst groen en vervolgens donker blaauw. Deeze beide Kleuren hebben eenen zo sterken Glans, dat de Glans van gepolyfte Metaalen niet daar by komt. Inzonderheid schittert het groene deel, naar dat het Licht daar op valt, het sterkste: doordien het uit den groenen in 't Goudkleurige zo schoon speelt, dat zulks met geene Kleur is na te volgen, en niemand, die het Vogeltje zelf nooit heeft gezien, zig daar van een denkbeeld kan maaken. De Veders zyn aan 't bovenste deel des Lighaams en der Wieken donker groen, en hebben tevens eenen daar onder gemengden Goudglans. Digt onder den Bek is eene wat vuile witte Vlak. De Borst en het Lyf zyn donker vuilgrauwspikkelig. De Slagpennen zyn purperkleur: de Staart is blaauwagtig zwart en eenigermaate glanzig aan de bovenste Oppervlakte, doch, het welk wat ongewoons is, meer van onderen. De Pooten zyn, zo wel als de Voeten, zeer dun en zwart van Kleur. Het Nest bestaat uit eene zeer fyne zagte Wol, of Zyde; want ik weet niet te zeggen wat het zy. De Stof derzelve is tweederley, ten deele rood, ten deele geelagtig wit. Het hing tusschen twee Takjes, gelyk de Afbeelding aantoon, en aan dezelve waren die fyne Blaadjes en Vruchten te zien, welke, wat de beschryving aangaat, met die Soort van *Anona* overeenkomen, daar in SLOANES *Natuurlyke Historie van Jamaika* de naam van *Sweet-Sop Tree* aan gegeven wordt. Zie II. D. Bl. 168, Tab. 227. De Vrucht, ryp zynde, is zo groot als het Ey van een Kalkoen.

Ik heb dit Vogeltje benevens zyn Nest by den Heer J. WARNER gezien, die hetzelfde van een Scheeps-Kapitein bekomen hadt, door wien het uit de Westindien was mede gebragt.

Blaauwvlakkige Chineesche Paauw-Oog Kapel (*).

Deeze Kapellen, die ik voor Mannetje en Wyfje houde van eene zelfde Soort, zyn uit China afkomstig. Het Lyf is aan beiden bruin: de Wieken van de eerste

zyn

(*) *Orobanche Virginiana*, Flore pentapetalo cernuo. FLUK. *Alm.* 273. T. 209. f. 2. *Orobanche monanthos Virginiana* Flore majore pentapetalo. MORIS. *Hist.* III. p. 502. *Monotropa Flore nutante*. GRON. *Virg.* 41. *Monotropa uniflora*. LINN. *Spec. Plant.* Ed. II. p. 555.

(73) *Avis Mellivora minor cristata*. EDW. *Av.* I.

T. 37. *Mellifuga cristata*. BRISS. *Av.* III. p. 417. T. 37. f. 2. *Trochilus cristatus*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 66. Sp. 18. *Nat. Hist.* IV. STUK. bl. 446. (*) *Papilio Nymphalis*, *Alis denticulatis*, *primoribus albido maculatis subbiocellatis*, *posticis basi Cyanis Ocellis duobus*. OENONE. LINN. *Syst. Nat.* X. Sp. 92. *Nat. Hist.* XI. Stuk, bl. 285.

zyn aan den Omtrek zwart gerand. Op ieder der bovenften is een groote, onregelmaatige, Oranje geele Vlak, benevens eenige kleinen aan den uiterften hoek. Op ieder Onderwiek is insgelyks een taamelyk groote Oranjekleurige, en digt aan 't Lyf een groote blaauwe Vlak, ftaande in een zwarte Kring, dien de bovenfte Wieken ten deele fchynen te bedekken. Behalven deeze bevinden zig ook twee halfmaanswyze en eenige Oranje-geele Vlakken in den zwarten Rand van deeze Wieken. Die van de andere Kapel zyn vuil bruin of zwart gezoomd. Op 't midden hebben, zo wel de bovenfte als de onderfte, eene bleek geele Kleur, en op de onderften zyn digt aan 't Lyf blaauwe Vlakken, met eenen zwarten Rand. Op ieder Wiek, zo wel de bovenften als de onderften, zyn twee Oogfpijgels, in 't midden blaauw, met eenen zwarten Omtrek. De drie kleine dwars-Streepen, welke aan den buitenften Rand der bovenfte Wieken ftaan, zyn regt zwart; doch de onderfte Wieken zyn met twee geflingerde bruine Streepen omzoomd.

P L A A T LXXIV.

Het Bahamafche Mofchje (74).

Dit is byna zo groot als een Kanarie-Vogel. De Kop, de Hals en Borft, zyn zwart, doch alle andere deelen vuil groen. 't Is het allergeemeenfte kleine Vogeltje, dat ik in de Boffchen der Bahama-Eilanden waargenomen heb. Het zet zig gaarn boven op een Boschje, waar het zingt, en, gelykerwys onze Vinken, geduurig den zelfden toon herhaalt.

De Boom Bignonia genaamd ().*

Deeze Heefter wordt gemeenlyk by de tien Voeten hoog. Zy fchiet uit de grootfte Takken lange dunne Steelen, aan ieder van welken vyf Bladen zitten, die Steelen hebben van een Duim lang. De Bloem is eenbladerig, Roozekleurig en wat Klokagtig, hoewel zy aan den Rand vyf of zes diepe Infnydingen heeft. Op dezelve volgen Scheeden of Peulen van een Duim lang, die troswyze by elkander hangen, bevattende kleine bruine Zaadkorreltjes. [Verfcheide Amerikaanfche Boomgewaffen zyn 'er van deezen Naam, dien TOURNEFORT aan dit Geflagt van Planten gegeven heeft, om zyne agting voor den Abt BIGNON aan de wereld bloot te leggen.]

P L A A T LXXV.

Het roodborfige Kolibrietje (75).

Deeze Vogeltjes, die, naar 't gene men my verzekerd heeft, Mannetje en Wyfje zyn, heb ik, met haar Nef en Eijeren, hier wederom in de Natuurlyke grootte voorgesteld. Het eerfte heeft reeds de Heer CATESBY, in zyne Historie van Karolina, zeer wel befchreeven: doch dewyl ik het Wyfje met het Nef en de Eijeren had, zou ik, het Mannetje niet mede op myne Plaat brengende, niet voldaan hebben.

De

(74) *Passerulus bicolor Bahamensis*. CATESB. *Car. I.* T. 37. *Chloris Bahamensis*. BRISS. *Av. III.* p. 202. *Fringilla bicolor*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 112. Sp. 39. *Fringilla Zena*. *Syst. Nat.* X. Gen. 98. Sp. 31. *Nat. Hist.* V. St. bl. 563.

(*) *Bignonia Arbor pentaphylla Flore roseo majore, Siliquis planis*. CATESB. *Car. I.* T. 37. *Bignonia pen-*

taphylla. LINN. *Sp. Plant.* II. p. 870.

(75) *Avis mellivora minor Gutturare rubro*. EDW. *Av. I.* T. 38. *Melospiza Carolinensis Gutturare rubro*. BRISS. *Av. III.* p. 716. T. 36. F. 6, 5. *Ouiriffia five Tomineo*. CLUS. *Exot.* 96. *Trochilus Colubris*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 66. Sp. 12. *Nat. Hist.* I. D. IV. STUK, bl. 440, 444.

De Bek is in beiden lang, dun, regt en zwart van Kleur. Het bovenste van den Kop, van den Hals, de Rug en de kleine Dekvedertjes der Wieken zyn in beiden donker groen en als Zyde glinsterende, doch schynen ook tevens met zeer fyne Gouddraadjes doormengd te zyn. De groote Veders der Wieken zyn in beiden, gelykerwys in alle, ten minste in de meeste Kolibrietjes, vuil purperkleurig. In 't Mannetje is de Staart purperkleur, uitgenomen de middelste Vedertjes, die groen zyn. Het Lighaam is in 't midden, gelyk ook de Dekvederen onder de Staart, wit; doch aan de zyden onder de Wieken groen, gelyk de Rug. Het Mannetje wordt van het Wyfje voornaamelyk door de ongemeen schoone en glanzige Scharlakenkleur, die het aan de Keel heeft, onderscheiden. Deze Kleur strekt zig uit tot aan de Borst, en speelt, naar dat 'er het Licht op valt, nu met een donkere Sandelkleur, dan met eenen Goudglans. De Vedertjes van dit roode deel zyn vast, en leggen ordentlyk op elkander, als Vischschubben. Het Wyfje onderscheidt zig van het Mannetje daar door, dat het aan de onderkant, van den Bek tot aan de Staart, geheel wit is, en dat de purperkleurige Vederen van de Staart witte Punten hebben, doch de middelste zyn groen, gelyk in 't Mannetje. De Pooten en Voeten zyn in beiden zeer dun en zwart van Kleur. Het Nest, dat boven op een Tak vast zat, bestondt uit eene Wollige Stoffe en uit Mos. Van binnen, naamelyk, was het samengesteld uit een zachte Stoffe, die eene helder geelagtig bruine Kleur hadt; van buiten uit Mos, dat zo vast en digt door elkander was gewerkt, dat men het Nestje, ook door onvoorzigtig betasten, niet ligt in onorde brengen kon. De Eijertjes zyn klein en wit, en schynen niet, gelyk de meeste Eijeren, aan 't eene End spitsfer dan aan het andere te zyn.

De Heer P. COLLINSON, Lid van de Koninglyke Societeit der Weetenfchappen, heeft de goedheid gehad, van my dit byzondere Paar Vogeltjes, benevens derzelver Nest, te toonen. By Zomer vindt men ze in Karolina, en tot onder de Noordelyke Breedte van Nieuw Engeland; doch 's Winters gaan zy naar 't Zuiden, of men raaktze 'er geheel en al kwyt. Zo men my berigt heeft komt geen Vogeltje van dit Geslagt, het tegenwoordige alleen uitgezonderd, immermeer in de Engelsche Volkplantingen in Noord-Amerika.

De zwarte gestrekte Kapel met roode Vlakken ().*

Deeze Kapel is zwart of donkerbruin, en heeft op ieder bovenste Wiek een zeer groote Scharlakenkleurige dwars-Vlak, gelyk ook ettelyke Streepen van dergelyke Kleur digt aan 't Lyf. De onderste Wieken hebben insgelyks, aan het Lyf, vier kleine ronde roode Vlakken. Ik heb deeze Kapel van den Heer W. GOUPEY gekreegen, doch weet de plaats van haare afkomst niet. [t Is thans een zeer gemeene Kapel onder de Surinaamschen.]

P L A A T LXXVI.

De gekuifde Roodvogel of Kardinaal (76).

In grootte komt deeze Vogel de gemeene Leeurik gelyk, zo hy dezelve niet te boven gaat. Zyn Bek is rood, zeer dik en sterk en aan het onderste deel met eene zwarte Streep omringd. Op zyn Kop staat een groote Kuif, welke hy, naar zyn believen, kan overend zetten en vallen laten. Buiten en behalve de zwarte Streep

om

(*) *Papilio Heliconius*, Melpomene. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 231. Sp. 71. *Nat. Hist.* I. D. XI. St. bladz. 235.

(76) *Coccothraustes rubra*. CATESB. *Car.* I. T. 38.

Coccothraustes Virginiana, *Cardinalis dicta*. BRISS. *Av.* III. p. 252. *Plicatus cristatus ruber*. SEB. *Kab.* I. p. 96. T. 60. f. 4. *Loxia Cardinalis*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 109. Sp. 5. *Nat. Hist.* I. D. V. St. bl. 504.

om den Bek, is de geheele Vogel Scharlakenrood, hoewel de Rug en Staart niet zo helder maar meer donker rood zyn. Het Wyfje is bruin, doch heeft op de Wieken, aan den Bek en andere Lighaamsdeelen, iets roods. Zy zingen in Kooijen dikwils even zo wel als de Mannetjes.

Deeze Vogels zyn in alle deelen van Amerika, van Nieuw Engeland af tot aan het Voorgebèrgte van Florida, en waarschyndlyk ook nóg verder Zuidwaards, zeer gemeen. Men ziet 'er zelden meer dan drie of vier by elkander. Zy hebben in de Bek veel sterkte, doordien zy met denzelven de harde Graanen der Spaansche Tarw gemakkelyk kneuzen. Het is een duurzaame en tamme Vogel. Men brengtze dikwils uit Virginie en andere deelen van Noord-Amerika, wegens hunne schoonheid en lieflyk Gezang, tot ons over: want zy hebben eenige slagen gelyk de Nagtegaalen, waar van het dan ook wel kan komen, dat menze in Engeland Virginische Nagtegaalen noemt, hoewel men hun alhier den naam van Roodvogel geeft. By KLEIN heet hy de Roode Steenbyter of Indiaansche Kuif-Vink.

De Witte Virginische Walnooten-Boom ().*

Dit is gemeenlyk een hooge Boom, die dikwils zeer groot wordt, en eenen Stam krygt van twee of drie Voeten over 't kruis. De Bladen zyn aan de kanten gehakeld; ook smaller en puntiger dan de Bladen van den Europeischen Nootboom; doch groeijen gelyk dezelve verscheidene paarswyze aan ééne Steel. De Nooten hebben, gelyk de Walnooten, eene uit- en inwendige Schaal. In Oktober, als zy ryp worden, springt de uitwendige Schaal of Bolster open, en verdeelt zig in vieren, zo dat men de Noot ziet, welke een zo dikke Schaal of Dop heeft, dat zy niet gemakkelyk, dan met eèn Hamer, aan stukken te breeken is. De Kern of Noot is zoet en goed van Smaak. De Indiaanen maaken uit dezelve een heilzaame en aangename Olie, waar van zy tegen den Winter eenen Voorraad vergaderen. Deeze Vrugten komen de Zwynen en andere Wilde Dieren zeer wel te pas. Het Hout heeft zwaare Aders, doch wordt niettemin tot veel by den Akkerbouw noodige dingen gebruikt. Van de Stengen of jonge Boomen maakt men de beste Hoepels tot Tabak-Ryft- en Teer-Vaten: ook wordt in geheel Amerika geen Hout zo goed geagt om Vuur te stoken. Voor 't overige heeft deeze Boom een zeer ruuwe Bast.

De Karolinische Nootboom (†).

De Takken van deezen Boom breiden zig meer uit, zyn kleiner en de Bladen breeder, dan aan den *Hicory* van Virginie, zo even beschreeven. Ook is deszelfs Schors niet zo ruuw. De Nooten maaken slegts het vierde deel van de voorgaanden uit, in grootte. Zy hebben zo wel van buiten als van binnen een zeer dunne Schaal, zo dat menze gemakkelyk met de Vingers kan aan stukken breeken. Haar Kern is zoet: doch, dewyl dezelve klein is, en een zeer bittere Schil heeft, worden zy niet dan van Inkhoorentjes en andere Wilde Dieren gebruikt.

Nog verdient een andere Walnooten-Boom zyne opmerking, dien ik nergens dan in Virginie gezien heb, alwaar men hem den Witten Nootboom noemt. De Boom is gemeenlyk klein: de Schors gelyk ook het Hout zeer wit. De Nooten zyn bykans zo groot of wat kleiner dan de zwarte Walnooten en Eyvormig, hebbende van buiten een ruuwe Schaal.

PLAAT

(*) *Nux Juglans alba Virginienfis.* PARK. *Theatr.* 1414. *Juglans alba Fructu ovato compresso, profunde insculpto durissimo, Cavitate intus minima.* GRON. *Virg.* 190, 150. *Juglans alba.* LINN. *Spec. Plant.* II.

p. 1415.

(†) *Nux Juglans Carolinienfis, fructu minimo, putamine levi.* CATESB. *Carol. I. T.* 38.

P L A A T LXXVII.

De Surinaamsche Roodvogel of Roode Wielewaal (77).

Hy is hier in zyne Natuurlyke grootte voorgesteld, en behoort tot de Familie of tot het Geslacht van dien Vogel, welken ik onder den naam van de Zwarte Mees met den Goudkleurigen Kop (Plaat XLI, in 't Eerste Deel) beschreeven heb: naardien hun beider Voeten met de Voeten van den Ysvogel overeenkomen. De Bek heeft eene middelmaatige dikte en langte; zynde niet zo dun als in de Leeurikken, noch aan zyn Grondsteun zo dik als in het Geslacht der Vinken: zyn bovenste deel is wat geboogen; zyn Kleur dof rood; de Bek wyd gespleeten, en de Oogen staan regt boven de Hoeken van den Bek. Het bovenste deel van den Kop, het onderste des Lighaams, de Schenkels, Stuit en Staart, benevens derzelve Dekvederen, zyn schoon rood of Scharlakenkleur. De zyden van den Kop, de Hals, Borst, Rug en Wieken, zyn dof en vuil rood. Rondom het bovenste deel van de helder roode Kruij des Hoofds, is alles zeer donker: de zyden van den Kop en de Borst zyn helderer, maar aan 't agterste deel van den Hals, gelyk ook op de Rug, is de Kleur zeer donker en droevig rood. Ook hebben de Wieken een veelvoudige roode schaduwing, doordien de Punten der Dekvederen bruinzwart zyn, de Slagpennen daarentegen, naar de Punten toe, allengs byna geheel zwart worden. De Staartveders zyn aan de Enden byna een halve Duim breed zwart: de Pooten, Voeten en Klaauwen, vuil geel, en van agteren hebben de Pooten, tot aan de Voeten toe, kleine Vedertjes of Haairtjes.

Deze Vogel bevindt zig in 't Kabinet van den Hertog van RICHMOND. Het maakzel zyn Voeten doet my hem voor een Vogel houden, die zig veel onthoudt op vogtige plaatsen. In den eersten opslag schynt hy den Gekuijden Roodvogel van Virginie, die op de naastvoorgaande Plaat vertoon wordt, of, gelyk wy denzelven noemen, de Virginische Nagtegaal, niet ongelyk te zyn, offchoon hy, wat de grootte en gestalte van den Bek betreft, veel daar van verschillende is. In de Virginische, naamelyk, gelykt die naar den Bek van een Vink en is naar evenredigheid zeer groot: in deeze Surinaamsche is de Bek eer klein dan groot, ook heeft dezelve geen Kuif, hoewel ik geloof, dat hy de Veders van den top des Hoofds overend kan zetten; doordien zy taamelyk lang zyn, en geheel vry aldaar leggen: terwyl de andere een regte Kuif heeft, die agterwaards afhangt, wanneer zy niet overend staat: doch wat de grootte belangt komen zy taamelyk met elkander overeen. Ik heb deezen Vogel enkel naar zyne Kleur en Land moeten benoemen, alzo ik niet geweten heb, onder welk een Geslacht van Europische Vogelen ik hem zoude plaatsen. Indien het maakzel van zyne Voeten niet in de weg ware, zo kon men hem tot de Beemers of Zydestaarten betrekken; doordien hy byna van gelyke gedaante en grootte is, hebbende ook bykans een zodanigen Bek. Dewyl het dan zo twyfelagtig is, tot welk een Geslacht hy behoore, heb ik te omstandiger van hem gesproken, op dat de Liefhebbers en Kenners beter in staat mogen zyn, hem zyne regte plaats aan te wyzen.

P L A A T LXXVIII.

De blaauwe Kernbyter of Dikbek (78).

Het onderste deel van den Bek is met eene smalle Streep omringd, die zig tot aan de Oogen uitstrekt. De Kop en het geheele Lyf, de Staart en een gedeelte der

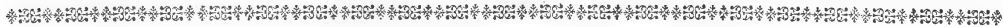
Wie-
 (77) *Garrulus ruber Surinamensis*. EDW. Av. I. *Loxia caerulea Alis fuscis, Fasciâ baseos purpureâ*.
 T. 39. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 109. Sp. 41. *Nat. Hist.*
 (78) *Coccothraustes caerulea*. CATESB. *Car.* I. T. 39. I. D. V. St. bl. 514.
Pyrrhula Carolinensis caerulea. BRISS. Av. III. p. 323.

Wieken uitgezonderd, zyn donker blaauw. Boven de Schouders zyn eenige weinige roode Vederen. Het onderste deel van de Wieken en Staart is bruin, maar speelt tevens zomtyds wat in het groene. De Pooten en Voeten zyn donker zwart. Het Wyfje is over 't geheel donker bruin, doch heeft tevens een weinig blaauw. Het is een niet gemeene eenzaame Vogel, dien men niet anders dan by Paaren ziet. Hun Gezang heeft altyd éenen Toon, en 's Winters komen zy niet te voorschyn. Ik hebze nergens in Amerika, dan alleenlyk in Karolina, gezien.

De kleine Tulpenboom, met Laurierbladen (*).

Dit is een kleine Boom, die gemeenlyk zestien Voeten hoog wordt. Deszelfs Hout is wit en spongicus en met eene witte Schors bedekt. De Bladen vertoonen zig als de gewoone Laurierbladen, doch zyn wat bleeker groen en van agteren wit. In Mey begint hy te bloeijen, en vervult, geduurende het grootste deel van den Zomer, de Boffchen met den aangenaamen Reuk zyner Bloemen, die wit zyn, uit zes Bladjes bestaân, en een ruuw Kegelvormigen Eijerstok of Vrugtbeginzel hebben, welk, na het afvallen der Bloemblaadjes, in gestalte en grootte overeenkomt met eene groote Ockernoot. Het is vol Knobbels of Builen, waar van zig ieder, wanneer de Vrucht tot rypheid is gekomen, opent, en een plat Zaadje, dat zo groot is als een kleine Boon, laat vallen, hetwelk, onder een dunne Schaal, een Kern bevat, die eene roode Huid heeft. Deeze roode Zaadkorrels vallen, als zy uit haare Huisjes komen, niet op den Grond, maar blyven aan fyne, witte, ongeveer twee Duim lange, Draaden, hangen. In 't eerst is de Vrucht groen, ryp geworden rood, en door 't uitdroogen wordt zy bruin. Oirspronglyk groeijen deeze Boomen op vogtige plaatsen, en dikwils in 't Water; doch 't is aanmerkelyk, dat zy, in hoog leggende drooge Gronden verplant zynde, regelmaatiger en fraaijer worden, brengende ook meer Bloemen en Vruchten voort. 's Winters laten zy gemeenlyk hunne Bladen vallen, maar, zo het zagt Weer is, dan niet.

Deeze zo voortreffelyk bloeiende Boom groeit natuurlyk in Virginie en Karolina. Hy bevindt zig ook in den Tuin van den Heer FAIRSCHILD te Hoxton, en van den Heer COLLINSON te Pexhame, alwaar hy federt eenige Jaaren altoos zyne welriekende Bloemen voortgebragt, en tegen de Koude van onze strengste Winters geene bedekking noodig gehad heeft.

P L A A T LXXIX.

De bruine Indiaansche Mosch, met het Lyf gesprenkeld, Kauris-Vogel genaamd (79).

Deeze Vogel is een soort van Vink, en van grootte als men hier voorgefeld ziet. ALBIN heeft eenen, die 'er wat naar gelykt, afgebeeld, en geeft dien voor het Wyfje van een anderen Vogel uit, daar hy hem toe betrokken heeft. Hy geeft 'er, in zyne Vogel-Historie, II. Deel, Tab. 53, den naam aan van *Chineesche Mosch*. Ik houd hem niet voor het Wyfje van den Vogel, waar mede hy hem in Plaat vertoont. Ik heb by den Heer MONROE en anderen verscheidene van deeze Vogeltjes gezien, en bevonden, dat zy, even als de kleine Indische Vogeltjes, welke *Amadebats* genoemd worden, sterk varieeren, zo dat bykans ieder Vogel een byzon-

(*) *Magnolia Lauri folio subtus albicante*. CATESB. *Car. I. T. 39.* TREW *Ebret. Tab. IX.* *Laurus Tulipifera Baccis Calyculatis*. RAJ. *Hist. Tulipifera Virginiana*, &c. PLUK. *Almag. 379. T. 68. f. 4.* *Magnolia foliis ovato-lanceolatis*. HORT. *Cliff. 222.* *Magnolia glauca*. LINN. *Spec. Plant. II. p. 755.*

(79) *Passer Indicus fuscus, Ventre ex albo & nigro punctato*. EDW. *Av. I. T. 40.* *Coccothraustes Javensis naevia*. BRISS. *Av. III. p. 239. T. 13. f. 2.* *Loxia punctulata*. LINN. *Syst. Nat. XII. Gen. 109. Sp. 18.* *Nat. Hist. I. D. V. St. bl. 508.*

zondere beschryving zou vereischen. De gene, dien ik nu beschryven zal, was een der schoonsten, welke my voorgekomen zyn. Deszelfs Bek komt, in gestalte en grootte, met dien van onze Groenlingen overeen, en is Loodkleurig; doch de Vogel heeft nauwlyks de halve grootte van een Groenling. De Oogen zyn donker Hazelnooten-Kleur: de Kop, de Hals, het beginzel van de Borst, de Rug, de Wieken en de Staart, zyn donker roodagtig bruin. Aan het voorste deel glinstert de Hals wat Purperkleurig; de Slagpennen zyn donkerer bruin dan het overige van de Wiek; de Stuit is helder groenagtig bruin: de Borst is overdwars, en het Lyf aan de zyden, zwart, en tevens met kleine ronde witte Vlakjes dicht gesprenkeld. Deeze Vlakjes zyn omtrent van grootte als een Koolzaadje, sommigen een weinig grooter, sommigen ook wat kleiner. Het midden van den Buik, de Schenkels en het Onderlyf, zyn, benevens de Dekveders onder de Staart, licht bruin of vuil wit: de Pooten en Voeten vallen in 't blaauwe of Loodkleurig, en komen in Gestalte met de Voeten van andere kleine Vogeltjes overeen.

De Heer C. DU BOIS, Ridder en Thesaurier van de Oostindische Compagnie, heeft my ten zynen Huize ontbooden, om deezen Vogel uit te schilderen. Hy zeid' my tevens, dat dezelve uit Oostindie afkomstig was, alwaar men hem den *Kauris-Vogel* noemde, om dat men daar het stuk voor een Hoorntje, Kauris genaamd, verkoopen zou. Ik geloof derhalve niet, dat hy uit China komt; dewyl men aldaar de Kauris niet voor Geld gebruikt.

Oostindische Geboornde Tor (*).

Deeze Tor is ook in zyne Natuurlyke grootte voorgesteld, en heeft over 't geheel een schoonen bruinagtig zwarten Glans. Hy is uit Oostindie gekomen, en ik heb denzelfden gekreegen van mynen waarden Vrind, den Heer POPE van Ratcliff, een Man, die wegens veele schoone en nuttige Uitvindingen, en inzonderheid daar door bekend is, dat hy voorgeslagen heeft, het Papier aan den Rand te marmeren, om de bedriegeryën in publieke Bedieningen voor te komen: weshalve hy ook van den Koning, onder het Grootte Zegel, daar toe een Uitsluitend Voorregt verkreegen heeft. Ik ben aan deezen Heer nog veele andere Zeldzaamheden verschuldigd.

P L A A T LXXX.

De Purperkleurige Kernbyter (80).

Deeze Vogel is zo groot als een Mosch. Boven de Oogen, aan den Hals, aan de Stuit en onder de Staart, heeft hy roode Vlakken. Anders is hy, over 't geheele Lyf, Blaauwachtig Violet of Purperkleur. Het Wyfje is geheel bruin, doch heeft even de zelfde roode Vlakken, als het Mannetje. Zy onthouden zig op verscheide- ne van de Bahama-Eilanden.

De Vergiftboom (*).

Gemeenlyk is dit een kleine Boom, met eene heldere gladde Schors. De Bladen groeijen aan dunne Steeltjes, van zeven of agt Duimen lang, aan weiken zy by paaren, met Steeltjes van een Duim lang, gehecht zyn. De Vrugten, die by troffen voortkomen, zyn Peeragtig, purperkleurig, en bevatten een langwerpigen harden Steen.

Uit

(*) *Scarabæus Indicus*. EDW. Av. I. T. 40. *Scarabæus* Gideon. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 139. Sp. 2.

(80) *Coccythraustes purpurea*. CATESB. *Car.* I. Tab. 40. *Pyrrhula Bahamensis violacea*. BRISS. Av. III. p. 326. *Loxia violacea*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 109. Sp.

43. *Nat. Hist.* I. D. V. Sr. bl. 515.

(*) *Toxicodendron foliis alatis, fructu purpureo* Pyriformi sparfo. CATESB. *Car.* I. T. 40. *Elemifera foliis pinnatis*. Hort. Cliff. 486. *Amyris toxifera*. LINN. *Sp. Plant.* II. p. 496.

Uit den Stam van deezen Boom driipt een Vogt, dat zo zwart als Inkt is, het welk de Inwooners voor Vergiftig houden. De Vogels eeten nogthans zyne Besfen, doch inzonderheid beminnen deeze Kernbyters het aan den Steen hangende Slym. Hy groeit gemeenlyk op de Eilanden Providence, Mathera en anderen van de Bahamaas, op de Rotfen.

P L A A T LXXXI.

De Chineefche Ryftvogel, Padda genaamd; het Mannetje (81).

Deeze Vogel is hier voorgesteld in de Natuurlyke grootte, volgens welke hy byna met onze Groenlingen overeenkomt, zo hy zelfs niet grooter is. Hy heeft den Bek, naar reden van zyne grootte, zeer dik, doch spits uitlopende. Dezelve is in 't dikste gedeelte, naar den Kop toe, schoon rood, doch aan de Punt ook een weinig wit. Het Oog is zwart, en de Oogleden, of de Vliezige rand rondom het Oog, zyn rood. De Kop is zwart, met eene witte Boonagtige Vlak ter wederzyde. De Hals, Borst, Rug en de Dekveders der Wieken, zyn schoon blaauwagtig Afchkleur. De Stuit is helder Afchgrauw zo wel als de Rug, en aan de Borst verandert zig dit Afchgrauwe allengs, naar het Onderlyf toe, in eene bleeke Roozekleur. Hier agter is het Onderlyf, zo wel als de Dekveders onder de Staart, vuil wit. De groote Slagpennen en de geheele Staart zyn zwart; de Pooten en Voeten bleekrood, met witagtige Klauwen.

Hoewel deeze Vogel weinig frifche Kleuren vertoont, heeft hy doch veel schoonheid; want alle zyne Veders, de Wieken uitgezonderd, fchynen een blaauwen waafer te hebben, gelyk de Pruimen, en leggen in zodanige fchikking over elkander, dat geene van de anderen te onderscheiden is, en dat zy te famen eene gladde en effene Vlake uitmaaken. Ik heb by den Heer HANS SLOANE een zodanigen Vogel levendig gezien. Zy komen uit China.

Alzo by deeze beschryvingen de Afbeeldingen zyn gevoegd, in welken de uitwendige Deelen, naamelyk de Bek en Pooten, benevens de genen, die het Geslagt en de Soorten der Vogelen, elk in 't byzonder, aanwyzen, ten zorgvuldigste uitgedrukt worden; zo heb ik het onnoodig aangemerkt, den Leezer met lange en verdrietige beschryvingen van deeze Lighaamsdeelen op te houden: dewyl hy zig, door beschouwing der Afbeeldingen, een veel duidelyker begrip zal kunnen maaken van deeze Deelen, dan uit eene vermoeyjende en naauwkeurige beschryving.

P L A A T LXXXII.

De Purperkleurige Vink (82).

In gefalte en grootte is deeze Vogel van onze Vinken niet veel vershillende. Aan den Buik is hy wit, doch het overige des Lighaams donker Violetkleurig, vertoonende in eenige Deelen ook wat bruins: gelyk dus in 't byzonder de binnenste Baarden der Slagpennen, als ook de Staartveders aan het End, bruin zyn. Het Wyfje is bruin, en heeft eene Vlakke Borst gelyk onze Meeuwen. Wanneer zy zig in Karolina beginnen te vertoonen, dat gemeenlyk in November gebeurt, vreeten zy Geneverbessen, doch in February tasten zy, gelykerwys onze Goudvinken, de Knoppen der Vrugtboomen aan. Zy vliegen by kleine Schoolen, en vertrekken wederom by 't aankomen van den Winter.

De

(81) *Coccothraustes Sinensis cinereus*: mas. EDW. *Syst. Nat.* XII. Gen. 109. Sp. 14. Ryftvogel. *Nat. Av.* I. T. 41. *Coccothraustes Sinensis cinerea*. BRISS. *Hist.* I. D. V. St. bl. 506, 507. *Av.* III. p. 244. T. 11. f. 4. *Loxia Oryzivora*. LINN. (82) *Fringilla purpurea*. CATESB. *Car.* I. T. 41.

De Boom Tupelo genaamd (*).

Deeze Boom wordt gemeenlyk hoog en breidt zig sterk uit: heeft ook een regten Stam en maakt een reguliere Kroon. De Bladen gelyken zeer naar Laurierbladen. In de Herfst zyn dezelfs Takken met Eyvormige zwarte Bessen, die aan lange Steelen hangen, dik bezet, en ieder Besie bevat eenen harten, gestreepten, platten Steen. Deeze Bessen zyn van een scherpe bittere Smaak, doch dienen aan verscheide wilde Dieren, gelyk de Coati's of Rakoons, de Philanders, Beeren en anderen, tot Voedzel. De Aderen van het Hout zyn door elkander gevlogten en taay, weshalven het tot Aaven van Wielen en ander tot den Akkerbouw dienstig Gereedschap zeer bekwaam is. Deeze Boomen groeijen gemeenlyk in Virginie, Maryland en Karolina, op natte plaatsen.

P L A A T LXXXIII.

De Chineesche Ryftvogel, het Wyfje (83).

Deeze Vogel komt, in gestalte en grootte, met den hier voor, op Plaat LXXXI, afgebeelden volmaakt overeen, gelyk ik hem dan ook voor het Wyfje daar van houde. De genen, die denzelven uit China overbrengen, noemen hem *Padda-Vogel*, dewyl men hem met zulk Koorn spyzigt. *Padda*, nu, wordt ongepelde Ryft genoemd: zo dat men hem dan, myns oordeels, niet ongevoeglyk Ryftvogel kan noemen. Zy zouden aan de Ryft-Plantagiën veel schade toebrengen. Offchoon ik hem, nu, Ryftvogel genoemd heb, moet ik doch erinneren, dat hy onder dat Geslacht van kleine Vogelen behoort, die wy in Engeland *Vinken* noemen; hoewel zyn Bek naar evenredigheid grooter is, dan in alle onze Soorten van Vinken: Dewyl ik deezen Vogel niet levendig heb gezien, zo zal dezelfs beschryving niet zo volkomen zyn als die van den voorigen. Hy werdt by den Heer HANS SLOANE in Spiritus bewaard.

De Bek is Vleeschkleurig, zo wel als de Oogleden, of de Huid die het Oog omringt. De Kop is geheel zwart, doordien dezelve aan de zyden geene witte Vlakken heeft; en hier in bestaat het voornaamste onderscheid tusschen deezen en den voorgaanden. De Hals, de Rug, Borst en Wieken, zyn Afchgrauw en niet zo glanzig als in de andere: ook wordt het Lyf allengs wat dof en vuil Roozekleurig, en de Slagpennen zyn wat donkerer dan de Dekvederen der Wieken. Aan den Rand der Wiek is, digt aan de Borst, een witte Vlak. Het Onderlyf, en de Dekveders onder de Staart, zyn wit: de Staart is zwart: de Pooten en Voeten zyn Vleeschkleur. De Veders zelf zyn, gelyk in den voorgemelden Vogel, zo gelykvormig onder elkander gemengd, dat zy meer naar fyne Haartjes dan naar Vederen gelyken.

Eenige Luiden, die met Indiaansche Waaren handelen, en deeze Vogels gezien hebben, noemen dezelve Mosschen van Java, doch anderen geeven er den naam aan van Indiaansche Mosschen, en beweeren, dat men dezelve op 't Eiland Java vindt. Is nu dit waar, dan is het te gelooven, dat men dezelve in de meeste Landen, op welken onze Oostindische Kompagnie Handel dryft, zou aantreffen; doch ik geloof eer, dat zy, door den Handel tusschen China en Java, op dat Eiland zo gemeen geworden zyn, als die Vogels welke men in Kouwtjes houdt, en dat eenigen deswegen tot het denkbeeld gekomen zyn, dat zy oorspronglyk van daar kwamen. Ik heb deeze Vogels dikwils op Chineesche Printen voorgesteld gezien, en dit bewyft genoegzaam, dat zy hunnen oorsprong uit China hebben.

(*) Arbor in Aqua nascens, Foliis acuminatis & non dentatis, fructu Elæagni minore. CATESB. Car. I. T. 41. Nyssa Pedunculis multifloris. GRON. Virg. 121. Nyssa foliis integerrimis. Hort. Cliff. 462. Nyssa aquatica. LINN. Spec. Plant. II. p. 1511.

(83) Coccothraustes Sinenfis cinereus; fœmella. EDW. Av. I. T. 42. Coccothraustes Sinenfis cinerea. BRISS. Av. III. p. 244. T. II. f. 4. Loxia Oryzivora. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 109. Sp. 14. Nat. Hist. I. D. V. STUK, bl. 506, 507.

P L A A T LXXXIV.

De Bahama'sche Vink (84).

Zy weegt drie vierden Loots. De Kop is zwart, uitgenomen dat van den Bek een witte Streep over 't Oog en een andere onder 't zelve heen loopt. De Keel is geheel zwart, doch heeft een geele Vlak, digt onder den Bek. De Borst is Oranje-kleur; de Buik wit; het bovenste van den Hals en de Stuit zyn donker rood. De Rug is zwart: de Wieken, zo wel als de Staart, bruin; met eenig wit daar onder gemengd: de Pooten en Voeten zyn Loodkleurig. Op veelen der Bahama-Eilanden zyn deeze Vogeltjes zeer gemeen.

Bignonia met blaauwe Bloemen en Pokhoutbooms Bladeren ().*

Dit is een Boom van middelmaatige grootte, die de Bladen spits heeft, en beurtlings aan de Steelen staande. In Mey komen aan het end der Takken verscheide Steeltjes uit, die zig van elkander spreiden en blaauwe Bloemen draagen, welke naar de Bloemen van het Vingerhoedkruid gelyken. Op deeze Bloemen volgen groote, platte, rondagtige Zaadhuisjes of Peulen, die gemeenlyk twee Duim middelyns hebben, bevattende veele kleine, platte, gevleugelde Zaaden. Deze Boom groeit op verscheidene van de Bahama-Eilanden, inzonderheid rondom de Stad Nassau, op 't Eiland Providence.

P L A A T LXXXV.

De Chineesche roode Mosch, het Mannetje met het Wyfje (85).

Deeze Vogeltjes zyn, wederom, hier in Natuurlyke grootte voorgesteld. Zy behooren tot het Vinken-Geslacht, hoewel zy grooter Bek hebben. In beiden is de Bek van eenerley gedaante, zeer dik en blaauwagtig Afchkleur. In die, welken ik voor het Mannetje houde, is de Kop zwart; voor aan den Hals strekt zig de zwarte Kleur uit tot aan de Borst: de Oogen zyn donker van Kleur: het geheele Lyf, de Wieken en Staart, zyn over 't geheel bruinrood of donker Kaneelkleur; de Pooten, zo wel als de Voeten, Afchgrauw.

De andere Vogel, dien ik voor het Wyfje aanzie, is aan de zyde van den Kop, rondom de Oogen, die mede donker zyn, aan de Keel, Borst en Buik, gelyk ook de Dekveders onder aan de Staart, vuil wit, doch een weinig trekkende naar Rooze-kleur. Boven op den Kop, agter aan den Hals, aan de Rug en op de Wieken, is hy bruinagtig Afchgrauw. De bovenste Dekveders van de Staart zyn wit; doch de Staart is, zo wel als de groote Slagpennen, donker of zwart; de Pooten en Voeten Vleeschkleurig.

Ik heb deeze Vogeltjes by een Koopman in Vogelen, die dezelve Indiaansche Mosschen noemde, in 't Hof van 't Witte Hert, in 't Strand, uitgeschilderd. Zy waren in een Kouwtje by één, en scheenen met elkander wel over weg te kunnen, als Mannetje en Wyfje. Daar ALBIN reeds den Vogel met den zwarten Kop in Afbeelding verbeeld, en by denzelven een anderen Vogel, dan ik, geplaatst heeft,

dien

(84) *Fringilla Bahamensis*. CATESB. *Car. I. T. 42.* BRISS. *Av. III. p. 168.* *Fringilla Zena*. LINN. *Syfl. Nat. XII. Gen. 112. Sp. 13.* *Nat. Hist. I. D. V. Sr. bl. 543.*

(*) *Arbor Guajaci latiore folio*, *Bignoniae flore caeruleo*, *Fructu duro*, in duas partes dilillente, *Semini-*

bus alatis imbricatim positis. CATESB. *Car. I. T. 42.* *Bignonia caerulea*. LINN. *Spec. Plant. II. p. 372.*

(85) *Passer Sinenis fulvus*, *mas & femella*. EDW. *Av. I. T. 43.* *Coccothraustes Sinenis*. BRISS. *Av. III. p. 235.* *Loxia Malacca*. LINN. *Syfl. Nat. XII. Gen. 109. Sp. 16.*

dien hy voor het Wyfje uitgeeft, zo zou ik den zelfden Vogel hier niet weder te voorfchyn gebragt hebben, indien de gene, dien ik het Wyfje noem, reeds befchreeven ware. Het Mannetje by ALBIN is van het myne daar in ook verfchillende, dat in hetzelfde een breede zwarte Streep, van de Borft af, naar onderen, over 't geheele Lighaam heen, getrokken is, welke ik niet heb kunnen vinden. Daar ik ook, fêdert deeze Aftekening van my gemaakt was, zelf een zodanigen Vogel gehad, en dien naauwkeurig onderzocht heb, om deeze Kentekenen aan hem te ontdekken, bevond ik doch niets anders, dan dat het geheele Lighaam bruinrood ware. Zo my berigt is, zyn deeze Vogels uit China afkomstig. Ik hebze even als de Heer ALBIN getyeld, dewyl ik die benaaming voor niet ongevoeglyk houde, en in de Natuurlyke Historie veel wanorde ontftaat, wanneer aan de zelfde Dingen meer dan één Naam gegeven wordt. ALBINS Afbeelding ftaat in 't Tweede Deel van zyne Vogel-Historie, op de Drie- en -vyftigfte Plaat.

P L A A T LXXXVI.

De Geele Amerikaanfche Distelvink (86).

Dezelve komt, in grootte en gefalte, met onze Distelvinken overeen. De Bek is donker witagtig: de Kop van vooren zwart, van agteren vuil groen: het gantsche onderfte deel des Lighaams, van den Bek af tot aan de Stuit, even gelyk de Rug, fchoon helder geel. De Wieken zyn zwart, doch eenige kleine Vedertjes, op dezelve, hebben een donker witagtigen rand: de Pooten en Voeten zyn bruin. Hy vreet de Zaaften van Slaa en Diftels. In Karolina zyn deeze Vogeltes niet gemeen, doch in Virginie komen zy meer voor, en in Nieuw Jork zyn zy zeer overvloedig: ook houdt men ze aldaar in Kooitjes.

Driedoornige Acacia, met Eyvormige Zaadhuisjes ().*

Deeze Boom wordt zeer hoog en breidt zig sterk uit. De Blaadjes zyn klein en fpits, fttaande ook, gelyk in de meeste andere Soorten van dit Geflacht, tegen elkander over. De Vrucht gelykt eenigermaate naar een Boon, en steekt in een Eyvormig Huisje: gemeenlyk groeijen daar van vyf of zes by elkander. De Takken zyn bezet met veele groote en fcherpe Doornen. Ik heb deezen Boom nergens, dan daar de Heer WARING denzelven hadt doen planten, aan de Rivier Ashley gezien, alwaar hy op verdrongen Land groeide.

P L A A T LXXXVII.

De Mexikaanfche Vlafch-Vink met een geelen Kop (87).

Dewyl deeze Vogel tot de Vlafch-Vinken of Kanarie-Vogeltjes behoort, hebben wy hem deezen naam willen geeven. Ik hebze ook wel Mexikaanfche Mofchenhooren noemen: doch ik houdze eer voor Vlafchvinken. De Bek is van middelmaatige dikte, gelyk in de meeste hardfnebbige Vogelen, die Graanen eeten, en heeft een

(86) *Carduelis Americana* CATESB. *Car. I. T. 43.* EDW. *Av. II. p. 133.* T. 274. BRISS. *Av. III. p. 64.* *Fringilla tristis.* LINN. *Syst. Nat. XII. Gen. 112. Sp. 12.* Amerikaanfche Putter. *Nat. Hift. I. D. V. Stuk. bl. 543.*

(*) *Acacia Abruzæ foliis, triacanthos, Capsulâ ovali, unicum Semen claudente.* CATESB. *Car. I. T. 43.*

Cæfalpinoides foliis pinnatis ac duplicato-pinnatis. Hort. Cliff. 489. *Gleditsia triacanthos.* LINN. *Spec. Plant. II. p. 1509.*

(87) *Linaria Mexicana Capite flavo.* EDW. *Av. I. T. 44.* *Passer Mexicanus.* BRISS. *Av. III. p. 97.* *Loxia Mexicana.* LINN. *Syst. Nat. XII. Gen. 109. Sp. 26.* *Nat. Hift. I. D. V. Stuk, blad. 510.*

een witagtige of bleeke Vleeschkleur; de Oogen zyn Hazelnootenkleur, de Kop en Keel zyn geel. Agter de Oogen zyn, aan de zyden van den Hals, bruine Streepen, die nederwaards breeder worden, en zig vermengen met de donker bruine Kleur, welke het agterfte van den Kop, het bovenfte van den Hals, de Rug, Wieken en Staart, dekt: doch de Hals en de Rug hebben nog donkerer Vlakken, die nederwaards gekeerd staan. De grootfte of buitenfte Slagpennen zyn, benevens de Vederen van de Staart, donkerer dan de Rug en het bovenfte deel der Wieken. De Borst, het Lyf, de Schenkels en de Dekvederen onder de Staart, zyn helder Okerkleur; hebbende de Borst en 't Lyf donker bruine nederwaards gekeerde Vlakken, die in 't geele onder aan de Keel aanvang neemen. De Pooten en Voeten zyn bruin of vuil Vleeschkleurig.

Ik heb deezen Vogel in het Huis van den Heer KAREL WAGER, te Parfons-Green, uitgeschilderd, en hem op de Plaat in de Natuurlyke grootte voorgefeld. Aan boord van een Spaansch Schip, dat door een Engelsch Schip in de Westindiën prys gemaakt werdt, vondt men een Kooy vol zulke Vogelen. Zy komen oirspronglyk uit Mexiko, en het Schip, waar in menze aantrof, hadt te Vera Cruz zyne Laading naar Spanje ingenomen.

P L A A T LXXXVIII.

De driekleurige Distelwink (88).

Deeze weegt ruim een Loot, en heeft bykans de grootte van een Kanarie-Vogel. De Kop en het bovenfte van den Hals zyn Ultramarinkleur: de Keel, Borst en 't Lyf schoon rood. De Rug is groen en trekt wat naar 't geele. De Wieken bestaan uit groene, violette en donker roode Vederen. De Stuit is rood, de Staart donker rood met een weinig violet daar onder gemengd. Hoewel 'er een byzondere beschryving vereischt werdt, om zig van deezen Vogel een regt begrip te maaken, bestaan doch zyne Kleuren eigentlyk maar in drie; te weeten, de Kop en Hals zyn blaauw, het Lyf is rood en de Rug groen. Hy heeft een lieflyk Gezang, doch maakt in de Toon weinig veranderingen. Deeze Vogeltjes broeden in Karolina, en bouwen hunne Nesten gaarn op de Oranjeboomen. Den Winter over blyven zy niet aldaar, en gaan ook niet verder Landwaards in. My is 'er, vyftig Mylen van de Zee, nooit een in 't Gezigt gekomen. Hoewel het Mannetje zo schoon is, kan men doch het Wyfje, wegens zyne slegte Kleur, niet minder merkwaardig keuren: het gelykt veel naar een Mosch, maar heeft ook iets groens.

Zyne Excellentie, de Heer JOHNSON, tegenwoordige Gouverneur van Zuid-Karolina, heeft vier of vyf van deeze Vogeltjes, die uit het Nest genomen waren, twee Jaaren lang in Kouwtjes gehouden. Deezen gantschen tyd hebben de Mannetjes en Wyfjes zo weinig verschil in de Kleur getoond, dat zy moeielyk van elkander te onderscheiden waren. Ook heb ik zelf het Mannetje en Wyfje in 't Nest gevangen, doch weinig verschil daar in kunnen bespeuren; want zy zagen 'er beiden even bruin uit. Hoe veel Jaaren zy noodig hebben, om hunne regte Kleur te krygen, is nog onzeker. Wanneer zy in ons koude Klimaat gebragt worden, verliezen zy veel van hunne schoonheid; 't welk aan eenigen gebleeken is, die ik met my heb overgevoerd. De Spaanschen noemen dit Vogeltje *Mariposa pintada*, of de veelverwige Kapel.

De

(88) *Fringilla tricolor*. CATESB. *Car.* I. T. 44. *Fringilla Chinenis* ALB. *Av.* III. p. 64. T. 68. *Chloris Ludoviciana*, vulgo *Papa diSta*. BRISS. *Av.* III. p. 200.

T. 8. f. 3. & App. 74. *Emberiza Civis*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 110. Sp. 24. *Nat. Hist.* I. D. V. STUK, bladz. 529.

De Floridafche Alcée, met Laurierbladen (*).

Dit is een hooge Boom, die een regten Stam heeft, met eene regelmaatige piramidale Kroon. De Bladen hebben de gedaante van Laurierbladen, doch zyn op de kanten gekarteld. Hy begint in de Mey-Maand te bloeijen, en behoudt zyne Bloemen het grootfte deel van den Zomer door. De Bloemen hangen aan Steelen van vier of vyf Duimen lang, bestaande flegts uit één Blaadje, dat in vyf deelen gefneeden is, en bevattende een bosje van Draaden, die geele Knopjes hebben. Op deeze Bloemen volgt, in de Maand November, een Kegelvormig Huisje of Knop, met eenen verdeelden Kelk. Als dit Huisje ryp geworden is, dan gaat het open, en verdeelt zig in vyf Vakken vol kleine half gevleugelde Zaaden. Deeze Boom behoudt zyne Bladen het geheele Jaar door: hy groeit flegts op vogtige plaatsen, en gemeenlyk in 't Water. Zyn Hout is wat week, doch ik heb eenige fchoone Tafels gezien, die daar van gemaakt waren. Hy groeit in Karolina, maar, in geene der Noordelyker gelegene Volkplantingen.

P L A A T LXXXIX.

De groote Indiaanfche Kraanvogel (89).

Dit is een zeer groote en staatelyke Vogel, die naar myn Gevoelen den gemeenen Kraanvogel in grootte overtreft, hebbende ook, naar evenredigheid, den Bek langer. Zyn gang is trots en pragtig, en, wanneer hy staat of gaat, zonder zynen Hals sterk uit te ftrekken, is hy byna vyf Voeten hoog. De Heer WILLOUGHBY heeft een Indiaanfchen Kraanvogel beschreeven, die veel kleiner dan deeze en een geheel andere Vogel fchynt te zyn; des ik oordeelde, dat het een zeer gevoeglyke naam voor hem was, wanneer ik hem den Grooten Indiaanfchen Kraanvogel noemde. Hy eet Gerft en ander Koorn; doch, wegens de langte en fpijsheid zyner Snebbe, kan hy de Graankorrels niet in den Bek brengen, zonder den Kop gezwind agterover te fmyten, zo dat de met de Punt van den Bek opgevatte Graanen in de Keel vallen. De Bek is lang, en naar den Kop toe taamelyk dik, doch loopt van vooren in een fpijs Punt uit. Deszelfs Kleur is groenagtig geel, aan de Punt wat donker, en heeft wederzyds, byna in 't midden, maar nader aan den Kop dan aan de Punt, een langwerpig Neusgat. De Oogen zyn fchoon Hazelnootenkleur of roodagtig. De Kop, en een klein gedeelte van den Hals, zyn gedekt met eene naakte Huid, die eene fchoon roode Kleur heeft. Aan den Grond van den Bek, onder de Kin, en rondom het begin van den Hals, of aan 't agterfte gedeelte van den Kop, is hy dunnetjes bezet met fyne, zwarte, Haairagtige Vederen; hebbende, onder het Agterhoofd, een klein gedeelte gantsch naakt. Het bovenfte deel van den Kop, en twee by de Ooren staande Vlakjes, zyn wit en zonder Vederen. De Hals is zeer lang, van boven gedekt met witte Vederen, die naar onderen toe allengs Afchgrauw worden. De Halsveders zyn korter en staan yler dan in de Reigers. Het geheele Lyf is, benevens de Wieken en de Staart, de groote Slagpen, nen uitgezonderd, Afchgrauw; doch de Borft vertoont zig wat helderer dan de Rug en Wieken. De Slagpennen zyn zwart, en ftrekken zig, met geflooten Wieken, zo ver uit dat zy bykans zo lang zyn als de Staart. De Pooten zyn zeer lang, en, tot taamelyk ver over de Kniejen, van Vederen ontbloot. Hy heeft drie middelmaatig lan-

(*) *Alcea Florida* quinque-capfularis, Laurinis foliis leviter crenatis, Seminibus Coniferarum instar alatis. *Pluk. Amalth.* p. 7. T. 352. *Hypericum floribus pentagynis, foliis lanceolatis, ferratis. Hort. Cliff.* 380. *Hypericum Lasianthus.* LINN. *Spec. Plant.* II.

p. 1101.

(89) *Grus major Indica.* *Edw. Av.* I. T. 45. *Grus Orientalis Indica.* *BRISS. Av.* V. p. 378. *Ardea Antigone.* LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 84. Sp. 6. Oost-Indische Reiger. *Nat. Hist.* I. D. V. Sr. bladz. 191.

lange, voorwaards flaande, doch van agteren éenen korten Vinger. Zo wel de Pooten als de Voeten zyn, gelykerwys in de Duiven, rood, maar de Klaauwen zwart.

Deezen Vogel heb ik naar 't Leven getekend en gekleurd by den Heer KAREL WAGER, die denzelven naderhand aan den Heer Doktor MEAD vereerde. Hy is uit Oostindie herwaards gebragt.

P L A A T X C.

De blaauwe Mexikaansche Vlaschvink (90).

Dit Vogeltje is kleiner dan een Kwikstaart, en weegt ongeveer een Loot. Op eenigen afstand schynt het geheel blaauw te zyn, doch van naby is het volgende daar aan op te merken. Het heeft den Bek zwart Loodkleurig: boven op den Kop maakt het blaauw den sterksten Glans, doch is tevens donkerer dan aan alle andere Lighaams deelen: de Hals, Rug en 't Lyf zyn helderer: de grootste Slagpennen zyn bruin, met eenen blaauwen rand: de Staart is bruin, doch heeft ook iets blaauws. In de bewoonde Landstreeken van Karolina komt geen zodanige Vogel voor, en ik heb 'er nimmer één nader aan de Zee, dan op eenen afstand van anderhalfhonderd Mylen, gezien; alzo zy zig alleenlyk in 't Gebergte onthouden. Haar Gezang komt met dat van onze Vlaschvinken overeen. De Spanjaarden in Mexiko noemen dit Vogeltje *Azul lecos*, dat is, van verre Hemelschblaauw. KLEIN geeft 'er den naam aan, van Blaauwe Distelvink.

De Driebladerige Nagtschade ().*

Deeze Plant heeft een Knollige Wortel, die twee of drie regte Steelen uitgeeft, welke by de agt Duimen hoog worden, waar aan altoos drie met Ribben voorziene Bladen, in de gedaante van een Driehoek, by elkander zitten, tusschen welken de Bloemen voortkomen. Deeze zyn bleekrood, en bestaan uit zes breede Blaadjes, drie grootere en drie kleinere. Ook hebben zy Meeldraadjes van ongelyke langte. Op de Bloemen volgt een Zaadhuisje, dat in gestalte en grootte naar een kleine Hazelnoot zweemt, doch wat gestrept is, en omringd van een Kelk, die zig in drieën verdeelt, zynde terugwaards geboogen. Het Zaadhuisje bevat ontelbaare kleine Stuijsaadjes. Ik heb deeze Plant aan den oorsprong van groote Rivieren gevonden, doch in de bewoonde Landstreeken van Karolina kwam zy my niet voor.

P L A A T X C I.

De Strandlooper met Voeten als een Koet (91).

Deeze Vogel is hier in zyne Natuurlyke grootte afgebeeld. Ten aanzien van de gestalte en grootte, als ook ten aanzien der Kleuren, komt hy overeen met het kleine Waterhoen, door WILLOUGHBY beschreeven, dat GESNERUS *Hystricin* noemt: want het voornaamste onderscheid bestaat in de Voeten, die, gelyk in de Koeten, met uitgesneeden Vliezen bezet zyn. De Bek is lang, taamelyk dun, zwart van kleur, en aan de Punt van 't bovenste deel wat nederwaards geboogen. De Oogen staan, gelyk in de meeste Vogelen van dit Geslacht, ver van den Bek af. Het bo-

(90) *Linaria caerulea*. CATESB. *Car. I. T. 45.* EDW. *Av. II. p. 132. T. 273. f. 2.* *Tanagra cyanea* *Rectricibus fuscis*. LINN. *Syst. Nat. XII. Gen. 111. Sp. 6.* *Natuurl. Hist. I. D. V. Sr. bladz. 529.*

(*) *Solanum triphyllum* flore hexapetalo carneo. CATESB. *Car. I. T. 45.* *Trillium flore pedunculato cernuo*. LINN. *Spec. Plant. II. p. 484.*

(91) *Tringa Pedibus Fulicæ*. EDW. *Av. I. T. 46.*

bovenste van den Kop is zwart, doch aan de zyden, rondom de Oogen, aan den wortel der Snebbe en aan de Kin, is alles wit. De geheele Hals is dof Afchgrauw, maar trekt een weinig naar Bloedrood. De Borst, het Lyf, de Schenkels en Dekvederen onder de Staart, zyn wit. Het onderste en agterste deel van den Hals, de geheele Rug, de Wieken en Staart, hebben eene vuil donkerbruine Kleur, doch de Vederen zyn wat helderer gezoomd. De grootste of buitenste Slagpennen zyn geheel zwart, maar hebben witte Schaften: de middelste Slagpennen voeren witte Punten, en dergelyke smalle randjes: de binnenste daarentegen, of die naast aan de Rug staan, zyn met dezelve van eenerley Kleur. De Dekveders, die digtst boven de Slagpennen zitten, hebben breede witte Punten, en maaken dwars over de Wiek een breede witte Streep; zynde de onderkant van de Staart Afchgrauw. De Pooten zyn van middelmaatige langte, en boven de Kniejen een taamelyk eind wegs kaal. Hy heeft vier Vingers aan ieder Poot, in de gewoone plaatsing. De drie voorwaards staande zyn wederzyds met zo veel uitgesneeden Vliezen bezet, als 'er Leden in ieder Vinger zyn: dewyl 'er by ieder Gewricht eene insnyding is, zo dat, door het buigen der Vingeren, de Huid niet in onorde raakt of gekreukt worde. De agterste Vinger is klein, en de Pooten, zo wel als de Voeten, zyn Loodkleurig, maar de Klauwen zwart. De Voeten van deezen Vogel komen my zeer byzonder voor; aangezien geen andere Soort van Sneppen of Waterhoentjes dergelyken gewoon is te hebben.

De Heer ALEXANDER LIGHT, een Liefhebber van dergelyke Dingen, die zig thans in de Hudsons-Baay, waar heen hem de Kompagnie gezonden heeft, onthoudt, gaf my deezen Vogel, en zeyd my daar nevens, dat zig dezelve op een Schip hadt nedergezet, 't welk ver van 't Strand, met eenen Landwind, langs de Kust van Maryland heen zeilde.

P L A A T XCII.

De Karolinische Gaay of Beemer (92).

Deeze weegt twee Loot en is wat kleiner dan een Mosch. De Bek is zwart, dien hy wyd kan open doen, hebbende ook een wyde Keel. Van de Neusgaten loopt, tot agter aan den Kop, een zwarte Streep als Fluweel, die van onderen met een witte Streep gezoomd is, waar in de Oogen staan. Het overige van den Kop en Hals is bruin. Boven op den Kop heeft hy een spitse Kuif, van de zelfde Kleur. De Borst is bruin; de Rug en Dekveders der Wieken zyn wat donkerer: het Lyf is bleekgeel. Voorts onderscheidt zig deeze Vogel van anderen door agt kleine roode Vlakjes, die aan 't end der agt kleine Slagpennen staan, en in Kleur, zo wel als in dikte, zig vertoonen gelyk rood Zegel-Lak. Wanneer de Wiek gesloten is vereenigen zig deeze Vlakjes, en maaken alsdan een enkele groote roode Vlak uit. De Staart is zwart maar aan 't end geel. In Europa is deeze Vogel ook bekend, doch schooner van Kleur.

Heester met Kornoelje-Bladen, roode gesternde Bloemen en een welriekende Schors ().*

Dit Gewas wordt gemeenlyk agt of tien Voeten hoog, en de Bladen staan by paaren

(92) *Garrulus Carolinensis*. CATESB. *Car.* I. T. 46. *Bombucilla Carolinensis*. BRISS. *Av.* II. p. 337. *Lanius Garrulus*. LINN. *Syst. Nat.* X. Gen. 43. Sp. 10. *Ampeelis Garrulus*. *Syst. Nat.* XII. Gen. 108. Sp. 1. Beemer. *Nat. Hist.* I. D. IV. STUK. blad. 223.

(*) *Frutex Corni foliis, floribus instar Anemones*

stellatae, Petalis crassis rigidis Colore fordide rubente: Cortice Aromatico. CATESB. *Car.* T. 46. *Beureria &c.* EHRET. *Pist.* T. 13. *Butneria Anemones flore.* DU HAMEL *Arbr.* I. p. 114. T. 45. *Bacteria foliis ovatis acuminatis, Caule fruticoso.* MILL. *Diff.* T. 60. *Calycanthus floridus.* LINN. *Spec. Plant.* II. p. 718.

rèn tegen elkander over. De Bloemen gelyken veel naar die van de Ster-Anémone, en bestaan uit verscheide Koperkleurige Blaadjes, die dik, styf en vuil rood zyn, omringende een bondeltje van geele Draadjes. Op de Bloemen volgt eene rondagtige van boven platte Vrugt. De Schors is zeer Kruidig, en zo welriekende als Kaneel. Deeze Heesters groeijen in Bergagtige afgelegene Landstreeken van Karolina, doch nergens op bewoonde plaatsen.

P L A A T X C I I I .

De Indiaansche Kievit met eene zwarte Borst (93).

Deeze Vogel is wat Lyviger dan de Kievit, en komt, ten aanzien van zyné grootte, met de Engelsche graauwe en groene Kievit taamelyk overeen, hebbende ook de zelfde gedaante, uitgenomen, dat de Pooten een goed end langer zyn. Hier heb ik hem in zyne Natuurlyké grootte voorgesteld. Zyn Bek is van middelmaatige langte en taamelyk egaale dikte, zwart van Kleur, en loopt in eene Punt uit. In 't midden nogthans is hy zo dik niet als aan 't Grondstuk en naar de Punt toe, en heeft wèderzyds eén langwerpig Neusgat. Het bovenste van den Kop is zwart met eenen groenen Glans, en deeze zwarte Veders steeken een Duim over den Kop heen, maa-kende een Kwast. De onderste zyddeelen van den Kop, deszelfs agterste deel en twee ter wederzyde van den Hals nederwaards gestrekte breede Streepen, zyn wit. Tusschen de zwarte Kruin en de witte zyddeelen van den Kop, staan de Oogen. Agter en beneden is de Hals, met en benevens de geheele Rug en de Dekvederen der Wieken, van eene bruine Kleur. De uiterste Enden in de ryen der Dekvederen, die dicht boven de Slagpennen staan, zyn wit; de groote Slagpennen zwart en de kleinere, dicht aan de Rug, bruin. De Rand, die van de kromte der Wiek nederwaards gaat, heeft zwarte en witte Vederen onder elkander. Van beneden den Bek loopt, langs de Keel, tot aan het begin van de Borst, eene zwarte Streep, die zig vermengt met de zwarte Kleur van de Borst en een gedeelte des Lighaams. De Borst heeft tevens een schoonen Purpergloed. De Schenkels, het Onderlyf en de Dekveders onder de Staart, zyn wit. De Staartveders zyn van gelyke langte, grootendeels wit, doch aan 't End, ter langte van anderhalf Duim, overdwars, zwart. De Pooten zyn langer dan gemeenlyk anders in dit slag van Vogelen plaats heeft. Zy hebben maar drie Vingers van middelmaatige langte, die allen voorwaards staan. De Pooten zyn, wat over de Knie, kaal, en zo wel als de Voeten, gelyk ook de Klaauwen, vuil donkerbruin, trekkende veel naar 't zwarte.

Ik heb deeze Afbeelding naar een Vogel gemaakt, welken my de Heer PIETER COLINSON geleend hadt, zynde met andere Vogelen van Gamron in Perse gekomen. Op myne Plaat had ik by verzinning laten zetten, dat dezelve uit Bengalen afkomstig ware.

P L A A T X C I V .

Het blaauwe Roodborstje (94).

Dit Vogeltje weegt byna derdhalf Loot, en is omtrent zo groot als een Mosch. Zyn Oogen zyn groot: de Kop, het bovenste van het Lyf, de Staart en Wieken, schoon blaauw, uitgenomen, dat de Punten der Slagpennen eene bruine Kleur hebben.

(93) *Pluvialis Indicus Pectore nigro.* EDW. *Av.* I. T. 47. *Pluvialis Persica cristata.* BRISS. *Av.* V. p. 84. *Lapwing.* Russ. *Alepp.* 72. T. 11. *Charadrius spinosus.* LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 88. Sp. 12.

T. 47. EDW. *Av.* 24. T. 24. *Rubecula Carolinensis.* BRISS. *Av.* III. p. 423. *Avis cœrulea.* KALM. *Itin.* III. p. 30. *Motacilla Sialis.* LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 114. Sp. 38. *Nat. Hist.* I. D. V. St. bl. 583.

(94) *Rubecula Americana cœrulea.* CATESB. *Car.* I.

ben. De Hals en Borst zyn vuil rood; het Lyf is wit. Deeze Vogel vliegt zeer gewind, doordien hy zeer lange Wieken heeft: weshalve hem ook de Havik gemeenlyk te vergeefsch vervolgt. Het zyn onschadelyke Vogeltjes, enkel van Insekten leevende, die veel naar ons Roodborstje gelyken. Zy maaken hunne Nesten in holle Boomen. Men vindtze in de meeste deelen van Noord-Amerika: want ik hebze in Karolina, Virginie, Maryland en op de Bermudische Eilanden, gezien.

Kleine ongedoornde Winde, met roode Bessen (*).

Deeze Plant kruipt menigmaal langs den Grond, en heeft Bladen naar die der Holwortel-Plant gelykende. Zy staan beurtlings aan de dunne Ranken, aan welken lange Trosjes van kleine, roode, Eyvormige maar puntige Bessen hangen, waar van ieder een zeer harden ronden Zaadkorrel bevat.

P L A A T XCV.

Waterhoen met gespoorde Wieken (95).

Deeze Vogel behoort tot het Geslacht der Waterhoentjes. WILLOUGHBY heeft eenen byna dergelyken in Gestalte, doch van andere Kleuren, beschreeven. De Afbeelding stelt hem in de Natuurlyke grootte voor. De Sneb is byna anderhalf Duim lang, geel van Kleur, en de Neusgaten staan in dezelve, wederzyds, byna in 't midden. Aan het Grondstuk van de boven-Kaak heeft hy een kaale Huid, gelyk andere Waterhoentjes, doch welke daar in onderscheiden is, dat zy als een flappe Lap nederhangt. Van boven zyn in dezelve drie Insnydingen; van onderen is zy met den Kop vereenigd en geclagtig van Kleur, doch ik geloove dat zy, toen de Vogel nog leefde, rood is geweest; inzonderheid dewyl dit Lighaamsdeel in de Vogelen, welken MARKGRAAF in Brasil gezien hadt, aldus beschreeven wordt. De Kroon op den Kop is bruin, met eenige donkere Vederen daar onder gemengd. Van de hoeken des Beks loopt, wederzyds, door de Oogen heen, naar het agterste van den Hals een zwarte Streep, en boven de Oogen zyn witte Streepen. Het onderste van den Kop, Hals, Borst, Buik en de Schenkels zyn, benevens de onderste Dekvederen van de Staart, wit, maar de zyden van den Buik en de Schenkels zyn met ettelyke roode Vlakken gesprenkeld. Het agterste deel van den Hals is zwart, doch wordt, naar het begin van de Rug toe, allengs bruin: het agterste van de Rug, daarentegen, de Stuit en de bovenste Vlake van de Staart, zyn purperkleurig; doch zo, dat zy tevens naar 't Roozeroode trekken. De Vederen rondom de Schouders of by het Gewricht der Wieken, zyn helder bruin; maar de Slagpennen schoon groen en zwart gevlaakt, uitgezonderd eenige weinigen van de kleinere naaft aan de Rug, die een bruine Kleur hebben. De eerste Dekveders boven de Slagpennen zyn zwart; hier boven staat een ry van bruine Vederen, terwyl de overigen Roozerood of Purperkleurig zyn. De binnenste Dekveders van de Wieken zyn roodagtig bruin; doch het byzonderste aan deezen Vogel is, dat hy voor aan het Gewricht der Wieken een paar sterke, dikke, korte, geele Sporen heeft, welke inwards, met de Punten naar elkander toe, gekeerd staan. De Pooten zyn zeer lang, en tot boven de Knie met geene Vederen bezet; de middelste Vinger is zo lang als het Schenkelbeen; die op zyde staan zyn wat korter: de agterste Vinger is zeer lang, en heeft eene geheel regte, naar een Naald gelykende, Klaauw, die langer dan de Vinger is, en met denzelven niet korter dan de middelste Vinger van den Voorvoet. Deeze agterste Vinger heeft maar één Gewricht, de binnenste twee, de middelste drie en de buitenste vier. Ik heb op de Gewrichten der Vingeren in deezen Vogel zo naauwkeurig agt gegeven, dewyl ik

(*) *Smilax non spinosa humilis*, folio Aristolochiæ, Baccis rubris. CATESB. Car. I. T. 47.

(95) *Gallinula Brasiliensis Jacana dicta*, Alis *Cor-nubus donatis*. EDW. Av. I. T. 48. *Jacana*. BRISS. Av.

V. p. 129. *Parra variabilis*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 92. Sp. 4. *Fulica Spinosa*. LINN. *Syst. Nat.* X. Gen. 82. Sp. 4. Scherpwiek. *Nat. Hist.* I. D. V. St. bladz. 276.

in de beschryving, welke WILLOUGHBY ons van denzelven geeft, aangetekend vind, dat hy in ieder Vinger vier Gewrichten heeft. De drie voorwaards staande Vingers hebben dunne en zeer regte Klaauwen, welke, benevens de Voeten en Pooten, Loodkleurig of blaauwagtig Afchgrauw zyn.

Sir HANS SLOANE hadt deezen Vogel reeds lang in Spiritus bewaard gehad, toen hy my denzelven ter Aftekening leende, en, zo ik onderrigt ben, is hy van Karthagena in Zuid-Amerika tot ons gekomen.

P L A A T XCVI.

De Baltimore-Vogel (96).

Hy is bykans zo groot als een Mosch en weegt wat over de twee Loot. Zyn Bek is spits en Kegelvormig. De Kop en de halve Rug zyn glanzig zwart: de Wieken zwart, uitgenomen haare bovenste deelen, die geel zyn, doch de meeste Veders van dezelve hebben, aan beide zyden, een witten zoom. Het overige gedeelte des Lichaams is schoonrood en geel gekleurd: de twee bovenste Veders van den Staart zyn zwart; het overige is geel. De Pooten en Voeten zyn Loodkleurig. In den Winter komt hy niet te voorschyn. Deezen Goudkleurigen Vogel heb ik maar alleen in Virginie en Maryland gezien, doordien men 'er geene in Karolina heeft. Zo men zegt, heeft hy zynen naam van het Wapenschild van den Lord BALTIMORE bekomen, 't welk van de regter naar de flinker Hand, beurtlings, zes zwarte en geele afdeelingen heeft: doordien deeze Heer mede een Land-Eigenaar van deeze Kolonie is. Hy maakt zyn Nest op de Takken van hooge Boomen, gemeenlyk op die van den Popelier of Tulpenboom. Zyn Nest is op eene zeer ongewoone manier gebouwd, zittende alleenlyk met den Rand aan twee dunne Takjes vast, en hangende doorgaans aan 't uiterste End van een dikker Tak. KLEIN heeft 'er den naam van geelbonte Lyfter of Wielewaal aan gegeven.

De Virginische Tulpenboom, met driepuntige, in 't midden stompe, Bladen ().*

Deeze Boom wordt zeer groot: want eenigen hebben dertig Voeten omtreks. Zyne Takken zyn zeer ongelijk en ongeregeld, niet regt maar krom en knoestig: waar door de Boom zig van verre reeds sterk van andere Boomen onderscheidt, al heeft hy ook reeds zyne Bladen laten vallen. Deeze zitten aan Steelen van een Vinger lang, en gelyken eenigermaate naar des kleinen Ahornbooms Bladen, doch zyn gemeenlyk vyf of zes Duim breed, en hebben, in plaats van spits uit te loopen, drie Punten, waar van de middelste stomp is en zig als afgesneeden vertoont. De Bloemen zyn altoos met de Tulpen vergeleeken, en daar van heeft ook de Boom zynen naam gekreegen, hoewel zy, naar myn oordeel, meer gelyken naar die van de *Fritillaria*. Uit zeven of agt Blaadjes zyn zy samengesteld, wier bovenste deel bleek groen is, doch het onderste een roode en wat geele Kleuring heeft. Eerst zyn zy in een bekleedzel beslooten, dat by 't ontluiken van de Bloem open gaat en afvalt. Deeze Boomen geeven goed Timmerhout. Men vindtze in de meeste Streeken van 't Vaste Land van Noord-Amerika, van den Uithoek van Florida af tot in Nieuw Engeland toe.

P L A A T XCVII.

De Penguin (97).

Deeze Vogel is byna zo groot als een tamme Gans, en, wanneer hy zig op 't Land

(96) *Icterus ex aureo nigroque varius.* CATESB. *Car.* I. T. 48. *Icterus minor.* BRISS. *Av.* II. p. 109. T. 12. f. 1. *Oriolus Baltimore.* LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 52. Sp. 10. *Coracias Galbula.* *Syst. Nat.* X. Gen. 49. Sp. 4. *Nat. Hist.* I. D. IV. St. bladz. 334. Pl. 34. Fig. 6.
(*) *Tulipifera Virginiana*, tripartito *Aceris folio*, mediâ laciniâ velut abscissâ. PLUK. *Alm.* 379. T. 117. f. 5. & T. 248. f. 7. CATESB. *Car.* I. T. 48. *Lirio-*

dendron foliis lobatis. Hort. Cliff. 223. ROIJEN. *Lugd. Bat.* 494. TREW. *Ehret.* T. 10. *Liriodendron Tulipifera.* LINN. *Spec. Plant.* II. p. 755.

(97) *Penguin.* EDW. *Av.* I. T. 49. *Catarractes.* BRISS. *Av.* VI. p. 102. *Phaëton demersus.* LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 74. Sp. 2. *Syst. Nat.* X. Gen. 67. Sp. 2. *Nat. Hist.* I. D. V. STUK, bladz. 131.

Land begeeft, zou hy, wegens zyne agterwaards staande Pooten, dus overend loopen. Reizigers, die deeze Vogels levendig gezien hebben, zeggen dat zy overend staande gaan. De Bek is niet zeer lang en ook niet zo breed als in de Ganzen, maar aan de zyden meer samengedrukt. De hoeken van den Bek strekken zig wyd en byna tot aan de Oogen uit. In de Bovenkaak is aan ieder zyde een heldere Streep en de Veders van den Kop maaken insgelyks, aan ieder zyde van denzelven, eene Punt, waar door de Neusgaten bedekt worden. De Sneb is rood. Het voorste deel van den Kop is, rondom den Bek, tot aan de Oogen toe, vuil bruin: het agterste, als ook het bovenste van den Hals en de Rug, zyn donker vuil purperkleur, en met zeer kleine styve Vdertjes bezet, die zig niet ligt buigen en in wanorde brengen laten; gelykende ook meer naar Slangenschubben dan naar Vederen. Het onderste van den Hals, de Borst, het Lyf en de Zyden onder de Wieken, zyn wit, en hebben Vederen, welke, wat het maakzel en de gedaante belangt, met gemeene Vederen meer overeenkomen, doch dicht en vast op elkander leggen. De Wieken zyn klein en vlak, als Riemen, en bruin van Kleur; doch van boven en van onderen zyn zy met zo kleine en styve Vdertjes bedekt, dat men, dezelve niet naauwkeurig beschouwende, zig verbeeldt Segryn te zien. Dat gedeelte, echter, daar in andere Vogelen de punten der Slagpenen komen te staan, is wit. Men wordt 'er naauwlyks een Staart aan gewaar, doch aan de Stuit staan eenige korte Borstel-Haaren. De Pooten zyn kort. Hy heeft drie voorwaards staande Vingers, die, gelyk in de Ganzen, met elkander verbonden zyn, en de binnenste heeft, aan zyne inwaards zyde, een Vliezige Vin. Bovendien is 'er nog een vierde zeer kleine Vinger, die met de drie overigen niet te samenhangt, staande insgelyks voorwaards en agter den binnensten van de drie anderen: hoedanig iets ik nooit aan de Voeten van andere Vogelen heb gezien. De Pooten en Voeten zyn vuil rood, en hebben taamelyk lange scherpe bruine Klauwen. Van agteren en van onderen zyn de Voeten zwart.

Deezen Vogel heeft my de Heer PIETER COLINSON geleend, die echter niet wiff te zeggen, van waar hy was gekomen; doch ik bevind, dat inzonderheid diegenen daar gewag van maaken, welke door de Straat van Magellaan en naar de Kaap der Goede Hope gevaren zyn. In de Indische Reistogt van den Heer TH. ROES vind ik het volgende Berigt. „ Op het Penguyn-Eiland komt een Vogel voor van dergelyken „ naam, die regtop gaat. Zyne Wieken hebben geen Vederen, en hangen by 't Lyf „ als een paar Mouwen, hebbende ook een witten Rand. Deeze Vogels vliegen niet, „ maar loopen by kleine schoolen rond, en hebben doorgaans een vaste plaats, daar zy „ zig onthouden”. CHURCHILLS *Verzameling van Reizen*. I. Deel, bladz. 767.

Het gemelde Penguyn-Eiland legt dicht aan de Kaap der Goede Hope. Ik ben eenige maalen de Straat van Magellaan doorgevaaren, doch heb in dezelve weinig van de Penguyns vernomen, dan dat zy regtop gaan, en onder den Oever zig verschuilen; zo dat ik met geene zekerheid bepaalen kan, welk Wereldsdeel het Vaderland zy van den hier beschreeven Vogel. Hadden de Reizigers maar eenige beschryving van de door hun bygebragte dingen gegeven, zo zou men mooglyk zyne Geboorteplaats kunnen uitvinden. KLEIN noemt hem de Vetgans.

P L A A T XCVIII.

De Basterd-Baltimore-Vogel (98).

Deeze weegt omtrent twee Loot. Zyn Bek heeft eene scherpe Punt: de Hals is zwart, de Staart bruin, als ook de Wieken, aan welken de meeste Veders witte Punten hebben. Voor 't overige is de geheele Vogel geel, maar de Borst inzonderheid vertoont zig geelglanzig. Terwyl het Wyfje even zo schoon is, hoewel met Vederen van een geheel andere Kleur bekleed, ben ik bewoogen geworden, om beider

(98) *Isterus minor*. CATESB. *Car.* I. T. 49. *Iste*. Oriolus spurius. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 52. Sp. 11. *rus minor spurius*. BRISS. *Av.* II. p. 111. T. 10. fig. 3.

der Afbeelding mede te deelen. De Kop is, benevens het bovenste deel van haare Rug, glanzig zwart: de Borst en 't Lyf vuil rood; gelykerwys het onderste van de Rug digtst aan de Stuit. Het bovenste deel van de Wiek is rood, het onderste donker bruin. De Staart is zwart. De Pooten en Voeten zyn in beiden blaauw. **KLEIN** noemt hem de zwartgebaarde Wielewaal.

De Catalpa-Boom (*).

Dit is gemeenlyk maar een kleine Boom, die zelden meer dan twintig Voeten hoog wordt, hebbende de Schors glad; het Hout week en spongicus. De Bladen zyn van figuur als die der Syringen, doch grooter en ten deele tien Duim lang. In Mey brengt hy breede trossen voort van Pypagtige Bloemen, die naar de gewoone Vingerhoedbloemen gelyken, en tevens wit, doch van binnen wat roodagtig purperkleur gevlakt en geel gestreept zyn. De Kelk is Koperkleurig. Op deeze Bloemen volgen ronde Peulen, die de dikte van een Vinger hebben en meer dan een Voet lang zyn. Ryp geworden gaan zy open, en vertoonen haare Zaaden, die gevleugeld zyn, en als Vischschubben op elkander leggen. In de bewoonde Landstreeken van Karolina was deeze Boom onbekend, tot dat ik het Zaad, uit de dieper binnenslands gelegene Streeken, derwaards gebragt had. En, offchoon ook de Ingezetenen zig niet veel bemoeijen met Lusthoven, zyn zy doch door de ongemeene schoonheid van den Boom bewoogen, om denzelven voort te planten. Hier door, nu, is hy thans een sieraad van verscheidene van hunne Tuinen, en hy zou het in Engeland misschien ook wel worden kunnen; doordien hy zo veel Koude verdraagen kan als de meesten van onze Amerikaansche Plantgewassen, waarvan verscheidene reeds ettelyke Winters by den Heer BACON te Hoxton gestaan hebben, die maar enkel in 't eerste Jaar eene bedekking noodig hebben gehad.

P L A A T X C I X .

De gevlake Groenlandsche Duif (99).

Deeze Vogel is alhier in zyne Natuurlyke grootte voorgeseld, en, wanneer ik hem met de Groenlandsche Duif van WILLOUGHBY vergelyk, dan bevind ik, dat hy in gestalte en grootte daar mede volmaakt overeenkomt: ook is de figuur van Bek en Voeten eenerley, hoewel zy in kleur van elkander verschillen. Ik houd derhalve deezen voor een Jongen Vogel, die nog niet geruid heeft: dewyl de Ouden zwart zyn, uitgenomen dat zy een groote witte Vlak op ieder Wiek met schoon roode Pooten en Voeten hebben. De Vogel, die op deeze Plaat, in 't vershiet, vliegende wordt vertoond, geeft de afbeelding van de zwarte Groenlandsche Duif, om dezelve met de tegenwoordige te kunnen vergelyken. De Bek of Sneb is taamelyk lang, donker of zwart van kleur, en naar de Punt toe wat krom. Des Lighaams onderste Vlake is, van den Bek tot aan de Staart, witachtig en met fyne Aschgrauwe dwars-Streepen doortoogen. De Kruin van den Kop, de bovenste Vlake van den Hals, de Rug en Staart, zyn zwartagtig en hebben donker zwarte dwars-Streepen. De Slagpennen zyn geheel zwart; de daar boven staande Dekveders hebben witte Punten, waar op een ry van zwarte volgt: de kleinste Dekveders maaken, in het bovenste deel van de Wiek, eene groote witte Vlak, die zwart gesprenkeld is. Boven en aan den Rand is de Wiek zwart gezoomd. De Pooten en Voeten zyn vuil Vleeschkleurig. Hy heeft, voor 't overige, maar drie Vingers, die allen voorwaards staan, kleine Klaauwen hebben, en

door

(*) *Bignonia Urucu foliis, Flore fordide albo, intus maculis purpureis & luteis asperfo, Siliqua longissima & angustissima. CATESB. Car. I. T. 49. Bignonia Americana, Arbor Syringae caeruleae folio, Flore purpureo. Du HAMEL Arbr. I. p. 104. T. 41. Bignonia foliis simplicibus cordatis. Hort. Cliff. 317. Bigno-*

nia Catalpa. LINN. Spec. Plant. II. p. 868.

(99) *Columba Groenlandica Hollandis dicta. EDW. Av. I. T. 50. Uria minor nigra. BRISS. Av. VI. p. 76. Uria minor striata. BRISS. Av. VI. p. 78. ALB. Av. II. p. 73. T. 88. Colymbus Grylle. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 75. Sp. 1.*

door middel van een Vlies met elkander verbonden zyn. Ook zyn de binnenste Vingers, aan hunne inwardsé zyde, met een Vinagtig Vlies voorzien. ALBIN heeft, in zyn Tweede Deel, bladz. 73, een Vogel voorgesteld, dien hy het Mannetje van de Groenlandsche Duif noemt, en een anderen in zyn Eerste Deel, bladz. 81, daar hy den naam aan geeft van 't Wyfje. Nu geloof ik zeer wel, dat hy iets dit Wyfje gelykende zal gevonden hebben; doordien 'er zulk een Vogel is, maar dezelve is het Wyfje niet van de Groenlandsche Duif. Dewyl hem, echter, ook een Mannetje tot zyn Wyfje zal ontbroken hebben, en hy in 't Werk van WILLOUGHBY gevonden hadt, dat het slegt en weinig gekleurd is; zo dagt hy, dat hy hetzelfde ligtelyk, zonder den Vogel te zien, kon voorstellen, en derhalve heeft hy op eene Plaat het Mannetje afgebeeld, dat doch niets anders is dan zyn Wyfje, uitgenomen dat hy hetzelfde van de andere Zyde afgetekend, en naar de beschryving van WILLOUGHBY gekleurd heeft. Dewyl hy ook het Mannetje nooit hadt gezien, zo geloofde hy, dat hetzelfde net even zodanigen Bek had, als die Vogel, welken hy het Mannetje noemt: terwyl de Groenlandsche Duif een grooter Vogel is, met eenen langen dunnen Bek, die naar evenredigheid wel tweemaal zo lang is als in zyne Afbeelding. Deezen mislag van den Heer ALBIN heb ik niet ongevoeglyk geoordeeld alhier te verbeteren.

Ik kreeg deezen Vogel van Sir HANS SLOANE, die hem eenigen tyd in 't Leven heeft gehouden. Hy was aan deezen Heer door den Kommandeur CRAYCOTT gegeven, die hem zelf uit Groenland medegebragt hadt.

Indien het waar is, dat deeze Duiven des Winters wit worden, gelyk WILLOUGHBY in zyne beschryving meldt, dan is zulks misschien maar van dien tyd te verflaan, wanneer hy aan 't ruijen gaat, en zyne zwarte Kleur met de witte, of de witte met de zwarte Kleur verwisselt. Men kan deezen Vogel ook by WILLOUGHBY, Bladz. 326, Plaat 78, zien: doch my dunkt, dat de verandering van Kleur door hem niet genoeg is beweezen.

P L A A T C.

De Geelborstige Lyster (100).

Aangezien de Heer KLEIN deezen Vogel onder de Lysters plaatst, zo hebben wy hem deezen naam gegeven. Hy heeft bykans de grootte van onze Leeurikken. Zyn Bek is zwart, de Kop en de geheele Oppervlakte van de Rug en Wieken, zyn bruinagtig groen: de Hals en de Borst geel. Van de Neusgaten af loopt een witte Streep boven 't Oog heen, onder 't welke ook een lichte Vlak is. Van het onderste des Beks begint een smalle lichte Streep. Het Lyf is donker wit of geelachtig; de Staart bruin: de Pooten en Voeten zyn zwartachtig. In de bewoonde Landstreeken komt men deezen Vogel nooit te zien. Hy onthoudt zig verder in 't Land, ongeveer twee- of driehonderd Mylen van de Zee. Het zyn zeer schoone Vogels, die ook zig zodanig verschuilen, dat ik, na eenige Uuren toegelegd te hebben om 'er een te schieten, my eindelyk van eenen Indiaan bedienen moest, die alle zyne bekwaamheid noodig hadt, om zulks werktellig te maaken. Veel houden zy zig aan de Oevers van groote Rivieren op, en hun luid Gefnater doet de holle Rotfen en dikke Rietbosschen weergalmen. De Afbeelding stelt hem vliegende voor, om te toonen, op welk een zonderlinge manier hy alsdan gewoon is zyne Voeten te houden.

Driebladerige Nagtschade, met eene zesbladerige Bloem ().*

Deeze Plant heeft eenen enkelen regten Steel, en groeit maar vyf of zes Duim hoog. Van boven zyn drie spitse Bladen, die eenen Driehoek maaken, en nederhangen. Ieder Blad heeft drie Ribben, en het is, met donker en helder groen, Ruitswys' gefcha-
keerd.

(100) *Oenanthe Americana* Pectore luteo. CATESB. Car. I. T. 50.

(*) *Solanum triphyllum*, flore hexapetalo: tribus Petalis purpureis, cæteris viridibus reflexis. CATESB.

Car. I. T. 50. *Solanum Virginianum* triphyllum, &c. PLUK. Alm. 352. T. III. f. 6. Paris foliis ternatis, Flore sessili erecto. GRON. Virg. 44. Trillium sessile. LINN. Spec. Plant. II. p. 484.

keerd. Tuffchen deeze Bladen komt de Bloem voort, welke uit drie Purperkleurige regt-op groeiende Blaadjes bestaat, en derzelver Kelk of bekleedzel is ook in drie-en verdeeld. Zy groeit in de meeste Landftreken van Karolina in Schaduwagtige Boffchen.

P L A A T C I.

Het Groenlandsche Hert of Rendier (101).

Wanneer wy deezen Rhee-Bok met onzen Engelschen vergelyken, zo is hy zeer dik en fterk, komende ook, wat de evenredigheid zyner Lighaamsdeelen aangaat, met een volwasfen Kalf nader overeen, dan met een Rhee-Bok. Hy is van den Grond tot aan de Schouders omtrent drie Engelsche Voeten hoog: zyn Hals is veel korter en zyne Pooten zyn dikker, dan menze gewoonlyk in de Hertten vindt. Des Zomers is hy met zagt, kort en Muisvaal Haar gedekt; tegen den Winter komt hier onder een tweede Pels van lang, ruuw, wit Haar te voorschyn, het welk nothans op de Rug en aan de Snuit wat bruin is. Deeze lange Haairen doen het Dier zig grof en fterk vertoonen. In 't volgende Voorjaar wordt deeze ruuwe Winterkleeding door eenen Zomer-Rok van zagt kort Haar als weg gestooten, en dus verandert hy geduurig van gewaad. Het byzonderste in dit slag van Hertten is de Neus, als welke hier geheel met Haar bedekt is, daar zy in andere Rheen uit een kaale vogtige Huid bestaat. Naar myn denkbeeld zou de Neus, in de koude Landen, bevrozen moeten, wanneer zy kaal ware, en om die reden is zy van den Schepper, tot haare beschutting, met Haar bekleed geworden. De Oogen zyn taamelyk groot, en puilen wat buiten den Kop uit. Zo wel de Bok als de Zeeg hebben Hoornen; 't gene wat zeldzaams is. De Hoeven loopen niet spits, maar zyn gespleeten, en staan ver van elkander, hebbende ook van onderen, zo ik my verbeeld, deswegen een taamelyke breedte, dat zy niet zo diep in de Sneeuw mogen zakken. Agter deeze grooten heeft het Dier, aan ieder Poot, twee kleine taamelyk hoog staande Klauwen. De Hoeven zyn donker Hoornkleur. De Hoornen hebben haare volkomenheid nog niet, alzo de Afbeelding ons een Jong Dier vertoont. Ik heb een Kop met het volkomene Gewey gezien, die benevens deezen Rhee-Bok tot ons gebragt was. De Hoornen hadden in dezelve, boven de Oogen, twee breede Enden als Schoffels, die van dienst konden zyn om de Sneeuw van het Gras weg te ruimen: wat daar boven waren twee andere, doch kleinere, Schoffels, die uitwaards gekeerd stonden: boven deeze liep ieder Hoorn uit in vyf ronde, geensdeels Schoffelagtige, Punten.

Aan Sir HANS SLOANE werden, in 't jaar 1738, door Kommandeur CRAYCOTT een Bok en Zeeg van dit slag van Rheeën, welken dezelve medegebragt hadt, vereerd. Naderhand deedt de Heer SLOANE dezelve present aan den Hertog van RICHMOND, die ze in zyne Diergaarde in Suffex liet brengen, en, zo ik vernam, zyn dezelve daarna gestorven, zonder dat zy in grootte toegenomen waren. Eenigen houden dit slag van Hertten voor de Rendieren der Laplander en Russen, dat ik niet kan voorstaan noch ontkennen (*). Het tegenwoordige heeft eene Donsagtige bruine Vagt, die deszelfs Winterkleeding uitmaakt. Van de Gestalte kan men uit de Afbeelding oordeelen.

P L A A T C II.

Het Stekelvarken uit de Hudsons-Baay (102).

In gestalte en grootte komt dit met een Bever taamelyk overeen, doch zo ik het, wat

(101) *Cervus rangifer Groenlandicus*. Edw. Av. I. T. 51. *Capra Groenlandica*. PAJ. *Quadrup.* 90. *Rangifer*. GESN. *Quadr.* 141. *Cervus Tarandus*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 29. Sp. 4. *Nat. Hist.* I. D. III. STUK, bladz 86. Pl. 22. Fig. 3.

(*) [De Ridder LINNÆUS heeft hetzelfde, in de Twaalfde Uitgaave van zyn Samenstel der Natuur, tot de Rendieren betrokken. Ook geeft de Gedaante der

Hoornen, voorgemeld, daar toe veel aanleiding: zie de Afbeelding van het Rendier; *Nat. Hist.* III. STUK, Plaat XXIII.]

(102) *Hylatrix Canadensis*. Edw. Av. I. T. 52. *ELL. Hudf.* T. 3. ANSON. *It.* I. p. 56. T. 58. *Hylatrix dorsetta*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 21. Sp. 3. *Nat. Hist.* I. D. II. STUK. bl. 360. Pl. 19. Fig. 1.

wat de grootte betreft, met een bekend Dier vergelyken wilde, dan zou het naar een Vos zweemen, waar mede het nogthans geen de minste overeenkomst in de gestalte heeft. Zyn Kop gelykt naar dien van een Konyn: het heeft een platte Neus, die geheel bedekt is met korte Hairen: de voorste Tand, waar van twee boven en twee onder staan, zyn zeer sterk, geel van Kleur, en schynen volstrekt tot afbyting van het Gras gevormd te zyn. Het heeft zeer kleine Ooren, die naauwlyks boven het Vel uitsteeken. De Pooten zyn kort, de Klauwen lang: vier staan 'er aan ieder voorsten Poot, en vyf aan ieder agtersten: inwaards zyn dezelve Schoffelswyze uitgehold. De Staart heeft eene middelmaatige langte, en is naar 't Lyf toe dikker dan aan 't End, alwaar dezelve wit van anderen is. Het Dier heeft over 't geheele Lyf een zeer zagt Vel, waar van de Hairen by de vier Duim lang zyn, doch rondom den Kop en aan de Pooten korter; aan 't agterste van den Kop in tegendeel wat langer. Op het bovenste van den Kop, van het Lyf en de Staart, is het, onder 't Haar, digt bezet met zeer spitse, styve Stekels, waar van de langsten niet volkomen drie Duim lang zyn; doch naar de Neus toe, en op de Zyden naar den Buik toe, worden zy allengs korter. Deeze Stekels zyn onder het Haar niet zichtbaar, dan alleenlyk een weinig om het Staartbeen heen, alwaar het de Hairen dunner hadt. Buiten en behalve het zachte Haar, dat over 't geheele Lyf donkerbruin was, hadt dit Dier ook eenige lange, styve, enkele Hairen of Borstels, die maar dun staan, en drie Duim langer zyn dan de onderste Hairen. Deeze maaken, dewyl zy aan 't End vuilwit zyn, dat de Vagt, op eenige plaatsen, zig als een weinig gesprekeld vertoont. De Stekels zyn zeer spits en eenigen derzelven bleeven, op eene zachte aanraaking, in myne Vingers vast, dan in het Dier zyn Huid, steeken. Zy hebben een Baard, en zyn daarom niet ligt weder uit te haalen, wanneer zy in de Huid gedrongen zyn. Met dit Stekelvarken kwam ook een Jong over, dat ongeveer zo groot was als een Kat, hebbende de Vagt zwarter dan de Oude: de Stekels kon men, onder het Haar, duidelyk zien en voelen.

Uit de Hudsons-Baay zyn deeze Dieren overgebracht. Zy werden aan den Heer Doktor K. M. MASSEY overgegeven, en bevinden zig tegenwoordig in de Verzameling van Sir HANS SLOANE, te Chelsea. Naar ik geloof is dit Stekelvarken nog niet beschreeven. De Stekels, die het heeft, zyn wit met zwarte Punten. Op de Plaat is 'er een in de Natuurlyke grootte en gedaante, gelyk ook de vergrootte Punt daar van, voorgesteld.

Een myner Vrienden, die zig in de Hudsons Baay onthoudt, heeft my, op myn verzoek, eenige Vraagen, noopens dit Dier, op de volgende wyze beantwoord.

Uittrekzel uit deszelfs Brief, dien hy, den 10 Augustus 1742, uit Albany, aan my heeft geschreeven.

„ Het Stekelvarken van dit Land is een Dier, dat zyn Nest of Hol onder de Wortels
 „ van groote Boomen maakt en veel slaapt. Het voedt zig met de Bast van Jenever-
 „ beffen- en andere Boomen, doch voornaamelyk met den eerstgemelden. 's Winters
 „ vreet het Sneeuw om den Dorst te lesschen, maar in de Zomer lekt het Water met de
 „ Tong, gelykerwys een Kat of Hond; hoewel het zig zeer wagt van daar in te gaan.
 „ Zyne Hairen en Stekels blyven, den geheelen Zomer door, in Kleur onveranderd.
 „ Wanneer het in 't Voorjaar begint warm te worden, dan wordt hunne Vagt, gelyk in
 „ alle andere Dieren van dit Land, dunner. Ik zeg U toe, in 't aanstaande Jaar van 't zelve
 „ omstandiger berigt te geeven: want Oostwaards van hier zyn 'er zeer veelen, en eenige
 „ Indiaanen, met welken ik Handel dryf, eeten hun Vleesch op zekere tyden des Jaars”.

Ik ben Uwe zeer toegenegene
 ALEXANDER LIGHT.

Tab. II.

Das kleine braune und weiße Baumläufferlein.

G. Abundo ad viv. del.

CERTHIA, fulca, minor.

Con Privil. Sac. Caes. Aegyptiacae.

51.

J. M. Schlegmann fecit et excoluit.

Le petit GRIMPEREAUX.

Arbre pour le Mal des Dents.

Zanthoxylum fruticosum, *Lentiscus longioribus*
foliis. &c.

M. Gatzert ad viv. del.

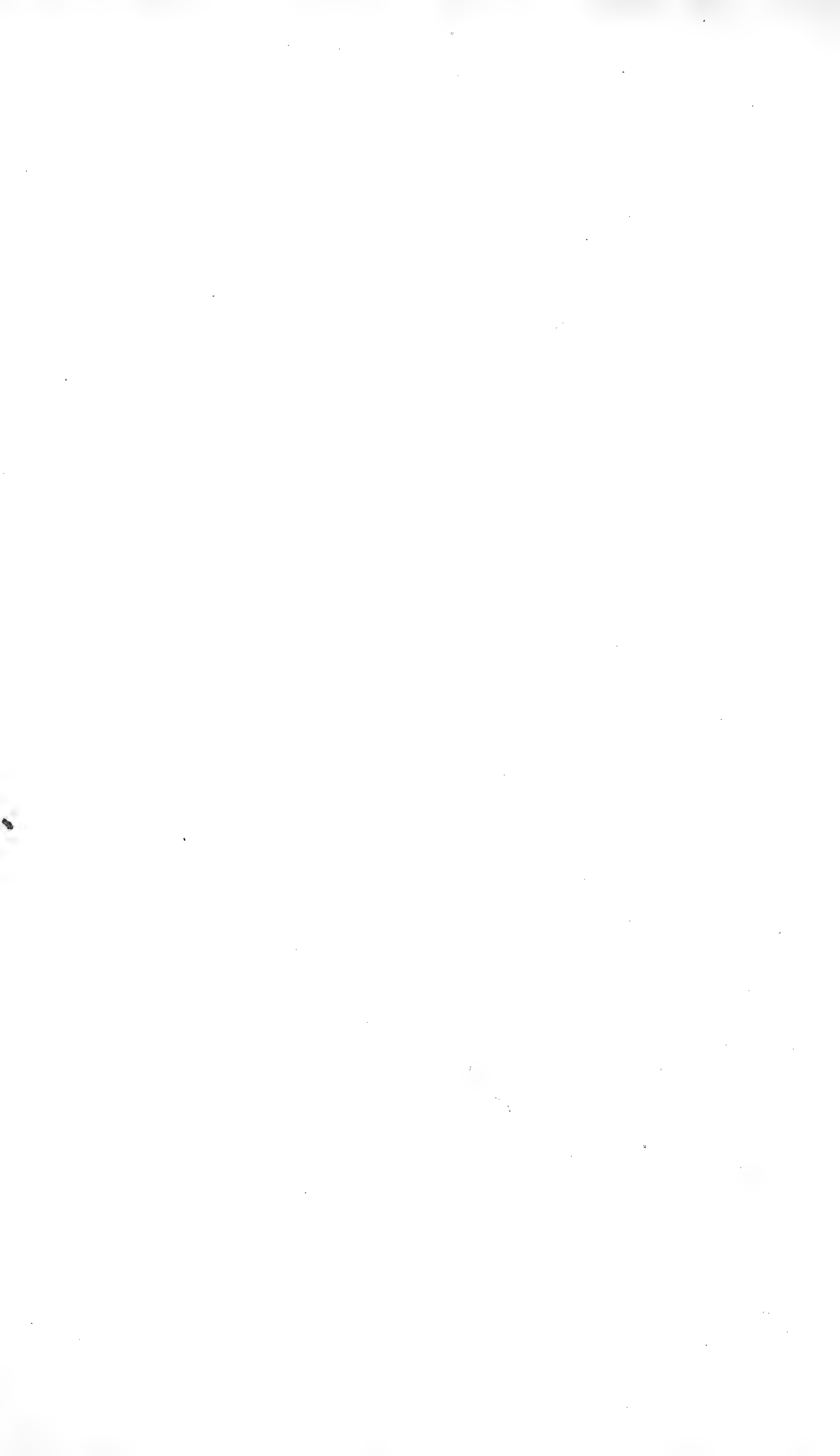
Com. Prus. inae. linc. Augustatus.

L. H. Schönm. fec. et. scul.

TVRTVR minimus guttatus.

52.

Petite TOURTERELLE tachete.

A. Gmelin ad viv. del.

TVRDYR minor cinereo-albus non maculatus.

C. Gmelin ad viv. del.

Cum Privet. Sen. Cas. Ang. hant.

54.

Le MOQUEVR.

C. Gmelin ad viv. del.

F. A. Gmelin ad viv. del.

Tab. LV.

Das blaüeflige Rothschwänzlein.

Georg Eduard ad viv. del.

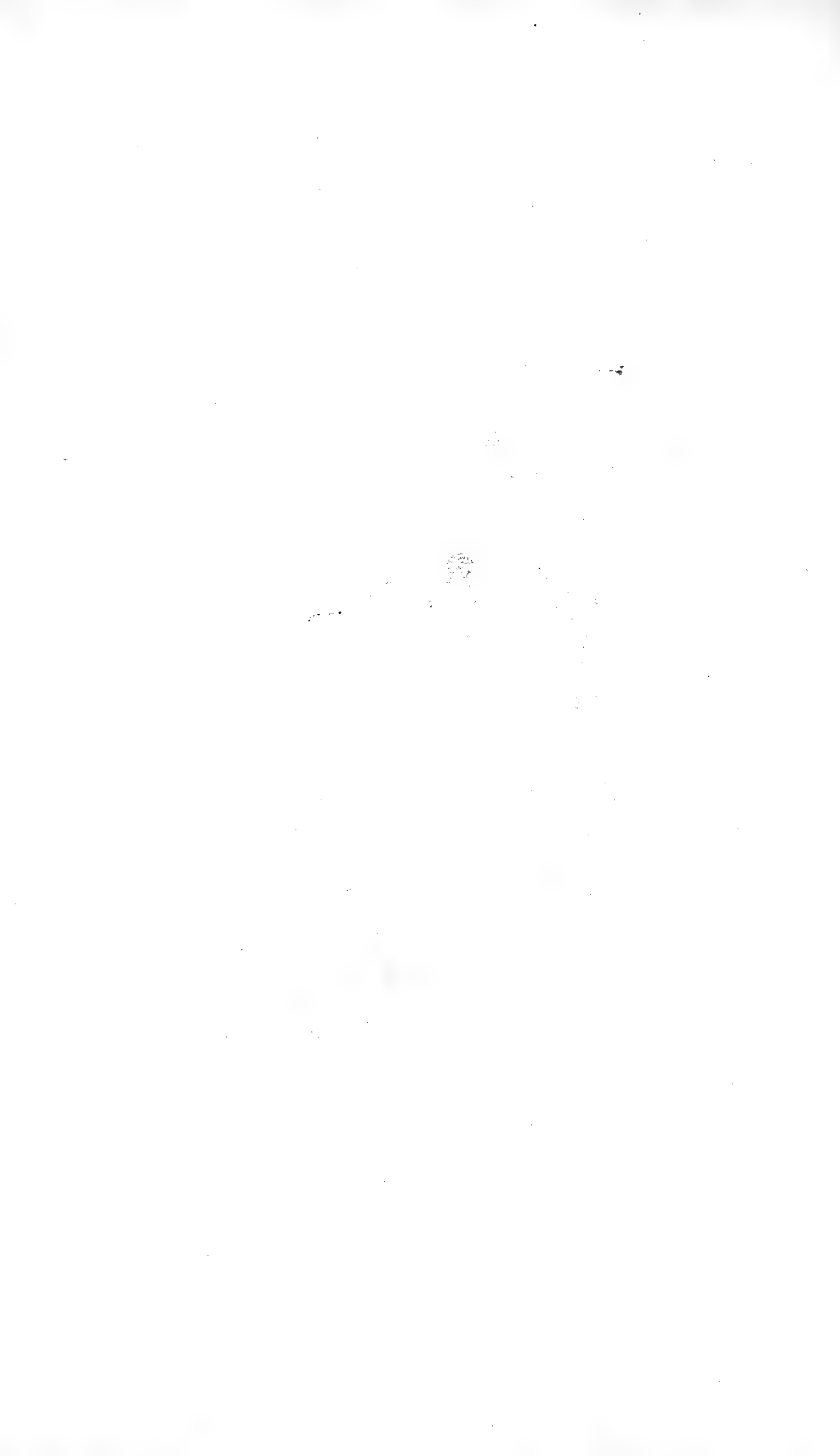
Com. Priv. Sac. Cas. Majestatis.

J. H. Schömann sculp. s. et. gaud.

RVTICILLA, gutture caeruleo.

55.

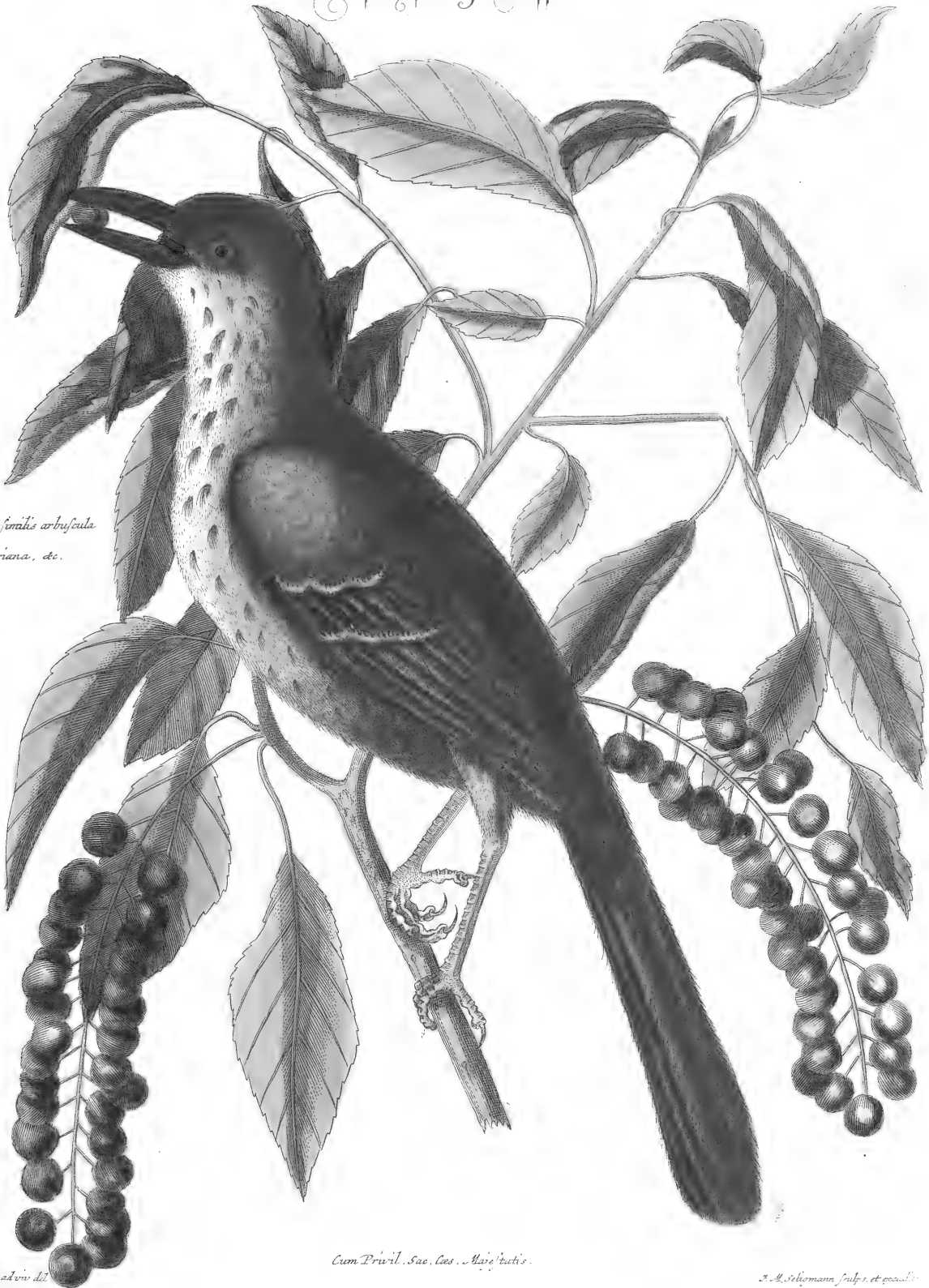
Le ROSSIGNOL de Mur.

Die fuchsfarbige Drossel.

Tab. IV.

Certhia fuchsii arbutifolia
Mariana, etc.

Turdus rufus
H. a. sibiricus.

Cum Privil. Sac. Cas. Majestatis.

J. A. Schumann sculp. et fecit.

Tab. LVII.

Das graue Rothschwänzlein.

Eduardo ad viv. del.

Cum Priv. Sac. Cas. Nijst.

F. V. Seligmann, sculp. et excud.

RVTICILLA, dorso cinereo.

57.

Le Rouge-queue gris.

*Argylocheia pygmaea, seu
Serpentaria Virgata.*

M. Catby ad. ov. det.

TVRDVS pilaris, migratorius.

Ann. Ent. Soc. Lond. Anglice.

58.

Pl. Sarawak. J. et. Goud.

GRIVE brune de passage.

Tab. LIX.

Die schwarze Grasmücke mit bündeln Flügeln.

G. Eduard ad viv. del.

Cum Privilegio Sac. Ces. Austriacae.

J. H. Schömann sculp. et caud. sculpsit.

FICEDVLA tertia Aldrov. mas et foemella.

59.

Le BÉC-FIGVE mâle et femelle.

Die Drossel mit den rothen Füßen.

Turdus major Betulae caesia.

M. Goussier del. v. del.

TURDUS visivorus plumbeus.

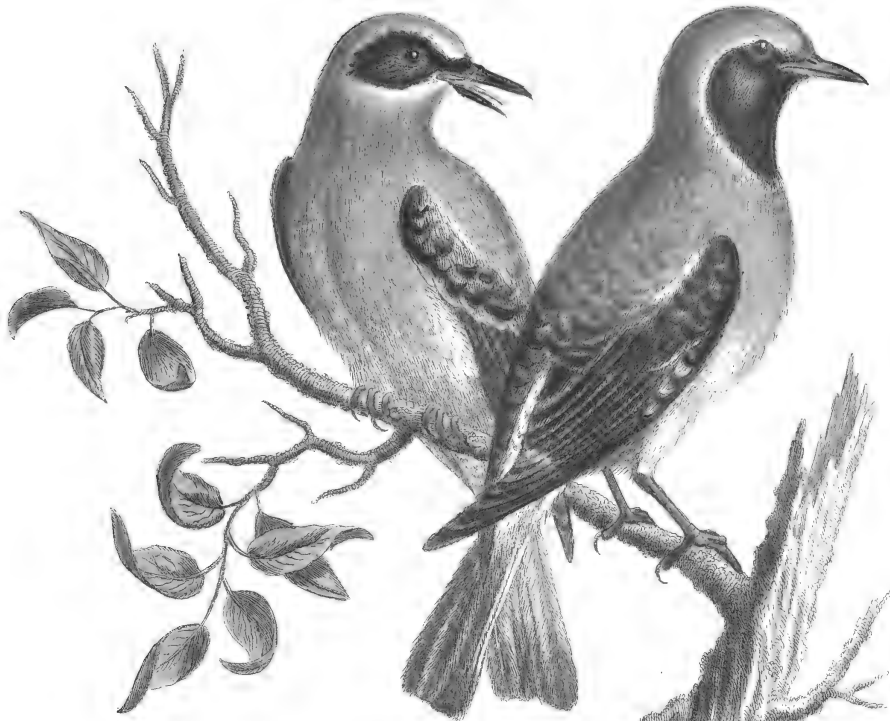
C. F. de S. Cass. del. Goussier sculp.

GRIVE aux jambes rouges.

11

Tab. LXI.

Die röthlichbraune Grasmücke .

G. Edwards del.

Cum Privilegio Sac. Ces. Apostolic.

F. A. Schumann sculp. et incid. Vienn.

OENANTHE, fulva; mas et foemella.

♂.

Le Cul-blanc rouge, mâle et femelle.

Die kleinste Drossel.

Tab. LXII.

Agrifolium Carolinense etc.

M. Gatzky ad viv. del.

TVRDVS minimus.

Clem. Triv. Sac. Cas. Majestatis.

Q.

J. M. Seligmann sculp. et incid.

Petite GRIVE.

Tab. IXIII. Das lang geschwänzte, rothe Colibritchen. Das kleine, braune Colibritchen.

G. Edwards ad viv. del.

Cum Privilegio Sac. Cæs. Majestatis.

J. M. Schlegmann sculp. et excud. Norim.

Avis mellivora, major, rubra, macroura.

Avis mellivora, minor, fulva.

Le COLIBRI rouge, à longue-queue.

Le petit COLIBRI brun.

Gramen *Myliacophorum Cypripellon*
Carolinianum etc. *Pluk. Alu. p. 137.*

A. Cathey ad viv. del.

Cum Priv. Sac. Cas. Alajoffi

ALAVDA gutture flavo.

64

L. Schumann sculp. et grav.

L ALLOVETTE.

Horned Lark

Tab. LXV.

Das grüne Colibritchen mit langen Schwanz.

G. Edwards ad viv. del.

Cum Priv. Sac. Caes. Majeftatis.

J. L. Schönmayer fecit et grav. Norim.

Avis mellivora viridis, macroura.

65.

Le COLIBRI-VERD à longue-queue

Green Hummingbird with long tail feathers

Die groſſe Lerche.

Tab. LXVI.

*Ornithogalum luteum parvum folijs
gramineis glabris.*

M. Cettiſſy. ad viv. del.

Cum Privileg. Sac. Caes. Majeſtatis.

J. Seligmann. Sculp. et fecit.

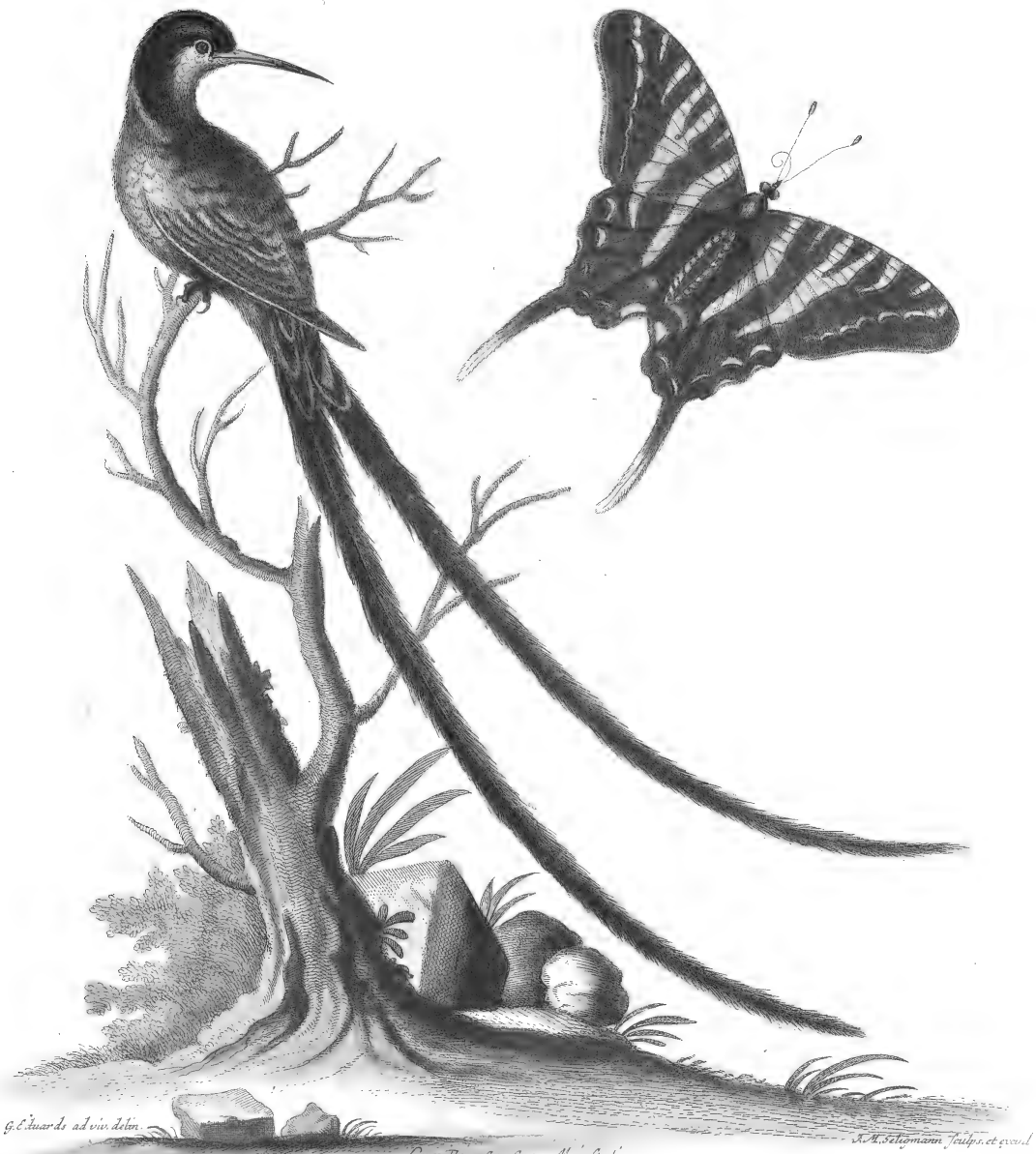
ALAVDA magna.

66.

Grande ALLOVETTE.

Tab. LXVII.

Das langgeschwänzte Colibrichen mit schwarzer Platte.

G. Edwards delin.
Avis mellivora, maeroura, capite nigro.

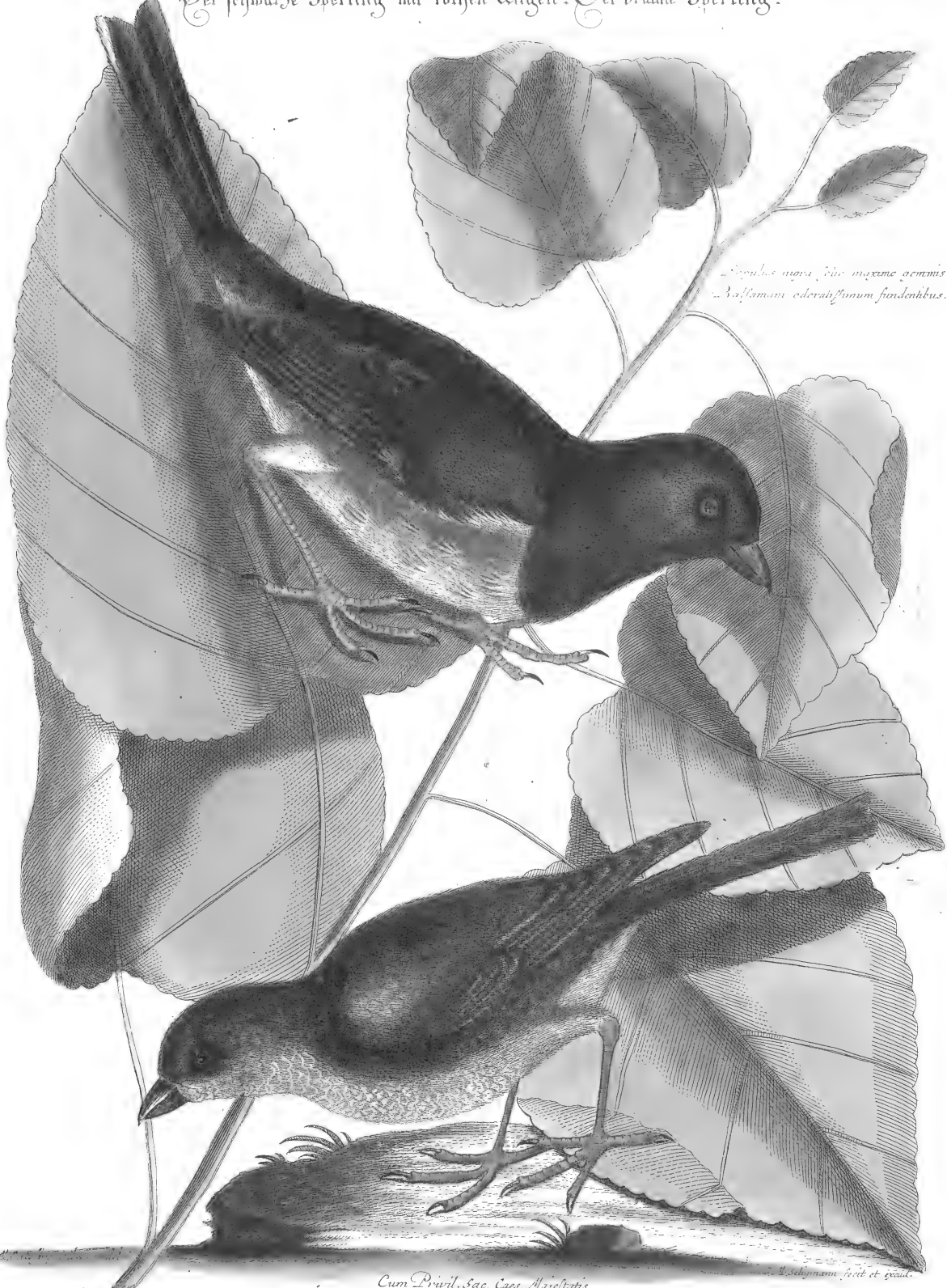
Cum Fru. Soc. Cas. N. G. Stat. S.

N. M. Selkman sculp. et grav.
Le COLIBRI a tête noire et long-queue.

Long-tailed hummingbird

Der schwarze Sperling mit rothen Augen. Der braune Sperling.

Tab. LXVIII.

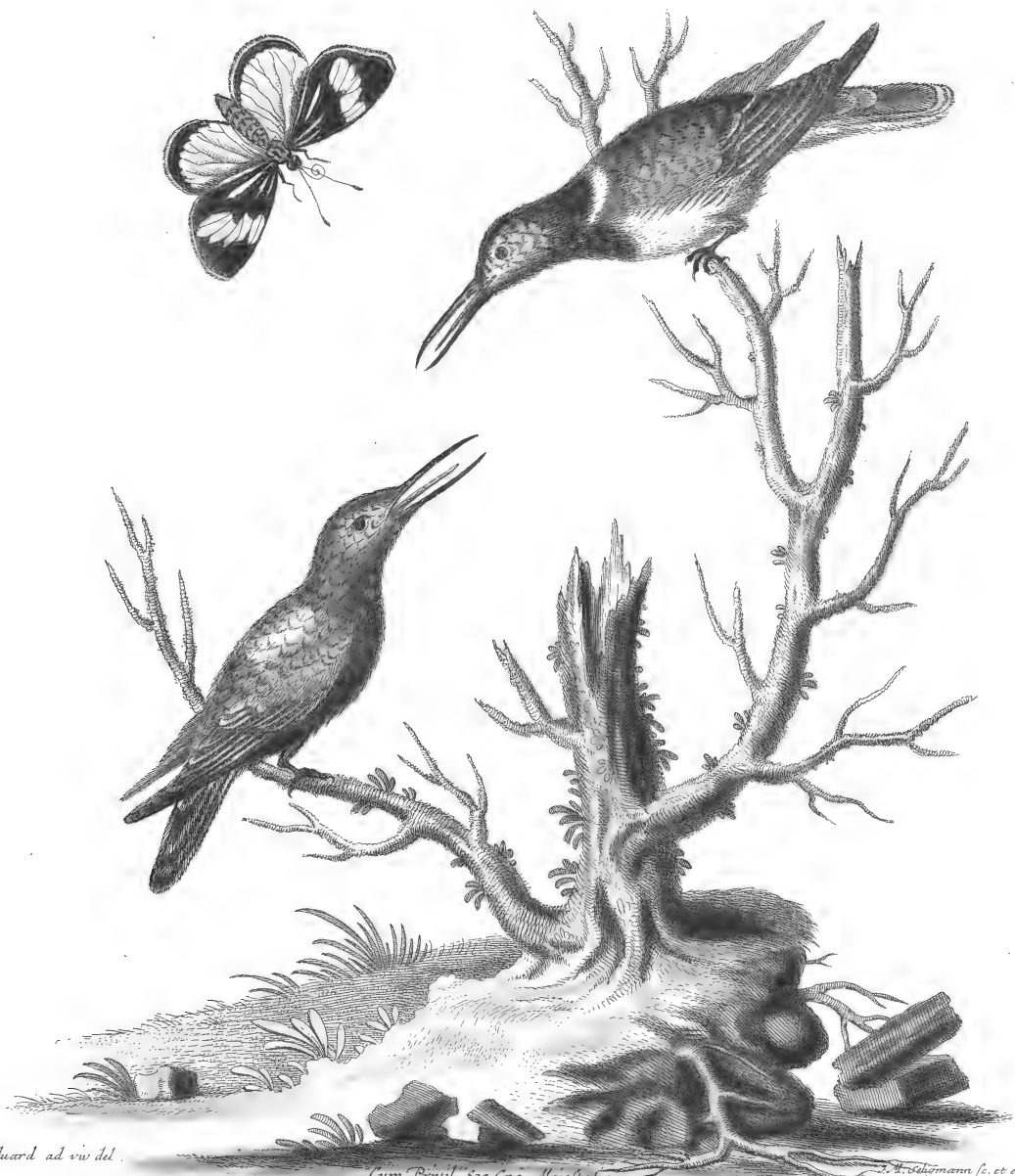
*Spizula nora, seu maxime acuminis
Passerum edentis finibus.*

Passer niger, oculis rubris.
Moineau noir aux yeux rouges.

Cum Privilegio Sac. Caes. Aegyptiacae.

Passer fulca.
Moineau brun.

Tab. LXIX. Das Colibritchen mit weissen Bauch. Das grün und blaue Colibritchen.

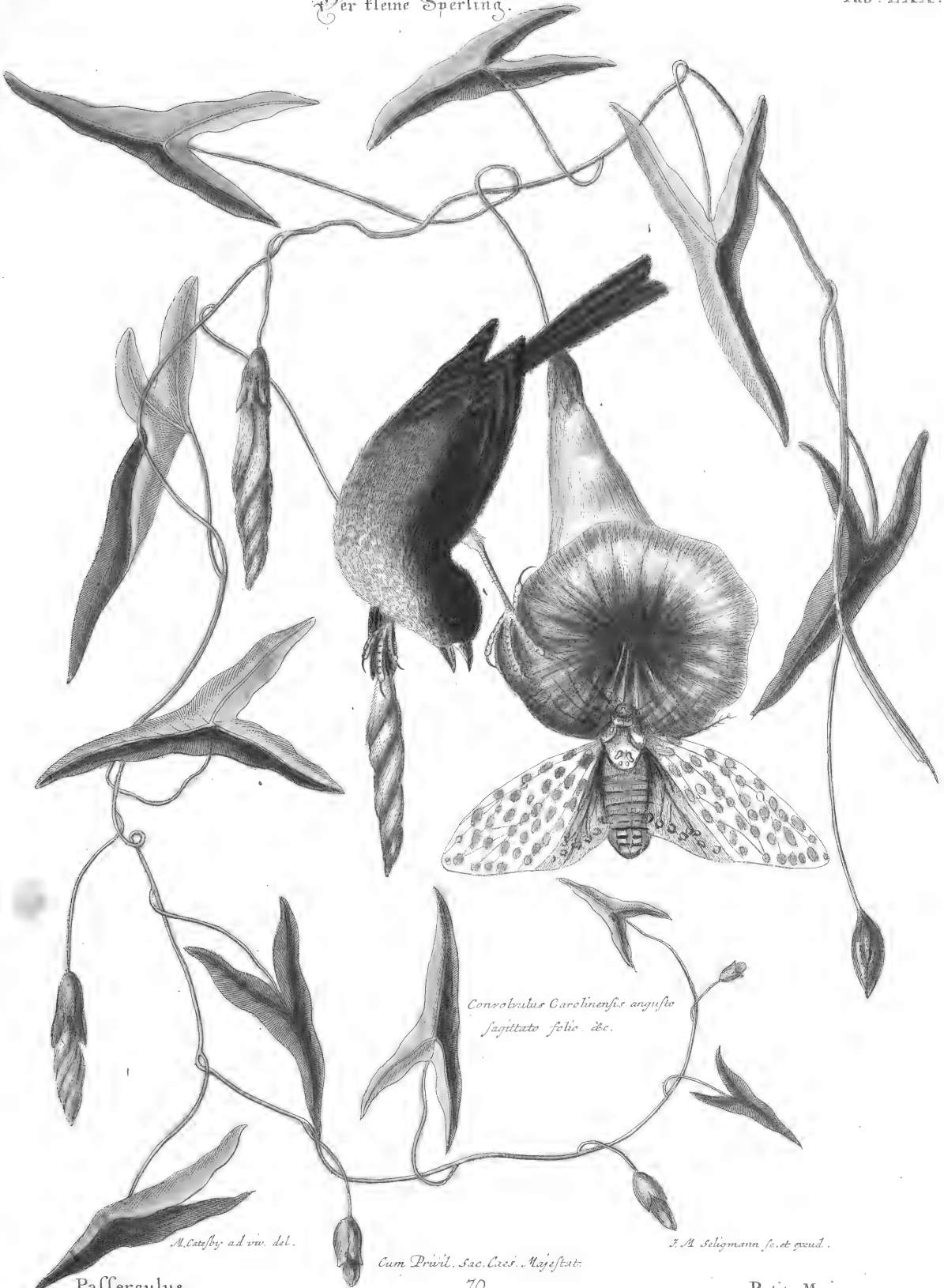

g. Eduard. ad viv. del.
Avis mellivora, ventre albo.
 Le Colibri ventre blanc.

Cum Privilegio Sac. Caes. Majestatis.

J. A. Schönmayer sc. et exc.
Avis mellivora, viridis et caeruleus.
 Le Colibri verd et bleu.

Hummingbird in flight

*Conobolus Carolinensis angusta
sagittato folio. &c.*

M. Cateby ad viv. del.

Cum Privileg. Sac. Caes. Majestatis

Z. M. Seligmann sc. et grav.

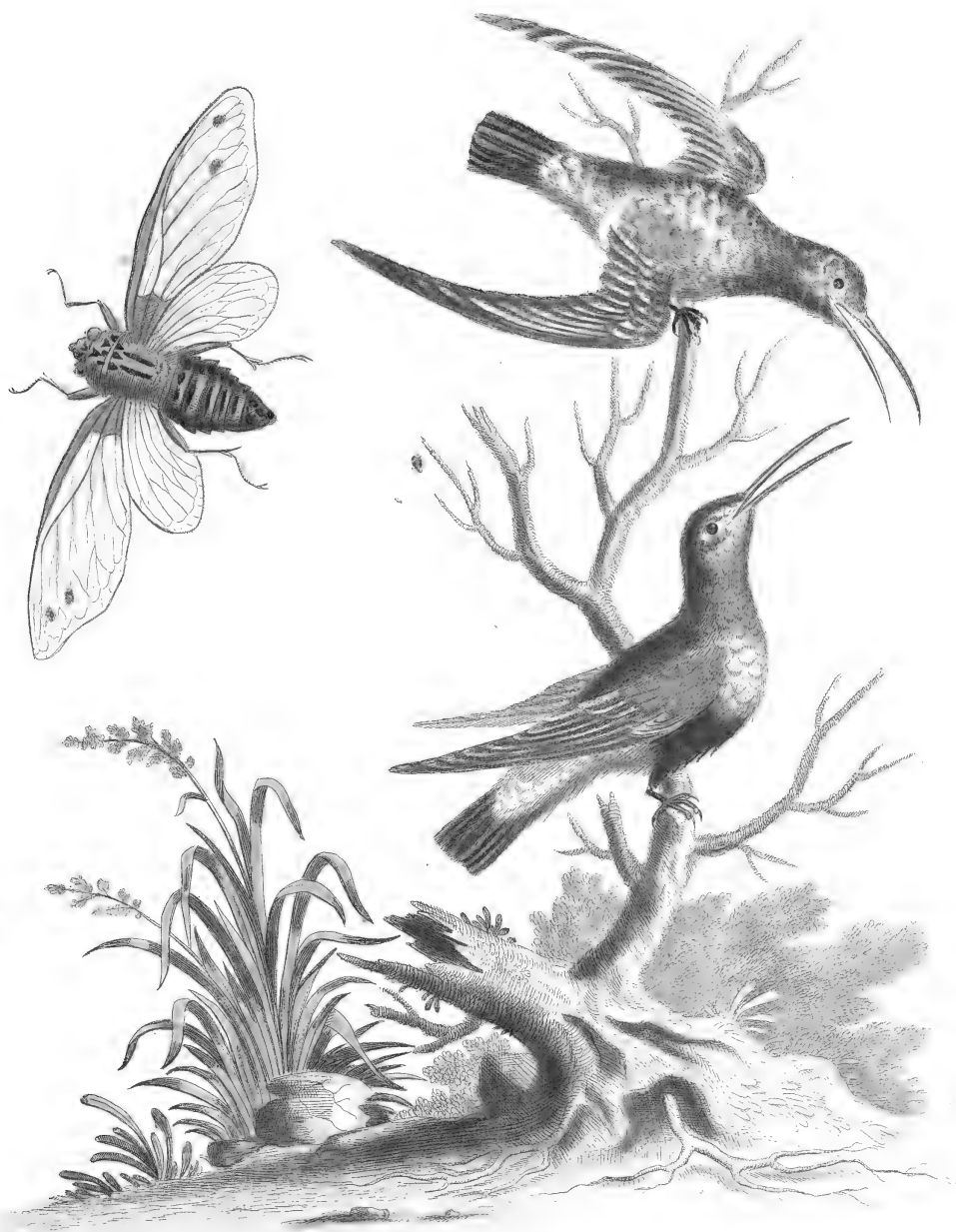
Passerculus.

Sparilla curvica.

Petit Moineau.

Tab.LXXI.

Das grüne Colibrichen mit schwarzem Bauch.

G. Edwards ad viv. del.

Cum Priv. Sac. Caes. Magistricis.

J. M. Seligmann sculp. et grav. Norimb.

Avis mellivora, ventre nigro; mas et foemella.

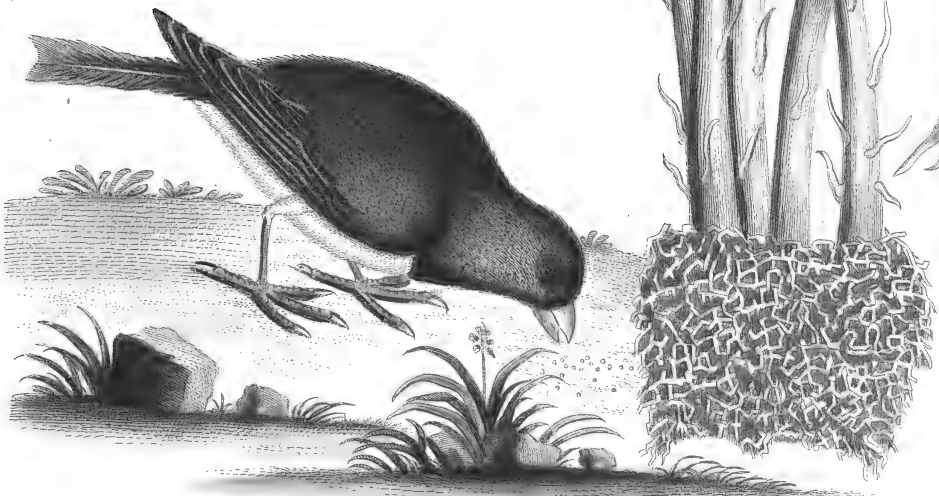
71.

Le Colibri ventre noir Mâle et Femelle.

Dieck's Colibrich mit schwarzem Bauch.

Orobanche Virginiana flore pentapetala
cernua Pluk. Alaa.

*Fungoides capitulo
intorto.*

M. Catelby ad viv. del.

Cum Privil. Sac. Cas. Majest.

J. B. Seligmann, sculp. s. et fecit.

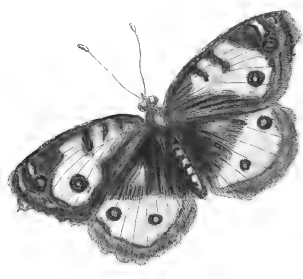
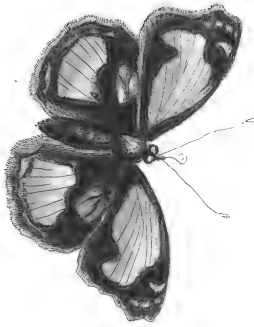
Passer nivalis.

72.

Moineau de neige.

Junco hyemalis.

Das Häubchen-Postlibritchen.

G. Edwards delin.

Cum Privilegio Sac. Caes. Majestatis.

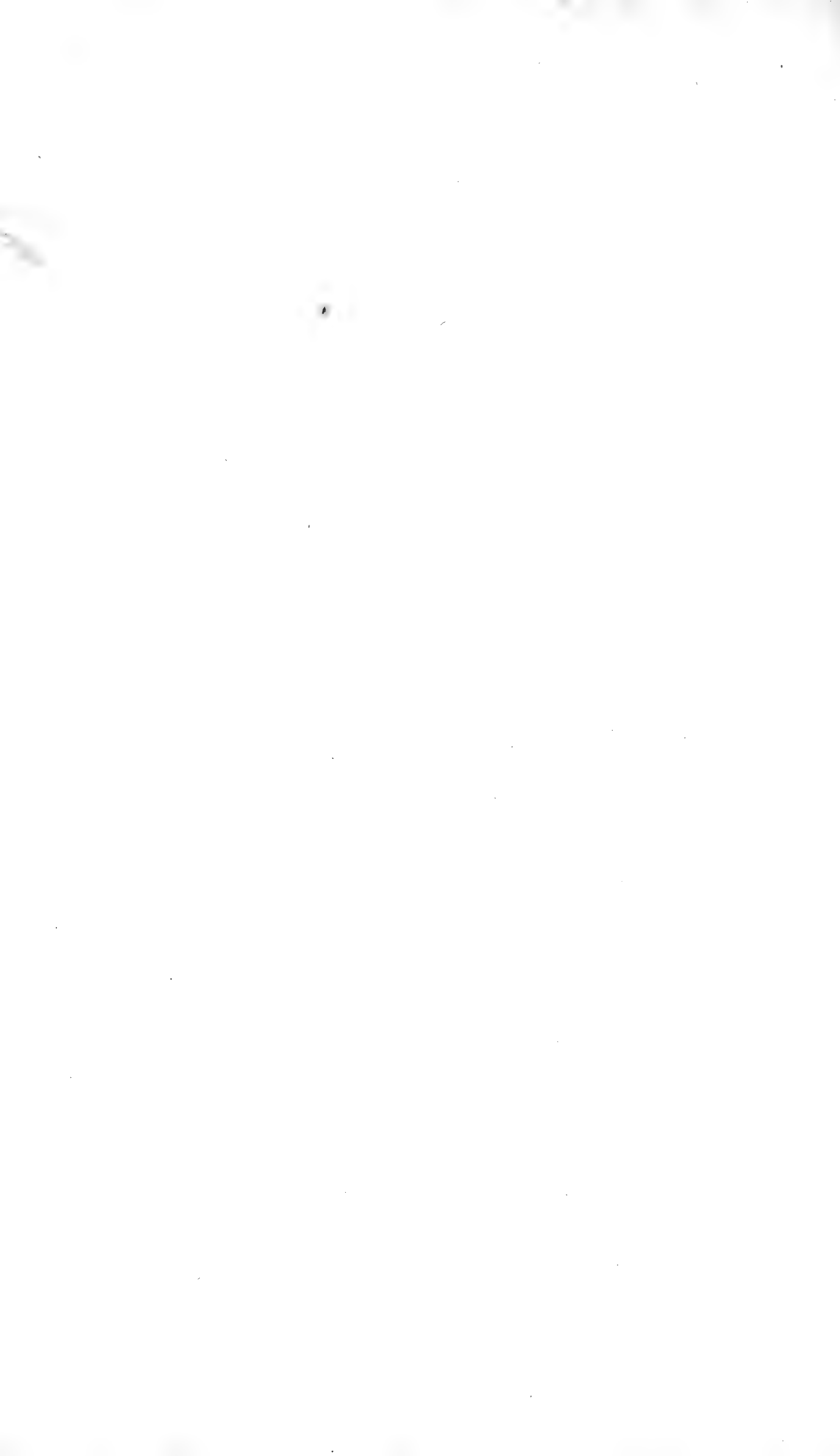
J. M. Seligmann sculpsit et excudit.

Avis mellivora minor, cristata.

75.

Le Colibri hupé.

Handwritten text, possibly a signature or date.

*Bignonia arbor pentaphylla flore roseo
majore filiquis planis PLUM. Cat.*

Cum Privilegio Sac. Coes. Majestatis.

A. Catzby ad viv. del.

J. A. Seligmann sculp. et excud. Norim.

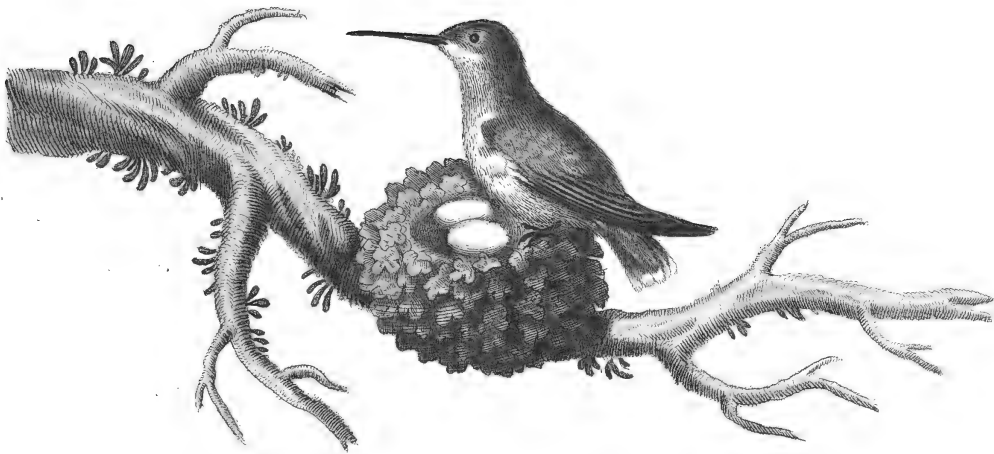
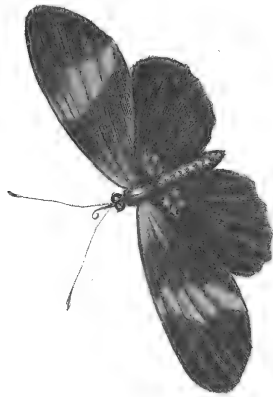
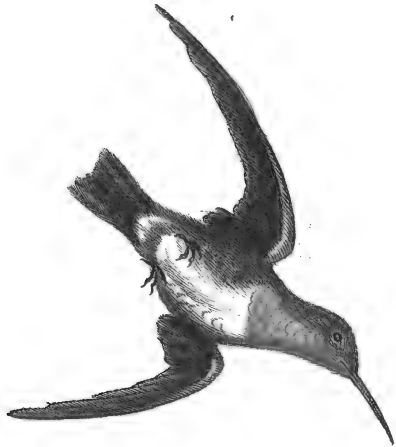
Passerculus Bicolor Bahamensis.

Moineau de Bahama.

Tab. LXXV.

Das rothbrüstige Colibrichen.

G. Edwards ad viv. delin.

J. A. Seligmann sculp. et incid. Scit.

Cum Privileg. Sac. Caes. Majestatis.

Avis mellivora, minor, guttore rubro, mas cum foemella. 75.

Trochilus colubris

Le Colibri rouge gorge, Mâle et Femelle.

R. thyrocalid Hummingbird.

Der Rothvogel.

Tab. I, XXVI.

M. Caspary ad viv. del.

Coccothraustes rubra.

76.

C.P. S.C. Majest.

J.H. Seligmann, sculpt. et. a. 1841.

Le Cardinal.

Tab. LXXVII.

Der Surinamische Rothvogel.

G. Edwards ad viv. del.

Carrulus ruber, Surinamensis.

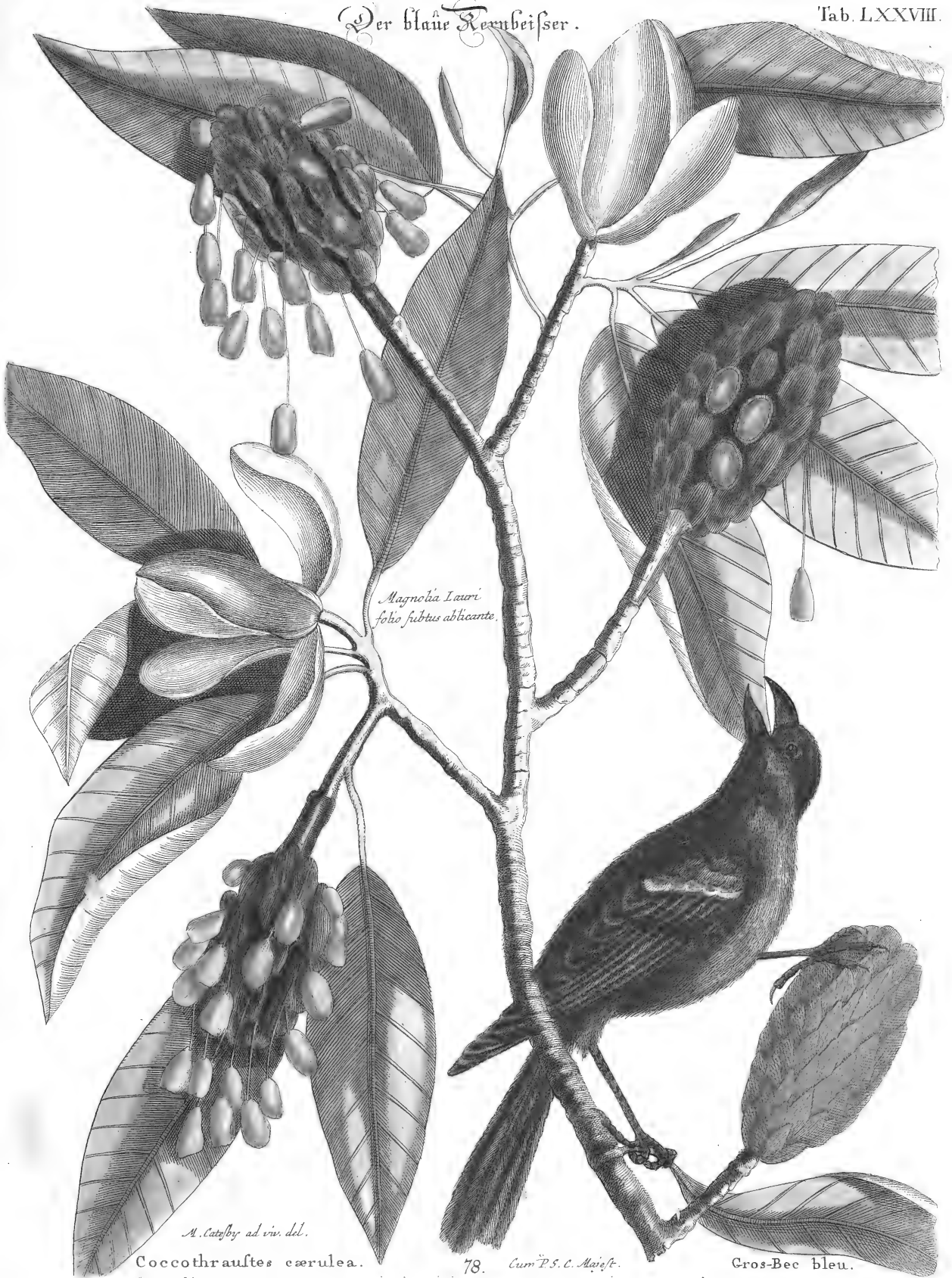
Cum Privilegio Sac. Caes. Majestatis.

77.

Real Privileg

J. M. Seligmann sculp. et excud. Norimb.

L'Oiseau rouge.

Magnolia Lauri
folio fibris ablicante.

A. Catfishy ad viv. del.
Coccothraustes cœrulea.

78. *Cum P.S.C. Maist.*

Cros-Bec bleu.

Der Gobraßvogel.

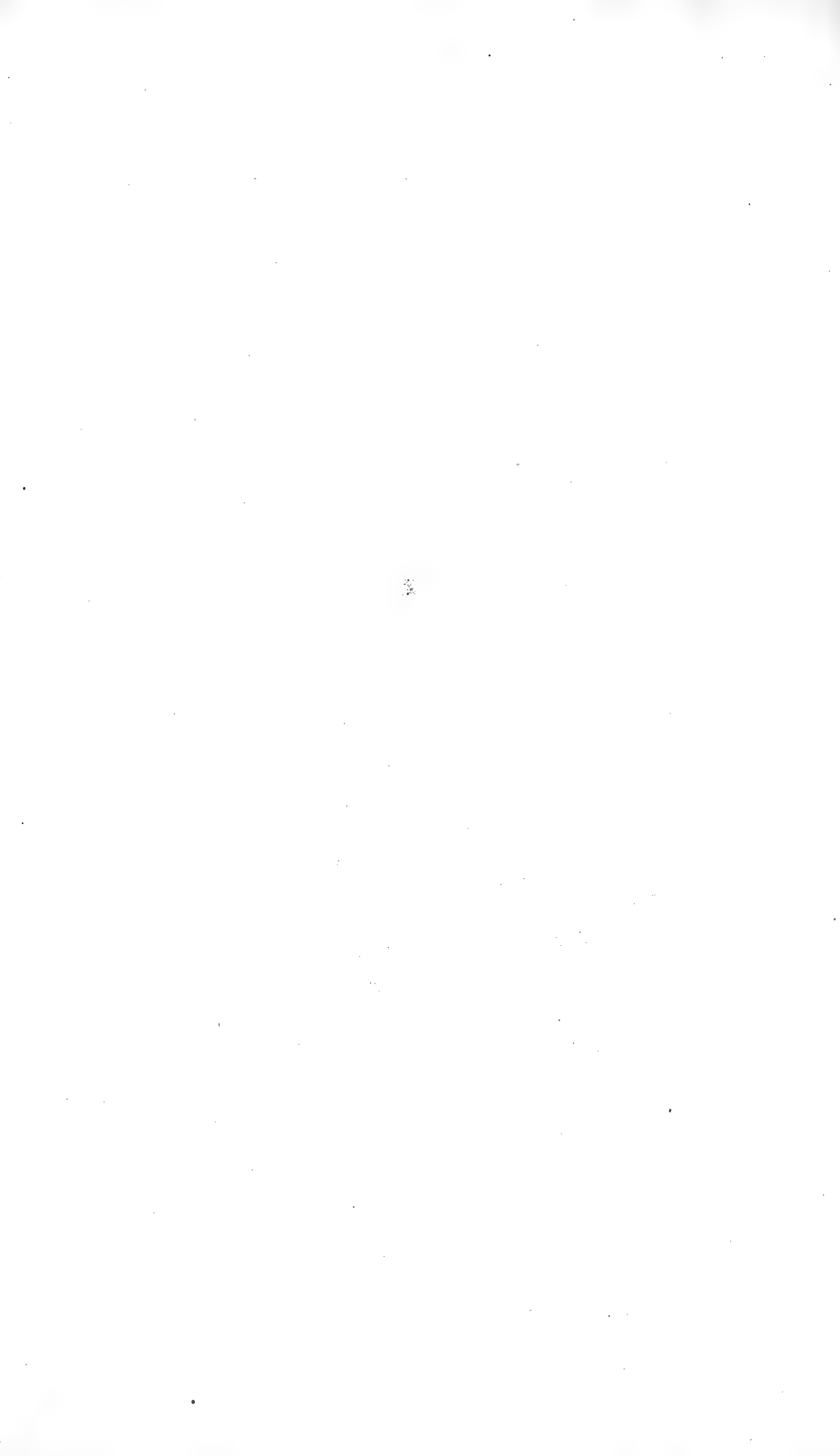
Edwards ad viv. del.

Cum Priv. Sac. Caes. Maje. tatis.

J. A. Seigmann sculp. et excudit

Puffer, Indicus fulcus ventre ex albo et nigro punctato. 79.

L'Oiseau d'une Coquille, Cowri.

Der Bürpurfarbe Kernbeisser.

Tab. LXXX

Toxicodendron foliis alatis &c.

M. Cathey ad viv. del.

Coccothraustes purpurea.

*C.P.S.C. Vayllat
80.*

J. M. Seligmann sc. et grav.

Gros bec violet.

Violet-billed Cuckoo

Tab. LXXXI.

Der chineſiſche Reisvogel Padda genant, das Mänlein.

G. Cuvier ad viv. del.

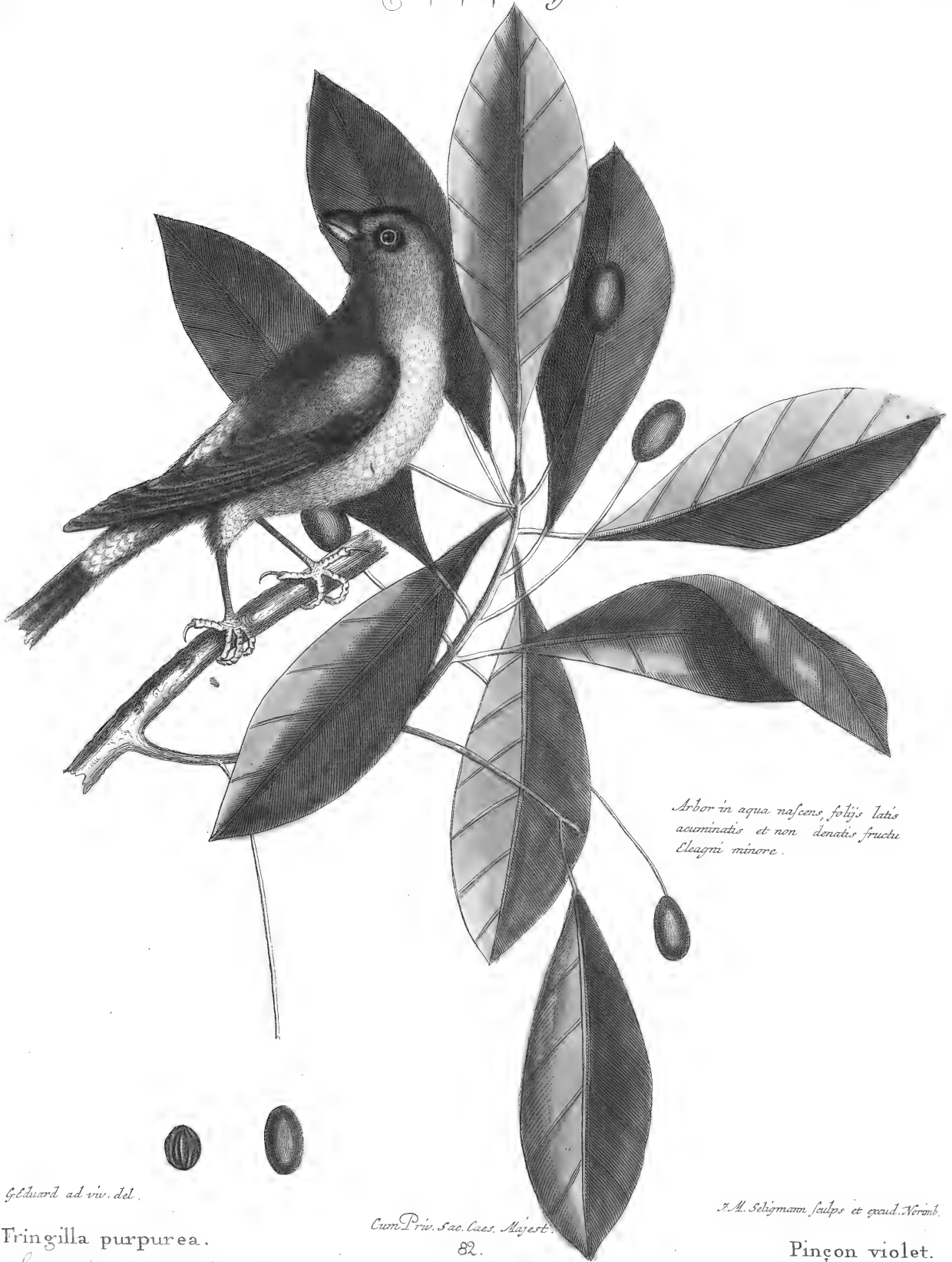
Cum Privilegio Sac. Caes. Majestatis.

J. M. Seigmann, sculp. et excud. Nymph.

Coccothraustes, Sinenſis, cinereus, mas.

81.

Le Padda Mâle.

*Arbor in aqua nasens, folijs latis
acuminatis et non denatis fructu
Elaegni minore.*

Gleditsch ad viv. del.

Fringilla purpurea.

Carpodacus purpureus

Cum Priv. Sac. Caes. Nijart.
82.

J. M. Seligmann, sculpsit et excudit. Norimb.

Pinçon violet.

Pinçon violet

Tab. LXXXIII. Der chineſiſche Reiſvogel Padda genaunt das Weiblein.

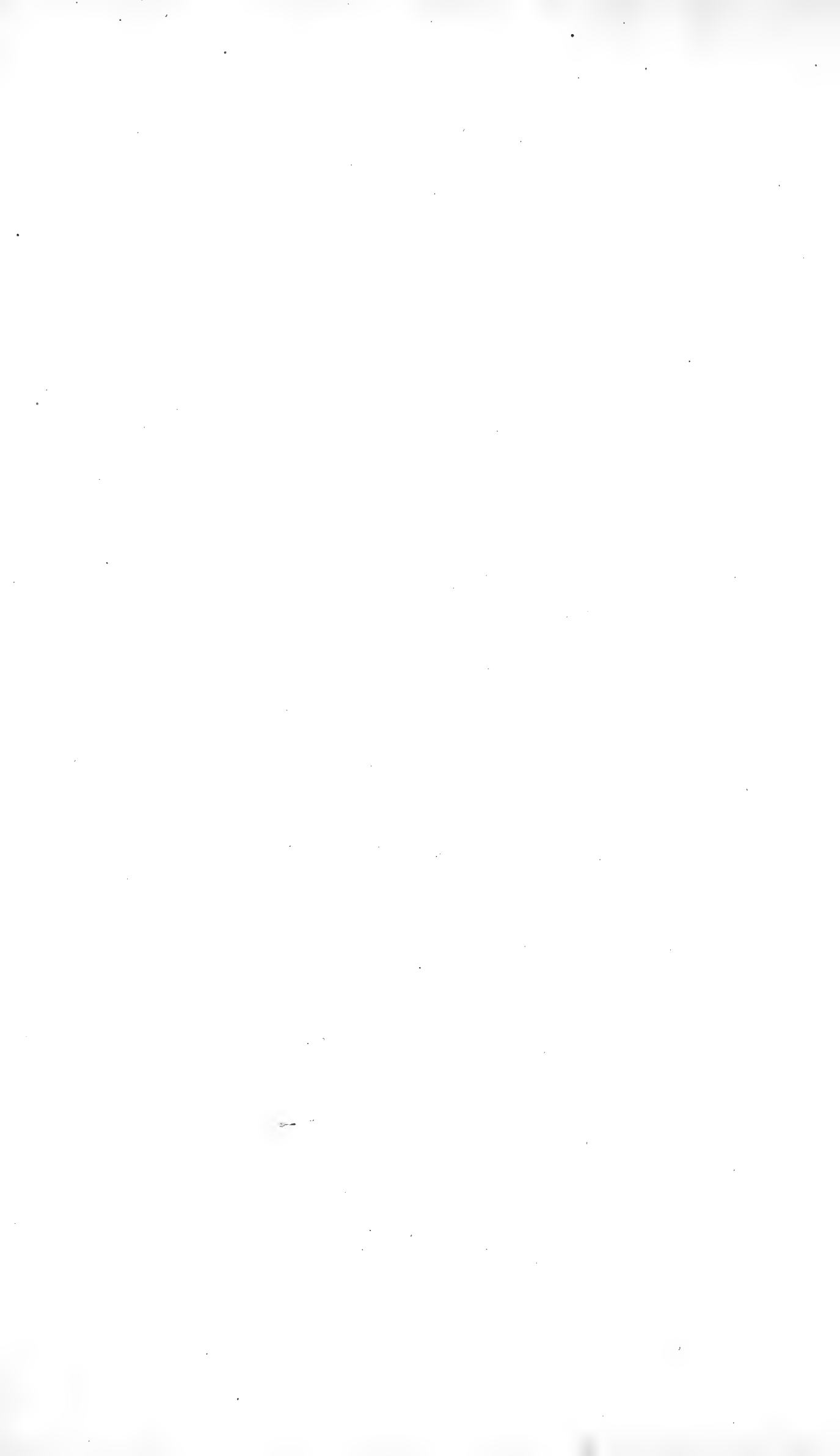
G. Edwards aët viv. del.

Cum Privil. Sac. Cas. Majestatis.

F. A. Seligmann sculps. et excud.

Coccothraustes Sinensis, cinereus, foemella. 83.

Le Padda Femelle.

Fringilla Bahamensis.

Tab. LXXXV.

Die chineſiſchen Sperlinge.

G. Edwards ad viv. delin.

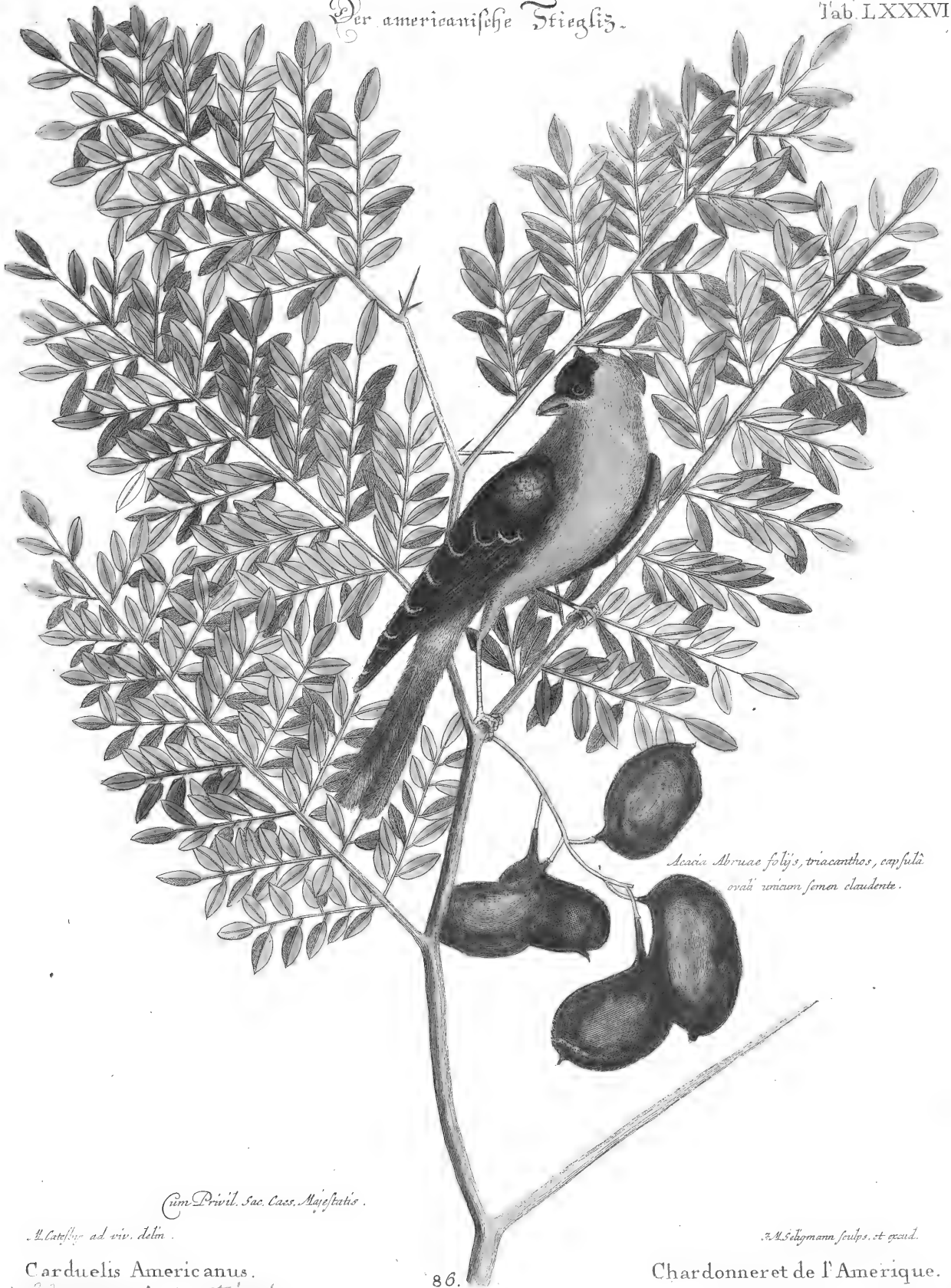
Com Privileg. Sac. Ces. Majest.

J. M. Schumann sculp. et excud.

Passer *Sinensis*, fulvus, mas et foemella.

85.

Les Moineaux de la Chine.

*Acacia Abruae folijs, triacanthos, capsula
ovata unam semer claudente.*

Cum Privileg. Sac. Cass. Mississipis.

M. Catesby ad viv. delin.

Carduelis Americanus.

J. M. Schumann sculp. et excud.

Chardonneret de l'Amerique.

in America Virginia.

Tab. LXXXVII.

Der Hänfling mit dem gelben Kopf.

G. Edwards ad viv. del.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.

J. M. Schumann sculps. et excud. Norimbergae.

Linaria, Mexicana, capite flavo.

87.

La Linotte à tête-jaune.

*Alcea Floridana quinque cap-
sularis laurinis foliis, leviter
crenatis, seminibus confertis
inftar alatis, Pluk. Amaltb.
p. 7. Tab. 352.*

A. Cateby ad viv. delin.

Cum Privileg. Sac. Cas. Majestatis.

J. A. Schlegmann, Sculp. et fecit.

Fringilla tricolor.

Pinçon de trois Couleurs.

Tab. LXXXIX.

Der grosse indianische Kranich.

G. Edwards ad viv. delin.

Cum Privil. Sac. Caes. Majestatis.

L.A. Schömann sculp. et excudit.

Grus Indica, major.

89.

La grande Gruë des Indes.

Solanum triphyton flore hexapetalo carnos.

Cum Privilegio Sac. Caes. Majestatis.

L. A. Seligmann sculp. s. et excud.

M. Catesby ad viv. delin.

Linaria Caerulea.

Linotte bleuë.

Tab.XCI.

Die Wasserdrossel.

G. Edwards ad viv. delin.
Tringa, pedibus Fulicae.

Cum Privil. Sac. Caes. Majestatis.

9J.

J.M. Schymann sculp. et excud. Norimb.

Le Tringa au pié de Foulque.

Linnaeus n. 1

Der carolinische Seidenschwanz.

Tab. XCII.

Frax. corni folia etc.

W. G. G. delin.

Carpodacus Carolinensis.

Com Priv. Sac. Caes. Majestatis.
92.

F. M. Schlegmann sculp. et excud.

Le Jafeur de la Caroline.

Tab. XCIII.

Der indianische Nybbiz mit schwarzer Brust.

G. Edwards sculp. del.

J. M. Schlegel sculp. del.

Com. Priv. Sac. Caes. Augustalis.

Pluvialis Indicus, pectore nigro.

93.

Le Pluvier des Indes.

Tab. XCV.

Das Wasserhuhn mit Flügelspornen.

G. Edwards ad viv. del.

J. Schönmann sc.

Callinula Brasiliensis JACANA dicta, Alis cornubus donatis. 95.

Cum Privilegio Sac. Caes. Apostolic.

La Poule d'eau aux ailes éperonnées.

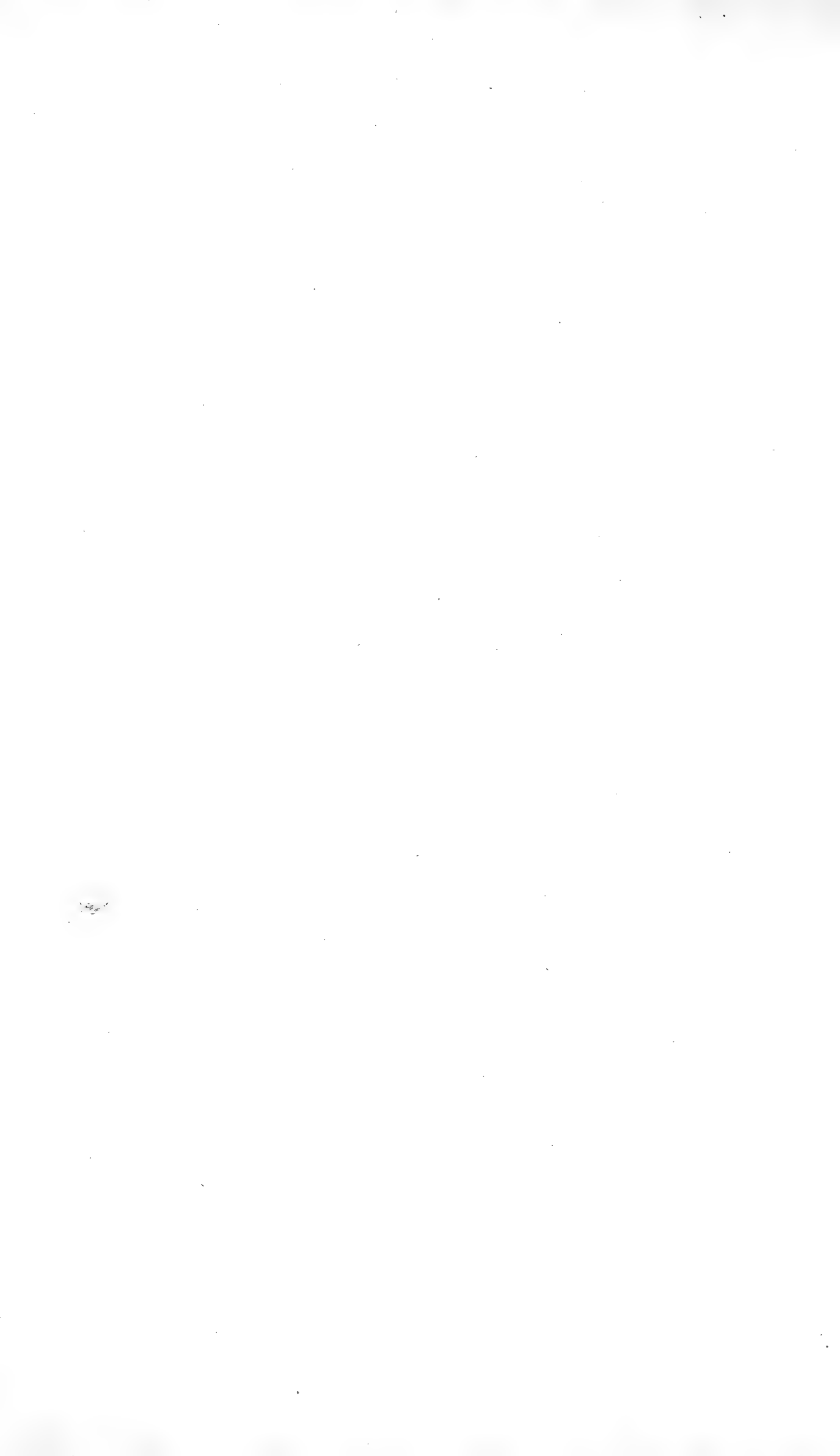
*Arbor Tulipifera Virginiana
tripartita acris folio.*

M. Catfish ad viv. delin.

J. A. Schumann sculp.

Cum Priv. Sac. Cæs. Majestatis.

Icterus ex aureo nigroque varius.

Tab. XCVII.

Der Penguin.

G. Edwards ad viv. del.

Cum Privil. Sac. Caes. Majestatis.

J. M. Schymann sculps. et excud.

Penguin.

97.

Le Penguin.

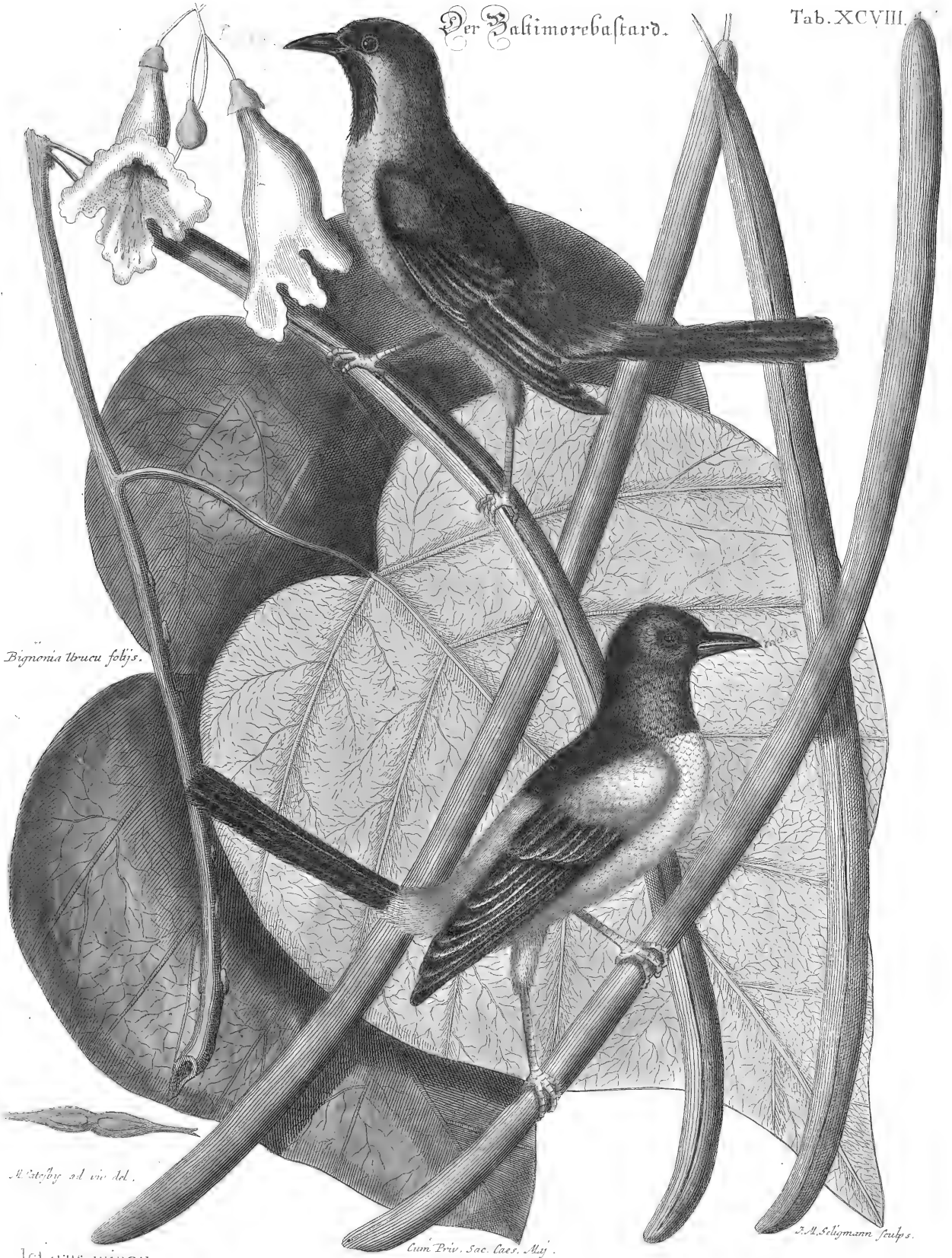
Phaeton demersus.

Le Penguin

Der Baltimorebastard.

Tab. XCVIII.

Bignonia iburu folijs.

A. G. Seligmann sculp.

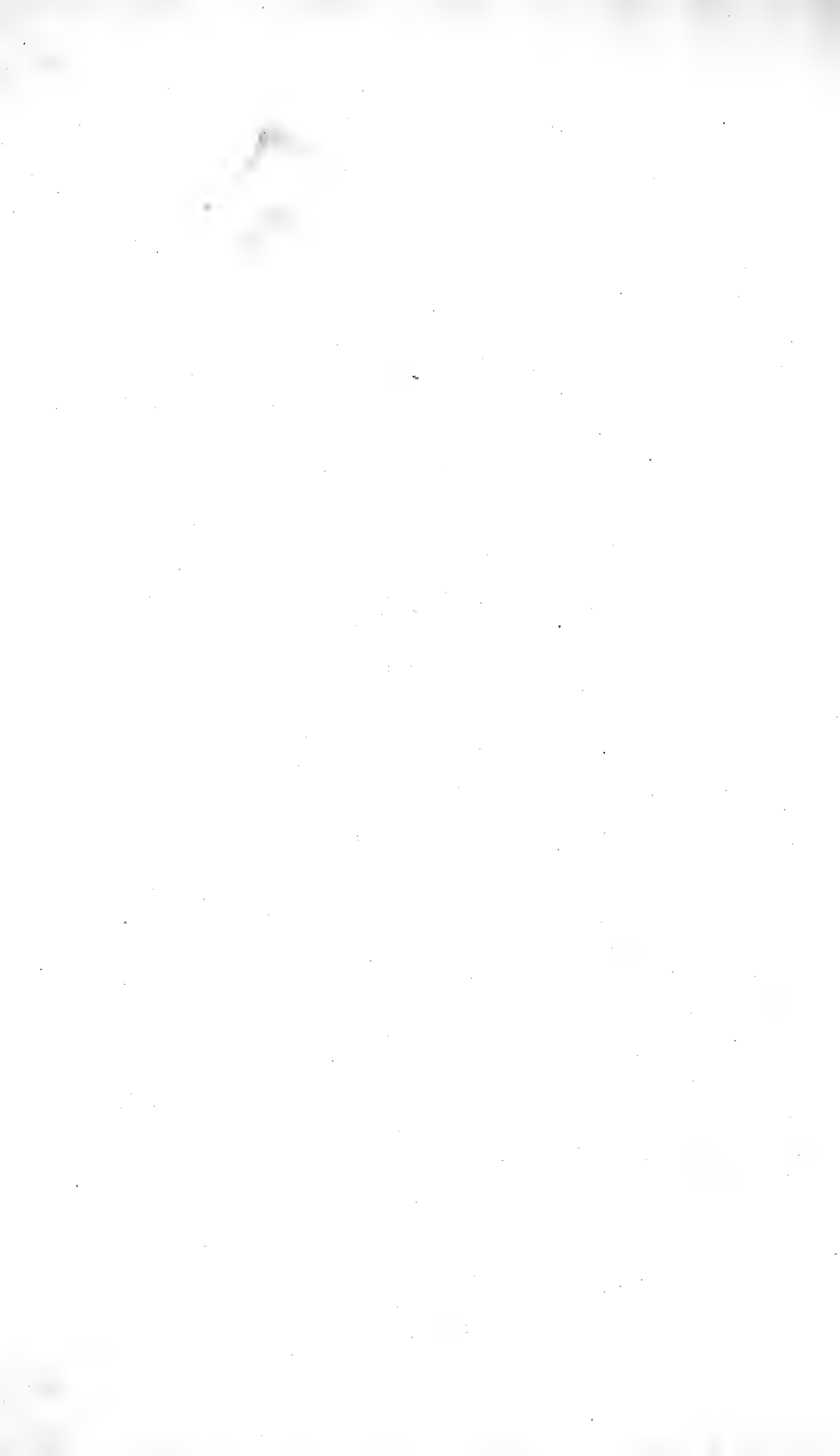
Letrus minor

Cum Priv. Soc. Linc. May.

98.

A. G. Seligmann sculp.

Baltimore Bastard

Tab. XCIX.

Die gefleckte grönländische Taube.

G. Edwards del. viv. del.

Cum Privilegio Sac. Caes. Majestatis.

L. A. Schomann excudit. Norimb. 1736.

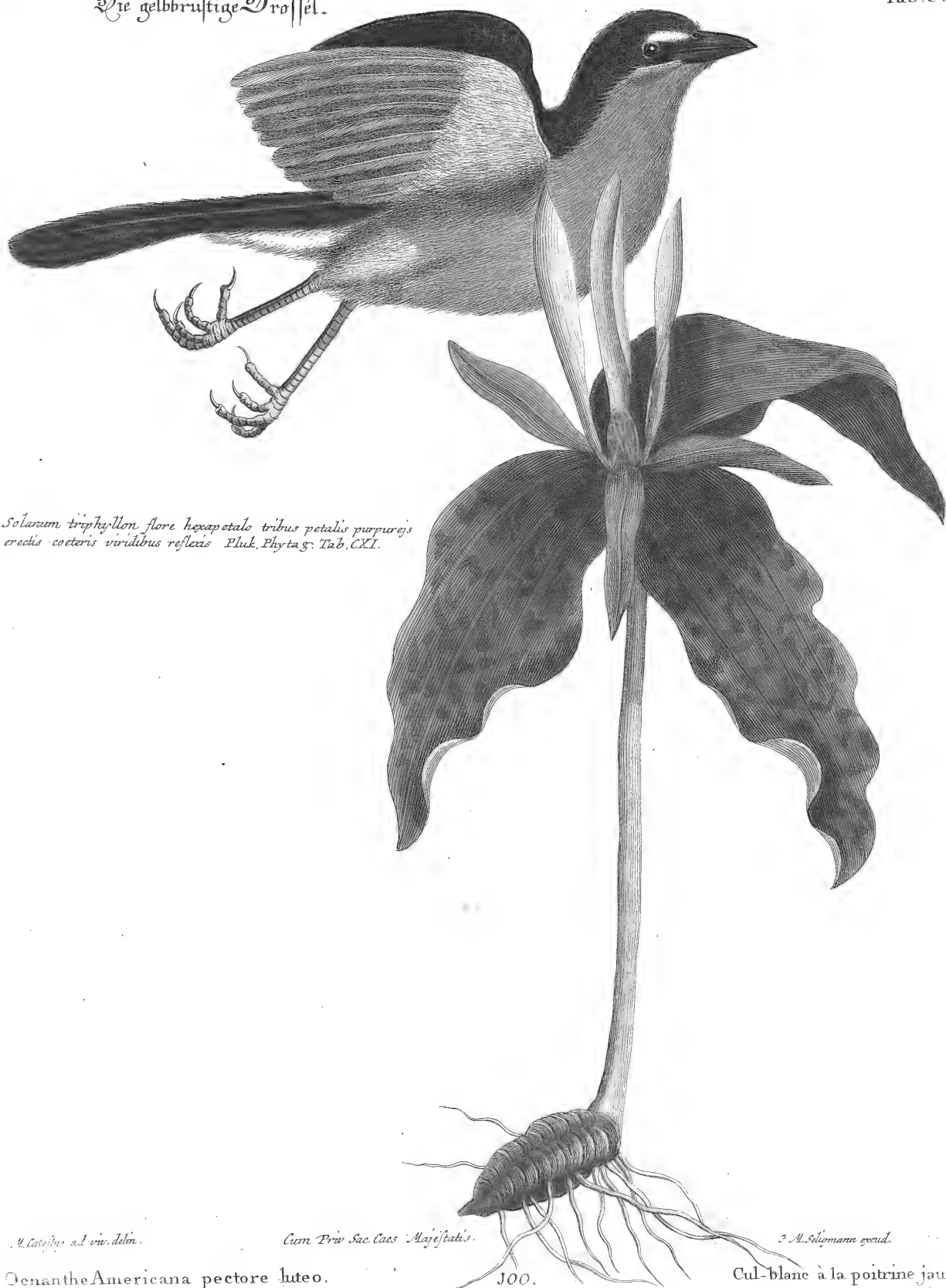
Columba Graenlandica HOLLANDIS dicta. 99

La Colombe tachetée de Groenland.

Die gelbbrüstige Drossel.

Tab. C.

Solanum triphyllum flore hexapetalo tribus petalis purpureis erectis ceteris viridibus reflexis Pluk. Phytog. Tab. CXL.

M. Goussier del.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.

M. Salomann sculpsit.

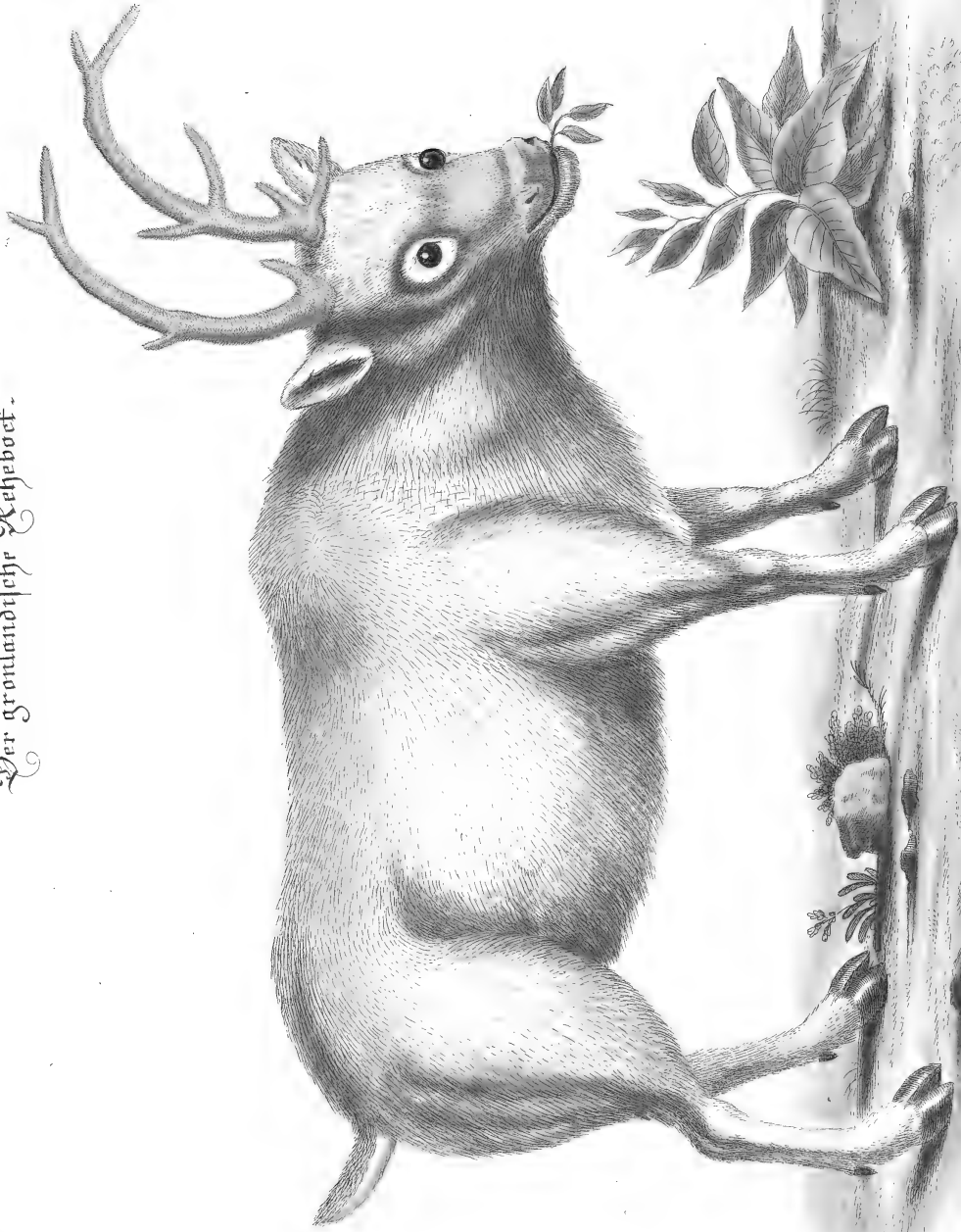
Oenanthe Americana pectore luteo.

JOO.

Cul-blanc à la poitrine jaune

Tab. CI.

Der grönländische Rehebock.

Gschambel ad viv. del.

Cervus Rangifer, Groenlandicus.

Ann. Piv. Soc. Cas. Nygöteborg.

101.

J. L. Schömann, Sculp. et scud.

Le Daim de Groenland.

Geboord ad viv. del.

Hystrix Canadensis.

Com. Fr. J. de L. de. M. de L. de.

1772.

2. H. de L. de. M. de L. de.

Le Porc-epic de la Baye de Hudson.

KORTE INHOUD

DER

EERSTE HONDERD PLAATEN VAN DIT WERK.

LYST DER VOGELN,

Die afgebeeld en beschreeven zyn in het

E E R S T E D E E L.

	Tab.	Bl.
D e <i>Arend met den Witten Staart</i> . Haazen-Arend. Zwarte Arend by <small>KLEIN</small> genaamd.	I.	1
De <i>Witkoppige Arend</i> . Wit-Kop. Gladkoppige Adelaar. KL.	II.	2
De <i>Koning der Wouwouwen</i> . Gekapte Gier. Monnik-Koning der Gieren. KL.	III.	2
De <i>Visch-Arend</i> . Witkop. Witkoppige Blaauwpoot. KL.	IV.	4
De <i>Gevlakte Havik of Valk</i> . Duiven-Valk. KL.	V.	5
De <i>Duiven-Sperwer</i> . Bontstaart. Karolinifche Duiven-Valk. KL.	VI.	6
De <i>Zwarte Valk of Havik</i> . Deeze komt met den Buizerd of Muizenvalk overeen. KL.	VII.	6
De <i>Havik met den Zwaluw-Staart</i> . Zwaluw-Valk. KL.	VIII.	7
De <i>Zwarte Papegaay van Madagaskar</i> .	IX.	7
De <i>Kleine Havik</i> . Kalotten-Valk, met het roode Kalotje. KL.	X.	8
De <i>Kleinste, groene en roode, Indiaanfche Parkiet of Guineefche Mofch</i> .	XI.	8
De <i>Kleine Groene Parkiet</i> , uit Oostindie.	—	9
De <i>Indiaanfche Buizerd of Menschen-Eeter</i> . Kaalkop. KL.	XII.	10
De <i>Groene Gekuijde Guineefche Koekkoek</i> . <i>Touraco</i> . Kroonvogel. KL.	XIII.	10
De <i>Virginifche Hoorn-Oil</i> . Gehoornd Kat-Uiltje. KL.	XIV.	11
De <i>Groote Afrikaanfche Tsvogel</i> .	XV.	12
De <i>Karolinifche Geitenmelker</i> . De fterk gebaarde Zwaluw van Karolina. KL.	XVI.	13
De <i>Zwart en Wit bonte Tsvogel</i> . Perfiaaner. KL.	XVII.	13
De <i>Koekkoek uit Karolina</i> .	XVIII.	14
De <i>Tsvogel met een geworkten Staart</i> . Zwaluwstaart. KL.	XIX.	15
De <i>Paradys-Papegaay uit Kuba</i> .	XX.	16
De <i>Kleine Indiaanfche Tsvogel</i> . De Kleinste Konings-Viffcher. KL.	XXI.	16
De <i>Groene Papegaay uit Karolina</i> .	XXII.	17
De <i>Arabifche Trapsans</i> . De Arabier. KL.	XXIII.	18
De <i>Purperkleurige Kaauw</i> . Purper-Kaauwtje. KL.	XXIV.	19
De <i>Brafiliaanfche Faisant</i> .	XXV.	20
De <i>Zwarte Spreeuw met roode Wieken</i> . Karolinifche met roode Schouders. KL.	XXVI.	20
De <i>Groen gevleugelde Duif</i> . Scharlaken-Duif. KL.	XXVII.	21
De <i>Karolinifche Ortolaan of Rystvogel</i> . Ryst-Ammer. Karolinifche Vet-Ammer. KL.	XXVIII.	22
De <i>Lang-gestaarte Duif</i> . De langstaartige Hout-Duif. KL.	XXIX.	23
De <i>blaauwe Gekuijde Gaay</i> . Blaauwe Hout-Gaay. KL.	XXX.	24
De <i>bruine dwars gestrepte Duif</i> .	XXXI.	24
De <i>groote zwarte Specht, met een witten Bek en roode Kuif</i> . Zwart-Specht met den witten Bek. KL.	XXXII.	25
Het <i>Oostindifch Kaauwtje, Minor of Mino genaamd, groot en klein</i> . Kaauwtje met de geele Halskraag. KL.	XXXIII.	26
De <i>zwarte roodkoppige Specht</i> . Zwart-Specht met den Vuurkleurigen Kop. KL.	XXXIV.	27
De <i>blaauwe Merel of eenzaame Mofch</i> . De blaauwe Lyster. KL.	XXXV.	27
De <i>bonte Specht met vergulde Wieken</i> . Geringde Koekkoek met de Wieken Goudkleurig. KL.	XXXVI.	28
De <i>Chineefche zwarte Spreeuw</i> : met het witte Kuifje. KL.	XXXVII.	29

	Tab.	Bl.
De <i>Specht met het roode Lyf</i> . Roodbuik. Kl.	XXXVIII.	29
De <i>Haairige Specht</i> . Ruige Specht. Kl.	—	30
De <i>Roozeroode of Vleeschkleurige Merel</i> . Haartoppige Lyfter. Kl.	XXXIX.	30
De <i>Specht met den geheel rooden Kop</i> .	XL.	31
Het <i>blaauwe Boomkruipertje van Suriname</i> . Zwartkeeltje. Blaauw Kruipertje. Kl.	—	32
De <i>zwarte Mees met eenen Goudkleurigen Kop</i> . Roodkoppige. Kl.	XLI.	32
De <i>Specht met het geele Lyf</i> . Geelborstige kleine Borst-Specht. Kl.	XLII.	33
De <i>kleine gevlake Specht</i> . De kleinste Specht. Kl.	—	33
Het <i>Roodbuikig Blaauwvogeltje</i> . De blaauwroode Gras-mofch. Kl.	XLIII.	34
De <i>Scharlakenkleurige Sprinkbaan</i> .	—	34
De <i>Blaauwspecht met den Zwartten Kop</i> .	XLIV.	35
De <i>Blaauwspecht met den Bruinen Kop</i> . Spechtagtige Mees.	—	35
De <i>Roodkoppige Groening</i> . Wenzel met het roode Kamizool. Kl.	XLV.	35
De <i>Trekduif van Karolina</i> . De Lang-geftaarte Houtduif. Kl.	XLVI.	36
Het <i>blaauwe Roodborstje</i> . Wenzel met het roode Kamizool. Kl.	XLVII.	37
De <i>Tortelduif van Karolina</i> . De lang geftaarte Tortelduif. Kl.	XLVIII.	38
De <i>groene Vliegenvanger met den zwarten Kop</i> .	XLIX.	39
De <i>blaauwkoppige groene Vliegenvanger</i> . De groene Wenzel met den blaauwen Kop. Kl.	—	39
De <i>Blaauwagtige Duif met een witten Kop</i> . Witkop. Kl.	L.	40

L Y S T D E R V O G E L E N, enz.

Die afgebeeld en beschreeven zyn

I N H E T T W E E D E D E E L.

	Tab.	Bl.
Het <i>kleine bruin en witte Boomkruipertje</i> . Het bruine Boomkruipertje met het witte Onderlyf. Kl.	LI.	41
De <i>bonte Chineesche Paauw-Oog Kapel</i> .	—	41
Het <i>kleine gesprende Tortelduijfe</i> .	LII.	42
De <i>grootte Strand-Zwaluw</i> . Grootte Gibraltar-Zwaluw. Kl.	LIII.	43
De <i>graauwe lang geftaarte Lyfter</i> . Kl.	LIV.	44
Het <i>blaauwkeelige Roodstaartje</i> .	LV.	45
De <i>roode Lyfter</i> . Roestkleurige. Kl.	LVI.	46
Het <i>graauwe Roodstaartje met een Zwarte Keel</i> . Kl.	LVII.	46
De <i>Karolinifche Trek-Lyfter</i> . Zing-Lyfter. Kl.	LVIII.	47
De <i>zwarte Grasmofch met bonte Wicken</i> . Het Mannetje. Kl.	LIX.	48
De <i>Lyfter met de roode Pooten</i> .	LX.	49
De <i>Oranjekleurige Grasmofch</i> . Zwartkeelige Zwartstaart. Kl.	LXI.	49
De <i>allerkleinste Lyfter</i> .	LXII.	50
Het <i>lang geftaarte roode Kolibrietje</i> . De groenkeelige Kruiper. Kl.	LXIII.	51
Het <i>kleine Oranjekleurige Kolibrietje</i> .	—	51
De <i>geelkeelige Leeurik</i> . Kl.	LXIV.	51
Het <i>groene langstaartige Kolibrietje</i> . De bruin gekapte groene Kruiper. Kl.	LXV.	52
De <i>wit gevlake bruine Kapel met roode stippen</i> .	—	52
De <i>grootte Amerikaanfche Leeurik</i> . Dubbelde Leeurik. Kl.	LXVI.	53
Het <i>lang geftaarte Kolibrietje met een zwarten Kop</i> . Zwartkoppige groene Kruiper. Kl.	LXVII.	53
De <i>donkere geel gestreepte Pagie uit Noord-Amerika</i> .	—	54
De <i>zwarte Mofch met roode Oogen</i> . De zwarte Mofch. Kl.	LXVIII.	54
De <i>bruine Mofch</i> .	—	55
Het <i>Kolibrietje met een witten Buik</i> .	LXIX.	55
Het <i>groen en blaauwe Kolibrietje</i> .	—	55
Het <i>bruin gevlake Chineesche Witje</i> .	—	56
Het <i>kleine graauwe Mofchje</i> .	LXX.	56
Het <i>groene Kolibrietje met een zwarten Buik</i> .	LXXI.	57
Eene <i>Oofindifche Cicade</i> .	—	57

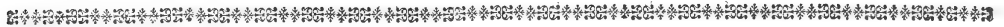
	Tab.	Bl.
De Sneeuw-Vogel van Noord-Amerika. Witnek. Kl.	LXXII.	57
Het kleine Gekuisde Kolibrietje. De blaauw gekuisde Honigzuiger. Kl.	LXXIII.	58
De blaauwvlakkige Chineesche Paauw-Oog Kapel.	---	58
Het Bahama'sche Moschje. Groen Mosje. Kl.	LXXIV.	59
Het roodborstige Kolibrietje. Roodborstige Honigzuiger. Kl.	LXXV.	59
De zwarte gestrekte Kapel met roode Plakken.	---	60
De gekuisde Roodvogel of Kardinaal. Indiaansche Kuif-Vink. Kl.	LXXVI.	60
De Surinaamsche Roodvogel of Wielewaal. Kl.	LXXVII.	62
De blaauwe Kernbyter of Dikbek. De blaauwe Dik-Sneb. Kl.	LXXVIII.	62
De bruine Indiaansche Mosch, met het Lyf gesprenkeld, Kauris-Vogel genaamd. Roefkleurige Mosch met een getygerd Onderlyf. Kl.	LXXIX.	63
Een Oostindische Geboornde Tor.	---	64
De Purperkleurige Kernbyter. Purperklepper. Kl.	LXXX.	64
De Chineesche Rystvogel, Padda genaamd, het Mannetje.	LXXXI.	65
De Purperkleurige Vink.	LXXXII.	65
De Chineesche Rystvogel, Padda genaamd, het Wyfje.	LXXXIII.	66
De Bahama'sche Vink.	LXXXIV.	67
De Chineesche roode Mosch: het Mannetje en Wyfje. De bruine Mosch met den zwarten Kop. Kl.	LXXXV.	67
De geele Amerikaansche Distelvink.	LXXXVI.	68
De Mexikaansche Vlasch-Vink met een geelen Kop.	LXXXVII.	68
De driekleurige Distelvink. Blaauwkoppige Distelvink. Kl.	LXXXVIII.	69
De groote Indiaansche Kraanvogel. De graauwe Indiaan. Kl.	LXXXIX.	70
De blaauwe Mexikaansche Vlaschvink. Blaauwe Distelvink. Kl.	XC.	71
De Strandlooper met Voeten als een Koet. De Water-Lyfter. Bruin dunbekkig Waterhoentje. Kl.	XCI.	71
De Karolinische Gaay of Beemer. De graauwe Zyde-Staart. Kl.	XCII.	72
De Indiaansche Kievit met een zwarte Borst. Zwartborstige Kievit Kl.	XCIII.	73
Het blaauwe Roodborstje. Blaauwkeeltje met een rood Onderlyf, anders blaauw. Kl.	XCIV.	73
Het Waterboen met gespoorde Wieken. Karthagener Ral. Kl.	XCV.	74
De Baltimore-Vogel. Geelbonte Lyfter. Wielewaal. Kl.	XCVI.	75
De Penguyn. Vetgans. Kl.	XCVII.	75
De Basterd Baltimore-Vogel. Zwart gebaarde Wielewaal. Kl.	XCVIII.	76
De Gevlakte Groenlandsche Duif.	XCIX.	77
De Geelborstige Lyfter.	C.	78
Het Groenlandsche Hert of Rendier.	CI.	79
Het Stekelvarken uit de Hudsons-Baay.	CII.	79

LYST DER BOOM- OF PLANTGEWASSEN,

Die in het EERSTE EN TWEDE DEEL van dit Werk voorkomen.

	Tab.	Bl.
De Virginische Dwerg-Kastanje-Boom.	XVIII.	14
De Boom van 't rood ge-aderd Hout.	XX.	16
De Amerikaansche Cypressen-Boom.	XXII.	18
Het Waschboompje met breede Myrthe-Bladeren.	XXVI.	21
De gladde Winde met Laurierbladeren en zwarte Bessen.	XXX.	24
De Eik met Wilgen-Bladeren.	XXXII.	25
De altyd groene Eik met smalle Bladeren.	XXXIV.	27
De Virginische Eik met-Kastanje Bladeren.	XXXVI.	29
De zwarte Eik met zeer breede Bladeren.	XXXVIII.	30
De Water-Eik met omtrent driehoekige Bladeren.	XL.	31
De Witte Eik van Virginie.	XLII.	33
De Karolinische Eik met stekelige Bladeren.	---	33
De Syring, die Bessen draagt, uit Florida.	---	34
De laage Eik met korte Wilgen-Bladeren.	XLIV.	35
De Roode Eik van Karolina.	XLVI.	37
De Mey-Appel.	XLVIII.	38
De Kakau-Pruimen Boom.	L.	40

	Tab.	Bl.
De Tandpyn-Boom.	LII.	42
De Virginische Kornoelje-Boom, Mannetje.	LIV.	45
De zwarte Duif-Kerfen Boom.	LVI.	46
De Virginische Slangenwortel.	LVIII.	47
De Gom Elemmi Boom.	LX.	49
De Hulst van Karolina met roode Bessen.	LXII.	50
Het Zee-Haver Gras.	LXIV.	52
De kleine geele Veld-Ajuin of Vogelmelk.	LXVI.	53
De zwarte Popelier met Balsam-Knoppen.	LXVIII.	55
De Karolinische Winde met purperkleurige Bloemen.	LXX.	56
De Virginische Vogelneest-Wortel.	LXXII.	58
De Boom Bignonia genaamd.	LXXIV.	59
De witte Virginische Walnooten-Boom.	LXXVI.	61
De Karolinische Nootenboom.	---	61
De kleine Tulpenboom met Laurierbladen.	LXXVIII.	63
De Vergiftboom.	LXXX.	64
De Boom Tupelo genaamd.	LXXXII.	66
De Bignonia met blaauwe Bloemen en Pokhoutbooms-Bladeren.	LXXXIV.	67
De driedoornige Acacia met Eyvormige Zaadbuisjes.	LXXXVI.	68
De Florida'sche Alcée met Laurierbladeren.	LXXXVIII.	70
De driebladerige Nagtschade.	XC.	71
Een Heester met Kornoelje-Bladeren, roode gesternde Bloemen, en eene welriekende Schors.	XCII.	72
De kleine ongedoornde Winde met roode Bessen.	XCIV.	74
De Virginische Tulpenboom met driepuntige, in 't midden Stompe, Bladeren.	XCVI.	75
De Catalpa-Boom.	XCVIII.	77
De driebladerige Nagtschade met een zesbladerige Bloem.	C.	78

BERIGT VOOR DEN BOEKBINDER.

De Platen van het Eerste Deel, Tab. I tot L moeten tegenover Bladz. 40,
 De Platen van het Tweede Deel, Tab. LI tot CII moeten tegenover Bladz. 80 en voor
 dit Blad geplaatst worden.

XII

39088006932933